ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΗΣ ΜΗΛΙΩΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΜΗΛΕΩΝ

ΤΑΞ. ΑΡ. 964.019 LES36.20

ΑΡ. ΕΙΣ. 308

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΜΑΙΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΗΝ ΠΡΕΠΟΥΣΑΝ
ΑΥΤΩ ΑΠΑΣΑΝ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ,
ΜΕΤΑ καὶ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ
☞ ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ,
Ἐν ἑκάστῃ Ἑορτῇ τοῦ Χρόνου.

Νεωστὶ μετατυπωθέν, καὶ μεθ' ὅσης ἐπιμελείας
ἐκ πολλῶν σφαλμάτων ἐκκαθαρθέν.

αψπʹ. ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ 1780.

Παρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίου τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.
Con Licenza de' Superiori, e Privilegio.

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΜΗΝ
ΜΑΪΟΣ.

Ἔχων ἡμέρας λα΄. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιδ΄. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ι΄.

Εἰς τὴν πρώτην, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἱερεμίου.

Ἑσπέρας, εἰς τὰ προσόμοια, τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄. ἦχος πλ. δ΄.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, σὺ πρὸ τοῦ πλασθῆναι προέγνως, Ἱερεμίαν τὸν ἔνδοξον, καὶ πρὸ τοῦ τεχθῆναι ἐκ μήτρας, ὑποφήτην καθηγίασας. ὡς προειδὼς ἀληθῶς, τῆς γνώμης τὸ ἐλεύθερον. οὗ ταῖς πρεσβείαις ἡμᾶς σῶσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Κύριε, εἰ καὶ ἐν βορβόρῳ ἐβλήθη, Ἱερεμίας ὁ ἔνδοξος, ἀλλὰ τῆς τερπνῆς εὐωδίας, νοητῶς ἀντελαμβάνετο, ἐν Παραδείσου σκηναῖς, οἷά περ αὐλιζόμενος. οὗ ταῖς πρεσβείαις ἡμᾶς σῶσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Κύριε, εἰ καὶ θρηνῳδίας ἐλάλει, Ἱερεμίας ὁ δοῦλός σου, ἀλλὰ τὴν πρὸς σὲ εὐφροσύνην, ὡς Προφήτης οὐκ ἠμαύρωσε. τὴν γὰρ ψυχὴν σοι Χριστὲ, τῷ πόθῳ συνηρμόσατο, καὶ θυμηδίας τῆς ἀνεκφράστου, διαπαντὸς ἐνεπίμπλατο.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς εἰς ς΄. μετὰ τῶν Εἱρμῶν, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς δ΄. Ὠδὴ α΄. ἦχος πλ. δ΄.

Ὑγρὰν διοδεύσας.

Πρὸ τοῦ σε πλασθῆναι προεγνωκὼς, μητρὸς ἐκ κοιλίας, ἡγιάσθης, καὶ τῶν ἐθνῶν, Προφήτης ἐχρίσθης ἀνακράζων· τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.

Ὁ πάντων τὴν γνῶσιν προειληφὼς, σοῦ τῆς διανοίας, τὰς κινήσεις προθεωρῶν, ὦ Ἱερεμία θεοφάντορ, καθηγητήν σε λαοῦ προχειρίζεται.

Οὗ τῆς διανοίας τὸ ὀπτικὸν, σοφῶς ἐκκαθάρας, μολυσμάτων τῶν τῆς σαρκὸς, ἀληθείας Μάρτυς ἀνεδείχθης, τοῦ Ποιητοῦ σου ποθεινότατος.

Θεοτοκίον.

Ἐκκενώσαντα Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, ἐπὶ σοὶ Παρθένε, Θεοτόκε ὑπερφυῶς, ἐν σαρκὶ τεκοῦσα ἀνεφάνης, τῶν ποιημάτων ἁπάντων δεσπόζουσα.

Ὠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σὺ προκαθηγίασας, τὸν Ὑποφήτην σου Δέσποτα, πρὸ τοκετοῦ, καὶ τοῖς πλανωμένοις, ὁδηγὸν ἐξαπέστειλας.

Χάρις σου τοῖς χείλεσιν, ἐγκατοικήσασα Πνεύματος, φωτιστικὴν, οἷά περ λαμπάδα, τοῖς ἐν σκότει ἀνέδειξε.

Μύρον εὐωδίας σου, μὴ ὑποφέροντες δημόσιε, τοῦ Ἰσραὴλ, βεβορβορωμένος, ἐν τῷ λάκκῳ καθείργνυσιν.

Θεοτοκίον.

Λίαν σου Πανάχραντε, ὁ ὑπερούσιος ἄναρχος, Υἱὸς Θεοῦ, συναναστραφῆναι, τοῖς ἀνθρώποις εὐδόκησεν.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε.

ΨΗΦΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΗΛΕΩΝ

Ἦχ. πλ. ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ ἄνομος λαὸς, σὲ τὸν νόμους δικαίους, κρατύναντα σοφὲ, ὑποβάλλει βορβόρῳ, ὅσπερ θείας γνώσεως, μὴ βουλόμενος δέξασθαι. ὃν ἐθρήνησας, ὑπὸ βαρβάρων ἀθέων, ἀπαγόμενον, αἰχμαλωσίᾳ βιαίᾳ, Προφῆτα μακάριε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἡ ὑπέρφωτος ἔλλαμψις, ἡ τοῦ Παναγίου καὶ Θείου Πνεύματος, τῇ καρδίᾳ σου ἀστράψασα, τοῖς ἐν σκότει φαίνειν ἀπειργάσατο.

Προφητῶν συμπαθέστατος, πάντων πέφηνας παμμάκαρ Θεόληπτε, συμπαθείας με ἀξίωσον, τὸν ἐσκοτισμένον πολλοῖς πάθεσιν.

Ὡς μεσίτης γενόμενος, ἐκφαντορικῆς καὶ θείας ἐλλάμψεως, μεσιτείᾳ σου εὐδίασον, πολυτάραχόν μου βίου κλύδωνα.

Θεοτοκίον.

Ἰσραὴλ πρῴην δέδωκε, τῷ ἠγαπημένῳ Θεὸς νῦν ἅπασαν, ἐπιστήμης τὴν ἐπίγνωσιν, καὶ ἐκ σοῦ Παρθένε ἡμῖν ἔλαμψεν.

Ὠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὥσπερ ἀστραπὴν, τὸν Προφήτην σου ἀπέσταλκας, Ἱερεμίαν τὸν Ἱερώτατον, τοῖς ἐν σκότει, τὸ φῶς σου Χριστὲ μηνύοντα.

Βέλος ἐκλεκτὸν, ἐν φαρέτρᾳ σε κρυπτόμενον, Ἱερεμία τῇ προγνώσει αὐτοῦ, ὁ σὸς Δεσπότης, οἷς ἔδει καιροῖς ἀνέδειξεν.

Ὄντα καθαρὰ, διανοίας ἔχων ἔνδοξε, προσομιλοῦντός σοι τοῦ Πνεύματος, κατηξιώθης, Προφῆτα ἐπακροάσασθαι.

Θεοτοκίον.

Μέγα καὶ φρικτὸν, τῆς Παρθένου τὸ μυστήριον. τὸν γὰρ ὀφθέντα ἐπὶ γῆς δι᾽ αὐτῆς, Θεὸν ἀνθρώποις μητρικῶς ἐτιθηνήσατο.

Ὠδὴ ς΄. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Εἵλκυσας τὸν φωτισμὸν, καὶ τὴν χάριν δαψιλῶς Θεοφόρε, πνευματικῶς τὸ σῶμα, τῆς ψυχῆς ὡς ἐπλάτυνας, καὶ πλησθεὶς κοινωνικῶς, πᾶσι μετέδωκας, ὦ Προφῆτα, τοῖς βουλομένοις τῆς ἐλλάμψεως.

Ἄλωσαν τὴν κοσμικὴν, ὑψουμένην ταραγμῶν τρικυμίαις, ἑωρακὼς ἑκάστους, τοὺς σταθμοὺς ἐπεπόθησας, καὶ πηγὴν ποταμηδὸν, βρύσαν δάκρυα, τὸν λαόν σου, τὸν δυσμενῆ πικρῶς ὀδύρεσθαι.

Θάνατον τοῦ Λυτρωτοῦ, προεδήλου μυστικῶς Θεηγόρε. ὡς γὰρ ἀμνὸν τῷ ξύλῳ, τὸν Χριστὸν ἀπῃώρησαν, τῆς ζωῆς τὸν ἀρχηγὸν, δῆμος ὁ ἄνομος, Ἰουδαίων, τὸν εὐεργέτην πάσης Κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Λόγος ὁ ἐκ τοῦ Πατρὸς, πρὸ αἰώνων γεννηθεὶς ἀσωμάτως, ἐκ σοῦ Ἁγνὴ ἐν χρόνῳ, σαρκικῶς ἀποτίκτεται, καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ σκιᾷ πάντες ζησόμεθα, ὥσπερ πάλαι, Ἱερεμίας προεφήτευσεν.

Ὁ Εἱρμός.

Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταιγίς με ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν βιαίως, συνωθεῖ ἀπογνώσεως· ἀλλὰ σὺ τὴν κραταιάν χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνακάλεσαι.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Μὴν Μάϊος, ἔχων ἡμέρας λα΄. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιδ΄. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ι΄.

Εἰς τὴν Α΄. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἱερεμίου.

Στίχ. Ψυχαὶ λιθώδεις, καὶ ξέναι θείου φόβου,
Λίθοις ἀνεῖλον, θεῖον Ἱερεμίαν.
Πρώτῃ ἐν Μαΐου λίθοις κτάνον Ἱερεμίαν.

Οὗτος ἐκ μήτρας ἡγιάσθη, καὶ Ἅγιος τοῦ Κυρίου καὶ Προφήτης ἦν, ἐξ Ἀναθώθ. ἐν δὲ Δάφναις τῆς Αἰγύπτου, λίθοις βληθεὶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ, ἀποθνήσκει, καὶ τίθεται ἐν τόπῳ τῆς οἰκήσεως Φαραὼ, ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι ἐδόξασαν αὐτὸν εὐεργετηθέντες παρ᾽ αὐτοῦ. ηὔξατο γὰρ, καὶ αἱ ὀλοθρεύουσαι αὐτοὺς ἀσπίδες ἀπέψυξαν, καὶ οἱ ἐν τοῖς ὕδασι θῆρες, οὓς Αἰγύπτιοι καλοῦσι μὲν Ἐφὼθ, Ἕλληνες δὲ Κροκοδείλους. καὶ ὅσοι εἰσὶ πιστοὶ σήμερον, εὔχονται ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ λαμβάνοντες τοῦ χοὸς, δήγματα ἀσπίδων θεραπεύουσι. φασὶ δὲ, ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν ἐπιστὰς τῷ τάφῳ τοῦ Προφήτου, καὶ μαθὼν τὰ κατ᾽ αὐτὸν, εἰς Ἀλεξάνδρειαν μετέστησεν αὐτοῦ τὰ λείψανα. καὶ ταῦτα πανταχοῦ καταστείρας τῆς Πόλεως, καὶ κύκλῳ αὐτῆς, τὰς μὲν ἀσπίδας ἐκεῖθεν ἀπεδίωξεν, ἀντεισήγαγε δὲ τοὺς ὄφεις τοὺς λεγομένους ἀργόλας, οὓς ἐκ τοῦ Ἄργους ἤνεγκεν, ἐκεῖθεν ἔχοντας τὴν προσηγορίαν. δέδωκε δὲ ὁ Προφήτης σημεῖον τῆς

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἱερεῦσιν Αἰγύπτου· ὅτι δεῖ σεισθῆναι τὰ εἴδωλα αὐτῶν, καὶ συμπεσεῖν, διὰ Σωτῆρος παιδίου, ἐκ Παρθένου γεννωμένου ἐν φάτνῃ. καὶ διὰ τοῦτο ἕως τοῦ νῦν, θεοποιοῦσι Παρθένον λεχὼ. καὶ βρέφος ἐν φάτνῃ προτεθέντος, προσκυνοῦσι. διάτοι τοῦτο καὶ Πτολεμαίῳ τῷ Βασιλεῖ ἐρωτήσαντι τὴν αἰτίαν, ἔλεγον· πατροπαράδοτον εἶναι τὸ μυστήριον, καὶ ὑπὸ ὁσίου Προφήτου τοῖς πατράσιν ἡμῶν παραδοθέν, καὶ ἐκδεχόμεθα ἄπον τὸ πέρας τοῦ μυστηρίου. λέγεται δὲ περὶ τοῦ Προφήτου, ὅτι πρὸ τῆς ἁλώσεως τοῦ Ναοῦ, ἥρπασε τὴν Κιβωτὸν τοῦ νόμου καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ἐποίησεν αὐτὰ ὑπὸ πέτραν καταποθῆναι. καὶ εἶπε τοῖς παρεστῶσιν· ἀπεδήμησε Κύριος ἐν Σινᾷ ἐν δυνάμει. καὶ σημεῖον ἡμῖν ἔσται τῆς παρουσίας αὐτοῦ, ὅταν ξύλον πάντα τὰ ἔθνη προσκυνήσωσιν. εἶπε δὲ, ὅτι τὴν Κιβωτὸν ταύτην οὐδεὶς ἐκβαλεῖ, εἰ μὴ Ἀαρὼν μόνος ὁ Ἱερεύς· καὶ τὰς ἐν αὐτῇ πλάκας, οὐδεὶς ἀναπτύξει οὐκ ἔτι, οὐχ Ἱερέων, οὐδὲ Προφητῶν, εἰ μὴ Μωϋσῆς ὁ τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτός. καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει, πρῶτον ἡ Κιβωτὸς ἀναστήσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ τεθήσεται ἐν ὄρει Σινᾷ, καὶ πάντες οἱ Ἅγιοι πρὸς αὐτὴν συναχθήσονται ἐκδεχόμενοι τὸν Κύριον, καὶ τὸν ἐχθρὸν φεύγοντες τὸν ἀνελεῖν αὐτοὺς θέλοντα. ἐν δὲ τῇ πέτρᾳ, ἐσφράγισε τῷ δακτύλῳ αὐτοῦ, τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ. καὶ ἐγένετο ὁ τύπος, ὡς γλυφὴ σιδήρου. καὶ νεφέλη φωτεινὴ ἐσκέπασε τὸ ὄνομα. καὶ οὐδεὶς νοήσει τὸν τόπον, οὐδὲ ἀναγνῶναι αὐτὸ δυνήσεται, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης. ἔστι δὲ ἡ πέτρα ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπου πρῶτον ἡ Κιβωτὸς ἐγένετο μεταξὺ τῶν ὀρέων, ἔνθα κεῖται Μωϋσῆς καὶ Ἀαρών. καὶ ἐν νυκτὶ ὡς πῦρ ἡ νεφέλη γίνεται ἐπὶ τὸν τόπον, κατὰ τὸν τύπον τὸν ἀρχαῖον. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου, τῷ συγκειμένῳ τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βατᾶ Πέρσου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Εὗ νῦν οὐκ ἔτι ἐν ἐλπίσιν, ἀλλὰ πράγμασι Προφῆτα τὰς προῤῥήσεις, πληρουμένας τὰς σὰς θεώμενος κραυγάζεις· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὄργανον θεῖον ἀνεδείχθης, κυβερνώμενον χειρὶ τοῦ Παρακλήτου, οὐρανίους φωνὰς φθεγγόμενος καὶ μέλπων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θρήνους συγγράφων ὦ Προφῆτα, οὐκ ἠμαύρωσας τὴν θείαν εὐφροσύνην, ἣν ἐκ βρέφους αὐτὸς, συνήκμασες κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μήτραν Παρθένου ὑπεισδύσας, ὡς εὐδόκησας ἀνθρώπους θέλων σῶσαι, τοὺς Προφήτας σαφῶς ἐδίδαξας τὸ θαῦμα. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ η'. Νικηταὶ Τυράννου.

Οὐρανῶν ἐπέβης, γεγηθὼς θεόπνευστε Ἱερεμία, καὶ σὺν Ἀσωμάτοις, θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος περιπολεύεις· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰκῆς ἀκτῖνος, τῷ πυρσῷ λαμπόμενος αὐγανακλάσεις, τοῖς ποθοῦσι νέμοις, ἔσοπτρον πολύφωτον εἰσδεδεγμένος· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐσεβείας κῆρυξ, ὁραθεὶς πανεύφημε ἱερώμενος, τὴν τῆς ἀθεΐας, ἤλεγξας ἀθεΐαν Ἱερεμία, Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἣν ἐμὴν οὐσίαν, ἐκ σοῦ ἀνεδέξατο ὁ Ζωοδότης, καὶ τῶν περὶ κηλίδων, ταύτην ἐξεκάθηρεν ὦ Θεομῆτορ· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Ὁ Εἱρμός.

Νικηταὶ Τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάριτί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφόδρα, ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Φωτὶ συνανεκράθης, τῷ ἀκραιφνεστάτῳ, τῇ τῆς Θεότητος αἴγλῃ μακάριε. ἧς ἐπὶ γῆς τὰς ἐμφάσεις τρανῶς ἐκέκτησο.

Πηγῆς τῆς ἀκηράτου, μέχρι καταντήσας, ἀπαυγασμάτων τῶν τῇδε Θεόπνευστε, τοῦ ποθουμένου σοι πέλας σαφῶς ἐπέτυχες.

Ἡ αἴγλη τῇ φωσφόρῳ, ἧς νῦν ἀπολαύεις, τοὺς ἀνυμνοῦντας τὴν μνήμην φαιδρύνεσθαι, Ἱερεμία Παμμάκαρ ταύτης οἰκείωσον.

Θεοτοκίον.

Λιμένα σωτηρίας, οἱ πεπιστευκότες, τῷ παναχράντῳ σου τόκῳ γινώσκομεν, ἐκ τῶν κινδύνων ῥυσθῆναι σὲ ἱκετεύομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Προκείμενον, ἦχος δ΄.

Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα. Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου. Ὁ Ἀπόστολος. Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ἀνάγνωσμα. Ἀδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε. Ζήτει Ἰουνίῳ ιδ΄. Ἀλληλούϊα, ἦχος δ΄. Μωϋσῆς καὶ Ἀαρών. Στίχ. Ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι. Ζήτει τῇ Παρασκευῇ τῆς α΄. Ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Β΄.

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄. στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου, ἦχος α΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Διωγμοὺς ἐκαρτέρησας, καὶ κινδύνους ὑπέμεινας, θεορρῆμον Ὅσιε Ἀθανάσιε, ἕως τὴν πλάνην ἐξώρισας, Ἀρείου τὴν ἄθεον, καὶ τὴν ποίμνην τῆς αὐτοῦ, ἀσεβείας διέσωσας, ὁμοούσιον, τῷ Πατρὶ δογματίσας τὸν Υἱόν τε, καὶ τὸ Πνεῦμα ὀρθοδόξως, ἱερουργὲ ἱερώτατε.

Ὅμοιον.

Ἀστραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει ἐφώτισας, καὶ τὴν πλάνην ἅπασαν ἀπεδίωξας, προκινδυνεύων τῆς Πίστεως, στεῤῥὲ Ἀθανάσιε, ὡς ποιμὴν ἀληθινός, ὡς ἑδραίωμα ἄσειστον, παναοίδιμε, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας. διὰ τοῦτο, συνελθόντες σε τιμῶμεν, μελῳδικῶς ἀγαλλόμενοι.

Ὅμοιον.

Ἀρετὴν πᾶσαν ἤσκησας, ἐπιμόνως Θεόπνευστε, καὶ χρισθεὶς τῷ Πνεύματι χρίσμα ἅγιον, ἱερουργὸς ἱερώτατος, σαφῶς ἐχρηματίσας, καὶ Ποιμὴν ἀληθινός, καὶ τῆς Πίστεως πρόμαχος. ὅθεν ἅπασα, Ἐκκλησία δοξάζει σου τὴν μνήμην, ἱερῶς ἐπιτελοῦσα, καὶ τὸν Σωτῆρα δοξάζουσα.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄. Γερμανοῦ.

Χριστοῦ τὸν Ἱεράρχην, ὑμνήσωμεν ἅπαντες Ἀθανάσιον. ὅτι Ἀρείου τὰ διδάγματα πάντα κατήργησε, καὶ τῆς Ἁγίας Τριάδος τὸ κράτος, εἰς πάντα τὸν Κόσμον τρανῶς καταγγέλλει, ἕνα Θεὸν ἐν τρισὶ προσώποις ἀμέριστον. ᾧ καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν· τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου, ἦχος πλ. δ΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις τῶν ἀρετῶν ὁ Κανὼν, ὁ ὑπὲρ Πίστεως ἀθλήσας στεῤῥότατα, καὶ λύσας τὴν τοῦ Ἀρείου, κακοδοξίαν νοσηρὰς, τῶν σεπτῶν σου λόγων Ἀθανάσιε, τρανῶς ἐκδιδάσκων, μιᾶς Θεότητος δύναμιν, ὁριζομένην, ἐν τρισὶν Ὑποστάσεσι. παρ' ἧς ἅπαντα, νοητὰ καὶ φαινόμενα, μόνην δι' ἀγαθότητα, παρήχθη πρὸς γένεσιν. καὶ σαφηνίζων τῆς θείας, δημιουργίας τὰ δύσληπτα, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Χαίροις Πατριαρχῶν ἡ κρηπὶς, σάλπιγξ ἡ εὔηχος, ὁ νοῦς ὁ περίβλεπτος, ἡ γλῶσσα ἡ ὀξυτάτη, ὁ διαυγὴς ὀφθαλμὸς, τῶν ὀρθῶν δογμάτων ἡ σαφήνεια, Ποιμὴν ἀληθέστατος, ὁ λαμπτὴρ ὁ φανότατος, πέλεκυς κόπτων, ὕλην πᾶσαν αἱρέσεων, καταφλέγων τε, τῷ πυρὶ τῷ τοῦ Πνεύματος, στῦλος ὁ ἀπερίτρεπτος, ὁ πύργος ὁ ἄσειστος, ὁ τῆς Τριάδος κηρύξας, τὴν ὑπερούσιον δύναμιν, τρανῶς ἣν πρεσβεύοις, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Χαίροις ἀτελευτήτου ζωῆς, ἐπωνυμίαν ἀληθῶς διαλάμπουσα, τρυγὼν τε ὡραιοτάτη, σὺν νεοττοῖς ἱεροῖς, καὶ τῷ ὁμοζύγῳ ἐκπετάσασα, ἐκ γῆς πρὸς οὐράνια, ἔνθα νέφος εὐφραίνεται, σεπτῶν Μαρτύρων, ἔνθα φῶς τὸ ἀνέσπερον, ὅπου ἅπαυστος, εὐφροσύνη γνωρίζεται, τάγματα ἐπου-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ραύγια, Ἁγίων λαμπρότητες, ὅπου ὁ ἦχος ὁ θεῖος, ἑορταζόντων ἀκούεται. Χριστὸς ἔνθα ἐστὶν, ὁ δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Πάλιν ἡμῖν ὁ χρυσορρόας Νεῖλος, καὶ τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμος, διὰ τῆς ἐτησίου μνήμης ἐπιδημῶν, ταῖς καλαῖς ἀναβάσεσι, πλημμυρεῖ τὰ χρυσόρρειθρα τῆς ἀθανασίας χεύματα. καὶ τροφὴν ἀμβροσίας καρποδοτῶν, διὰ τῆς ὑψηλῆς θεηγορίας, Τριάδος ἀδιαίρετον κράτος ἐκδιδάσκει προσκυνεῖν. καὶ πελαγίζων τὰ θεῖα διδάγματα, τῶν πιστῶν καταρδεύει τὰς διανοίας, καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Στύλος γέγονας ὀρθοδοξίας, θείοις δόγμασιν ὑποστηρίζων, τὴν Ἐκκλησίαν Ἱεράρχα Ἀθανάσιε. τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, ἀνακηρύξας κατῄσχυνας Ἄρειον. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τῆς Ἑορτῆς. Οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ϛ'. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ϛ'. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος γ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὡς ἀθάνατον ἐν Ἐκκλησίᾳ, κεκτημένον εὔκλειαν, ἐν θεοπνεύστοις λόγοις, πάντες Ἀθανάσιον τιμήσωμεν ἀξίως· ὅνπερ καὶ μετὰ θάνατον, ἐδόξασε Χριστὸς ὁ Θεὸς, ὡς οἰκεῖον θεράποντα.

Εἰς θεωρίας βάθος, ἐκπαιδευθεὶς τὰς φρένας, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι Ἱερομύστα Πάτερ, τὸν πλοῦτον ἀνιχνεύσας, τῶν θείων λογίων, καὶ τὸν Κόσμον ἐπλούτισας.

Τοὺς ἐν πελάγει πλάνης, χειμαζομένους Πάτερ, ὡς πυρσὸς μετάρσιος, ἐνθέων διδαγμάτων, ἰθύνεις ἑκάστοτε, τῇ γαλήνῃ τῶν λόγων σου, πρὸς λιμένα τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε Παρθένε, Θεοτόκε Ἁγνὴ, Χερουβικὸν ὄχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐτέχθη. σὺ γὰρ μόνη γέγονας, πηγὴ ἀφθαρσίας, πηγάζουσα πᾶσι ζωήν. ἀφ᾽ ἧς ἀρυόμενοι, ἰάματα λαμβάνομεν.

Ὠδὴ γ'. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Ταῖς ἀστραπαῖς τῶν λόγων σου Ἱεράρχα, τὴν τυφλὴν ἠμαύρωσας τοῦ Ἀρείου, διδασκαλίαν γενόμενος, ὀφθαλμὸς τῶν Πιστῶν.

Ἐξυφανθεῖσαν πόνοις σου καὶ ἱδρῶσιν, ἐνεδύσω Ὅσιε τὸν ποδήρη, τῆς ἀληθείας ἐν χάριτι, ἱερουργήσας Χριστῷ.

Ὡς Ταξιάρχης παρατάξεως θεολέκτου, συνασπισμὸν διέκοψας θεομάχων, τῇ μαχαίρᾳ τοῦ Πνεύματος ὁπλισάμενος.

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεὸν ἐν μήτρᾳ σου δεξαμένη, καὶ τεκοῦσα τοῦτον σεσαρκωμένον, καὶ ἀνθρώπους τῆς φθορᾶς ἀπαλλάξαντα, Θεοτόκε ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ. ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου. ἐπλατύνθη ἐπ᾽ ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου. ηὐφράνθην ἐν σωτηρίᾳ σου.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Τὴν τῶν αἱρέσεων, πλάνην διήλεγξας, καὶ τὴν ὀρθόδοξον, πίστιν ἐκήρυξας, ὡς θεηγόρος εὐσεβῶς, ἐτράνωσας Ἱεράρχα, τρεῖς τὰς ὑποστάσεις μὲν, ἐν μονάδι Θεότητος, φύσει ὁμοούσιον, καὶ προσώποις ἀσύγχυτον. διὸ καὶ συνελθόντες ἐν πίστει, Ἀθανάσιε Πάτερ τελοῦμεν τὴν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα τὴν.

Ἅπασαν ἤρδευσας τὴν Οἰκουμένην, Ὅσιε Πάτερ, τὴν πηγὴν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τῆς ζωῆς κεκτημένος.

Ἀνεπλήρωσας ἐν τῇ σαρκί σου Ὅσιε Πάτερ, τοῦ Κυρίου τὰ Παθήματα, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ.

Διωκόμενος ὑπὸ ἀθέων Ὅσιε Πάτερ· ἀπεδίωξας τῆς ποίμνης σου, ἀρειόφρονα πλάνην.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἄχραντε εὐλογημένη Ἁγνὴ Παρθένε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης.

Ὠδὴ ε'. Τὴν σὴν εἰρήνην δός.

Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες τὴν γῆν, Ἀθανασίου τοῖς λόγοις παιδευόμενοι. στόμα γὰρ τοῦ Λόγου, τοῦ πρὸ αἰώνων ἀνεδείχθη διὰ πίστεως.

Πυρσὸς φανεὶς μακάριε ἀκατάβλητος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πάσας τοῦ Ἀρείου, μηχανουργίας διεσάθρωσας.

Ταῖς ἱκεσίαις Κύριε τοῦ Ἱεράρχου σου, τοὺς οἰκτιρμούς σου ἡμῖν αὐτικαταπέμψον, καὶ τῆς Βασιλείας σου, ἀξίους ποίησον ὡς εὔσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐκ Δαβὶδ βλαστήσασαν ἀνυμνήσωμεν, ὡς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ συλλαβοῦσαν ἐν γαστρί, καὶ σαρκὶ τεκοῦσαν, καὶ μείνασαν Παρθένον μετὰ τόκον ἁγνήν.

Ὠδὴ ς΄. Ἐβόησα ἐν στεναγμοῖς.

Παράδεισον ἀληθῶς ἀπειργάσω Μάκαρ, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, καταφυτεύσας ἐν αὐτῇ τὸν λόγον τὸν εὐσεβῆ, καὶ τῶν αἱρέσεων, ἐκτεμὼν τὰς ἀκάνθας.

Ὡς χείμαρρος ποταμὸς Θεοφόρε, Νεῖλος ἐδείχθης νοητός, καρποδότης εὐσεβῶν διδαγμάτων τοῖς πιστοῖς, τὰ πέρατα τρέφων.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἄχραντον ἀνυμνοῦμεν Μητέρα, τὴν μετὰ τόκον Παρθένον, τὴν χωρήσασαν γαστρὶ τὸν ἀχώρητον παντί, τὸν συναΐδιον τῷ Πατρί, καὶ τῷ Πνεύματι Λόγον.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐβόησα ἐν στεναγμοῖς ἀσιγήτοις, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ᾅδου κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὀρθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, κακοδοξίας ἀκάνθας ἐξέτεμες, καὶ τὸν τῆς πίστεως σπόρον ἐπλήθυνας, τῇ ἐπομβρίᾳ τοῦ Πνεύματος Ὅσιε. διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην σου.

Ὁ Οἶκος.

Ἀθανασίου τὴν πανέορτον μνήμην, ἐν ᾠδαῖς οἱ Πιστοί, εὐφημήσωμεν σήμερον. οὗτος γὰρ Ἄρειον τὸν πλάνον, καὶ Εὐνόμιον ἅμα σὺν Σαβελλίῳ, τοῖς τῆς ἀληθείας κατέβαλε δόγμασι, πυρὶ τῷ αἰωνίῳ παραδιδοὺς αὐτοὺς κατακαίεσθαι, ὡς βλασφημήσαντας ἄδικα κατὰ τῆς τοῦ Σωτῆρος Σαρκώσεως, ἣν πάντες Προφῆται προκατήγγειλαν. διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Β΄. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Στί. Ἀθανάσιε, ποῦ κομίζῃ μοι πάλιν;
Καὶ νεκρὸν ἐξόριστον ἐκπέμπουσί σε;
Δευτέρῃ νέκυς Ἀθανασίου εἰσεκομίσθη.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Ἀγγελικὸν βίον ἐπὶ γῆς διήνυσε. τοὺς δὲ ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως ἄθλους, καὶ τὰς κατὰ τῶν κακοδόξων ἐνστάσεις, καὶ τὰς ἐπὶ συχνῷ ἀδίκους ὑπερορίας, καὶ τὰς ἐπὶ ματαίῳ συκοφαντίας ἃς ὑπήνεγκεν, ἄλλαι τε γραφαὶ διεξοδικώτερον, καὶ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος ἐκτίθεται. ὅθεν καὶ διηγήσασθαι τὰ πολλαχῶς ὑπὸ πολλῶν εἰρημένα μὴ δυνάμενοι, μικρά τινα πρὸς ὑπόμνησιν εἴπωμεν ἐν ἐπιτόμῳ.

Ἀθανάσιος ὁ τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμος, Πατρίδα μὲν ἔσχε τὴν Αἴγυπτον, Πατέρας δὲ πλούτῳ κομῶντας καὶ ἀρετῇ. παρ' οἷς ἐκτρεφόμενος, παῖς ὢν ἔτι κομιδῇ ἅμα παισὶν ἀθύρουσιν, ἐπί τινα τῆς θαλάσσης ἀκτὴν παραγίνεται, ἐν ᾗ παιδιᾷ τινι τοιᾷδε ἐχρῶντο, ὡς Πρεσβυτέρους καὶ Διακόνους ἑαυτοὺς ἀποπράξαντες, τὸν Ἀθανάσιον χειροτονοῦσιν Ἐπίσκοπον. προσῆγον τότε παῖδες αὐτῷ, μήπω τῷ θείῳ Βαπτίσματι κεκαθαρμένοι, οὓς Ἀθανάσιος τῷ τῆς θαλάσσης ἐβάπτισεν ὕδατι. τοῦτο ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας ἔφορος Ἀλέξανδρος θεασάμενος, ἄνω συνενεχθέν, ὑπερθαυμάζει μέν, γνοὺς δὲ τῷ Πνεύματι, ὡς μελλόντων εἶεν τὰ δρώμενα τύποι καὶ προμηνύματα, τοὺς μὲν παῖδας τῷ θείῳ μύρῳ ἐπιχρίσας τελειοῖ· Ἀθανάσιον δέ, γραμματιστῇ τινι παραδίδωσιν. εἶτα πρὸς μέτρον ἡλικίας φθάσαντα, Διάκονον χειροτονήσας, ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν πρώτῃ συνεργὸν προσλαμβάνει, καὶ μετ' αὐτοῦ τοὺς τὰ Ἀρείου φρονοῦντας ἀπεκήρυξεν. οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ Ἀλεξάνδρου τὸν βίον λιπόντος, Ἀθανάσιος τὸν ἐκείνου θρόνον διαδέχεται. Ἀλλ' οἱ περὶ Εὐσέβιον τὴν προκήρυξιν πράως οὐκ ἐνεγκόντες, πείθουσι Κωνσταντῖνον, τὸν πρώτως χρηματίσαντα Βασιλέα Χριστιανῶν, ἀπελάσαι τοῦ θρόνου τὸν Ἀθανάσιον. ἀλλὰ Κωνσταντῖνος μέν, μετὰ τὸ ἐν Γαλλίαις ὑπερορίσαι τὸν Ἅγιον, καταλύει τὸν βίον. Ἀθανάσιος δὲ τῷ τούτου Υἱῷ Κωνσταντίνῳ πρὸς λόγους, ἐν Ῥώμῃ ἐλθών, γράμμασιν ὀχυρωθείς, τῇ Ἀλεξανδρείᾳ ἐφίσταται. τοῦτο πρὸς γνῶσιν Εὐσεβίῳ, καὶ τοῖς περὶ αὐ-

τὸν ἐλθὸν, ἠρεμῶν οὐκ εἶα. διὸ καὶ τοῦ εἴδους συκοφαντίας συμφορήσαντες, παρασκευάζουσι Κωνστάντιον, Σύνοδον Ἐπισκόπων ἀθροίσαντα, ὑπὸ τὴν κρίσιν ἐλθεῖν τὸν Ἀθανάσιον. πολλῶν δὲ ὄντων τῶν κατηγορημάτων, ἑνὸς μόνου ἐπιμνησθήσομαι. Χεῖρα τεταριχευμένην ξυλίνῃ λάρνακι θέντες, προσκομίζουσιν, Ἀρσενίου ταύτην λέγοντες εἶναι. ὃν ἀνῃρηκέναι τὸν Ἀθανάσιον ἐπὶ γοητείᾳ διεθρυλλοῦντο. καὶ κατὰ Θεοῦ πρόνοιαν, ἐν Τύρῳ τοῦ Ἀρσενίου καταίραντος. ἐκρύπτετο γὰρ ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, ἵνα μὴ τὸ δρᾶμα κατάφορον γένηται. Ἀθανάσιος δὲ τὸν νεκρὸν παρεῖναι μηνύεται. ὃς περιτυχὼν αὐτῷ, τῆς εἰς τὸ κριτήριον κυρίας καταλαβούσης, ἑαυτὸν περικεκαλυμμένον παρεισάγει. καὶ δὴ πυνθάνεται τῶν παρόντων, εἴτινες εἶεν προεγνωκότες τὸν Ἀρσένιον. πολλῶν δὲ φησάντων τὸν ἄνδρα εἰδέναι, ἀποκαλυψάμενος αὐτὸν, εἰ οὗτος εἴη προσετίθη τὴν ἐρώτησιν. τῶν δὲ συγκατατιθεμένων, τὴν δεξιὰν ὑποδείξας χεῖρα, εἶτα καὶ τὴν ἄλλην, ἔφη· ἰδοὺ ἡ δεξιὰ, ἰδοὺ ἡ ἀριστερὰ, ἃς παρὰ τοῦ Δημιουργοῦ τῶν ὅλων, οἱ ἐξ Ἀδὰμ ἐκληρώθημεν ἄνθρωποι. τρίτην δέ μοι χεῖρα τοῦ Ἀρσενίου, ἐπιζητείτω μηδείς. οἱ δὲ αἰσχύνης πλησθέντες ἐπὶ τούτῳ πολλῆς, τοῦ μὲν κριτηρίου ἐξήεσαν, ἐξοργίζουσι δὲ τὸν δῆμον κατ' αὐτοῦ. διὰ τοῦτο λάθρα τῆς Πόλεως ἔξεισι, καὶ εἴς τινα λάκκον ζοφώδη, καὶ δεινῶς ἄνυδρον καθεὶς ἑαυτὸν, ἕκτον ἔτος ἐκρύπτετο. Ἔπειτα τοῦ λάκκου ὑπεξελθὼν, πρὸς τὴν Ἑσπέραν καταίρει. Κώνστας δὲ τηνικαῦτα ὁ Κώνσταντος ἀδελφὸς, τὴν ταύτης διεῖπεν ἀρχήν. τούτῳ παραβαλὼν ὁ μέγας, καὶ Ἰουλίῳ τῷ Πάπᾳ, τὰ κατ' αὐτὸν ἐτραγῴδει. οἵτινες γράμμασι τὸν Ἅγιον ὀχυρώσαντες, εἰς Ἀλεξάνδρειαν πέμπουσι. τοῦτο Κωνστάντιος, ὡς ἔγνω, Συριανῷ τινι κελεύει ἐκεῖσε ἀφικομένῳ, Ἀθανάσιον μὲν ἀνελεῖν, Γρηγόριον δὲ τῷ θρόνῳ ἐγκαθιδρύσαι. ὁ δὲ τὰς ἐκείνου χεῖρας διαφυγὼν, Ῥώμην αὖθις ἀπαίρει. καὶ ὁ Κώνστας γράφει τῷ ἀδελφῷ Κωνσταντίῳ ἀποκαταστῆσαι τῷ Θρόνῳ τὸν Ἀθανάσιον, ἀπειλήσας, ὡς εἰ μὴ ποιήσῃ τοῦτο, τοῖς οἰκείοις ὅπλοις ἑαυτὸν ἀποκαταστῆσαι. ὁ δὲ Κωνστάντιος, ἐν ὀρρωδίᾳ γενόμενος, ἀποκαθίστησι τῇ Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίᾳ τὸν Ἅγιον Ἀθανάσιον. μικρὸν δὲ καὶ Κώνστας καταλύει τὸν βίον. Κωνστάντιος δὲ αὐτοκράτωρ ἀναγορευθεὶς, πέμπει τοὺς συλληψομένους τὸν Ἅγιον. ὅπερ προγνοὺς ὁ μέγας, τοῦ Ἐπισκοπείου ὑπεξελθὼν, ἐπί τινα γυναῖκα καταφεύγει, παρθενίᾳ καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς σεμνυνομένην. ἥτις τῆς φυγῆς τὴν αἰτίαν μαθοῦσα, ἀσμένως τὸν Ἅγιον ὑποδέχεται. διηκόνει τε τούτῳ, καὶ πᾶσαν ἄλλην δεξίωσιν καὶ θεραπείαν παρεῖχετο. ἕκτος ἐνιαυτὸς τῷ μεγάλῳ, παρὰ τῇ φιλοθέῳ γυναικὶ κρυπτομένῳ ἠνύετο. καὶ δὴ Κωνστάντιος μὲν καταλύει τὸν βίον, Ἰουλιανὸς δὲ τῆς Βασιλείας κρατεῖ. αὐτίκα οὖν Ἀθανάσιος μέσαις νυξὶ τοῦ οἰκήματος ἐξελθὼν, ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας εὑρίσκεται. ὑφ' ᾧ ὅπως ἡ Πόλις συνέδραμεν ἅπασα κρατοῦντες, εὐχαριστοῦντες, ὁ τοῦ παρόντος λέγειν καιροῦ. Ἰουλιανὸς δὲ ταῦτα περὶ ἐλαχίστου θέμενος, τοῦτο προηγούμενον προβάλλεται σπούδασμα, μὴ μόνον τοῦ θρόνου ἐξῶσαι, ἀλλὰ καὶ τῆς ζωῆς ἀπελάσαι τὸν Ἅγιον. πέμπει γοῦν τοὺς ἀναιρήσοντας. ὁ δὲ καὶ αὖθις ἄληπτος ἦν καὶ ἀχείρωτος. νύκτωρ γὰρ παρὰ τὸν Νεῖλον ἐλθὼν, πλοίου ἐπιβὰς, πρὸς Θηβαΐδα ἀπέπλει. ὡς δὲ πλησίον ἦσαν οἱ διώκοντες, παρακρουσάμενος αὐτοὺς ὑποστρέφει, καὶ πρὸς Ἀλεξάνδρειαν καταίρει. κἀκεῖ κρυπτόμενος διελάνθανεν, ἕως ὁ Ἰουλιανὸς ἐν τοῖς ζῶσιν ἐξητάζετο. καὶ τούτου δὲ τὴν ζωὴν καταλύσαντος, Ἰοβιανὸς Βασιλεὺς ἀνηγόρευται. ἀλλὰ καὶ τούτου τάχιστα ἐξ ἀνθρώπων γεγονότος, Οὐαλεντινιανὸς τῆς Ῥωμαίων κρατεῖ, καὶ ποιεῖται ταύτης κοινωνὸν τὸν ἀδελφὸν Οὐάλεντα. ὁ μὲν γὰρ τὴν Ἑσπέραν, ὁ δὲ τὴν Ἑῴαν διεῖπεν. ὃς εἰς κόρον τῶν τοῦ Ἀρείου θολερῶν ναμάτων πάλαι ἐμφορηθεὶς, τοὺς μὲν τοὺς τῶν ὀρθῶν δογμάτων ἀντεχομένους μυρίαις αἰκίαις καὶ κολάσεσι περιέβαλεν· Ἀθανάσιον δὲ ἑλεῖν θερμὴν ἐπέθετο σπουδήν. μέλλων οὖν ὁ Ἅγιος ἁλώσιμος ἔσεσθαι, εἴς τινα πατρῷον τάφον καταδὺς, τὰς τῶν φονώντων καταδιδράσκει χεῖρας. ἐπεὶ δὲ ἐπύθετο τραχυνόμενον τὸν τῶν Ἀλεξανδρέων δῆμον, ἐπιτρέπει τῷ Ἀθλητῇ καὶ ἄκων τὴν τῆς Ἐκκλησίας προστασίαν. καὶ οὕτω μετὰ τοὺς πολλοὺς ἄθλους καὶ τοὺς

μακρᾶς ὑπεροψίας, ἐπὶ δύο καὶ τεσσαράκοντα χρόνους τοῖς διωγμοῖς ἐγκαρτερήσας, ἐν γήρᾳ καλῷ καταλύει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἑσπέρου, καὶ Ζωῆς τῆς Συμβίου αὐτοῦ, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, Κυριακοῦ καὶ Θεοδούλου.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι Ἕσπερος καὶ Ζωή, ὑπῆρχον ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ Βασιλέως. δοῦλοι μὲν ὄντες τὰ σώματα ἐν Ἰταλίᾳ, Καταλοῦ τινὸς καὶ Τετραδίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ἀποίκων ὄντων Ῥωμαίων, οἳ ἐκ Παμφυλίας τούτους ὠνήσαντο, ἐλεύθεροι δὲ τὰς ψυχάς. ὅθεν οὐδὲ τῷ σώματι δουλείαν ἐπὶ πολὺ ὑπείχοντο ἀσεβέσι Δεσπόταις· οἳ ἀντὶ τοῦ Ποιητοῦ καὶ πάντων Δημιουργοῦ, τιμῶσι καὶ προσκυνοῦσιν εἴδωλα. τοῦ γὰρ Κυριακοῦ καὶ Θεοδούλου τῶν τέκνων αὐτῶν, πρὸς τὴν οἰκείαν Μητέρα, μηκέτι συνοικεῖν τοῖς ἀσεβέσιν, ἀλλ᾽ ἐξ αὐτῶν χωρίζεσθαι, ἵνα μὴ σὺν αὐτοῖς ἀπόλωνται, διεξελθόντων· τῆς δέ, ὅτι Κύριοι ἡμῶν εἰσίν, ἀπούσης· τῶν δὲ τῷ τοῦ Χριστοῦ Αἵματι ἐλευθερωθῆναι βοώντων, ἤδη τῆς Μητρὸς συνεπούσης αὐτοῖς, ἐπιρρωσθέντες, παραγενόμενοι πρὸς τὸν Κάταλον, τὸν μὲν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, Δεσπότην τῶν αὐτῶν εἶπον ψυχῶν, τύχῃ δέ τινι τὴν τῶν σωμάτων αὐτῶν ἔχειν Κυριότητα. εἶναι δὲ προτιμοτέραν ἐπ᾽ αὐτοῖς τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐξουσίαν. πειθαρχεῖν γὰρ δεῖ φασὶ μᾶλλον Θεῷ, ἢ ἀνθρώποις. ἐκπλαγέντος οὖν ἐπὶ τούτῳ τοῦ Καταλοῦ, τέως μεταπέμπονται μετὰ τῆς Μητρὸς ἐν τῷ Τριπονίῳ, πρὸς Ἕσπερον τὸν Πατέρα αὐτῶν. ὕστερον δὲ γενέθλια τοῦ τεχθέντος παιδὸς ἐκτελῶν ὁ Κάταλος, ἐκ τῶν παρεσκευασμένων οἶνον καὶ κρέας αὐτοῖς ἔγνωκεν ἀποστέλλειν· πειρώμενος εἰ μεταλήψωνται τῶν εἰδωλοθύτων. αὐτοὶ δὲ τοῦ μεταλαβεῖν αὐτὰ, τοῖς κυσὶ βαλούσης ταῦτα τῆς Μητρὸς αὐτῶν Ζωῆς· ὡς ὁ Κάταλος ἐπύθετο, τὴν ὀργὴν ἀνάψας, πρῶτον μὲν τὰ νήπια κρεμασθῆναι κελεύει, καὶ σιδηροῖς ὄνυξι καταξέεσθαι· οἷς ἐπεφώνουν καὶ παρεθάρσυνον οἱ γεννήτορες μὴ ἐνδοῦναι, ἀλλὰ καρτερεῖν μέχρι τέλους, καὶ πρὸς τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἀποβλέπειν. ἔπειτα δὲ κατενεχθῆναι, καὶ μετὰ τῆς Μητρὸς τυφθῆναι σφοδρῶς. εἶτα ἐκκαυθῆναι κλίβανον, καὶ τοὺς Ἁγίους ἐμβληθῆναι. ἐν ᾧ γενόμενοι, τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς ἀπέδωκαν τῷ Θεῷ. ἔωθεν δέ, φωνῶν ἐν τῷ κλιβάνῳ ἐνηχουμένων, ὥσπερ ψαλλόντων τινῶν, διανοίξαντες, οὐδένα εὗρον, εἰ μὴ τοὺς Ἁγίους μόνον, ἐν σχήματι καθευδόντων, κατὰ Ἀνατολὰς τετραμμένους. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις, ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Ὠδὴ ζ'. Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ.

Ὡς σίμβλον τὴν καρδίαν, τῶν καλῶν ἐργασάμενος, ἀναβλύζεις γλυκασμὸν ὀρθοδοξίας ἡμῖν· ὃν τρυγῶντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀθέου δυναστείας, οὐ κατέπτηξας Ὅσιε, εὐσεβοῦς δὲ παρρησίας ἐμπιπλάμενος, πνευματικῶς ἀνεβόας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός.

Τοῦ Πνεύματος ὑπάρχων, ἀδιαίρετος Ὅσιε, διετήρησας ἀμέριστον τὸ κήρυγμα, τῆς Τριάδος κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός.

Θεοτοκίον.

Ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, ὡς εὐδόκησας Κύριε, καὶ ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν. διὰ τοῦτο βοῶμεν· Εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός.

Καὶ τοῖς πράγμασι σαφῶς, ἀνεδείχθης Ἀθανάσιος, τῇ Οἰκουμένῃ τῆς ἀθανασίας δόγματα φθεγξάμενος. διὸ Χριστὸν σὺν Ἀγγέλοις καὶ ἡμᾶς, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Τριάδα εὐσεβῶς, δογματίσας ὁμοούσιον, σὺν τῷ Ἀρείῳ καὶ τὴν Σαβελλίου ἤλεγξας κακόνοιαν. διὸ φυγόντες τὴν αὐτῶν ἐναντίαν συμπλοκήν, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὃν ἐνοικήσαντα πιστοί, ἐν κοιλίᾳ τῆς Παρθένου Μητρός, καὶ γεννηθέντα ἐξ αὐτῆς ἀφράστως, καὶ πάλιν μετὰ γέννησιν, Παρθένον φυλάξαντα, ὡς Θεὸν ἀληθινόν, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός, γεννηθέντα Υἱὸν καὶ Θεόν, καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτων ἐκ τῆς Θεοτόκου, σάρκα ἐνδυσάμενον, ὡς τέλειον Ἄνθρωπον, καὶ Θεὸν ἐκ τοῦ Θεοῦ, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν.

Ὠδὴ θ'. Σὲ τὴν ἀκατάφλεκτον βάτον.

Ἔσοπτρον Θεοῦ τὴν ψυχήν σου, ἀκηλίδωτον δείξας, πρακτικῶς καὶ λογικῶς, τῇ Οἰκουμένῃ ἀστράπτεις, τὰς θείας ἐμφάσεις Παμμακάριστε.

Ἀλπιγξ γνωστικῆς εὐφωνίας, ἀνεδείχθης Θεόφρον, τὰ φρονήματα ἡμῶν ἀνδρείας λόγοις, κατὰ τῶν θεομάχων ἀνδρῶν διεγείρουσα.

Σὲ τὸν ἀληθῶς δεδεγμένον, τῆς σοφίας κρατῆρα, καὶ ποτίζοντα ἡμᾶς, τῆς εὐσεβείας τὸ νηφάλαιον πόμα, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσαν, τὸν ἀχώρητον Λόγον, καὶ τεκοῦσαν ἐν σαρκὶ ἀνερμηνεύτως, Θεοτόκε Ἁγνή, οἱ Πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Σὲ τὴν ἀκατάφλεκτον βάτον, καὶ Ἁγίαν Παρθένον, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ καὶ Θεοτόκον, τὴν ἐλπίδα πάντων ἡμῶν μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἀρχιερέων τὸ κλέος, καὶ τῆς Αἰγύπτου τὸ θρέμμα, ἀθανασίας τὸ κῦδος, ὑμνήσωμεν ἐν αἰνέσει, ὡς καθαιρέτην Ἀρείου, καὶ τῶν πιστῶν ὡς προστάτην.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, τό, Πᾶσα πνοή. ἱστῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν:

Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι, τῶν αἱρέσεων ἅπασα, φρυγανώδης φλέγεται, ὕλη πάνσοφε, τῶν νοημάτων τοῖς βάθεσι, βυθίζεται στράτευμα, ἀπαθάντων δυσσεβῶν, Ἀθανάσιε Ὅσιε. σοῖς δὲ δόγμασι, καλλωπίζεται μάκαρ καθ' ἑκάστην, τῶν Πιστῶν ἡ Ἐκκλησία, μεγαλοφώνως τιμῶσά σε.

Ἡ τῶν λόγων λαμπρότητι, τῶν ἐνθέων σου Ὅσιε, Ἐκκλησία ἅπασα ὡραΐζεται, καὶ εὐσεβῶς καλλωπίζεται, ὡραίοις ἐν κάλλεσι, καὶ τιμᾷ χρεωστικῶς, τὴν πανέορτον μνήμην σου, Ἀθανάσιε, Ἱερέων τὸ κλέος εὐσεβείας, ὁ λαμπρὸς καὶ μέγας κῆρυξ, ὁ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος.

Ἧς Χριστοῦ ἀπεδίωξας, νοητοὺς λύκους πάνσοφε, Ἐκκλησίας τῇ ῥάβδῳ τῶν δογμάτων σου, καὶ ταύτην κύκλῳ ἐτάχισας, λόγων ὀχυρώμασι, παραστήσας τῷ Χριστῷ, ἀσινῆ καὶ ἀλώβητον. ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν σεβάσμιον μνήμην σου.

Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου, λεγόμενον παρὰ τοῦ Κυροῦ Γερμανοῦ Πατριάρχου. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται. Ἦχος γ'.

Ἡ Μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας σάλπιγξ, ὁ πολύαθλος Ἀθανάσιος, πρὸς εὐωχίαν σήμερον συγκαλεῖται τὴν Οἰκουμένην φαιδρῶς. τούτου πιστοὶ πρὸς τὴν πανήγυριν ὑπαντήσωμεν τοῦ καλοῦ ποιμένος, ὕμνοις γεραίροντες τοὺς ἱεροὺς αὐτοῦ πόνους, ὅπως ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, λάβωμεν παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸ μέγα κλέος τῶν Ἱερέων, Ἀθανάσιον τὸν ἀήττητον ἀριστέα, ἱεροπρεπῶς εὐφημήσωμεν. οὗτος γὰρ τῶν αἱρέσεων συγκόψας τὰς φάλαγγας, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, τὰ τῆς ὀρθοδοξίας τρόπαια, ἀνεστήσατο καθ' ὅλης τῆς Οἰκουμένης. ἀριθμῶν εὐσεβῶς τὸ τῆς Τριάδος μυστήριον, διὰ τὴν τῶν προσώπων ἰδιότητα· καὶ πάλιν συνάπτων ἀσυγχύτως εἰς ἕν, διὰ τὴν τῆς οὐσίας ταυτότητα. καὶ Χερουβικῶς θεολογῶν, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰ βούλεται ὁ προεστώς, Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς, Ὠδὴ γ'. καὶ ἐκ τοῦ Ἁγίου, Ὠδὴ ς'.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν,

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς Κύριε ἐνδύσονται.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Ῥωμαίους.

Ἀδελφοί, οἱ ἐν σαρκὶ ὄντες, Θεῷ ἀρέσαι.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος· ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ Κόσμου.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ Γ.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τιμοθέου, καὶ Μαύρας.

Ἑσπέρας, στιχ. προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἁγίων στιχ. γ'. προσόμοια τῶν Ἁγίων, ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ὁ ζεῦγος τὸ ἅγιον Χριστοῦ, συνωρὶς ἡ ἔνθεος, τὸ τῶν Μαρτύρων καλλώπισμα, μέγιστοι Μάρτυρες, οἱ τὴν θείαν ζάλην, ἐν βασάνοις στέρξαντες, καὶ μάστιγας τυράννων μὴ πτήξαντες, καὶ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Μορφὴ ἀστράπτουσα ὦ σεμνή, Μαῦρα παμμακάριστε, καὶ τῷ φωτὶ τῆς σῆς χάριτος, ὄψεις ἠμαύρωσας, τοῦ δεινοῦ Τυράννου, καὶ σπασμοῖς τριχῶν τῶν σῶν, Θεῷ ἀναφανδὸν προσωμίλησας. ὅθεν ἔφλεξας, καὶ λεβήτων ἐν τοῖς βράσμασι, τοῦ βελίαρ, τὴν κάραν τὴν ἄδικον.

Ὅμοιον.

Ἰσχύϊ Τιμόθεε ψυχῆς, καὶ καρδίας ὅλης σου, Θεὸν τιμῶν τὸν ὑπέρτιμον, πυρὶ φλεγόμενος, καὶ τοῖς ὀβελίσκοις, ἤλειφας φωνῆς Θεοῦ, καρδίας ἐν ὠσὶ τὴν περκνότητα, καὶ ἐν κρεμάσματι, ἀντιστρόφω πρὸς οὐράνιον, δρόμον τρέχων, τὸ στέφος εἰσδέδεξαι.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. καὶ Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ϛ΄. καὶ τῶν Ἁγίων εἰς δ΄. Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τιμοθέου Μαῦράν τε τοὺς πόνους σέβω.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Τῶν ἱερῶν Ἀθλοφόρων τὴν ἱεράν, καὶ σεπτὴν πανήγυριν, ὁ λαὸς ὁ ἱερὸς, ἱερῶς τιμήσωμεν αὐτῶν, ταῖς δεήσεσι δεινῶν ὅπως ῥυσθείημεν.

Ἱερονίκους στεφάνους παρὰ Χριστοῦ, εἰλήφειμι ἀπάδοντες, τὸ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες σαφῶς, ἠρετίσαντο. διὸ δόξης ἐπέτυχον.

Μὴ δειλιάσαντες πόνους τοὺς τῆς σαρκὸς, μὴ κολάσεις πτήξαντες, μὴ τὸ πῦρ τῶν διωκτῶν, ἀθλοφόροι Μάρτυρες Χριστὸν, ἐν σταδίῳ ἀνδρικῶς ἀνεκηρύξατε.

Θεοτοκίον.

Ὁ ὑπερούσιος Λόγος οὐσιωθεὶς, ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου, ἐθεούργησεν ἡμᾶς, καὶ φθορᾶς ἐρρύσατο Ἁγνή. διὰ τοῦτό σε πιστῶς ἀεὶ δοξάζομεν.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Θεοῦ τὰς βίβλους τῷ Λαῷ, ἱερῶς ὑφηγούμενος, καὶ φωτίζων καρδίας, στρατιώτα τοῦ Χριστοῦ, Τιμόθεε τῷ σεπτῷ, μαρτυρίῳ, χαίρων ἐπιβέβηκας.

Ἐνθέῳ πόθῳ τὴν ψυχὴν, πυρπολούμενος Μάρτυς, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, προσωμίλεις καρτερῶς. διό σε ἡ τοῦ Χριστοῦ, θεία δρόσος, μάκαρ ἐπανέψυχεν.

Ὁ νοῦς σου νεύσει πρὸς Θεὸν, λαμπρυνόμενος Μάρτυς, οὐκ ᾐσθάνετο ὅλως, τῶν σιδήρων τὰς δεινὰς, προσψαύσεις διὰ πυρὸς, γινομένας ἔνδοξε Τιμόθεε.

Θεοτοκίον.

Ὑπάρχων φύσει ἀπαθὴς, ὁ Υἱός σου Παρθένε, προσελάβετο σάρκα, ἐξ αἱμάτων σου ἁγνῶν, καὶ διὰ πάθους Σταυροῦ, τῶν παθῶν με Ἄχραντε ἐρρύσατο.

Ὁ Εἱρμός. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ὠδὴ δ΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μιμήσαντες Θεὸν, ἀπημαύρωσαν πλάνην, Τιμόθεος σαφῶς, καὶ ἡ ἔνδοξος Μαῦρα. καὶ πᾶσαν ὑπομείναντες, οἱ πανένδοξοι βάσανον, ἐλαμπρύνθησαν, ὑπὲρ ἀκτῖνας Ἡλίου, καὶ γεγόνασι, συλλειτουργοὶ τῶν Ἀγγέλων. οὓς πίστει δοξάσωμεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Μεγίστην εὔκλειαν ἐπιποθήσαντες, ἠξιώθητε ταύτης τέκνα φωτὸς, θείως χρηματίσαντες, Μεγαλομάρτυρες Χριστοῦ, τῶν Ἀγγέλων ἰσοστάσιοι.

Ἁγίων πάγμασι συναριθμούμενος, καὶ ἀνήκοα ὦτα πρὸς θεϊκοὺς, νόμους ἔχων ἔνδοξε, τὰς διατρήσεις σταθερῶς, ἐκαρτέρησας Τιμόθεε.

Ὑψοῦντες ξύλῳ σε οἱ ματαιόφρονες, προσβαρύνουσι λίθῳ τὴν κεφαλὴν, ἔνδοξε Τιμόθεε. ἀλλ' ἐδυνάμωσε Χριστὸς, θείῳ Πάθει σεμνυνόμενον.

Ῥεόντων ἄστατον φορὰν Μακάριοι, ἐβδελύξασθε ὄντως καὶ ἑαυτοὺς, πόνοις ἐξεδώκατε, τὰ δι' αἰῶνος ἀγαθὰ, διὰ ταῦτα κληρωσάμενοι. Θεοτοκίον.

Ἁγνείας σκήνωμα, κατοικητήριον, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων τῶν Προφητῶν, πάντων περιήχημα, Θεοχαρίτωτε ναὶ, τοὺς ὑμνοῦντάς σε οἰκτείρησον.

Ὠδὴ ε. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Συζύγου Μαῦρα φωτοειδὴς, λόγους ἠκροάσω ἀμέμπτως, καὶ τὴν ζοφώδη κακόνοιαν, ἀπορριψαμένη φῶς ἐσχημάτισας, διὰ τοῦ Μαρτυρίου Θεομακάριστε.

Ὢ Θείῳ Πνεύματι σεαυτὴν, Μαῦρα θωρακίσασα σεμνὴ, πρὸς συμπλοκὴν τοῦ ἀλάστορος, χαίρουσα ἐξῆλθες, καὶ τοῦτον ἔτρεψας, καὶ νίκης τοὺς στεφάνους Μάρτυς ἀπείληφας.

Ἔνασε Κύριον Ἰησοῦν, καθομολογοῦσα ἡ Σεμνὴ, χεῖρα τὸν ἄνθρωπον πλάσαντα, τέμνεται δακτύλους χειρὸς τὴν ἄδικον, ἀνδρείως τιμωρίαν καθυποφέρουσα.

Θεοτοκίον.

Τὴν καταιγίδα τῶν λογισμῶν, τὰς ἐπαναστάσεις τῶν παθῶν, τῶν πειρασμῶν τὸ κλυδώνιον, κόπασον Παρθένε θεοχαρίτωτε, καὶ σῶσόν με ὑμνοῦντα τὰ μεγαλεῖά σου.

Ὠδὴ ϛ. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, τῷ ἱστίῳ τοῦ Σταυροῦ, πνευματικῶς πτερούμενοι, τῶν πειρασμῶν τὸ πέλαγος ἀβλαβῶς, ἐν πίστει παρέδραμον, καὶ πρὸς θείους λιμένας ἀνεπαύσαντο.

Ὑφάψαντες λέβητα, ἐν αὐτῷ σε τὸν Χριστὸν, ὁμολογοῦσαν ῥίπτουσιν, οἱ δυσσεβεῖς· ἀλλ' ἔμεινας ἀβλαβὴς, τὴν δρόσον τοῦ Πνεύματος, δεξαμένη σε Μαῦρα ἀναψύχουσαν.

Στρεβλούμενοι Μάρτυρες, πάσας στρέβλας τοῦ ἐχθροῦ, ἀνδρείως διελύσατε, καὶ τῇ ἀγάπῃ τέλειον τοῦ Χριστοῦ, ψυχὰς συνεδήσατε, τῆς σαρκὸς ἀποθέσει πανοίδιμοι.

Θεοτοκίον.

Ἡ Ἀνάγαθε Δέσποινα, τὸν πανάγαθον Θεὸν, ἡ ἐν σαρκὶ κυήσασα, κεκακωμένην πάθεσι τὴν ψυχὴν, ἐμὴν νῦν ἀγάθυνον, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ μεγαλύνω σε.

Ὁ Εἱρμός. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Γ. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Μαύρας.

Στίχ. Ἥπλωσε Χριστὸς χεῖρας ἐν Σταυρῷ πάλαι,
Ἥπλωσε καὶ νῦν Μαῦρα σὺν Τιμοθέῳ.
Σταυρῷ Τιμόθεος τετράτῃ τανύθη ἅμα
Μαύρᾳ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Τιμόθεος ἐν τῷ σχήματι ὢν τῶν Κληρικῶν, τῶν ἱερῶν λογίων ὑφηγητὴς ἦν, ἐκ κώμης Πεναπέων, ἄρτι πρὸς κοινωνίαν γάμου, τὴν Μαῦραν ἀναγόμενος. οὔπω δὲ διαγενομένων εἴκοσιν ἡμερῶν, διαβληθεὶς ἄγεται πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Θηβαΐδος Ἀριανόν. ὁ προστάξαντος ἀγαγεῖν αὐτῷ τὰς βίβλους, ἃς τοῖς Χριστιανοῖς ὑπαναγινώσκει, τοῦτο μὲν οὐκ ἐποίησεν, ἀντέφησε δὲ τῷ Ἡγεμόνι, τὰς βίβλους τέκνα ἡγεῖσθαι αὐτοῦ, ὑφ' ὧν στηρίζεσθαι, καὶ ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων φρουρεῖσθαι, τῆς τῶν γεγραμμένων δυνάμεως καλούσης αὐτοὺς εἰς βοήθειαν, μηδένα δὲ ἑκόντα τὰ ἴδια τέκνα διδόντα εἰς θάνατον. ὅθεν σίδηρα πεπυρωμένα ἐνέβαλον αὐτοῦ τοῖς ὠσίν. ὑφ' ὧν αἱ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ κόραι διατακεῖσαι ἐξέπεσον. εἶτα δεσμοῦσιν αὐτοῦ ἐπὶ τροχοῦ τοὺς ἀστραγάλους, καὶ κημὸν ὑποβάλλουσιν αὐτοῦ τῷ στόματι. καὶ κρεμῶσιν ἐπὶ κεφαλῆς, λίθον αὐτοῦ τῷ τραχήλῳ προσδήσαντες. ὡς δὲ τούτοις οὐκ ἐνεδίδου, τὴν γαμετὴν αὐτοῦ Μαῦραν ἀπατῆσαι ἐλπίσας ὁ Ἡγεμὼν, ἔπειθε κοσμησαμένην, διὰ κολακείαν, θεραπείας τοῖς εἰδώλοις προσάγειν. ἡ δὲ οὐκ ἤκουσε. μᾶλλον δὲ ταῖς τοῦ Ἁγίου πεισθεῖσα παραινέσεσι, τοῦ Ἡγεμόνος ἐνώπιον Χριστιανὴν ἑαυτὴν ὡμολόγησε. τίλλεται οὖν τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς, καὶ τοὺς δακτύλους τέμνεται, καὶ βαπτίζεται ἐν θερμῷ ὕδατι. ἐν ᾧ μείνασα ἄφλεκτος, ὑπόνοιαν παρέσχε τῷ Ἡγεμόνι, ὡς οὐ θερμὸν ἦν, ἀλλὰ ψυχρὸν τὸ ὕδωρ ἐν ᾧ ἐβαπτίσθη. ὅθεν ἐπιρραντισθῆναι αὐτῷ κατὰ τῆς χειρὸς κελεύει. τῆς δὲ Ἁγίας, τῇ χειρὶ λαβούσης ἀπὸ τοῦ λέβητος, καὶ ἐπιβαλλούσης αὐτῷ κατὰ τὴν χεῖρα, ἀπερρύη τὸ δέρμα τοῦ Ἡγεμόνος. ἐπὶ τούτῳ οὖν σταυροῖ αὐτοὺς ἀμφοτέρους, καὶ ἐπιμείναντες ἡμέρας ἐννέα τῇ ἀναρτήσει, ἀλλήλους παρῄνουν ὡς ἐκ διαδοχῆς ἐγκαρτερεῖν ταῖς κολάσεσι, καὶ μὴ ἐνδοῦναι συνεβούλευον. καὶ οὕτω τὰ πνεύματα ἑαυτῶν τῷ Κυρίῳ παρέδωκαν. ἐγένετο δὲ ὡς ἐν ἐκστάσει ἐλθεῖν τὸν διάβολον τῇ Ἁγίᾳ Μάρτυρι ἔτι τῷ Σταυρῷ ἠρτημένῃ, ὀρέγειν ποτήριον μέλιτος καὶ γάλακτος ἔμπλεων πιεῖν προτρεπόμενον. τὴν δὲ δι' εὐχῆς ἀπώσασθαι. καὶ πάλιν ἐπὶ ποταμὸν ἀγαγεῖν ῥέοντα τοὺς προσφθεντας χυμοὺς, καὶ πιεῖν ἐπιτρέπειν. τὴν δὲ εἰπεῖν, οὐκ ἐξ αὐτῶν πίο-

μαι, ἀλλ᾽ ἐκ τοῦ ποτηρίου οὗ μοι ἐκεράσατο ὁ Χριστός. καὶ οὕτω τὸν διάβολον ἡττημένον ἐλθεῖν ἀπ᾽ αὐτῆς. Ἄγγελον δὲ τοῦ Θεοῦ παραστάντα, δόξαι τὴν Ἁγίαν εἰς τὸν Οὐρανὸν ἀγαγεῖν, τῆς χειρὸς λαβόμενον. καὶ ὑποδεῖξαι αὐτῇ θρόνον, καὶ στολὴν λευκὴν ἐπ᾽ αὐτὸν, καὶ στέφανον, καὶ εἰπεῖν, ὅτι σοὶ ταῦτα ἡτοιμάσθησαν. εἶτα πρὸς ὑψηλότατον ἀγαγεῖν, καὶ πάλιν ὑποδεῖξαι θρόνον ἕτερον καὶ πανευπρεπεστάτην στολὴν, καὶ στέφανον, καὶ προσειπεῖν, ὅτι ταῦτα τῷ ἀνδρί σου ἀπεκληρώθησαν. ἡ δὲ τούτου διαφορὰ παραδηλοῖ σοι, ὅτι ὁ ἀνήρ σου μᾶλλον πρόξενός σοι τῆς σωτηρίας ἐγένετο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις, ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι πέραν ἐν Ἰουστινιαναῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Διοδώρου, καὶ Ῥοδοπιανοῦ Διακόνου.

Οἵτινες ἦσαν κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ. διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν, ὑπὸ τῶν ἰδίων συμπολιτῶν, ὕβρεις πολλὰς καὶ αἰκίας καὶ μάστιγας ὑπομείναντες, ἐν Ἀφροδισίᾳ τῆς Καρίας, τελευταῖον ὑπὸ τῶν αὐτῶν λιθοβολούμενοι, τὰ ἑαυτῶν τῷ Κυρίῳ παρέδωκαν πνεύματα.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

ᾨδὴ ς'. Δροσοβόλον μέν.

Οὐκ ἠθαύου ταῖς λαμπάσι Πανοσιώτατε, φλογιζομένη πάντοθεν, πῦρ ἐγκάρδιον, τὴν ἀγάπην φέρουσα Χριστοῦ, καὶ τούτῳ βοῶσα ἐμμελῶς· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νυσταγμὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀπωσάμενος, κακίας ὦ Τιμόθεε, ἐκαρτέρησας, ὀφθαλμῶν πηρώσεις τὸν Χριστὸν, καρδίας τοῖς ὄμμασιν ὁρῶν, καὶ μελῳδῶν διηνεκῶς· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ τὰ κάτω παριδόντες Θεῖοι Μάρτυρες, τῶν ἄνω δὲ τὴν οἴκησιν, κληρωσάμενοι, ἱεραῖς τιμάσθωσαν ᾠδαῖς, βοῶντες ἀπαύστως σὺν ἡμῖν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὑπερύμνητε Παρθένε ὑπερύμνητον, Θεὸν ἀποκυήσασα, τοὺς ὑμνοῦντάς σε, κοινωνοὺς ἀνάδειξον φωτὸς, καὶ ῥῦσαι γεέννης καὶ φλογὸς, καὶ πάσης βλάβης τοῦ ἐχθροῦ ταῖς ἱκεσίαις σου.

ᾨδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Συντηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Παντοκράτορος, ἀνομούντων τῷ κράτει οὐχ ὑπεκύψατε, σέβας πονηροῖς οὐκ ἐνείματε δαίμοσι, Μάρτυρες γενναῖοι, Κυρίου κληρονόμοι.

Συζυγίᾳ ἀρίστῃ σαφῶς συνδούμενοι, τὸν ζυγὸν τοῦ Κυρίου τὸν ἐλαφρότατον, εὕρατε ὁμοῦ ἐπαυχένιον Μάρτυρες, καὶ ταῖς τῶν Μαρτύρων, συνήφθητε ἀγέλαις.

Ἐπὶ ξύλου παθόντες Σταυροῦ πανεύφημοι, ἐπὶ πλείστας ἡμέρας ἐξεκονίσατε, Πάθος τὸ σεπτὸν, τοῦ παθόντος βουλήματι. ὃν ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βιαιότατον ὄντως θάνατον Ἅγιοι, παρατάσει τῶν πόνων καθυπεμείνατε· ἄπονον διὸ πρὸς ζωὴν μετετέθητε, ἀνυμνολογοῦντες Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡραιώθης Παρθένε ἀποκυήσασα, ὡραιότατον κάλλει Χριστὸν τὸν Κύριον, θείαις τοὺς πιστοὺς ἀγλαΐαις φαιδρύνοντα. ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

ᾨδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ἰδεῖν τὴν δόξαν κατηξιώθητε, τοῦ ἑαυτὸν, κενώσαντος δι᾽ οἶκτον Πανεύφημοι. τοὺς αὐτοῦ γὰρ νόμους ἐφυλάξατε, καὶ κοινωνοὶ τῶν τούτου, Παθημάτων γεγόνατε. ὅθεν συνελθόντες, εὐσεβῶς ὑμᾶς γεραίρομεν.

Ὡρῶν ἰσάριθμον διηνύσατε, μέτρον Σοφοὶ, νυκτῶν καὶ ἡμερῶν προσηλούμενοι, τοῦ δι᾽ οἶκτον Σταυρῷ ὁμιλήσαντος· ὃν καθομολογοῦντες, πάντων δεσπόζοντα, τούτου ἐν χερσὶ τὰ ἑαυτῶν πνεύματα ἔθεσθε.

Στρατὸς Ἀγγέλων χορὸς μακάριος, τῶν Προφητῶν Μαρτύρων Ἀποστόλων Ὁσίων τε, τῇ ἀνόδῳ ὑμῶν ἐπεκρότησε, πάντων δὲ ὁ Δεσπότης, στέφει κατέστεψε, Μάρτυρες ὑμᾶς νικητικῶς ὡς ὑπεράγαθος.

Νῦν τοῖς πόθῳ ὑμᾶς γεραίρουσι, καὶ τὴν σεπτὴν, ὑμῶν ἐπιτελοῦσι πανήγυριν, Ἀθλοφόροι Χριστοῦ γενναιότατοι, λύσιν ἁμαρτημάτων, βίου διόρθωσιν, πάντων τε δεινῶν, ἀπαλλαγὴν σοφοὶ αἰτήσασθε.

Βιβλιοθήκη Μηλεών

Θεοτοκίον.

Φωτὶ τῷ σῷ με Θεοχαρίτωτε, ἐν γυναιξὶ, Παρθένε καταλάμπρυνον δέομαι, καὶ πυρὸς αἰωνίου με λύτρωσαι· ὅπως σὲ μεγαλύνω, ὅπως δοξάζω σε, ὅπως καταξίως ἀνυμνῶ τὰ μεγαλεῖά σου.

Ὁ Εἱρμός. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στ. στ. τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπά, καὶ Ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ Δ'.

Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Πελαγίας.

Ἑσπέρας, στ. προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῆς Ἁγίας γ'. ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Βάπτισμα τὸ πάνσεπτον, καὶ ἱερὸν καὶ σωτήριον, Πελαγία ποθήσασα, σπουδῇ ἐπεζήτησας, καὶ εὑροῦσα Μάρτυς, τὸν μυσταγωγοῦντα, μετ' εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς, τῷ ποθουμένῳ θᾶττον προσέδραμες, καὶ ξένων κατηξίωσαι, θεωριῶν ἀξιάγαστε. ὡς νεᾶνις ὀπίσω δὲ, τοῦ Νυμφίου σου ἔδραμες.

Ὅμοιον.

Κόσμον τὸν ἐπίγειον, καταλιποῦσα ὡς πρόσκαιρον, καὶ φθαρτὸν καὶ ἀμάραντον, τὴν θείαν εὐπρέπειαν, ὡς ἀεὶ ἐσῶσαν, καὶ ὡς κεκτημένην, διηνεκῆ τὴν χαρμονὴν, καὶ θυμηδίαν καὶ καθαρότητα, συντόνως κατεδίωξας, καὶ παρθενίαν προσείληφας, τῶν Μαρτύρων τὴν εὔκλειαν, δι' ἧς καὶ ἀμφοῖν ἀναλάμψασα.

Ὅμοιον.

Ἄπειρον καὶ ἄφραστον, τῶν σῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος, Πελαγία πανεύφημε. Χριστὸν γὰρ ποθήσασα, καθαρᾷ καρδίᾳ, καὶ πλειοτάτῃ, τῶν αἰκισμῶν καὶ τοῦ πυρὸς, καὶ τῶν βασάνων καταπεφρόνηκας. διό σε καρτερόψυχε, θαλαμηπόλον οὐράνιον, ὁ Νυμφίος εἰργάσατο, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς. Οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας συνήθως. Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Πελαγία τὸν αἶνον ἀκόπως πλέκω.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Πέλαγος, τῷ τῶν θαυμάτων πλέοντι, αὔραν τοῦ Πνεύματος, νῦν μοι παράσχου Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, Πελαγία πανεύφημε, καὶ πρὸς λιμένα εὔδιον, τῶν σῶν ἐπαίνων καθοδήγησον.

Ἐκ βρέφους, προγνωστικῶς τῷ Κτίστῃ σου, ἀνατεθεῖσα σεμνὴ, τὴν τῶν φθαρτῶν ἀπέρριψας στοργὴν, Πελαγία πανεύδοξε, ἀῤῥενωπῶς τὰ πάθη δὲ, θεία δυνάμει κατεπάτησας.

Λουτρὸν σὺ, ἐπιθυμοῦσα δέξασθαι, τὸ τοῦ Βαπτίσματος, Ἱερουργὸν εὑροῦσα τοῦ Χριστοῦ, Πελαγία προσέδραμες, καὶ μετασχοῦσα γέγονας, φωτὸς εὐθέως Μάρτυς ἔμπλεως.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων, ἁγιωτέρα πέφηνας, Παρθένε ἄχραντε, τὸν τῶν Ἁγίων Ἅγιον Χριστὸν, ἐν ἀγκάλαις βαστάσασα, τὸν θείαις δυνάμεσι, πᾶσαν τὴν Κτίσιν περιέχοντα.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Γῆ ὥσπερ τις ἀγαθὴ, προσηκαμένη λογικὰ σπέρματα, Μάρτυς Χριστοῦ πάνσοφε, ταῦτα δαψιλῶς ἐγεώργησας.

Ἰθύτης ὡς ἐκλεκτὴ, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ Θεὸν σπεύδουσα, Μάρτυς Χριστοῦ εὔδοξε, θείοις ῥωννυμένη διδάγμασιν.

Θεοτοκίον.

Ἀνέστησας ὦ Σεμνὴ, τὴν πεπτωκυῖαν μου μορφὴν τέξασα, τὸν προφανῶς αἴτιον, τῆς ὑπερφυοῦς ἀναστάσεως.

Ὁ Εἱρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῷ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ, τὴν ψυχὴν πυρουμένη, ὑπῆλθες ἀνδρικῶς, τῷ σφοδρᾶς ἐκκαέντι, θεόφρον χαλκουργήματι, Πελαγία καὶ γέγονας, τῷ Δεσπότῃ σου, εὐωδεστάτη θυσία. ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, φαιδρῶς ἑορτάζομεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Τὴν τοῦ Δεσπότου πορφύραν ἐνδεδυμένη, διὰ λουτροῦ πανεύδοξε, παλιγγενεσίας, πᾶσαν τὴν τοῦ βίου τερπνὴν, πορφύραν ἐξέδυσαι, Μάρτυς Πελαγία πανέντιμε.

Ὁ πόθος τῶν Οὐρανίων ὡραιοτήτων, τοὺς ἐπὶ γῆς ἠμαύρωσε, πόθους Ἀθληφόρε.

ὅθεν ἐπτερώθης Χριστῷ, βοῶσα καὶ λέγουσα· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ξενοθάλμενον θρησκείαν καταλιποῦσα, τῇ τοῦ Χριστοῦ προσέδραμες, σοφῶς Πελαγία, Μάρτυς πανοίδιμε, εἰδώλων πατήσασα, πᾶσαν τὴν ἀπάτην θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης, παρθενεύουσα πάλιν. ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ὠδὴ δ΄. Σύ Κύριέ μου φῶς.

Ἴσχυσας τοῦ ἐχθροῦ, καταλῦσαι τὸ φρύαγμα, πανεύφημε Πελαγία, τῷ Σταυρῷ τοῦ Δεσπότου, σφθεῖσα καὶ τῇ χάριτι.

Ἣν χαίρεις ἀληθῶς, συναφθεῖσα Νυμφίῳ σου, ὑπέρλαμπρε μαρτυρία, καὶ τῆς σῆς παρθενίας, τὰς λαμπάδας κατέχουσα.

Θεοτοκίον.

Ὁ Κύριος ἐν σοί, Θεομῆτορ ἐσκήνωσε, τὸν ἄνθρωπον ἀναπλάττων, τὸν φθορᾷ πεπτωκότα, ἀπάτῃ τῇ τοῦ ὄφεως.

Ὠδὴ ε΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Νομίμως, τῷ Χριστῷ νυμφευθεῖσα προσέδραμες, τοῦ μαρτυρίου τὸν δρόμον, ἐπιβαλλομένη τῷ σῷ Νυμφίῳ, καὶ λιμένι, γαληνοτάτῳ τούτου προσέδραμες.

Ἐπλάκη, σῇ κορυφῇ ὡραιότατος στέφανος, δικαιοσύνης θεόφρον, Πελαγία Μάρτυς στεφανηφόρε. τὴν γὰρ πίστιν, μέχρι τέλους ἐτήρησας ἄτρωτον.

Θεοτοκίον.

Ἰὸν τὸν πρὶν μέν, ταῖς ἀκοαῖς τῆς Εὔας ἐξέχεεν, ὁ σκολιώτατος ὄφις, σὺ δὲ μόνη τοῦτον ἐξετινάξω, Θεομῆτορ, τὸν ἀναιρέτην τούτου κυήσασα.

Ὁ Εἱρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Δ΄. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Πελαγίας.

Στίχ. Ἄθλους πέλαγος ἐμπλέα Πελαγία, Νεωρίῳ νῦν σάρκα δοῦσα καμίνου.

Ἀμφὶ τετάρτῃ Πελαγίη βοῒ καύθη χαλκῷ.

Αὕτη ἦν ἐκ Ταρσοῦ, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως. ἀκούσασα δὲ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, καὶ ζητοῦσα μαθεῖν ὁποία τίς ἐστιν, ὄναρ τὸν Ἐπίσκοπον βαπτίζοντα ἐθεάσατο. ἀπολυθεῖσα οὖν παρὰ τῆς Μητρὸς ὡς δῆθεν πρὸς τὴν τροφὸν ἀπελθεῖν, πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον παρεγένετο. ὃς ἐκ θείας ἐπιπνοίας κινηθεὶς, προσεδέξατο αὐτὴν καὶ ἐβάπτισεν. ὅπερ ὁ ἁρμοσάμενος αὐτὴν Υἱὸς τοῦ Βασιλέως ἀκούσας, καὶ ὅλως πάθους γενόμενος διὰ τὸν ἔρωτα, ἑαυτὸν ἀνάλει. ὁ δὲ Διοκλητιανὸς, μεταστειλάμενος τὴν Παρθένον, καὶ μεταστῆσαι ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν Πίστεως μὴ δυνηθεὶς, ταῦρον χαλκοῦν ἐκπυρώσας, ἐν αὐτῷ τὴν Ἁγίαν ἔβαλεν. ἐν ᾧ ἅμα τὸ τέλος καὶ τὸν στέφανον τῆς ὁμολογίας ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Νικήτα Πρεσβυτέρου, καὶ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Μηκιδίου.

Οὗτος ποθήσας τὴν παρθενίαν καὶ τὴν ἐγκράτειαν, ηὐλίσθη ἐν ὄρεσιν, ἐν μεθέξει γενόμενος πάσης ἀρετῆς, καὶ ἐτράφη ἐν πόλεσι τῆς ἡσυχίας. καὶ ὑψωθεὶς ἀμφοτέρωθεν, ἔφθασε τὴν οὐράνιον κατοικίαν. λόγῳ τε θείῳ κυβερνώμενος, θεῖος Οἰκονόμος ἐδείχθη, καὶ πιστὸς μυσταγωγός. διὸ καὶ ὡς Ἱερεὺς ἱεροῦ Ποιμνίου προέστη. ἐξωσθεὶς δὲ τῆς Ποίμνης παρὰ τῶν Εἰκονομάχων, ἐξορίαις δειναῖς καὶ πικροτάταις καθυπεβλήθη. καὶ ὁ Ἀθλητὴς ἀνένδοτος ὢν τῇ πίστει, ὡς στεῤῥὸς ὁπλίτης ἅπασαν ψυχόλεθρον ἀπάτην τῶν θεομάχων διέπτυσεν. ὅθεν καὶ διπλᾶς τὰς λαμπάδας ἀνάψας, τῆς ὁμολογίας καὶ τῆς ἀσκήσεως, διπλοῦς καὶ τοὺς στεφάνους ἐκ χειρὸς Κυρίου ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Ἰωάννου Πρεσβυτέρου, τοῦ Παλαιολαυρίτου.

Οὗτος ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων, θείῳ πόθῳ τρωθεὶς, τῷ Θεῷ προσεκολλήθη. καὶ καταλιπὼν τρυφὴν καὶ περιφάνειαν βίου, καὶ ἀποξενωθεὶς Πατρίδος καὶ τῶν οἰκείων, καὶ τὸν Σταυρὸν ἀράμενος, ἦλθεν εἰς ξένην χώραν καὶ ἄγνωστον, διὰ τὸν ξενιτεύσαντα Κύριον, καὶ ἐν ξένοις τεχθέντα. καὶ καταλαβὼν τοὺς σεβασμίους Τόπους, ἐν τῇ τοῦ μακαρίου Χαρίτωνος ἐπισήμῳ μάνδρᾳ. καὶ καλῶς πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀποδυσάμενος, καὶ θεαρέστως τελέσας πᾶσαν ἰδέαν ἀρετῆς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

ΑΝΕΜΗ ΨΗΦΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἱλαρίωνος τοῦ Θαυματουργοῦ.

Οὗτος ἐκ νεότητος τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τῷ σταυρωθέντι Δεσπότῃ ἠκολούθησε. καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκὸς ὑποτάξας τῷ πνεύματι, χάριν πλουσίαν ἐκ Θεοῦ ἐδέξατο, ἰατρεύειν παντοῖα νοσήματα, καὶ φυγαδεύειν τοὺς δαίμονας. στενωτάτῳ γὰρ οἰκίσκῳ ἑαυτὸν κατακλείσας, καὶ ἔξωθεν παντὸς θορύβου γενόμενος, καὶ ἀπαθείᾳ λαμπρυνθεὶς, τὸ θεῖον τῆς Ἱερωσύνης ἐδέξατο χάρισμα· καὶ ἐπὶ πλείοσι χρόνοις τῇ σκληραγωγίᾳ ἐγκαρτερήσας, καὶ ὑπὸ πάντων θαυμαζόμενος διὰ τὰ ἄπειρα αὐτοῦ θαύματα. ζώοις γὰρ ἐπετίμα, λυμαινομένοις τὰ φυόμενα σπέρματα, καὶ πληγὴν χαλάζης ἔστησε, καὶ γῆν διψῶσαν ὄμβροις κατήρδευσε, καὶ ῥοῦν ποτάμιον ὡς Ἐλισσαῖος διέῤῥηξε, καὶ ξηρὰν χεῖρα ἰάσατο, καὶ τυφλῷ τὸ βλέπειν ἐχαρίσατο, καὶ χωλῶν καὶ παραλελυμένων τὰς βάσεις διωρθώσατο, καὶ ἕτερα πλεῖστα πεποίηκε θαύματα εἰς δόξαν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν. καὶ οὕτω τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Ποιητῇ αὐτοῦ παρέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Καμίνου δίκην, τὸ κεκαυμένον Μάρτυς ὄργανον, θείῳ πυρπολούμενον Αἵματι τοῦ Χριστοῦ, ὑπομένουσα ἐκραύγαζες· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὁ περιβάλλων, τὸν Οὐρανὸν ἐν νεφέλαις ἔνδοξε, Μάρτυς γυμνωθεῖσαν θείᾳ περιβολῇ, κατεφαίδρυνέ σε ψάλλουσαν· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὁ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε. διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὡς Μάρτυς ὡς λίαν ἀψευδὴς, Χριστοῦ Πανεύφημε, τὴν τούτου δύναμιν, ἐθεολόγησας ἅπασι, θεοφρόνως ἐκδιδάσκουσα, καὶ πρὸς εὐσέβειαν λαοὺς εἵλκυσας ψάλλοντας· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σαφῶς μνηστευθεῖσα τῷ Χριστῷ, τὴν τοῦ Τυράννου ὁρμὴν, πᾶσαν κατέσβεσας, σοφίας πέλαγος βρύουσα, Πελαγία πανσεβάσμιε. καὶ διαδήμασι τρισὶ, Μάρτυς κεκόσμησαι, εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Πατρὸς ἐξ ἀνάρχου τὸν Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, ὁμολογοῦμεν πιστοὶ, ἐκ σοῦ Πανάμωμε λέγοντες, σεσαρκῶσθαι τὸν συνάναρχον, μονογενῆ Λόγον Πατρὶ, καὶ Θείῳ Πνεύματι, καὶ βοῶμεν· πάντα τὰ ἔργα.

Ὁ Εἱρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Λόγος ἐξαπατᾶν οὐκ ἴσχυσε, τοὺς σοὺς ἐπαίνους Πελαγία. πέλαγος θαυμάτων γὰρ βρύεις, τοῦ σοῦ Νυμφίου ῥώμῃ καὶ χάριτι. ὅνπερ καὶ νῦν δυσώπησον, πάντας σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἑστὴς τῆς ἐφέσεως νύμφη, στεφανηφόρε Πελαγία, τῷ τῶν ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ, ἀξιωθεῖσα Μάρτυς παρίστασθαι, καὶ τὴν τρυφὴν ἀπείληφας, τῆς αἰωνίου ἀπολαύσεως.

Κόσμῳ τὴν ἀρίστην βραβεύειν, τὸν σὸν Νυμφίον ἐκδυσώπει, Μάρτυς Πελαγία θεόφρον, τὴν Ἐκκλησίαν διαφυλάττουσα, ἐκ πειρασμῶν καὶ χάριτι, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταυγάζουσα.

Θεοτοκίον.

Ὡραιόθης Παρθένος καὶ Μήτηρ, ὑπερφυῶς Θεογεννῆτορ, Λόγον συλλαβοῦσα ἐκ Πατρὸς, σεσαρκωμένον τοῦτον γεννήσασα. δι' οὗπερ νῦν σῳζόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΑΥΤΗ ΜΗΝΙ Ε΄.

Τῆς Ἁγίας καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἵστ. προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τῆς Ἁγίας γ΄.

Ἦχ. α΄. προσόμοια τῆς Ἁγίας. Ἦχ. α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πορφύραν ἐξ αἵματος λαμπρὰν, τοῦ οἰκείου πανσεμνε, περιθεμένη ἀνέδραμες, πρὸς ὃν ἐπόθησας, Βασιλέα Κτίστην,

τοῦ παντὸς καὶ Κυρίου. πρὸς τούτῳ τε τῆς νίκης τὸν στέφανον, ὄντως ἀπείληφας, σὺν αὐτῷ νῦν βασιλεύουσα, ὡς Παρθένος, καὶ Μάρτυς πολύαθλος. Ὅμοιον.

Πυρὸς καταφλέγοντος ὁρμὴν, ὑπήνεγκας Πανεύφημε, ξέσεις τε πάσας τοῦ σώματος, ἐνατενίζουσα, πρὸς τὰς ἀντιδόσεις, τὰς ἐκείνου πάνσεμνε· ἃς μόνος Ἰησοῦς προητοίμασε, τοῖς ἀγαπήσασι, καὶ θερμῶς αὐτὸν ποθήσασιν, ὡς νυμφίον ψυχῶν ὡραιότατον. Ὅμοιον.

Ἐθέλχθης τῷ ἔρωτι Χριστοῦ, καὶ θεοὺς ἐμίσησας, ἐθνῶν καὶ ἄψυχα ξόανα, Εἰρήνη ἔνδοξε, καὶ θεογνωσίας, στήλην ἐμφανεστάτην, σαυτὴν τοῖς κατορθοῦσιν ἀνέστησας, ὡς ἐναθλήσασα, καὶ τὸν δρόμον τελειώσασα, καὶ τὴν Πίστιν ἄμωμον τηρήσασα.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς. καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς ἕξ, καὶ τῆς Ἁγίας εἰς δ'. Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας. Οὗ ἡ ἀκροστ.

Στέψον με προσευχαῖς Μάρτυς Εἰρήνη σκέπε.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀσομαί σοι Κύριε.

Στέφανος ὑπάρχων τῆς Ἀθληφόρου, ταύτης Χριστὲ ταῖς πρεσβείαις εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, καὶ δόξαν τὴν ἀμάραντον, τοῖς ὑμνοῦσί σε δώρησαι.

Αἴγλῃ διαλάμπουσα μαρτυρίας, καὶ κοσμουμένη τῷ κάλλει τῆς σῆς παρθενίας, Εἰρήνη μεγαλώνυμε, σῷ νυμφίῳ παρέστασαι.

Ἴλεων γενέσθαι ταῖς Ἐκκλησίαις, τὸν σὸν δυσώπει νυμφίον, Εἰρήνη θεόφρον, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, παρέχειν τοῖς ὑμνοῦσί σε. Θεοτοκίον.

Σάρκα γεγονότα τὸν Θεὸν Λόγον, καὶ πεφηνότα καθ' ἡμᾶς ἁγία Παρθένε, ἀφράστως ἀπεκύησας, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν.

Ὠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Μύρου κοινωθεῖσα αἴσθησιν, τοῦ τὴν Οἰκουμένην εὐωδιάσαντος χάριτι, δεξαμένη ἀνεπτεράθης, πρὸς τὸν τούτου πόθον Ἔνδοξε.

Ἔσχες τὸν Θεὸν συλλήπτορα, ἐν τοῖς σοῖς ἀγῶσι καὶ συναγωνιζόμενον Πάνσοφε. διὰ τοῦτο στεφανωθεῖσα, τοὺς Τυράννους κατεπάλαισας.

Ἔργον ἀρετῶν ἀκλόνητος, καὶ θεοσεβείας κατοικητήριον γέγονας, καὶ ἀνδρείας καὶ σωφροσύνης, ἐνδιαίτημα Πανεύφημε. Θεοτοκίον.

Ῥέων μέχρι σοῦ ὁ θάνατος, ἔστη προσβαλὼν τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι Πανάμωμε. διὰ τοῦτο ἀθανασίας, ἀπαρχήν σε ὀνομάζομεν.

Ὁ Εἱρμός. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῷ κάλλει σου Χριστὲ, ἡ Παρθένος τρωθεῖσα, παρέδραμε ἀηδῆ, τὰ ὁρώμενα ταῦτα, καὶ πᾶσαν τὴν τοῦ σώματος, εὐμορφίαν ἐκδέδωκε, ταῖς κολάσεσι, καὶ ταῖς πικραῖς τιμωρίαις, ἀφανίζεσθαι. ἣν εἰς ὡραίους νυμφῶνας, εἰσήγαγες Δέσποτα.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Τῆς σῆς ἐπὶ τῆς γῆς.

Ὁ Τὴν εἰρήνην σοι βραβεύων εἰρηνώνυμε, δι' αὐτὸν μαχομένην σε θεώμενος, ἀνδροπρεποῦς φρονήματος, Μάρτυς καὶ δυνάμεως ἔπλησε.

Ἐντονωτάταις προθυμίαις ὑπερβέβηκας, τὸ τοῦ θήλεος χαῦνον Παμμακάριστε, καὶ στερρῶς διήλεγξας, Μάρτυς τοὺς τῇ πλάνῃ δουλεύοντας.

Ἐνθεωτάτην καρτερίαν ἐπιδέδειξαι, καὶ Τυράννων τὸ θράσος καταβέβληκας, τῷ σῷ νυμφίῳ κράζουσα· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Χαρμονικήν σοι γεγηθότες φωνὴν τάναγνε, διὰ σοῦ οἱ σωθέντες ἀνακράζομεν· χαῖρε Παρθένε πάνσεμνε, χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Ὠδὴ ε'. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Ἀνδρειοτέρῳ ἔνδοξε, φρονήματι Χριστὸν τὸν Θεὸν τῶν ὅλων, τρανῶς ὡμολόγησας, λόγῳ δὲ στερρῷ, τοὺς ἀντιπάλους Ἀθληφόρε κατῄσχυνας.

Ἰχνηλατεῖν ἐπόθησας, τὸ Πάθος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ μιμήσει θερμῶς ἠκολούθησας, ἀγωνιστικῶς ὑπερήθλησας τοῦ Δεσπότου Πανόλβιε.

Στῖφη Μαρτύρων Ἔνδοξε, προσήνεγκας Χριστῷ, τῇ σῇ σοφίᾳ καὶ θεολογίᾳ, τού-

τους ἀληθῶς μυσταγωγοῦσα, καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Μεμυημένοι μυστήριον, συλλήψεως τῆς σῆς, καὶ τοῦ ἀφράστου καὶ θείου σου τόκου, νῦν παneυσεβῶς ὑμνολογοῦμέν σε, Θεοτόκε πανύμνητε.

Ὠδὴ ζ'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἀνώρθωσας, τῆς Προμήτορος Εὔας τὴν ἔκπτωσιν, Ἀθληφόρε, τοῦ ἐχθροῦ καθελοῦσα τὴν δύναμιν, καὶ καταβαλοῦσα, τὴν ἐκείνου ὀφρὺν θείᾳ χάριτι.

Ῥωμαλέον, κεκτημένη Εἰρήνη τὸ φρόνημα, τοῖς Τυράννοις, ἀντετάξω ψυχῆς γενναιότητι, καὶ στεφάνῳ νίκης, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἐστεφάνωσαι.

Τῷ αἵματι, τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς φαιδρότερον, ἀπειργάσω, τὸ τῆς φύσεως κάλλος τὸ ἄχραντον, γενικοὺς ἀγῶνας, ὑποστᾶσα στεῤῥῶς καλλιπάρθενε.

Θεοτοκίον.

Ὑπέφηνε, τὸ μυστήριον τῆς σῆς κυήσεως, ὁ Θεόπτης, καιομένην τὴν βάτον θεώμενος, καὶ μὴ φλεγομένην, Θεοτόκε Ἁγνὴ Ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Κοντάκιον, ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη Παρθένε, καὶ Μαρτύρων στέμμασι, στεφανωθεῖσα Εἰρήνη, αἵματι τοῦ μαρτυρίου ἐῤῥαντισμένη, θαύμασι καταστραφθεῖσα τῶν ἰαμάτων, ἀσεβῶς Μάρτυς ἐδέξω, βραβεῖον νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Νυμφίου Χριστοῦ, ἔρωτι πανοιδίμε, ἀπὸ βρέφους σεμνὴ πυρποληθεῖσα ἔδραμες, δορκὰς ὡς διψῶσα πηγαῖς ἀενάοις· καὶ τῇ ἀθλήσει δὲ σαυτὴν συντηρήσασα, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ ὄντως τοῦ Κτίστου σου, θαλάμῳ εὔδοξε, ὡς νύμφη ἀκλεὴς, ἐστολισμένη πεποικιλμένη εἰσῆλθες ὡς ἐκλεκτὴ, στεφανηφόρος ὁραθεῖσα, ἐξ ἀφθάρτου νυμφῶνος, δεξαμένη ὡς χρυσίον, βραβεῖον νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ε'. Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης.

Στίχ. Ξίφει θανοῦσα, καὶ βιώσασα ξένως,
Εἰρηνικῶς τέθνηκας αὖθις Εἰρήνη.
Εἰρήνη τμηθεῖσα, ἀνέγρετο καὶ θάνε πέμπτη.

Αὕτη ἦν Θυγάτηρ μονογενὴς Λικινίου Βασιλίσκου καὶ Λικινίας Μητρὸς, ἐκ πόλεως Μαγεδῶν, Πηνελόπη πρότερον ὑπὸ τῶν γονέων ὀνομασθεῖσα. οὖσα δὲ τῷ σώματι διαπρεπὴς, καὶ τῷ κάλλει τὰς κατ' αὐτὴν ὑπερβαίνουσα, ἐφ' ὑψηλοῦ πύργου διῆγεν, ὃν ὁ Πατὴρ αὐτῇ ᾠκοδόμησε, μετὰ παιδισκαρίων ἀμόρφων δεκατριῶν, πολὺν καὶ ἄφθονον εἰς ὑπηρεσίαν ἔχουσα πλοῦτον, καὶ θρόνον καὶ τράπεζαν καὶ λυχνίαν, κατασκευασθέντα πάντα ἐν χρυσῷ. ἦν δὲ ὅτε ἐν αὐτῷ ἐτέθη χρόνων ἕξ, παρὰ Ἀπελλιανοῦ τινὸς γέροντος παιδαγωγουμένη, ὃν εἰσιέναι πρὸς αὐτὴν ἔταξεν ὁ Λικίνιος. ὁρᾷ γοῦν δι' ὁράματος τῇ νυκτὶ, Περιστερὰν ἐλθοῦσαν ἐπιφερομένην κάρφος ἐλαίας, ὃ παρὰ τὴν τράπεζαν ἔθηκε, καὶ Ἀετὸν ἐπικομιζόμενον ἐξ ἀνθέων στέφανον, καὶ ἐπὶ τῆς τραπέζης θέντα αὐτόν. εἶτα δι' ἄλλης θυρίδος, εἰσελθόντα κόρακα, καὶ ὄφιν ἐπιθέντα τῇ τραπέζῃ. ἀπορούσης δὲ αὐτῆς καὶ διαλογιζομένης, τί ἄρα τὰ ὀφθέντα δηλοῦσιν; ὁ γέρων Ἀπελλιανὸς αὐτῇ διεσάφησεν. τὴν μὲν Περιστερὰν λέγων, παιδευτήριον γνώμης εἶναι. τὸ δὲ κάρφος τῆς ἐλαίας, σφραγίδα πραγμάτων, καὶ ἀνοικτήριον Βαπτίσματος. τὸν δὲ Ἀετὸν, Βασιλέα ἐν ὄρνεσιν ὄντα, διὰ τοῦ στεφάνου, τὴν ἐπὶ τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτῇ καλλοῖς προσημαίνειν νίκην. τὸν δὲ Κόρακα διὰ τοῦ ὄφεως, θλίψιν καὶ ταλαιπωρίαν ὑποφαίνειν. καὶ ὅλως αὐτῇ διηρμήνευε, καὶ τὸν ἀγῶνα τοῦ Μαρτυρίου παρέστησεν, ὃν διὰ τὸν Χριστὸν ἔμελλεν ἐξανύειν. τὰ δὲ ἐντεῦθεν παράδοξα πάντα περὶ αὐτῆς λέγεται. τεθῆναι γὰρ φασὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς καὶ κληθῆναι ὑπὸ Ἀγγέλου, ἀντὶ Πηνελόπης, Εἰρήνη, καὶ τὰ περὶ Χριστοῦ μυηθῆναι. καὶ ὅτι ἔσονται τῶν σωθησομένων δι' αὐτῆς πολλαὶ ψυχῶν μυριάδες. καὶ ὡς ἐπιστήσεται αὐτῇ ὁ τοῦ Παύλου μαθητὴς Τιμόθεος, καὶ βαπτίσει αὐτήν. τούτων οὖν γενομένων, τὰ τοῦ Πατρὸς συντρίψασα εἴδωλα, κάτω ἔβαλεν. ἐξετάζεται δὲ πρῶτον μὲν παρὰ τοῦ ἰδίου Πατρὸς, ὃς ἵπποις αὐτὴν συμπατηθῆναι ἐκέλευσεν. ὧν ἑνὸς αὐτίκα τοῦ δρᾶσαί τι δεινὸν, κατὰ τοῦ Βασιλίσκου ἀναστατώσαντος, καὶ τοῦτον κατὰ γῆς ῥίψαντος, τὴν δεξιὰν τούτου χεῖρα συντρίψαι, καὶ αὐτὸν θανατῶσαι, καὶ αὖθις

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

τείνῃ φωνῇ τὴν Ἁγίαν μακαρίσαι. παραυτίκα οὖν αὐτὴ τῶν δεσμῶν ἐλύθη. καὶ παρακληθεῖσα ὑπὸ τῶν παρόντων, δι᾽ εὐχῆς τὸν Πατέρα ἀνέστησεν. ὃς μετὰ τρισχιλίων ἀνδρῶν καὶ τῆς αὐτοῦ γαμετῆς εἰς τὸν Σωτῆρα Χριστὸν ἐπίστευσε, καὶ τὸ εἰς αὐτὸν ἐδέξατο Βάπτισμα. καὶ τὴν Βασιλείαν καταλιπὼν, ἐν τῷ πύργῳ τῷ οἰκοδομηθέντι τῇ θυγατρὶ τοῦ λοιποῦ ἐπεβίωσε. Διαδεξαμένου δὲ αὐτοῦ τὴν Βασιλείαν Σεδεκίου, αὖθις ἡ Ἁγία ὑπὲρ τοῦ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις καταναγκάζεται. καὶ μὴ πεισθεῖσα, εἰς λάκκον βαθὺν κατὰ κεφαλῆς βάλλεται· ἐν ᾧ ἰοβόλων ἑρπετῶν παντοίων ἐτύγχανον γένη, ἐκεῖθεν δὲ ἀβλαβὴς μείνασα, καὶ μετὰ τεσσάρων ἡμερῶν περίοδον ἐκβληθεῖσα, πρίζεται τοὺς πόδας, καὶ αὖθις ὑπὸ Ἀγγέλου καθίσταται ὑγιής. Εἶτα ἐν τροχῷ δεσμεῖται. τοῦ δὲ κινοῦντος ὕδατος τὸν τροχὸν κατασταλέντος, ἡ Ἁγία τηρεῖται ἀβλαβής. ἐπὶ δὲ τῷ τοιούτῳ θαύματι, προσῆλθον τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει χιλιάδες ὀκτὼ ψυχῶν λογικῶν. τοῦ δὲ Σεδεκίου ἐκπεσόντος τῆς Βασιλείας, Σαβωρίῳ τῷ Υἱῷ αὐτοῦ κατὰ τῶν ἐκβαλόντων ἐκεῖνον στρατευσαμένῳ, ὑπαντήσασα αὐτῷ πρὸ τῆς Πόλεως ἡ Ἁγία Εἰρήνη, αὐτόν τε καὶ τὸν μετ᾽ αὐτὸν στρατὸν ἅπαντα ἐτύφλωσε δι᾽ εὐχῆς, καὶ ἀορασίᾳ ἐπάταξε, καὶ πάλιν εὐξαμένη βλέπειν ἐποίησε. καθηλοῦται οὖν τὰς πτέρνας ἥλοις, καὶ σάκκος αὐτῇ ψάμμου μεστὸς ἐπιτίθεται, καὶ ἐπὶ τρισὶ μιλίοις ἐλαύνεται. τῆς δὲ γῆς δίχα διαιρεθείσης, καὶ ταῖς λαγόσιν αὐτῆς τοὺς ὑπηρέτας τοῦ Τυράννου, καὶ ἐκ τῶν ἀπίστων ὑποδεξαμένης ἄνδρας χιλιάδων δέκα, προσῆλθον ἕτεροι τῷ Χριστῷ, ἄνδρες χιλιάδες λʹ. Ἔτι δὲ ἐπιμένοντος τοῦ Τυράννου τῇ ἀπιστίᾳ, προσελθὼν, ἐπάταξεν Ἄγγελος χιλιάδας εʹ. Ἐν ἀδείᾳ δὲ τῆς Μάρτυρος γενομένης, καὶ διὰ τῆς πόλεως φοιτώσης, πολλαὶ παραδοξοποιΐαι ἐνηργοῦντο δι᾽ αὐτῆς. ἐλθοῦσα δὲ κατὰ τὸν πύργον, ἐν ᾧ ὁ Πατὴρ αὐτῆς ἦν μετὰ Τιμοθέου τοῦ Πρεσβυτέρου, τρεῖς μυριάδων ψυχὰς, τῇ διδασκαλίᾳ προσελθούσας, τῷ Χριστῷ παρέστησε, καὶ σὺν αὐτοῖς τοὺς τεταγμένους φυλάττειν ἐν τῷ πύργῳ ἄνδρας τριάκοντα τρεῖς. εἰς δὲ τὴν Πόλιν Καλλίνικον, ἔνθα Νουμεριανὸς ἦν ὁ Βασιλεὺς καταντήσασα, καὶ αὐτῷ κατὰ πρόσωπον στᾶσα, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσασα, ἐν τρισὶ χαλκοῖς βουσὶν ἐμβάλλεται, ἀφ᾽ ἑνὸς πρὸς τὸν δεύτερον, εἶτα πρὸς τὸν τρίτον μετατεθεῖσα. τοῦ δὲ τρίτου βοὸς παραδόξως κινηθέντος καὶ περιπατήσαντος, ἐν ᾧ ἦν ἡ Ἁγία, εἶτα διαρραγέντος, καὶ τῆς Ἁγίας ἀφλέκτου προϊούσης, προσῆλθον τῷ Χριστῷ καὶ ἐπίστευσαν ὡσεὶ μυριάδες δέκα. εἶτα τοῦ Βασιλέως τὸν βίον καταστρέψαντος, καὶ ἐν τῷ τελευτᾶν ἐντειλαμένου τῷ Ἐπάρχῳ, μὴ παριδεῖν αὐτὴν, ἀλλὰ τιμωρήσασθαι· οὗ καὶ σιδήροις αὐτὴν καταδήσαντος, καὶ ἐμβαλόντος τῇ πυρκαϊᾷ. διέμεινεν ἀβλαβὴς, Ἀγγέλου θείου τὸ πῦρ κατασβέσαντος, καὶ τὰ περικείμενα αὐτῇ δεσμὰ διαρρήξαντος. ὥστε ὑπερθαυμάσαντα τὸν Ἔπαρχον, μετὰ τῶν συνόντων αὐτῷ, πιστεῦσαι καὶ προσελθεῖν τῷ Χριστῷ. Τῆς δὲ περὶ αὐτὴν φήμης διαδοθείσης, Σαβώριος τῶν Περσῶν Βασιλεὺς, ξίφει τὸν αὐχένα αὐτῆς τμηθῆναι κελεύει. καὶ τούτου γενομένου, ἐν μνήματι τίθεται, καὶ αὖθις ὑπὸ Ἀγγέλου ἀνίσταται, μακαρίσαντος αὐτοῦ ταύτην, ἐφ᾽ οἷς ὑπὲρ Χριστοῦ ἤθλησε, καὶ τοὺς δι᾽ αὐτῆς πιστεύσαντας, καὶ τοὺς εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον μνησθησομένους αὐτῆς. Μετὰ δὲ τὴν διὰ ξίφους τομὴν, καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, λέγεται, κλάδον Ἐλαίας ἐν τῇ χειρὶ κατέχουσαν, εἰσελθεῖν ἐν μεσημβρίᾳ, καὶ ὀφθῆναι τῷ Βασιλεῖ. τὸν δὲ, πιστεῦσαι τῷ Χριστῷ καὶ βαπτισθῆναι, ὑπὸ Τιμοθέου πρεσβυτέρου, μετὰ πλήθους μυριάδων πολλῶν. εἶτα τὴν Ἁγίαν ἀφικέσθαι ἐν τῇ πόλει αὐτῆς Μαγεδὼν, παρὰ τοὺς γονεῖς αὐτῆς. καὶ τὸν μὲν Πατέρα ἤδη τὸν βίον λιπόντα δακρῦσαι, συντάξασθαι δὲ τῇ Μητρὶ, καὶ ὑπὸ νεφέλης ἀναληφθεῖσαν, καταστῆναι εἰς Ἔφεσον, καὶ διάγειν ἐν αὐτῇ πλεῖστα θαύματα ἐπιτελοῦσαν, καὶ ἀληθῶς ἰσαπόστολον λεγομένην. μετὰ δὲ ταῦτα καταλαβεῖν Ἀπελλιανὸν, ὃν ἐπέστησεν αὐτῇ διδάσκαλον ὁ Πατὴρ τῶν ἱερῶν γραμμάτων ἐν τῷ πύργῳ, καὶ τὴν Ἁγίαν τοῖς ἐν Ἐφέσῳ συνταξαμένην, μόνους ἓξ ἄνδρας παραλαβοῦσαν καὶ τὸν Ἀπελλιανὸν, καινῇ ἐν λάρνακι ἐλθοῦσαν, ἐν ᾗ οὔπω τις κατετέθη, ἐν αὐτῇ κοιμηθῆναι, συντάξασαν μέχρι τεσσάρων ἡμερῶν

μηδένα κινῆσαι τὸν ἐπικείμενον λίθον, ὃν ἐπέθηκεν Ἀπελλιανὸς ὁ Διδάσκαλος. ἡμερῶν δὲ διελθουσῶν δύο, καὶ ὁ λίθος εὑρέθη ἠρμένος, καὶ τὸ σῶμα τῆς Μάρτυρος. ταῦτα μὲν ἂν κατὰ ἀνθρωπίνους λογισμοὺς, ἴσως τισὶν ἄπιστα δόξουσιν, ἀλλὰ τῷ Θεῷ δυνατὰ, τὰ παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Νεοφύτου, Γαΐου, καὶ Γαϊανοῦ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ σεπτῷ καὶ σεβασμίῳ Ναῷ τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Δαρείου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Κύρου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Στεφανηφόρε Μάρτυς, παρισταμένη θρόνῳ, τοῦ σοῦ Δεσπότου περιφρούρησον, τοὺς πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν οὐρανίαις σκηναῖς, περιχορεύειν Μάρτυς, κατηξιώθης ἀξιάγαστε, Εἰρήνη κραυγάζουσα· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἱμειρομένη τυχεῖν, τοῦ ἐραστοῦ σου κάλλους, βασάνων πόνους ἐκαρτέρησας, Εἰρήνη κραυγάζουσα· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ῥήσει χειλέων τῶν σῶν, ἀκολουθοῦντες πίστει, σὲ Θεομῆτορ μακαρίζομεν, βοῶντες τῷ τόκῳ σου· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἤθλησας Εἰρήνη μακαρία, γενναίως καὶ τοὺς Τυράννους καταβέβληκας, ἔχουσα συμπράττουσαν, τὴν ἀκαταμάχητον, τοῦ σοῦ Δεσπότου δύναμιν, καὶ συνεργοῦσάν σοι, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἑαῖς ἀγάπῃ τετρωμένη, ὀπίσω τοῦ σοῦ νυμφίου ἠκολούθησας, Εἰρήνη πανεύδοξε, τοῦ τὰ Παθήματα, ἐν τῇ σαρκί σου φέρουσα, καὶ ἀναμέλπουσα· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Ἡ σὴ ἐν βασάνοις καρτερία, Εἰρήνη στεφανηφόρε κατεγέλασε, τῶν τε ματαιότητος, καὶ τῆς ἀθεότητος, τῶν ἐχομένων εὐδόξε, πίστει δὲ ἔψαλλες· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε. Θεοτοκίον.

Σοφία Θεοῦ πάντων τεχνῖτις, τῇ σῇ γαστρὶ Θεομῆτορ ἐνσκηνώσασα, οἶκον ᾠκοδόμησεν, ἔννουν τε καὶ ἔμψυχον, τὸν ἑαυτῆς καὶ ἔσωσε, Κόσμον κραυγάζοντα· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Ὁ Εἱρμός. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Κύκλῳ περὶ τὸν σὸν ἐραστὴν χορεύουσα, ἐν ὑψίστοις καλλιπάρθενε, αἴτησαι Κόσμῳ τὴν εἰρήνην, Εἰρήνη τε καὶ πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, τοῖς πίστει ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σου, τὴν φωτοφόρον καὶ πανίερον.

Ἔνδον τῆς παστάδος σε Χριστὸς, ὡς Μάρτυρα καὶ Παρθένον κατεσκήνωσεν, ἔνθα Παρθένων συναγάλλῃ, καὶ σὺν τοῖς τῶν Μαρτύρων στρατεύμασιν, Εἰρήνη στεφανηφόρε πανεύφημε. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Πύλας διανοίξας Οὐρανῶν, ἐδέξατο τὴν ψυχήν σου τὴν πανάμωμον, μόνος ὁ πάντων βασιλεύων, καὶ τῆς δικαιοσύνης ὁ πρύτανις, Εἰρήνη θείας εἰρήνης ἐπώνυμε. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Ἔχουσα πρὸς τὸν σὸν Υἱὸν Πανάχραντε, παῤῥησίαν ἀνεπαίσχυντον, τοῦτον δυσώπει Παναγία, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην δωρήσασθαι, καὶ πάσαις Ἐκκλησίαις ὁμόνοιαν, ἵνα σε πάντες μεγαλύνωμεν.

Ὁ Εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ῥωσθεῖσα καλλιπάρθενε, Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου σου, Τυράννων ἔλυσας θράσος, ἀθλοῦσα Μάρτυς γενναίως. καὶ πρὸς Χριστοῦ ἀπείληφας, βραβεῖα νίκης πάνσοφε, Εἰρήνη μεγαλώνυμε, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου. Θε.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρίστου Τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη· ἐν ᾧ Πατὴρ ηὐδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τὸν ς'. τῶν Αἴνων, ς'. τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς [illegible] Μάρτυρα.

ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Βιβλιοθήκη Μηλεών

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ς'.

Τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου Ἰώβ.

Ἑσπέρας, στιχ. προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. στιχ. προσόμοια τοῦ Ἁγίου, ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἔδωκας ὑπόδειγμα, ὑπομονῆς Ὑπεράγαθε, καὶ ἀνδρείας τὸν δίκαιον, Ἰὼβ τὸν πολύαθλον, ἀρεταῖς καὶ λόγοις, καὶ τοῖς θείοις ἔργοις, καὶ σωφρονίζεις ἀληθῶς, τοὺς μετεώρους τοῖς ἀτυχήμασι. διό σου τὴν ἀνείκαστον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Δίκαιος καὶ ἄκακος, ἀληθινός τε καὶ ἄμεμπτος, καὶ πιστὸς ἀπεχόμενος, Ἰὼβ κακοῦ πράγματος, ἐγνωρίσθης Μάκαρ, κατηγλαϊσμένος, ταῖς ἀρεταῖς ὡς ἀληθῶς, καὶ εὐσεβείᾳ καταλαμπόμενος. διό σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου σήμερον, καὶ σεπτὴν ἑορτάζομεν, γεγηθότες πανήγυριν.

Ὅμοιον.

Πλοῦτον τὴν εὐσέβειαν, καὶ ὡς πορφύραν πολύτιμον, στολιζόμενος ἄμεμπτε, Ἰὼβ τὴν συμπάθειαν, τὴν δικαιοσύνην, ὥσπερ θεῖον στέφος, περιβαλλόμενος παθῶν, τῶν τυραννούντων σὺ ἐβασίλευσας. διὸ πρὸς τὰ βασίλεια, τὰ νοητὰ ἀναβέβηκας. Βασιλεῖ τε ἀοίδιμε, αἰωνίῳ παρίστασαι.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Ἐν ἀκριβείᾳ τὸν βίον τηρήσας, τῷ ἐν νόμῳ οὐ διήμαρτες. τὴν γὰρ ἐκ Θεοῦ ἐπαινετὴν εὐφημίαν σύμμαχον ἔχων, ὡς στρατιώτης καρτερώτατος, πρὸς τὸ γυμνάσιον τῆς ἀρετῆς ἐξεδύσω, τοῖς ἀφορήτοις μώλωψι, τῶν ἰχώρων καταπαλαίσας, τὸν ἄμετρα καυχώμενον κατέβαλες. ἐντεῦθεν τὸ τῆς νίκης βραβεῖον παρὰ Χριστοῦ ἀναδησάμενος, αὐτὸν ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στιχ. στιχ. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχὶς ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Τὸν μυρίαθλον ἄξιον μέλπειν Ἰώβ.

Ὠδὴ α'. ἦχος δ'. Χοροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοις.

Τὸν καρτερικὸν ἀδάμαντα τῆς ὑπομονῆς, τῷ στεφάνῳ κατακοσμούμενον, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, νοεροῖς ὁρῶσα ὀφθαλμοῖς πανηγυρίζει, ἐν ἀγαλλιάσει μέλπουσα· ᾄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται.

Οὐ γλῶσσα σοφῶν δυνήσεται οὐδὲ νοῦς βροτῶν, ἐφικέσθαι τῶν ἐγκωμίων σου. ἡ γὰρ ἄκτιστος γλῶσσα, σὲ θεοσεβῆ ἄμεμπτον ἀληθινὸν ἔφη. ὅθεν σοι συμφώνως βοῶμεν· ᾄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται.

Νομίσας πλούτῳ φραττόμενον, ἀγωνιστικῶς αὐτῷ ἀνατρέπειν τὸν Δίκαιον, ἐξαιτεῖ ὁ ἀλάστωρ, καὶ γυμνῷ βιαίως προσπαλαίσας κατερράγη. διὰ ὑπομονῆς γὰρ ἐβόα· ᾄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Χοροὶ Προφητῶν ὑμνοῦσιν Ἁγνή, καὶ τῶν Ἀσωμάτων αἱ τάξεις σε γεραίρουσι. τὸν γὰρ Κτίστην τῶν ὅλων, ἐν νηδύϊ σου ἀφράστως προελθόντα, τούτῳ ἀσιγήτως βοῶσιν· ᾄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Μένεις ἀκλινὴς τὸ φρόνημα, τῶν φιλτάτων τέκνων, καὶ τοῦ πλούτου στερούμενος, ἀναμέλπων· εὐλογημένον, τοῦ Κυρίου μου τὸ ὄνομα.

Ὕλην ἀρετῆς πεποίησαι, πλοῦτον καὶ πενίαν. διὰ ἀμφοῖν γὰρ πυρούμενος, ὡς χρυσίον ἑπταπλασίως, ἀνεδείχθης δοκιμώτατος.

Ῥῆσιν γυναικὸς προσέβαλεν, ὡς τῷ ἀρχεγόνῳ, ὁ ἀρχέκακος ὄφις σοι· ἀλλ' ἐψεύσθη τῆς πανουργίας, ὁ εἰς ἄμετρα καυχώμενος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρί σου χωρήσασα, Θεὸν Λόγον σεσαρκωμένον, παντεπόπτην παντοκράτορα.

Ὁ Εἱρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν. διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Ἰὼβ τὸν ἄμεμπτον, καὶ καθαρώτατον, στῦλον τὸν ἄτρεπτον, καὶ καρτερώτατον, ταῖς μεθοδείαις τοῦ ἐχθροῦ, γενόμενον ἐν Πνεύματι, πάντες μακαρίσωμεν, καὶ πιστῶς

εὐφη-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ἀφημήσωμεν, μέγιστον θεράποντα, τοῦ Χριστοῦ χρηματίσαντα, καὶ τοῦτον ἐκτενῶς δυσωποῦντα, σῶσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα τὴν εὔδοξον.

Ἐκκαυότατον ὑπόδειγμα, καὶ στήλη ἔμψυχος ἡμῖν ἀρετῶν, Ἰὼβ ἄμεμπτος σοφὸς ἐδείχθη. οὗ ζηλωτὰς ἡμᾶς βοῶντας ποίησον· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἀθλοθέτης σοι γυμνάσιον, ὁ πληρωτὴς τῶν ἀγαθῶν Ἀθλητά, ἐξ ὑπογαίου ἀνακαλύπτων, τῶν ἀρετῶν σου πᾶσι τὴν λαμπρότητα. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεραπεύει σοι τὸ εὔτονον, καρτερικόν τε τῆς ἀκάκου ψυχῆς, ἐν τῇ σαπρίᾳ ὁ Ἀθλοθέτης, τῆς ἐν Ἀδὰμ ὑπάρχων παραβάσεως, ἴαμα Ἰὼβ παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ὑπερόγαμε Θεόνυμφε, ἡ τὸν Σωτῆρα τεξαμένη σαρκί, σὲ ἀνυμνοῦμεν δεδοξασμένη, καὶ ἀσιγήτως ὄντως σοι κραυγάζομεν· χαῖρε προστασία τοῦ Κόσμου καὶ καύχημα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς.

Οἱ παρακλήτορες τρεῖς, τῶν δεινῶν προσιθέντες, τοῖς τραύμασί σου, καὶ ἄλγεσι πλείονάς σοι ἔπλεξαν, τοὺς στεφάνους Ἰὼβ εὔδοξε.

Ἡρωϊκῶς ἐν δεινοῖς, ἀκατάπτωτος ὤφθης, καὶ ἐν περιφανείαις, πρὸς τὴν ἄπταιστον ὕβριν, οὐκ ἐκάμφθης Ἰὼβ εὔδοξε.

Ἀπεριτύπητον σύ, τῆς ψυχῆς τὸ φρούριον, διαμάμενος, γενναίως ἔφερες Εὔδοξε, τοῦ ἐχθροῦ τὸν δεινὸν κλύδωνα.

Θεοτοκίον.

Τὴν τοῦ Ἀγγέλου φωνήν, ἀσιγήτως ἡ Κτίσις, προσφέρει σοι Παρθένε. χαῖρε Μῆτερ ἀλόχευτε, Ἰησοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ὠδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ξενίζεται, ἀκοὴ εὐτρυφῶσα τοῖς λόγοις σου, ὅτι στόμα, μυστηρίων ἐδείχθης ἀναπλέων, τοῦ ποιήσαντός σε, καὶ διδάξαντος Θείῳ ἐν Πνεύματι.

Ἰώμενος, λυπουμένης καρδίας τὸ ἄλγημα, ἐκ βλεφάρων, συμπαθείας προέχεας δάκρυα, προϊστάμενος, ὀρφανῶν καὶ χηρῶν Ἰὼβ εὔδοξε.

Ὁ Βίος σου, ἀσεβὴς καὶ φιλόθεος πέφηνε. διὰ τοῦτο, καὶ ὁ θάνατος ὤφθη ἀνάπαυσις, καὶ πρὸς ἄληκτον, εὐφροσύνην Ἰὼβ μεταβέβηκας.

Θεοτοκίον.

Δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν σου ἀλόχευτε, Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἱκέτευε· ὅτι σὲ καὶ μόνην, προστασίαν ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡς ἀληθῶς πραότατος, καὶ τοῦ Θεοῦ συνόμιλος, ἡγιασμένος ἀνέφανας εὔδοξε, Ἰὼβ θεράπον γνήσιε τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐφώτισας Κόσμον ἐν τῇ ὑπομονῇ σου, τὴν καρτερίαν σου, τὴν πολιτείαν σου. ὅθεν ταύτης θεόφρον, ἀνυμνοῦμέν σου τὰ παθήματα Ἅγιε.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ τῶν ὅλων Θεός τε καὶ Κύριος, σὺν Υἱῷ βασιλεύων καὶ Πνεύματι, ἐν μιᾷ τῇ Θεότητι ἔλαμψε, καὶ πιστοὺς ἀσεβεῖς ἀπειργάσατο. ὁ αὐτὸς καὶ τὸν Ἰὼβ ἐμαρτύρησεν, ἡ γλῶσσα ἡ ἄκακος, ἄκακον, θεοσεβῆ τε καὶ δίκαιον, πάντων τῶν κακῶν ἀπεχόμενον. διὰ τοῦτό σε Ἰὼβ, ἐν ψαλμῳδίαις τιμῶντες ἅπαντες· ἀνυμνοῦμέν σου τὰ παθήματα Ἅγιε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ς'. Τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου καὶ Πολυάθλου Προφήτου Ἰώβ.

Στίχ. Εἰ καὶ θανὼν, ἄσειστος ἀνδρείας Πέτρα,
Καὶ πῶς Ἰὼβ κρύψωσε τῇ λήθης Πέτρα;
Ἕκτῃ Ἰὼβ πολύτλαν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψεν.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Αὐσίτιδος χώρας, τῶν ὁρίων Ἰδουμαίας καὶ Ἀραβίας, τῶν Ἡσαῦ Υἱῶν Υἱὸς, ὡς εἶναι αὐτὸν πέμπτον ἀπὸ Ἀβραάμ. ἦν δὲ Πατρὸς μὲν Ζαρέθ, μητρὸς δὲ Βοσόῤῥας. προϋπῆρχε δὲ αὐτῷ ὄνομα Ἰωβάβ. καὶ προεφήτευσεν ἔτη κέ. Προέλαβε δὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ, ἔτη χίλια ἐννεακόσια εἰκοσιπέντε. τοῦτον ἐξῃτήσατο ὁ διάβολος μαρτυρηθέντα ὑπὸ τοῦ Κυρίου, δίκαιον, καὶ ἄμεμπτον, καὶ πάντων τῶν ἐπὶ γῆς ὑπερέχοντα. αὐτὸν δὲ πάντων τῶν ὑπαρχόντων γυμνώσας, καὶ πληγαῖς φρικταῖς καὶ ἀπαρηγορήτοις ταλαιπωρήσας, ἀπῆλθε κατῃσχυμμένος,

ἐν ταῖς τῶν πειρασμῶν προσβολαῖς, ἀκάμπτου καὶ ἀνενδότου τοῦ Δικαίου φανέντος. τοῦτον ἐπὶ τέλει τῶν ἄθλων, ἀνεκήρυξεν ἄνωθεν ὁ Θεὸς, καὶ ἐν διπλῷ πάντα τὰ ἀφαιρεθέντα ἀπέδωκεν αὐτῷ. ὡς καὶ τὰ κατὰ μέρος διεξοδικῶς ἡ κατ᾽ αὐτὸν Ἱστορία δηλοῖ. ἔζησε δὲ μετὰ τὴν πληγὴν, ἔτη, ρό. ὡς εἶναι τὸν σύμπαντα χρόνον αὐτοῦ, ἔτη, σμή.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παρμενᾶ, ἑνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων· καὶ τῆς Ἁγίας Εὐθαλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Κοΐντου τοῦ Θαυματουργοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Τρωαδίου, καὶ ἡ κοίμησις τῶν Ἁγίων Ἀνδρονίκου καὶ Ἀθανασίας, καὶ Θεοδωρήτου Ἀντιοχείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου Ἐπισκόπου Κυρηνείας τῆς Κύπρου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Λικινίου Βασιλέως, καὶ Σαβίνου Ἡγεμόνος. ᾧ παραστὰς, βουνεύροις τύπτεται, εἶτα κρεμᾶται, καὶ τὰς σάρκας ξέεται. καὶ ἐπὶ κραββάτου σιδηροῦ πυρωθέντος ἁπλοῦται. καὶ ἐν φυλακῇ βληθεὶς, τοῦ διωγμοῦ παυσαμένου, δόγματι τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, ἀπελύθη τῆς φρουρᾶς. καὶ δύο ἐπιβιοὺς ἔτη, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ αὐτὸν δοξάσαντος Θεοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ηθμίμων ἀγέλας ἐπῶν, ἀλλὰ Προφητῶν τε καὶ νόμου, φέρων τὸ πλήρωμα Ἰὼβ, δι᾽ ἀγάπης Θεῷ εὐηρέστησας, μελῳδῶν· ὑπερύμνητε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Μὴ θησαυρίσας ἐπὶ γῆς, ἀλλ᾽ ἐν Οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα, εἰς χοῦν κατέαξας χρυσὸν, τῷ Θεῷ ἐκβοῶν ἀγαλλόμενος· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἔλκεσε παίσας πονηρῷ, καὶ τῶν ὑπαρχόντων γυμνώσας, ὁ τῶν Δικαίων δυσμενὴς, τῆς ψυχῆς σου τὸν τόνον οὐκ ἔκαμψε, τοῦ βοᾷν ὑπερύμνητε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἣν ἀλοχεύτως προελθὼν, καὶ ὑπερφυῶς δεξαμένην, ἐν τῇ γαστρί σου τὸν Θεὸν, εὐσπλαγχνίᾳ βροτοῖς ὁμιλήσαντα, εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμέν σε, ὡς Μητέρα τοῦ Ὑψίστου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου.

Πανηγυρίζει πᾶς ἑορταζόντων, ἐν ὑψίστοις χορὸς, τῷ θεσπεσίῳ συμμελῳδῶν Ἰώβ. διὸ κραυγάζει· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐπεδιπλασίασέ σοι τοὺς στεφάνους, ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, ὁ Ἀθλοθέτης θεόφρον Ἰώβ. διὸ κραυγάζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Ἰάματα ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, οἱ ἰχῶρες τῆς σῆς σαρκὸς, Μακάριε βρύουσι τοῖς μελῳδοῦσιν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου ὀφθέντα, καὶ ἐν καμίνῳ πυρὸς τοῖς ὑμνολόγοις, Χριστὸν τὸν Θεὸν, ὑμνεῖτε Παῖδες, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰὼβ μὲν τῇ τῆς ὑπομονῆς λαμπρότητι, ἐπαξίως ἐστεφάνωται· σὺ δὲ πενθεῖς καὶ σκυθρωπάζεις, οὐ φέρων τοῦ Δικαίου τὸν στέφανον. διακενῆς γὰρ ἐλπίσας ᾐσχύνθης Σατὰν, μόνε ἀδίκων δυσμενέστατε.

Ὡς θέμις ἀνθρώπῳ κατιδεῖν τὴν δόξαν σου, κατοπτεύσας τὴν ἀθέατον, φόβῳ κρατηθεὶς καὶ εὐλαβείᾳ, ἐβόησεν Ἰὼβ λίαν ἔντρομος· σποδὸς ὑπάρχω καὶ γῆ· σὺ δὲ Κύριος. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Βίβλος σε ἀξίως τῆς ζωῆς ἐδέξατο, καὶ ταμεῖα ἐπουράνια, σῖτον ὡς ὥριμον ἀχθέντα, καὶ πλήρη ἡμερῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, Ἰὼβ θεράπον Κυρίου μακάριε. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Σοφίας χωρίον ὑπὲρ νοῦν τῆς κρείττονος, ἀνεδείχθης Κόρη ἄμωμε, ἔμψυχος θρόνος τε καὶ πύλη. διὸ ὡς Βασιλίδα ἠγάπησαν, παρθένοι σε Παρθένε ὀπίσω σου, ἀπενεχθεῖσαι τῆς Θεόπαιδος.

Ὁ Εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Ζ΄.

Μνήμη τοῦ ἐν Οὐρανῷ φανέντος Σημείου τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ὥρᾳ τρίτῃ τῆς ἡμέρας, ἐπὶ Κωνσταντίου Βασιλέως, Υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου. καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀκακίου, καὶ Κοδράτου.

Ἑσπέρας, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ τιμίου Σταυροῦ τρία, καὶ τῶν Ἁγίων γ΄. Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ τιμίου Σταυροῦ, Ἦχος δ΄.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Σήμερον χαίρει Πιστῶν πληθὺς ἡ θεία. φαίνει γὰρ οὐράνιος Σταυρὸς ἐν πέρασι. λάμπει αἰθὴρ φῶς ἀπρόσιτον, ἀὴρ αὐγάζει, καὶ γῆς τὸ πρόσωπον ὡραΐζεται. μέλπει θείοις ᾄσμασιν ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ. σέβει τιμῶσα τὸν ἄνωθεν, αὐτὴν φρουροῦντα, Σταυρὸν τὸν θεῖον καὶ ὑπερθαύμαστον. οὗ τῇ δυνάμει κραταιούμενοι, τῷ Δεσπότῃ προσέλθωμεν κράζοντες, εἰρήνευσαι τὸν Κόσμον, καὶ φώτισαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Τιμιωτάτη ὡς κλίμαξ καθωράθη, σήμερον ὁ πάντιμος Σταυρὸς καὶ ἔνδοξος, ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς οὐράνια, μετάγων πίστει, τοὺς ἀδιστάκτῳ τοῦτον γεραίροντας. χαίρει ἔθνη ἅπαντα, θερμῶς προστρέχοντα, τῷ βαπτισμῷ ἐπαγάλλονται, καὶ Ἐκκλησίας, νυμφοστολεῖται μορφὴ ἡ εὔθετος. ὃν γὰρ συγκρύπτειν ἐγκατέσπευδον, Ἰουδαῖοι ἐξ ὕψους αἰθέριος, καταυγάζει καὶ σῴζει, τοὺς πιστῶς αὐτῷ προστρέχοντας.

Ὅμοιον.

Ἀγαλλιάσθω ἡ Κτίσις καὶ σκιρτάτω. σήμερον γὰρ ἔγραψε Σταυρὸς ἐν πέρασιν, ἐξ Οὐρανοῦ τὰ ἐπίγεια, καταφωτίζων, καὶ συνημμένα δεικνὺς τὰ ἄμικτα. σήμερον συγχαίρουσι χοροῖς Ἀγγέλων βροτοί. τὸ γὰρ διεῖργον μεσότοιχον, Σταυρῷ ἡρμοσμένον, εἰς ἓν τὰ πάντα σαφῶς συνήγαγεν. ὅθεν προλάμπων ὑπὲρ Ἥλιον, πᾶσαν Κτίσιν φαιδρύνει τῇ χάριτι, καὶ λαμπρύνει καὶ σῴζει, τοὺς πιστῶς αὐτὸν γεραίροντας.

Ἕτερα Στιχηρὰ προσόμοια, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀκακίου, Ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Κατὰ μόνου τοῦ ὄφεως, τῷ θυμῷ προσχρησάμενος, καὶ Χριστοῦ τὴν ἄμαχον καὶ ἀνίκητον, περιζωσάμενος δύναμιν, θεόφρον Ἀκάκιε, τῶν κακῶν τὸν ἀρχηγὸν, πρὸς τὴν γῆν καταβέβληκας, τὴν ὑπέροφρυν, καθελὼν δυναστείαν, καὶ τοὺς ταύτῃ, συνεργοῦντας ὑπηρέτας, διαφερόντως κατῄσχυνας.

Ὅμοιον.

Τῶν κακῶν ἀλλοτρίωσιν, τῶν καλῶν τὴν οἰκείωσιν, μελετήσας ἄνωθεν, ἔργῳ γέγονας, ὅπερ ἐκλήθης τὸ πρότερον, Ἀκάκιε πάνσοφε. εἰ καὶ μᾶλλον προκληθεὶς, ὅπερ πέφηνας ὕστερον. ἡ γὰρ πρόνοια, τῶν μεγάλων πραγμάτων τὰς αἰτίας, ἀπορρήτως καὶ βαθέως, προκαταβάλλεται πόρρωθεν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Κοδράτου. Ἦχος πλ. α΄.

Πρὸς, Ὅσιε Πάτερ.

Μάρτυς Κοδράτε, ἀθλοφόρε πανοίδιμε, ναμάτων ἀειζώων ἔμπλεων ἔχων ψυχὴν, καὶ δίψει μαρτυρίου κεκρατημένος, ἦλθες αὐτόκλητος πρὸς πάλην ἐχθρῶν. τούτων κατακλύσας τὰς ἁλμυρὰς θαλάσσας, τῆς ἀπιστίας ὡς ἀληθῶς, τῶν μελιρρύτων σου λόγων τῇ ἀναβλύσει, καὶ τῇ τοῦ αἵματος ἐκχύσει θεομάκαρ· οἷς κατάρδεται Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία. αὐτὸν ἱκέτευε, αὐτὸν δυσώπει Ἅγιε, δωρηθῆναι τῇ Οἰκουμένῃ, ὁμόνοιαν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β΄.

Ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δόξαν σου Κύριε, τὸ φοβερὸν τοῦ Σταυροῦ σου σημεῖον, καὶ ἡ γῆ ἅπασα μετὰ φόβου προσεκύνησεν. ἡμεῖς δὲ δοξολογοῦντες ἀνυμνοῦντές σε βοῶμεν· Θεὸς ὢν ἀπαθὴς, σαρκὶ παθεῖν δι᾽ ἡμᾶς, ἑκουσίως κατεδέξω. διὸ σῶσον λαὸν ὃν περιεποιήσω οἰκείῳ Αἵματι.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης Στιχολογία. τῆς Ἑορτῆς. Οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ τιμίου Σταυροῦ εἰς ϛ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἅρματα Φαραώ.

Ἔφανας ἐπὶ γῆς, τὰς ἀκτῖνας τοῦ Σταυροῦ· ἐν ᾧ τὸν διάβολον, καταβαλὼν, τῶν ἀνθρώπων, ἔσωσας τὸ γένος Κύριε. διὸ ὑμνοῦμεν τὴν δόξαν σου.

Γνώσεως ἀπαθοῦς, Σταυρῷ ὁ Λυτρωτὴς, ἔλυσε τὸ δέλεαρ, τῇ τοῦ Πνεύματος εὐδοκίᾳ. ᾄσωμεν αὐτῷ ᾆσμα καινόν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Σκῆ-

Σκῆπτρον νικοποιὸν, καταφυτεύσας Χριστὲ, ζωῆς ξύλον ἄχραντον, ὡς ἐν Ἐδὲμ τὸν Σταυρόν σου, ὃς φωτοειδὴς ἐξέλαμψεν, ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιον.

Θεοτοκίον.

Ἥνπερ τῶν Προφητῶν, προεώρακε χορὸς, ὡς πύλην οὐράνιον, καὶ ἀκατάφλεκτον βάτον, σὲ Παρθενομῆτορ ἄχραντε, Θεὸν τεκοῦσαν ἔγνωμεν.

Ὠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Ὥσπερ θυρεῷ φραττόμεθα, τῷ τοῦ ἀηττήτου Σταυροῦ τύπῳ Δέσποτα. ὃν μὴ φέρων ὁ ἀπελκταῖος, δραπετεύει τῶν δαιμόνων ἑσμός.

Ἀνίας ὁ Σταυρός σου ηὔφρανε, τοὺς ἐσταυρωμένον σε Θεὸν καταγγέλλοντας. ὃς ἐκλάμπων ἐν ἀπροσίτῳ, ὡραιότητι ἐξέλαμψε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον ἐν γαστρί σου χωρήσασα, καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ Ἄνθρωπον.

Ὁ Εἱρμός. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἶτα τὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ διανοίξας οὐρανοὺς κεκλεισμένους, ἐν οὐρανοῖς περιφανῶς τὰς ἀκτῖνας, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν ὁ ἄχραντος Σταυρός. ὅθεν οἱ τὴν ἔλλαμψιν τῆς αὐτοῦ ἐνεργείας, δεξάμενοι πρὸς ἄδυτον ὁδηγούμεθα φέγγος, καὶ ἐν πολέμοις ἔχομεν αὐτὸν, ὅπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Μυστικῶς μὲν τὸ πρὶν, καὶ αἰσθητῶς δὲ σήμερον, κατηγλάϊσας Χριστὲ, τοῦ σοῦ Σταυροῦ τὸν τύπον.

Τὸ παράνομον τῶν θεοκτόνων τόλμημα, σταυροτύπῳ σου Σωτὴρ, ἐθριάμβευσας φωτὶ οἰκτίρμον.

Ἐβεβαίωσας Χριστιανῶν τὸ θρήσκευμα, τῷ ἀΰλῳ σου φωτὶ, τὸν Σταυρὸν ἡμῖν Χριστὲ χαράξας.

Θεοτοκίον.

Μῆτερ ἄχραντε εὐλογημένη Δέσποινα, ὃν ἐκύησας Θεὸν, ταῖς λιταῖς σου ἐξιλέωσαι ἡμῖν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς διατμήξας.

Ὁ ἀνατηφόρον τὸ ξύλον, ὁ Σταυρὸς ζωηφόρος, τοῖς τῆς Ἐδὲμ ἀποίκοις ἐδείχθη Χριστὲ, εὔοικον αὖθις, διὰ κακούργου τὸν Ἀδὰμ ἐργασάμενος.

Ὑποστήσας τοῦ Λόγου, τὸ πρωτότυπον σέλας, ὡς Υἱῷ Πατὴρ φωταυγῆ τὸν Σταυρὸν, νῦν διαγράφει, τῷ σταυρωθέντι μαρτυρῶν τὴν θεότητα.

Θεοτοκίον.

Ἐν τῷ ὠδίνειν σε Κόρη, τὰ μητέρων οὐκ ἔγνως. ὑπερφυῶς ἐπεὶ συλλαβοῦσα Θεὸν, τέτοκας σαρκί. διὸ πάντες εὐσεβῶς σε δοξάζομεν.

Ὠδὴ ς'. Ἐν τῷ θλίβεσθαί με.

Ὁ Σταυρὸν ἐκλάμψας, πέρασι Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ φωτίσας δὲ, δι' αὐτοῦ τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Καλυπτέτωσαν νῦν, ὄμματα οἱ παράνομοι. τοῦ Σταυροῦ τὸ κάλλος, ἐξαστράπτον γὰρ οὐ φέρουσιν.

Ἐντρυφάτωσαν τῇ αἴγλῃ, τοῦ ἀχράντου Σταυροῦ, οἱ Θεὸν εἰδότες, τὸν ἐν Ξύλῳ προσπαγέντα σαρκί.

Θεοτοκίον.

Ἡ Θεὸν τεκοῦσα, Παρθένε ἀπειρόγαμε, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ, τὸν Υἱόν σου ἱκετεύουσα.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὢ τρισμακάριστε Σταυρὲ καὶ πανσεβάσμιε, σὲ ἀνυμνῶν καὶ προσκυνῶν νῦν ἁγιάζομαι· ἐν ᾧ Χριστὸς ἀνυψούμενος Κόσμον ἔσωσεν. ἀλλὰ πρόφθασον καὶ σῶσον τῇ δυνάμει σου, καὶ ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· χαῖρε Ξύλον μακάριον.

Ὁ Οἶκος.

Ἄνοιξόν μου τὸ στόμα, Βασιλεῦ τῶν αἰώνων, καταύγασόν μου τὸν νοῦν καὶ τὰς φρένας, καὶ ἁγίασόν μου τὴν ψυχὴν, ἵνα ὑμνήσω Λόγε τὸ σεπτὸν Ξύλον σου. κατάπεμψον τὸ Πνεῦμά σου καὶ δίδαξόν με, ἵνα πόθῳ κραυγάζω· Χαῖρε Σταυρὲ Οἰκουμένης δόξα· Χαῖρε Σταυρὲ Ἐκκλησίας κράτος. Χαῖρε Ἱερέων προπύργιον ἄσειστον· Χαῖρε Βασιλέων διάδημα τίμιον. Χαῖρε σκῆπτρον τοῦ Παντάνακτος, καὶ παντὸς Δημιουργοῦ· Χαῖρε, ὅτι κατεδέξατο προσπαγῆναί σοι Χριστός. Χαῖρε τῶν θλιβομένων παραμύθιον μέγα· Χαῖρε τῶν ἐν πολέμοις τὸ ἀήττητον ὅπλον. Χαῖρε Σταυρὲ Ἀγγέλων εὐπρέπεια· Χαῖρε Σταυρὲ Πιστῶν ἡ ἀντίληψις.

Χαῖρε, δι' οὗ κατεπόθη ὁ ᾅδης. Χαῖρε, δι' οὗ ἐξανέστημεν πάντες. Χαῖρε ξύλον μακάριον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ζ΄. Τὴν ἀνάμνησιν ἑορτάζομεν τοῦ ἐν Οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἐπὶ Κωνσταντίου Βασιλέως Υἱοῦ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Στίχ. Σταυροῦ παγέντος, ἡγιάσθη γῆ πάλαι,
Καὶ νῦν φανέντος, ἡγιάσθη καὶ πόλος.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς, μηνὶ Μαΐῳ ἑβδόμῃ, ὥρα τρίτῃ τῆς ἡμέρας, ἐφάνη ὁ τίμιος καὶ ζωοποιὸς Σταυρὸς, συνεστὼς ἐκ φωτὸς, ὁρῶντος παντὸς τοῦ λαοῦ, ὑπεράνω τοῦ Ἁγίου Γολγοθᾶ ἐκτεταμένος μέχρι τοῦ Ἁγίου Ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, ὅς τις τῇ τῆς μαρμαρυγῆς λαμπρότητι, τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας ἐκάλυψεν. ὅθεν πᾶσα ἡλικία νέων τε, καὶ γερόντων, σὺν νηπίοις καὶ θηλάζουσι τὴν Ἐκκλησίαν κατέλαβε, καὶ ἐν ἀμέτρῳ χαρᾷ, καὶ θερμῇ κατανύξει, δόξαν καὶ εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ ἀνέπεμψαν ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τούτῳ θεάματι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀκακίου.

Στίχ. Εἴπερ τις ἄλλος ἐν χορῷ τῶν Μαρτύρων,
Κάλλιστος Ἀκάκιος ἐκτμηθεὶς κάραν.

ΟΥ̓͂τος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, Καππαδόκης τὸ γένος, ἀριθμοῦ τῶν Μαρτισίων. Προσαχθεὶς δὲ Φίρμῳ τῷ Ἄρχοντι, ὡμολόγησε τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, καὶ πλεῖστα παρ' αὐτοῦ βασανισθεὶς, πέμπεται Βιβιανῷ ἑτέρῳ Ἄρχοντι, ὃς αὐτὸν ἤγαγε μεθ' ἑτέρων δεσμωτῶν ἐν τῷ Βυζαντίῳ. δεινοῖς δὲ μάστιξι καὶ στρέβλαις συγκόψας, ἐν φυλακῇ κατέθετο. ἔνθα ἐπιστάντες αὐτῷ Ἄγγελοι, κατέστησαν αὐτὸν ὑγιῆ. μετὰ τοῦτο πέμπεται Φλακκιλλιανῷ ἑτέρῳ Ἄρχοντι· οὗ προστάξαντος, τὴν κεφαλὴν ξίφει ἀφαιρεῖται. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ Μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι ἐν τῷ Παχάλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοδράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Στίχ. Ζωμοὺς χύτρας στῆς τοὺς ἱδρῶτας Κοδράτε,
Ἅλατι τμηθεὶς αἱμάτων παραρτύας.

ΟΥ̓͂τος ὑπῆρχεν ἐν Νικομηδείᾳ τῇ Πόλει ἐπὶ Δεκίου καὶ Οὐαλεριανοῦ. διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, κρατηθεὶς σὺν ἄλλοις πολλοῖς ὑπὸ Ἑλλήνων, παρεδόθη τῷ τῆς Πόλεως Ἀνθυπάτῳ. καὶ ὁμολογήσας παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν, ἡπλώθη κατὰ γῆς, καὶ ἐτύφθη βουνεύροις ξηροῖς. αἱμάτων δὲ πληρώσας τὴν γῆν, τῷ δεσμωτηρίῳ παρεδόθη. εἰς Νίκαιαν δὲ ἀχθεὶς παρὰ τοῦ Ἀνθυπάτου, πάλιν ἐτιμωρήθη. ἰδὼν δέ τινας τῶν σὺν αὐτῷ, φόβῳ τῶν κολάσεων μέλλοντας θύειν, τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον ὑπομνήσας ἐστήριξεν. οὓς εἰς πῦρ ὁ Ἀνθύπατος ἔκαυσεν. ὁ δὲ Ἅγιος Κοδρᾶτος ἐν τῷ Ναῷ εἰσελθὼν τῶν εἰδώλων, τὰ ἐν αὐτῷ πάντα συνέτριψε ξόανα. ὅθεν κρεμασθεὶς, ξέεται, καὶ ἐν σάκκῳ βληθεὶς, τύπτεται βουνεύροις. ἔνθα Σατορνῖνος καὶ Ῥουφῖνος, πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ, κρεμασθέντες ξέονται, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀφαιροῦνται. εἰς δὲ τὴν Ἀπολλωνίδα ἐλαύνων ὁ Ἀνθύπατος, ἐπαγόμενος καὶ τὸν Ἅγιον, ἅλμην σὺν ὄξει συγκεράσας, καταχέει κατὰ τῶν πληγῶν αὐτοῦ, καὶ τριχίνοις ὑφάσμασιν ἀνατρίβει, καὶ σίδηρα πυρωθέντα ἄγει ταῖς πλευραῖς αὐτοῦ. διαβὰς δὲ τὸν Ὁρμύδακον, καὶ Ἑρμούπολιν καταλαβὼν, ἦγε καὶ τὸν Ἅγιον ἐφ' ἁμάξης, μὴ δυνάμενον βαδίσαι. ἔνθα ἐπ' ἐσχάρας πυρὸς ἁπλώσαντες τοῦτον, ἔλαιον καὶ πίσσαν ἄνωθεν ἐπέχεον. εἶτα τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπέτεμον, καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτοῦ ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ, Ἰωάννου τοῦ Ψυχαΐτου.

ΟΥ̓͂τος ὁ μακάριος ἐκ νηπίου, Ἰωάννου, καὶ Ἠλιοῦ τοὺς τρόπους μιμούμενος, ἐν σκληραγωγίᾳ τὸν βίον ἑαυτοῦ ῥυθμίσας, τοὺς πολέμους τῶν δαιμόνων ἐνίκησεν ἀνδρικώτατα, ταῖς τῶν δακρύων ῥοαῖς τὴν ψυχὴν προκαθαρθεὶς, καὶ παννύχοις στάσεσι τὸν Θεὸν ἱλασκόμενος, καὶ ἰκμάδας προχέων δακρύων, ποταμοὺς ἐξήρανε τῶν αἱρέσεων, τοῦ Χριστοῦ τὸ ὁμοίωμα προσκυνῶν ὡς σεβάσμιον, τῶν δὲ ἀσεβῶν τὰ βδελύγματα καταστρεψάμενος, ἠρίστευσεν, ἐξορίας πικρὰς καὶ φυλακὰς καρτερῶς ὑπομείνας, καὶ νόμων προϊστάμενος, καὶ πατρικῶν παραδόσεων, νόμων βασιλικῶν κατέπτυσεν. ὅθεν καὶ ἀθλήσας καρτερῶς τὸν ἴσον καὶ αὐτὸς τοῖς Ἁγίοις ἀγῶνα, ὁμοίως καὶ τὸν στέφανον ἤρατο, νοσούντων σώματα, καὶ ψυχὰς θεραπεύων, ὡς τὴν θαυμάτων τὴν χάριν ἐκ Θεοῦ δεξάμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μαξίμου.

Οὗτος ὁ Μακάριος παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύξας, ϗ πολλοὺς χειραγωγήσας πρὸς τὴν εὐσέβειαν, ϗ διαφόρους ὑπομείνας αἰκίας, ἔσχατον λίθοις βληθεὶς, καὶ οἱονεὶ στεφανωθεὶς ὑπ᾽ αὐτῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ´. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ, Ἥλιος μεσούσης ἡμέρας, ὃν καθορῶν ὁ αἰσθητὸς, τὰς ἀκτῖνας συνέστειλεν ἥλιος, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τῷ Θεόπτῃ ἐν πυρὶ, πάλαι ὁμιλήσας ϗ γνόφῳ, σταυροφανῶς δὲ ἀστραπῇ, ὡς Θεὸς δοξαζόμενος σήμερον, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ ἐκ φωτὸς ϗ ἐν φωτὶ, φῶς συναϊδίως ἐκλάμπον, καὶ τῷ ἀχράντῳ σου φωτὶ, τοῦ Σταυροῦ σου δοξάσας τὸ τρόπαιον, ὑπερύμνητε Κύριε. Θεοτοκίον.

Ἣν ἀλοχεύτως ἐν γαστρὶ, ϗ ὑπερφυῶς δεξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν, εὐσπλαγχνίᾳ βροτοῖς ὁμιλήσαντα, εὐσεβῶς ἀνυμνήσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ Ὑψίστου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ η´. Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου.

Ὃν ἐπὶ θρόνου δόξης ὁραθέντα, ϗ ἐν ξύλῳ Σταυροῦ καθηλωθέντα, οὐσίᾳ σαρκὸς, ὑμνεῖτε παῖδες, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὃν ἐν φωτὶ ἀχράντῳ τυπωθέντα, φῶς συναϊδίως ἐκλάμπον, ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Ἅγιον, ὑμνεῖτε παῖδες, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δοξολογοῦντες ἕνα τῆς Τριάδος, τὸν ἐν τῇ αἴγλῃ τοῦ Σταυροῦ τὴν Οἰκουμένην φωτίσαντα, ὑμνεῖτε παῖδες, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ἣν ἀποῤῥήτως καὶ ἀσπόρως συλλαβοῦσαν, ϗ τεκοῦσαν τῇ Οἰκουμένῃ, Χριστὸν τὸν Θεὸν, ὑμνεῖτε παῖδες, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἱρμός.

Ὃν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου ὁραθέντα, ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς τοῖς ὑμνολόγοις, Χριστὸν τὸν Θεὸν, ὑμνεῖτε παῖδες, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ´. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ὁ πάλαι πυρί τε καὶ γνόφῳ, τῷ ἀπαθεῖ νομοθετήσας· νῦν τῷ πιστοτάτῳ λαῷ, τὸν τοῦ Σταυροῦ σου τύπον διεγράψας, ὑπὲρ φωστῆρας λάμποντα. ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Ἐπένθησε ζόφῳ ἡ Κτίσις, τῶν σταυρωσάντων σε τὴν τόλμαν. νῦν εὐπρεπεστάτῳ δὲ φωτὶ, ὁ ζωηφόρος λάμψας Σταυρός σου Χριστὲ, τῆς Ἐκκλησίας ἔδειξε, τὴν κεκρυμμένην ὡραιότητα.

Ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας ἀνάψας, ὁ περιούσιος λαός σου, σοὶ πρὸς ἱκεσίαν τὸν Σταυρὸν, ϗ τὸ φρικτόν σου Αἷμα προβάλλεται. ἀλλ᾽ εὐμενῶς ἐπίβλεψον, Λόγε Θεοῦ ἡμῶν τὴν λύτρωσιν. Θεοτοκίον.

Φώτισον ἡμᾶς ἡ τεκοῦσα, φῶς τὸ ἀπρόσιτον Παρθένε. ἔμπλησον ἡμᾶς εὐφροσύνης, καὶ θυμηδίας ϗ θείας γνώσεως, τοὺς καθαρᾷ καρδίᾳ σε, εὐσεβοφρόνως μακαρίζοντας.

Ὁ Εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἐξαποστειλάριον.

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς Οἰκουμένης, Σταυρὸς ἡ ὡραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρὸς Βασιλέων τὸ κραταίωμα, Σταυρὸς πιστῶν τὸ στήριγμα, Σταυρὸς Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στί. στί. τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν τῇ ιδ´. Σεπτεμβρίου. ἤγουν Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον, ϗ Κοινωνικὸν Σταυρώσιμον.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τοῦ Θεολόγου, εἰ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, ἢ τοῦ Παραλύτου, ἢ τῆς Σαμαρείτιδος, ἢ τοῦ Τυφλοῦ.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ Ἑορτὴ τοῦ Θεολόγου τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, ἢ τοῦ Παραλύτου, ἢ τῆς Σαμαρείτιδος, ἢ τοῦ Τυφλοῦ, ἑσπέρας, ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, στί. Ἀναστάσιμα δ´. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. ϗ νῦν. Θεοτοκίον, τὸ α´. τοῦ ἤχου τοῦ αὐτοῦ. Εἰς τὸν στί. τὸ Ἀναστάσιμον στιχηρὸν τοῦ ἤχου, καὶ τοῦ Ἁγίου τρία, τὰ εἰς τὸν στί. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, ϗ

νῦν. Θεοτοκίον τοῦ αὐτοῦ ἤχου. Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν στιχηρ. Ἀναστάσιμα γ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν. Θεῖον τὸ α'. τοῦ ἤχου. τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὴν λιτὴν τὸ στιχηρ. τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ τὰ ἰδιόμελα τοῦ Ἁγίου. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρ. Ἀναστάσιμα, τοῦ ἤχου. καὶ τὰ κατ' Ἀλφάβητον. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων. Θεοτόκε Παρθένε. δίς. καὶ τοῦ Ἁγίου, ἅπαξ. Ἀνάγνωσις εἰς τὰς πράξεις, καὶ τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἁγίου αἱ περίοδοι. Εἰς τὸν Ὄρθρον, Θεὸς Κύριος. Τροπάριον, τὸ Ἀναστάσιμον, δίς, καὶ τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς, ἢ τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὴν στιχολ. καθίσμ. Ἀναστάσιμα μετὰ τῶν Θεοτ. αὐτῶν. ὁ ἄμωμος, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, καὶ οἱ ἀναβαθμοί. ὁ πολυέλεος, καὶ καθίσμ. τοῦ Ἁγίου. καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Προκείμενον τοῦ ἤχου. Εὐαγγέλιον Ἀναστάσιμον. οἱ Κανόνες, ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Θεοτοκίων εἰς ς'. τοῦ Ἁγίου εἰς δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς εἰς δ'. Καταβασία, τὸν εἱρμὸν τοῦ Πάσχα. ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸν Οἶκον. καὶ καθίσμ. τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. ἐν τῇ θ'. ᾠδῇ ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, εἰ μὴ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πατέρων. Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, καὶ τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. τό, Πᾶσα πνοή. στιχηρ. Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. καὶ ἰδιόμελον τὸ εἰς τὸ Δόξα μετὰ τῶν στίχ. τοῦ Ἁγίου. Δόξα, τῆς Ἑορτῆς. Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία μεγάλη. Τροπάριον, τὸ Ἀναστάσιμον μόνον. ἡ ἐκτενής, ἡ Κατήχησις, καὶ Ἀπόλυσις. Δίδοται δὲ καὶ ἅγιον ἔλαιον. ἡ συνήθης λιτή. Δόξα, τὸ Ἑωθινόν. Εἰς τὰς ὥρας τροπάριον τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τοῦ Ἁγίου, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, εἰς δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς, ἡ γ'. ᾠδὴ εἰς δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς δ'. ἡ ἕκτη ᾠδή. Τροπάριον τὸ Ἀναστάσιμον. Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. ἡ δὲ τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου Ἀκολουθία ψάλλεται, ὅπου θέλει ὁ Ἐκκλησιάρχης.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ τοῦ Θεολόγου τῇ δ'. τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ στιχηρ. τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρ. τοῦ Ἁγίου. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰ δὲ τύχῃ τῇ δ'. τῇ πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, ἡ Ἀκολουθία τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι οἵα ἂν ἡμέρα τύχῃ τοῦ Θεολόγου, ψάλλεται ἀπαραιτήτως.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος, καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία, τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ τοῦ Θεολόγου. ὡσαύτως καὶ τῇ Κυριακῇ τῶν Πατέρων, καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀναλήψεως, καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία ἡ Ἀναστάσιμος, καὶ τοῦ Θεολόγου, καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ Η'.

Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ μεγάλου.

Ἑσπέρας ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ, στιχολογοῦμεν τὸ α'. Ἀντίφωνον, τό, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα. Εἰ τύχῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἱστῶμεν στίχ. η'. καὶ ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰ δὲ ἐν τῇ δ'. τῇ πρὸ τῆς Ἀναλήψεως τύχῃ, καὶ ἐν τῇ Ἀναλήψει, ἱστῶμεν στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν τοῦ Τυφλοῦ ἰδιόμ. ς'. καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τοῦ Τυφλοῦ. Τίς λαλήσει. Ὡσαύτως εἰ τύχῃ καὶ ἐν τῇ Ἀναλήψει, τῆς Ἑορτῆς ς'. καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Στιχηρ. προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Ὁ θεατὴς τῶν ἀρρήτων ἀποκαλύψεων, καὶ ἑρμηνευτὴς τῶν ἄνω, τοῦ Θεοῦ μυστηρίων, ὁ Παῖς τοῦ Ζεβεδαίου, γράψας ἡμῖν, τὸ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, θεολογεῖν τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐξεπαίδευσεν.

Ὅμοιον.

Θεοκίνητος λύρα, τῶν οὐρανίων ᾠδῶν, ὁ μυστογράφος οὗτος, ὁ θεογράφων

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

στόμα, τὸ ᾆσμα τῶν ᾀσμάτων, ᾄδει τερπνῶς· τὰ μὲν χείλη κινῶν ὡς νευράς· ὥσπερ δὲ πλῆκτρον τὴν γλῶτταν ἀνακινῶν, ἱκετεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὅμοιον.

Ἡ βροντοφώνῳ σου γλώττῃ ἀναφθεγγόμενος, τῆς τοῦ Θεοῦ σοφίας, τὸν ἀπόκρυφον λόγον, Θεῷ ἠγαπημένε, κράζεις ἀεί, ἀναπτύσσων τὰ χείλη πυκνῶς, τὸ Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος καὶ διδάσκεις, πάντα ἄνθρωπον πρὸς γνῶσιν Θεοῦ.

Ἕτερα τοῦ Ὁσίου, ἦχος πλ. β'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Ἀρσένιε, ταῖς τῶν δακρύων πηγαῖς, λαμπρυνθεὶς τὴν διάνοιαν, τῷ Θεῷ ὡμίλησας, ἀνενδότοις καθάρσεσι, καὶ τῇ ἐλλάμψει στῦλος ὁλόφωτος, θεοσεβείας πυρσῷ λαμπόμενος, ὤφθης μακάριε, Μοναστῶν τὸ καύχημα. καὶ νῦν ἡμᾶς, πάντας περιφρούρησον, ταῖς ἱκεσίαις σου.

Ὅμοιον.

Ὅσιε Πάτερ Ἀρσένιε, σὺ τὸν Θεὸν ἐκζητῶν, καὶ ταῖς τούτου ἐλλάμπεσθαι, φωτοβόλοις λάμψεσιν, εὐσεβῶς ἐφιέμενος, περιφανείας πᾶσαν λαμπρότητα, καὶ Βασιλείας αὐλὰς κατέλιπες, καὶ τὴν ἀθάνατον, κληρουχίαν εἴληφας, μετὰ Χριστοῦ, νῦν συναυλιζόμενος, Θεομακάριστε.

Ὅμοιον.

Λόγου καὶ γνώσεως ἔμπλεως, ὥσπερ τις ἄλλος ὀφθείς, ἀρεταῖς τε κατάκομος, πάσης δόξης γέγονας, τῆς ἐντεῦθεν ἀνάπλεως. ἀλλὰ τῷ θείῳ ζήλῳ πυρούμενος, καὶ τῶν ἀρρήτων κατιγλιζόμενος, φεύγεις εἰς Αἴγυπτον, ἔνθα βίον ἔζησας ἀσκητικόν, βάρος δόξης ἄρρητον, ἀνταλλαττόμενος.

Δόξα, ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Τὸν Υἱὸν τῆς βροντῆς, τὸν θεμέλιον τῶν θείων λόγων, τὸν ἀρχηγὸν τῆς θεολογίας, καὶ κήρυκα πρώτιστον, τῆς ἀληθοῦς δογμάτων Θεοῦ σοφίας, τὸν ἠγαπημένον Ἰωάννην καὶ παρθένον, μερόπων γένος καταλλήλως εὐφημήσωμεν. οὗτος γὰρ ἄληκτον ἔχων τὸ θεῖον ἐν ἑαυτῷ, τὸ Ἐν ἀρχῇ μὲν ἔφησε τοῦ Λόγου. αὖθις δέ, τὸ πρὸς τὸν Πατέρα ἀχώριστον, καὶ τὸ ἴσον μετὰ ταῦτα τῆς τοῦ Πατρὸς οὐσίας, δεικνύων ἡμῖν δι' αὐτοῦ τὴν Ὀρθοδοξίαν τῆς Ἁγίας Τριάδος, δημιουργόν τε ὄντα σὺν τῷ Πατρί, ζωὴν φέροντα καὶ φῶς ἀληθινόν, τὸν αὐτὸν ἔδειξεν ἡμῖν. ὢ θαύματος ἐκστατικοῦ, καὶ πράγματος σοφιστικοῦ. ὅτι πλήρης ὢν τῆς ἀγάπης, πλήρης γέγονε καὶ τῆς θεολογίας, δόξη καὶ τιμῇ καὶ πίστει, θέμεθλος ὑπάρχων, τῆς ἀκραιφνοῦς ἡμῶν Πίστεως. δι' ἧς τύχοιμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰ τύχῃ τῆς Ἀναλήψεως. Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς, εἶτα τοῦ Ἁγίου. Εἰ δ' οὔ, Εἴσοδος, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου.

Καθολικῆς α' Ἐπιστολῆς Ἰωάννου.

Ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν· Καὶ ὃ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἡμῖν ἐντολήν. Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος οὗ ἔδωκεν ἡμῖν. Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστιν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν Κόσμον. Ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστι· Καὶ πᾶν πνεῦμα, ὃ μὴ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔστι· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ Ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ Κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς· ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν, ἢ ὁ ἐν τῷ Κόσμῳ. Αὐτοὶ ἐκ τοῦ Κόσμου εἰσί· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ Κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ Κόσμος αὐτῶν ἀκούει. Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν. ὁ γινώσκων τὸν Θεόν, ἀκούει ἡμῶν· ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν.

Καθολικῆς α' Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται. ἐὰν ἀγαπῶμεν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα, καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν σωτῆρα τοῦ Κόσμου. Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστί, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

Καθολικῆς α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου.

Κεφ. δ'. 20. Ἀγαπητοί, ἐάν τις εἴπῃ· ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν. ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἑώρακε, τὸν Θεὸν ὃν οὐχ ἑώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν; Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.
Κεφ. ε'. 1. Πᾶς ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Χριστός, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. Αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν. Ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ, νικᾷ τὸν Κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν Κόσμον, ἡ Πίστις ἡμῶν. Τίς ἐστιν ὁ νικῶν τὸν Κόσμον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

Εἰς τὴν Λιτὴν λέγομεν ἰδιόμελον εἰ τῆς Ἑορτῆς, καὶ τὰ παρόντα τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος α'. Γερμανοῦ.

Ποταμοὶ θεολογίας, ἐκ τοῦ τιμίου σου στόματος ἀνέβλυσαν Ἀπόστολε· ἐξ ὧν ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἀρδευομένη, προσκυνεῖ ὀρθοδόξως Τριάδα ὁμοούσιον. ἣν καὶ νῦν αἴτησαι Ἰωάννη Θεολόγε, στερεωθῆναι καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Ὁ φυτὸν τῆς ἁγνείας, τὸ μύρον τῆς εὐωδίας, πάλιν ἀνέτειλεν ἡμῖν, εἰς τὴν παροῦσαν ἑορτήν, βοῆσαι πρὸς αὐτόν· ὁ ἀναπεσὼν ἐπὶ τὸ στῆθος τὸ Δεσποτικόν, καὶ ἐπομβρίσας τῷ Κόσμῳ τὸν λόγον Ἰωάννη Ἀπόστολε· ὁ τὴν Παρθένον φυλάξας ὡς Κόρην ὀφθαλμοῦ, αἴτησαι ἡμῖν παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ αὐτοῦ. ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡς τῶν ἀπορρήτων μυστηρίων αὐτόπτης ἐκέκραγες βοῶν, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν ἀρχῇ ὑπάρχειν πρὸς Θεόν, καὶ αὐτὸν εἶναι τὸν Θεόν, Ἰωάννη Ἀπόστολε, ἐπιστήθιε Χριστοῦ καὶ φίλε γνήσιε, καὶ τῆς Τριάδος τὸ ἥδυσμα, καὶ τῆς Ἐφέσου καὶ Πάτμου τὸ στήριγμα τὸ ἄσειστον, ἡμῶν δὲ βοήθεια. πρέσβευε Θεολόγε παμμακάριστε, ἐκ δυσσεβῶν ἐχθρῶν, αἰσθητῶν καὶ νοητῶν, λυτρωθῆναι λαόν, τὸν τὴν μνήμην σου ἀεὶ ἐκτελοῦντα πιστῶς.

Ἦχος β'.

Τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα, τῆς Θεολογίας τὴν σάλπιγγα, τὸν πνευματικὸν στρατηγόν, τὸν τὴν Οἰκουμένην Θεῷ καθυποτάξαντα, δεῦτε οἱ πιστοὶ μακαρίσωμεν, Ἰωάννην τὸν ἀοίδιμον, ἐκ γῆς μεθιστάμενον, καὶ γῆς οὐκ ἀφιστάμενον, ἀλλὰ ζῶντα καὶ μένοντα τὴν φοβερὰν τοῦ Δεσπότου δευτέραν ἔλευσιν. ἣν ἀκατακρίτως ὑπαντῆσαι ἡμῖν, αἴτησαι Φίλε μυστικὲ Χριστοῦ ἐπιστήθιε, τοὺς ἐκ πόθου τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, ἦχος πλ. δ'.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, αἴτησαι εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος δ'.

Ἀναπεσὼν ἐν τῷ στήθει τοῦ Διδασκάλου Χριστοῦ, ἐν τῷ Δείπνῳ Κυρίου, ἠγαπημένε Μαθητά, ἐκεῖθεν ἔγνως τὰ ἄρρητα, καὶ τὴν οὐράνιον πᾶσιν ἐβρόντησας φωνήν· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, τὸ Φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον, εἰς τὸν Κόσμον ἐρχόμενον, Χριστὸς ὁ Θεὸς καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

[illegible] τῆς Μεσοπεντηκοστῆς [illegible] τῆς Ἑορτῆς [illegible]

καὶ ἐν τῇ Ἀναλήψει. Εἰ δὲ ἐν τῇ ἀποδόσει τοῦ Πάσχα τύχῃ, στιχ. προσόμοια τοῦ Ἁγίου τὰ εἰς τὸν ς. μετὰ τῶν στιχ. τοῦ Ἁγίου, εἶτα τὰ στιχ. τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στιχ. αὐτῶν.

Τοῦ Ἁγίου, ἦχος β. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε, τῆς σοφίας τὸν βυθόν, καὶ τῶν ὀρθοδόξων δογμάτων τὸν συγγραφέα πιστοί, ὕμνοις στεφανώσωμεν ἐνθέοις σήμερον, Ἰωάννην τὸν ἔνδοξον, καὶ ἠγαπημένον. οὗτος γὰρ ἐβρόντησεν, ὁ Λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ. ὅθεν, βροντοφωνος ἐδείχθη, ὡς τὸ Εὐαγγέλιον Κόσμῳ, λάμψας πολυσόφως ὁ ἀοίδιμος.

Στιχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ὄντως, σὺ ἐφάνης ἀληθῶς, φίλος ἐπιστήθιος μέγας τῷ Διδασκάλῳ Χριστῷ. στήθει γὰρ ἀνέπεσας, ὅθεν ἐξήντλησας, τῆς σοφίας τὰ δόγματα, ἐν οἷς καὶ ἐπλούτισας, πᾶσαν τὴν περίγειον, ὡς θηγόρος Θεοῦ. ὅθεν, καὶ κατέχουσα ταύτην, ἡ τερπνὴ Χριστοῦ Ἐκκλησία, νῦν εὐφραινομένη ἐπαγάλλεται.

Στιχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Χαίροις, Θεολόγε ἀληθῶς, χαίροις τῆς Μητρὸς τοῦ Κυρίου Υἱὸς παμπόθητος. σὺ γὰρ παρεστάμενος, ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐνθέου ἀκήκοας, φωνῆς τοῦ Δεσπότου· Ἴδε νῦν ἡ Μήτηρ σου, πρὸς σὲ βοήσαντος. ὅθεν, ἐπαξίως σε πάντες, ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολον θεῖον, καὶ ἠγαπημένον μακαρίζομεν.

Δόξα, ἦχος πλ. β. Λέοντος Μαΐστορος.

Ἀπόστολε Χριστοῦ, Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, τῶν ἀπορρήτων μύστης γενόμενος, τῆς σοφίας τὰ ἀπόρρητα ἡμῖν ἐβρόντησας δόγματα, τὸ Ἐν ἀρχῇ ἦν τρανώσας τοῖς πιστοῖς, καὶ τὸ Οὐκ ἦν ἀποβαλών, τῶν αἱρετιζόντων ἀπεκρούσω τοὺς λόγους, ἐπιστήθιος φανεὶς καὶ φίλος ἠγαπημένος, ὡς Ἠσαΐας ὁ μεγαλοφωνότατος, καὶ Μωσῆς ὁ θεόπτης. παρρησίαν ἔχων πρὸς Θεόν, ἐκτενῶς ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰ δὲ τύχῃ τῇ δ'. τῇ πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, λέγε τό, Ἀναστάσεως ἡμέρα. τό, Χριστὸς ἀνέστη, ἅπαξ. τό, Νῦν ἀπολύεις. Τροπάριον τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Θεοτ. τὸ α'. τοῦ ἤχου. Εἰ δὲ τύχῃ ἐν ταῖς προγραφείσαις Ἑορταῖς, λέγε πρῶτον τῆς Ἑορτῆς, εἶτα τοῦ Ἁγίου, καὶ πάλιν τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, ἦχος β.

Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε, ἐπιτάχυνον, ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον. δέχεταί σε προσπίπτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος. ὃν ἱκέτευε Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Λέγεται δὲ ἐν τῇ εὐλογήσει τῶν ἄρτων, εἰ τύχῃ ἐν ταῖς Ἑορταῖς, ὅπως ὡς ἄνωθεν εἴρηται. Εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχῃ, τοῦ Ἁγίου, δίς, καὶ τῆς Ἑορτῆς, ἅπαξ. ὁμοίως καὶ εἰς τό, Θεὸς Κύριος. Εἰς τὴν α'. καὶ β' στιχολ. κάθισμα τῆς Ἑορτῆς, εἰ τύχῃ ἐν ταῖς προγραφείσαις Ἑορταῖς, καὶ εἰς τὸν Πολυέλεον κάθισμα τοῦ Ἁγίου. Εἰ δὲ τύχῃ τῇ δ'. πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, εἰς τὴν α'. στιχολ. κάθισμα Ἀναστάσιμον, εἰς δὲ τὴν β'. στιχολ. κάθισμα τοῦ Τυφλοῦ, εἰς δὲ τὸν Πολυέλεον, κάθισμα τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Πάσχα, τό, Προλαβοῦσαι τὸν Ὄρθρον. Εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχῃ, εἰς μὲν τὴν α'. στιχολ. κάθισμα τῆς τυχούσης Ἑορτῆς. εἰς δὲ τὴν β'. στιχολ. κάθισμα τοῦ Ἁγίου, ἦχος πρῶτος.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀναπεσὼν ἐν τῷ στήθει τοῦ Ἰησοῦ, παρρησίας τυγχάνων ὡς Μαθητής, πυθόμενος τίς ἐστιν ὁ προδότης σου Κύριε, ἠγαπημένος λίαν, ὑπάρχων πανεύφημε. διὰ τοῦ ἄρτου οὗτος σαφῶς ὑπεδείχθη σοι. ὅθεν καὶ ὡς Μύστης, τῶν ἀρρήτων γενόμενος, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, ἐκδιδάσκεις τὰ πέρατα. Θεολόγε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Πολυέλεον Κάθισμα. ἦχος δ.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν μνήμην τιμήσωμεν, τοῦ Ἀποστόλου πιστοί. ἐπέστη γὰρ σήμερον, πᾶσι τοῖς πέρασι, φωτίζουσα ἅπαντας. οὗτος ὁ τοῦ Κυρίου, ἀληθὴς Θεολόγος, ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ, ἀναδέδεικται φίλος. διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρύει ἰάματα.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον, ἦχος δ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στιχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν ια'. Εἰ δὲ ἐν τῇ Ἀναλήψει τύχῃ, Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, οἷα ἂν ἡμέρα τύχῃ, καὶ τὸ στιχηρὸν τῆς Ἑορτῆς. Εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχῃ, λέγε τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Θεολόγου. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις. Εἶτα, Ἐλέησόν με. καὶ λέγομεν τὸ στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου, ἦχος β'. Τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα. Ζήτει εἰς τὴν Λιτήν. εἶτα, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. τὸ, Κύριε ἐλέησον ιβ'. καὶ οἱ Κανόνες, τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ς'. καὶ τῶν Ἁγίων ἀνὰ δ'. Εἰ δὲ ἐν ταῖς προγραφείσαις Ἑορταῖς τύχῃ, τῆς Μεσοπεντηκοστῆς δηλαδὴ, ὁ δ'. τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, μετὰ τοῦ Εἱρμοῦ εἰς ς'. καὶ τοῦ Ἀποστόλου εἰς δ'. καὶ ὁ τῆς προεορτ. τῆς Ἑορτῆς εἰς δ'. Καταβασία τὸν Εἱρμὸν αὐτοῦ, ὁμοῦ οἱ δύο χοροί. Εἰ δὲ ἐν τῇ πρὸ τῆς Ἀναλήψεως δ'. τύχῃ, τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ς'. τοῦ Ἀποστόλου εἰς δ'. τοῦ Τυφλοῦ τὸ Ἀναστάσιμον Τροπάρ. εἶθ' οὕτω τοῦ Τυφλοῦ. Δόξα, τὸ Τριαδικόν. Καὶ νῦν. τὸ Θεοτοκίον. Καταβασία. Τῷ σωτῆρι Θεῷ. Ὁ δὲ προεόρτιος καταλιμπάνεται. εἰ τύχῃ τῆς Ἀναλήψεως, οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς εἰς ι'. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς δ'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα.

Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν.
Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις.
Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν.

Εἰ δὲ τύχῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, εἰς ς'. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς [illegible]. Καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου, [illegible]

Ὠδὴ α'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Ὡς καθαρὸς ἠγαπημένος γέγονας, τῷ ἀκροτάτῳ φωτὶ, καὶ τοῖς αὐτοῦ στέρνοις, ἐπαναπαυσάμενος, πεπαρρησιασμένῃ ψυχῇ, ἐξ ἀβύσσου σοφίας, τὸ φῶς τῆς γνώσεως εἵλκυσας, μάκαρ Ἰωάννη Ἀπόστολε.

Ὑπερφυῶς θεολογῶν ἐβρόντησας, ὁ Λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ, καὶ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ζῶν καὶ ἐνυπόστατος, πρὸς τὸν αὐτοῦ Γεννήτορα, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, καὶ σὰρξ ὁ Λόγος ἐγένετο, καὶ Θεὸς διέμεινεν ἄτρεπτος.

Θεοτοκίον.

Ὑπὸ τὴν σκέπην σου Ἁγνὴ προσφεύγοντες, ἀποτρεπόμεθα, τῶν πειρασμῶν πᾶσαν, καταιγίδα ἄχραντε. διὸ καὶ νῦν αἰτούμεθα, πεπτωκότας εἰς βάθος, πλημμελημάτων ἀνάγαγε, θείαις σου Ἁγνὴ παρακλήσεσι.

Καὶ τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Τῷ τοῦ Δεσπότου πειθαρχῶν Ἀρσένιε, θείῳ προστάγματι, βασιλικοῦ πλούτου, δόξαν καταλέλοιπας, ὥσπερ ὁ νομοθέτης Μωσῆς. καὶ φυγὼν τοὺς ἀνθρώπους, Ἀγγέλοις γέγονας σύσκηνος, ἅμα σὺν αὐτοῖς εὐφραινόμενος.

Τοὺς θορύβους ἐκφυγὼν Ἀρσένιε, ὡς ἁμαρτίας πηγὰς, τῇ σιωπῇ γλῶσσαν, ἐχαλιναγώγησας. ὅθεν ἐν ἀταράχῳ τὸν νοῦν, ἡσυχίᾳ τηρήσας, τοῦ Θείου Πνεύματος γέγονας, ἀξιοπρεπὲς ἐνδιαίτημα.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, Ἁγνὴ δὲ διαμείνασα Θεοτόκε Μαρία. διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Καταβασία. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Εἰ δὲ τύχῃ τῆς Ἀναλήψεως.

Θείῳ καλυφθείς.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.
Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός.
Χθὲς συνεθαπτόμην σοι Χριστέ.

Ἄλλος. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἐξ ἁλιέων ἁλιεὺς, παρθένος καὶ θεολόγος, ἐχρημάτισας σοφὲ Ἰωάννη, ἀφειδήσας πατρικῆς, καὶ τῆς τοῦ Κόσμου σχέσεως, καὶ τῷ Δεσπότῃ Λόγῳ, ἔρωτι θείῳ ἑπόμενος.

Κεκαθαρμένος τῆς ψυχῆς, τὸ ὄμμα ὦ Θεολόγε, ἐθεάσω τὴν ἀπόρρητον δόξαν, ἐκ Πατρὸς μονογενοῦς, τοῦ Λόγου καὶ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. δι' οὗ σαφῶς τὰ πάντα, θείῳ γεγένηνται Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τὴν σὴν προσπεφευγὼς, Θεοκυῆτορ Παρθένε, σωτηρίαν ἀπαλλάττομαι πάσης, ἐπηρείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σῴζομαι πρεσβείαις σου. ἀλλὰ καὶ τῆς μελλούσης, Ἁγνὴ ῥυσθείην κολάσεως.

Ὁ αὐτός.

Πάτερ Ἀρσένιε τῆς σῆς, χριστομιμήτου πτωχείας, τὸ τραχὺ καὶ εὐτελέστατον ῥάκκος, τὸ περίδοξον τῆς πρὶν, ἐσθῆτος κατεκάλυψε, τὴν τῆς ἀφράστου δόξης, στολὴν σοι περιποιούμενον.

Δημόσιες Βιβλιοθήκες

Τὰς προσβολὰς τῶν δυσμενῶν, καὶ τῶν μεγάλων πνευμάτων, ἐκ Θεοῦ συμπεπηγμένῃ καρδίᾳ, δεδεγμένος ἀῤῥαγῶς, Ἀρσένιε κατέῤῥαξας, τροπαιοφόρος Πάτερ, τῇ πατανώσει γενόμενος.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε. σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε. διὸ πιστοί σε πάντες, ὕμνοις ἁγνὴ μακαρίζομεν.

Καταβασία. Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου. Εἰ δὲ τύχῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἔξω τῶν Ἑορτῶν, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Εἶτα ἦχος β. τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος πλ. δ.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Σοφίας τῷ στήθει ἀναπεσὼν, καὶ τὴν γνῶσιν τῶν ὄντων καταμαθὼν, ἐνθέως ἐβρόντησας· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος. καλλιγραφήσας πρῶτος, τὴν ἄναρχον γέννησιν, καὶ προκηρύξας πᾶσι, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν. ὅθεν καὶ τῇ γλώττῃ, σαγηνεύσας τὰ ἔθνη, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ἐκδιδάσκεις τοῖς πέρασι. Θεολόγε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Τοῦ Ὁσίου. Ὅμοιον.

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου ἀποφυγὼν, καὶ ἡσύχως τὸν βίον διατελῶν, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, πρὸς τὸν Θεὸν καὶ στύλος, πυρὸς ἐχρημάτισας, καὶ φωστὴρ ἁπάντων, πιστῶς τῶν τιμώντων σε. ὄμβροις δὲ δακρύων, πιαινόμενος ὤφθης, ὡς δένδρον κατάκαρπον. Θεοφόρε Ἀρσένιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ὠδὴ δ. Ὁ Εἱρμός.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ Θεηγόρος.
Ἄρσεν μὲν ὡς διανοῖξαν.
Ὡς ἐνιαύσιος ἀμνὸς, ὁ εὐλογημένος.
Ὁ θεοπάτωρ μὲν Δαβὶδ, πρὸ τῆς.

Ἄλλος. Σύμμου Χριστὲ, Κύριος.

Υἱὲ τῆς βροντῆς, γόνον ὁ Κύριος ἔφησε, τῆς βροντῆς τε, πνεύματι ἠξίωσε, τῆς ἑαυτοῦ, θείας ἐκ Πατρὸς, καὶ ἀκατάληπτου, γεννήσεως τὸ ἀπόῤῥητον. διό σου Θεολόγε, τὴν πανέορτον μνήμην, ἐν ᾠδαῖς ἐπαξίως δοξάζομεν.

Υἱὲ ἀρετῶν, ἤρθης πρὸς ὕψος Ἀπόστολε. σὺ κατεῖδες, δόξῃ ἀπαστράπτοντα, μονογενῆ, Λόγον ἐν σαρκὶ, τὸν ἐν τοῖς Πατρῴοις, ἀνάρχως κόλποις καθήμενον. φωνῆς τε ἐπακοῦσαι, Πατρικῆς ἠξιώθης, μαρτυρούσης αὐτῷ τὴν Υἱότητα.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τὴν σὴν, νῦν καταφεύγω ἀντίληψιν, ὁ ἀχρεῖος, δοῦλός σου Πανάμωμε, μὴ αἰσχυνθῶ. σὲ γὰρ πρὸς Θεὸν, ἔχω προστασίαν, καὶ τεῖχος ἀκαταμάχητον. ἐν σοὶ καὶ τῆς μελλούσης, ἀπολαύσω γαλήνης, καὶ τῆς θείας ζωῆς ἐπιτεύξομαι.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Υἱὸς βιαστὴς, φύσεως ὤφθης Ἀρσένιε, σὺ τὰ πάθη, Πάτερ καθυπέταξας, τῷ νοερῷ ἡγεμονικῶς, καθάπερ οἰκέτῃ, τῷ ὕπνῳ ἐγκελευόμενος. διὸ καὶ ἐν παννύχοις, ἀγρυπνίαις ἐβόας· τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Υἱὸς τὸν Θεὸν, Ὅσιε πόθῳ ἐζήτησας, σὺ φανέντα, πλεῖον ἐπεπόθησας, καὶ τῇ καθάρσει θεοειδὴς, ὅλος χρηματίσας, τῷ ποθουμένῳ ὡμίλησας, καὶ ἔγνως τῇ ἑνώσει, τὸν ὑπέρτερον πάσης, καταλήψεως Πάτερ Ἀρσένιε.

Θεοτοκίον.

Υἱὲ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν τεῖχος καὶ λιμήν. πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε, καὶ σῴζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἁγνὴν σε γινώσκοντας.

Καταβασία. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ὠδὴ ε. Ὁ Εἱρμός.

Ὀρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος.
Τὴν ἀμέτρον σου εὐσπλαγχνίαν.
Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἐν τῷ σκότει τοῦ Κόσμου, λάμψαν θεασάμενος τὸ φῶς τὸ ἄχραντον, καὶ κραθεὶς τῷ πόθῳ, καὶ φωστὴρ εὐσεβείας γενόμενος, τὰ τῶν πολυσπόρων, γείη ἐθνῶν θεολογίας, Ἰωάννη φωτὶ καταλάμπρυνας.

Ἐπιγνοὺς ὡς ὁ νόμος, διὰ Μωϋσέως ὁ σκιώδης γέγονεν, ἡ δὲ θεία χάρις, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν γέγονε, θεολόγῳ γλώττῃ, γόνε βροντῆς ἠγαπημένε, εὐηγγελίσω αὐτοῦ τὴν Θεότητα.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Θεοτοκίον.

Σύ μου σκέπη καὶ κράτος, Πάναγνε καὶ στήριγμα καὶ τεῖχος ἄρρηκτον· καὶ σὲ προσκαλοῦμαι, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ με φρούρησον, ἐκ παντοίας βλάβης, ἐπερχομένης τοῦ Βελίαρ, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ δοξάζω σε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Τὸν μεσίτην τῆς πρώτης, Πάτερ ἀναβάσεως τοῦ πρώτου Ἀδάμ, εὐσεβῶς ἀπώσω, τοῦ ἐχθροῦ εὖ εἰδὼς τὰ σοφίσματα. διὸ ἐν ἀγγελαύτῳ, χοροβατῶν τρυφῆς λιμένι, τὸν Δεσπότην Χριστὸν καθικέτευε.

Σεαυτὸν ἀπηρνήσω, πᾶσαν ἡδυπάθειαν ἀπαρνησάμενος, καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων, τὸν σταυρόν σου βαστάσας Ἀρσένιε, καὶ Χριστὸν ποθήσας, ἐν οὐρανοῖς συγκληρονόμος, ἐπαξίως αὐτοῦ ἐχρημάτισας.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς δεόμεθα. ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Καταβασία. Ὀρθρίσωμεν ὄρθρου.

Ὠδὴ ϛ΄. Ὁ Εἱρμός.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Φυλάξας τὰ σήμαντρα σῶα Χριστέ.

Σωτήρ μου τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον.

Ἄλλος. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Ἄνθρακα θείου πυρός, προκατεῖδε τυπικῶς Ἡσαΐας, προκαθαρθεὶς τὰ χείλη, προφητείας ἠξίωται. σαρκωθέντος δὲ Θεοῦ, Λόγου μακάριε Ἰωάννη, σὺ ἀνεδείχθης ἐπιστήθιος.

Λόγος ὁ μονογενής, ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς ἱδρυμένος, σωματωθεὶς ὡράθη, Ἰωάννη μακάριε, καὶ ὡς μύστῃ προσφιλεῖ, σοὶ ἐξηγήσατο, ἀσωμάτως, Θεὸν οὐδένα ἰδεῖν πώποτε.

Θεοτοκίον.

Φώτισόν μου τὴν ψυχήν, ἡ τεκοῦσα τὸ ἀπαύγασμα δόξης, τῆς τοῦ Πατρὸς Παρθένε, Θεοτόκε Πανύμνητε. τὴν σὴν γὰρ οἱ ἀληθῶς, χάριν κατέχοντες, θιασῶται, τὰς γλωσσαλγίας ἀπεκρούσαντο.

Τοῦ Ὁσίου. Ὅμοιον.

Φρόνημα τὸ τῆς σαρκός, εὐσεβῶς δι' ἀπαθείας νεκρώσας, οὐχ ᾑρετίσω κλῆρον, τὸν ἐπίγειον Ὅσιε, τῆς Χριστοῦ ἐπιποθῶν, Πάτερ Ἀρσένιε, ἐν ὑψίστοις, κληροδοσίας τὴν ἀπόλαυσιν.

Ἥλιος ἐπιφανείς, τὴν ὁλονύκτιόν σου ἔλυσε στάσιν, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, τὴν ἀσύγκριτον ἔλλαμψιν, μετὰ τοὺς ἐν τῇ νυκτί, βίου καμάτους σου, προμηνύων, περιαυγάζειν σοι Ἀρσένιε.

Θεῖον.

Ἔχουσα τὸ συμπαθές, ἡ τεκοῦσα τὸν φιλάγαθον Λόγον, σῶσον ἡμᾶς βιαίας, καὶ δεινῆς περιστάσεως. σὲ γὰρ μόνην οἱ πιστοί, Πάναγνε Δέσποινα προστασίαν, ἀκαταμάχητον κεκτήμεθα.

Καταβασία.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, εἰ οὐ τύχῃ ἐν Ἑορτῇ.

Εἰ δὲ τύχῃ ἐν μιᾷ τῶν Ἑορτῶν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ,

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τὸν Οἶκον.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος β΄.

Τὰ μεγαλεῖά σου Παρθένε τίς διηγήσεται; βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Ὁ Οἶκος.

Ὕψη οὐράνια ἐκμανθάνειν, καὶ θαλάσσης τὰ βάθη ἐρευνᾷν, τολμηρὸν ὑπάρχει καὶ ἀκατάληπτον. ὥσπερ γὰρ ἄστρα ἐξαριθμῆσαι καὶ παράλιον ψάμμον οὐκ ἔστιν ὅλως, οὕτως οὔτε τὰ τοῦ Θεολόγου εἰπεῖν ἱκανῶς. τοσούτοις αὐτὸν στεφάνοις ὁ Χριστὸς ὃν ἠγάπησεν ἔστεψεν, ὃ ἐν τῷ στήθει ἀνέπεσε, καὶ ἐν τῷ μυστικῷ δείπνῳ συνηριστιάσθη, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Η΄. Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ ἐπιστηθίου, φίλου, ἠγαπημένου, καὶ Παρθένου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἤτοι, ἡ σύναξις τῆς Ἁγίας Κόνεως τῆς ἐκπεμπομένης ἐκ τοῦ τάφου αὐτοῦ, ἤτοι τοῦ Μάννα.

Στίχ. Οὐ βρῶσιν, ἀλλὰ ῥῶσιν ἀνθρώποις νέμει, Τὸ τοῦ τάφου σου Μάννα Μύστα Κυρίου.

Ὀγδοάτῃ πλέουσι ῥοδισμὸν βροντογόνοιο.

Ὁ Πανάγαθος Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος Κύριος ἡμῶν, οὐ μόνον τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ προθύμως ἀγωνισαμένους Ἁγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, Προφήτας καὶ Μάρτυρας, καὶ πάντας τοὺς εὐαρεστήσαντας αὐτῷ Βασιλείας Οὐρανῶν καὶ τῆς αἰωνίου ἠξίω-

σεν ἀγαθῶν, ἀλλὰ καὶ τοὺς τόπους, ἐν οἷς διέπρεψαν καὶ ἐτάφησαν, πλήρεις χαρίτων ὑποδείξας, πολλοῖς ἐλάμπρυνε θαύμασι. καὶ γὰρ ὁ τάφος ἐν ᾧ ὁ μέγας Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος μέλλων μεταστῆναι, ἐτάφη, Κόνιν ἁγίαν ἣν οἱ ἐγχώριοι Μάνναν μετονομάζουσιν, ἐπιπνεύσει Πνεύματος Ἁγίου κατὰ τὴν ὀγδόην τοῦ Μαΐου Μηνὸς, ἐτησίως ἐξαίφνης ἀναβρύει καὶ ἀναδίδωσιν. ἣν οἱ προσερχόμενοι λαμβάνοντες, χρῶνται εἰς παντοίων παθῶν ἀπολύτρωσιν, εἰς θεραπείαν ψυχῶν, εἰς ῥῶσιν σώματος, Θεὸν δοξολογοῦντες, καὶ τὸν αὐτοῦ θεράποντα Ἰωάννην γεραίροντες. Σωφρονίου.

Ἰστέον ὅτι ὁ Πατὴρ τοῦ Θεολόγου ὁ Ζεβεδαῖος ἦν, ἡ δὲ Μήτηρ, Σαλώμη, θυγάτηρ Ἰωσὴφ τοῦ μνηστευσαμένου τὴν Θεοτόκον. ὁ γὰρ Ἰωσὴφ Υἱοὺς εἶχε τέσσαρας, Ἰάκωβον, Συμεὼν, Ἰούδαν, καὶ Ἰωσῆν, καὶ θυγατέρας τρεῖς, τήν τε Ἐσθὴρ, τὴν Μάρθαν, καὶ τὴν Σαλώμην, ἥτις ἦν γυνὴ Ζεβεδαίου, Μήτηρ δὲ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. ἐντεῦθεν ὁ Σωτὴρ, θεῖος ἦν Ἰωάννου, ὡς ἀδελφὸς Σαλώμης τῆς θυγατρὸς Ἰωσήφ. μόνον δὲ τὸν Ἅγιον Πέτρον ὁ Κύριος ἐβάπτισεν οἰκείαις χερσὶ, καὶ Πέτρος Ἀνδρέαν, καὶ Ἀνδρέας Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, Ἰωάννης δὲ καὶ Ἰάκωβος τοὺς λοιποὺς Ἀποστόλους· ὅτι πάντων φυγόντων, Ἰωάννης ὡς ἀγαπητὸς ἐν τῇ παραδόσει, καὶ ἐν τῷ Σταυρῷ παρὼν, καὶ εἰς τὸν τάφον μετὰ τοῦ Πέτρου ἦλθεν. ἔλαβε δὲ καὶ τὴν Θεοτόκον εἰς τὰ ἴδια. Μητέρας δὲ εἶχε τρεῖς ἐπὶ τῆς γῆς. Πρώτην τὴν Σαλώμην, ἐξ ἧς ἐγεννήθη. Δευτέραν τὴν Βροντὴν, ὅτι Βροντῆς Υἱὸς ἐχρημάτισε. Τρίτην δὲ τὴν Παναγίαν Θεοτόκον κατὰ τὸ ῥηθὲν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Κυρίου· Ἰδοὺ ἡ Μήτηρ σου. ἐβάπτισαν δὲ τὴν Ἁγίαν Θεοτόκον Πέτρος καὶ Ἰωάννης, καὶ μέχρι τῆς Κοιμήσεως αὐτῆς συνῆν αὐτῇ ὁ Θεολόγος, καὶ μετὰ ταῦτα ἦλθεν εἰς Ἔφεσον, καὶ κατέβαλε διὰ προσευχῆς τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ τεσσαράκοντα μυριάδας ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν λατρευόντων τῇ Ἀρτέμιδι τῆς πλάνης ἀπήλλαξε, καὶ πρὸς τὸ φῶς μετήγαγε. καλεῖται δὲ Λίβατον τὸ ὄρος, ἐν ᾧ ἵσταται ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. ἐκ δὲ Δύσεως κεῖται ὁ Ἅγιος Τιμόθεος. Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ οἱ ἑπτὰ Παῖδες, ἐν τῷ πλησίον Ὄρει Χαλέων καλουμένῳ. ἡ δὲ Ἁγία Ἑρμιόνη θυγάτηρ μία οὖσα Φιλίππου ἑνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων ἐκ τῶν τεσσάρων Προφητίδων θυγατέρων αὐτοῦ, κεῖται εἰς τὸ πλησίον ὄρος. καὶ Ἄδαυκτος ὁ Μάρτυς, καὶ ἡ τούτου θυγάτηρ Καλλισθένη, καὶ ἕτεροι Μάρτυρες Ἐπίσκοποι γεγονότες, Ἀρίστων Τύραννος, καὶ Ἀριστόβουλος, καὶ Παῦλος ὁ τῆς ἐρήμου πολίτης, ἐκεῖσε κατάκεινται. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ σεπτῷ Ἀποστολείῳ αὐτοῦ, τῷ ὄντι ἐν τῷ Ἑβδόμῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ μεγάλου.

Στίχ. Λαθὼν βιῶσαι Ἀρσένιος ἠγάπα.
Ὃς οὐδὲ πάντως ἐκβιώσας λανθάνει.

Οὗτος ἦν τῆς μεγαλοπόλεως Ῥώμης γέννημα καὶ θρέμμα, ἐξ ἁπαλῶν τῶν ὀνύχων καθαρὸν τηρηθεὶς τῷ Θεῷ ἐνδιαίτημα, καὶ πάσης ἀρετῆς καὶ σοφίας θείας τε καὶ ἀνθρωπίνης πλήρης ὑπάρχων. ὅθεν καὶ τὴν τοῦ Διακόνου χειροτονίαν δεξάμενος, τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου τὴν τῶν Ῥωμαίων Βασιλείαν τότε ἰθύνοντος, πολλὴν δὲ ποιουμένου σπουδὴν, καὶ ἐπιζητοῦντος ἄνδρα πνευματικὸν, καὶ λόγιον, ἱκανοποιῆσαι, καὶ διδάξαι τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐν τοῖς μαθήμασι, καὶ μάλιστα οἷς θεραπεύεται Θεὸς, μαθὼν περὶ τούτου, γράφει τῷ Βασιλεῖ Γρατιανῷ καὶ τῷ Πάπᾳ Ἰννοκεντίῳ, καὶ μόλις ἴσχυσε τοῦ ποθουμένου τυχεῖν. ἐπεὶ δὲ ἀπάρας τῆς Ῥωμαίων Ἀρσένιος, τὴν Κωνσταντίνου Πόλιν κατέλαβεν, ἔστη κατὰ πρόσωπον Θεοδοσίου. ὅδε δὲ αὐτὸν, σεμνὸν μὲν ἔχοντα πρόσωπον καὶ τὸ χρῶμα, εὔτακτον τὸ βλέμμα, ταπεινὸν τὸ φρόνημα, καὶ πάσῃ ἀρετῇ κεκοσμημένον, καὶ πολλῆς χαρᾶς καὶ θυμηδίας ἐμπλησθεὶς, ἔκτοτε ὡς Πατέρα ὑπερετίμα, καὶ ὡς Διδάσκαλον ἐσέβετο. οἱ δὲ τῆς Συγκλήτου ὡς μέγα τι κειμήλιον βλέποντες, ἐθαύμαζον. αὐτὸς δὲ μισόδοξος ὢν καὶ φιλόθεος, καὶ τὴν δόξαν ὡς σκύβαλα ἡγούμενος, καὶ ἐπιποθῶν τὸν μονήρη βίον, καθ' ἑκάστην κατελιπάρει τὸν Θεὸν, πληρῶσαι αὐτοῦ τὴν αἴτησιν, καὶ παραυτίκα

φω-

φωνῆς ἐνωτίσθη θείας, Ἀρσένιε, λεγούσης, φεῦγε τοὺς ἀνθρώπους καὶ σώζου. ὁ δὲ μηδὲν μελήσας, ἀλλὰ τὴν ἐσθῆτα ἀπαλλάξας, τὴν Ἀλεξάνδρειαν καταλαμβάνει, καὶ τὴν κόμην καράμενος, ἐν τῇ σκήτῃ γέγονε, πάσῃ σκληραγωγίᾳ καὶ ταλαιπωρίᾳ ἑαυτὸν ὑποβάλλων, καὶ τοῦ Θεοῦ δεόμενος. καὶ πάλιν θεία φωνὴ πρὸς αὐτόν· Ἀρσένιε, φεῦγε, σιώπα, ἡσύχαζε, καὶ σώζου. Τοῦτον τὸν μέγαν ἠρώτησέ ποτε Θεόφιλος ὁ Πάπας Ἀλεξανδρείας, ἀνελθὼν σὺν ἑτέροις, εἰπὲ ἡμῖν, Πάτερ, λόγον ὠφελείας. ὁ δὲ ἔφη· ἐὰν εἴπω, φυλάττετε; οἱ δὲ εἶπον, ἐκ παντός. καὶ εἶπεν· ὅπου ἐὰν ἀκούσητε Ἀρσένιον, μὴ πλησιάσητε. περὶ τούτου λέγεται, ὅτι παρ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐργαζόμενος, ῥάκος εἶχεν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ, ἐν ᾧ ὑπεδέχετο τὰ δάκρυα. ἦν δὲ ἀστεῖος τῷ σώματι, ὁλοπόλιος, ξηρός, καὶ μακρός, εἰ καὶ μερικῶς, ὑπὸ τοῦ γήρως κεκύρτωτο, τὴν ὑπήνην ἔχων μέχρι τῆς κοιλίας, τὸ εἶδος Ἀγγελικὸν ὡς Ἰακώβ. διὸ οὐδὲ φαίνεσθαί τινι ἤθελε κατὰ πρόσωπον. ἠγρύπνει τε πολλά, ὄρθιος ἱστάμενος καὶ εὐχόμενος, καὶ μηδόλως κλίνων τὰ γόνατα μέχρις ἂν ὁ Ἥλιος τὴν ὁλονύκτιον αὐτοῦ ἔλυσε στάσιν. ὅθεν τὴν ψυχόλεθρον πύρωσιν, τοῖς τῶν δακρύων χεύμασι κατέσβεσε. μέλλοντος δὲ αὐτοῦ ἐκδημεῖν ἐκ τοῦ σώματος, πρὸς βαθὺ γῆρας ἐληλακότος· ἦν γὰρ ἐγγὺς τῶν ἑκατὸν ἐτῶν· ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, τὸ τί, καὶ ὅπως δεῖ καταθέσθαι αὐτόν. ὁ δέ, οὐκ οἴδατε βαλεῖν σχοινίον ἐν τοῖς ποσί μου καὶ ἆραι πρὸς τὸ ὄρος; καὶ αὖθις λέγει πρὸς αὐτούς· ἴδετε πόσος φόβος ἐστὶν ἐν ἐμοὶ μέλλοντι ἐκδημεῖν ἀπὸ τοῦ σώματος; οἱ δέ, οἴδαμεν. ὁ δέ, ἀφ' οὗ ἐγενόμην Μοναχός, οὗτος ὁ φόβος οὐδ' ὅλως ἀπέστη ἀπ' ἐμοῦ, καὶ αὐτίκα τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ ἐν εἰρήνῃ παρέδωκε.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος.
Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες.
Θανάτου ἑορτάζομεν νέκρωσιν.
Ὡς ὄντως ἱερὰ καὶ πανέορτος, αὕτη.

Ἄλλο. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Προθύμως ἐκβέβηκας, δεσμοῦ τῆς ὕλης ὦ Παμμακάριστε, ὡς Θεοῦ παραστάτης, καὶ θεοπνεύστου γεγονὼς Ἄγγελος, θεολογίας βοῶν ἐξεπαίδευσας· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς χόρτον λελόγισαι, χρυσὸν καὶ πλοῦτον ὦ Παμμακάριστε, ὡς Θεοῦ παραστάτης, δι' ἐνεργείας λαμπρῶς γεγονώς, ἐθεολόγεις τῷ Κτίστῃ καὶ ἔψαλλες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Πατρὸς ἀνάρχου ἐκπορευόμενον, καὶ ἐκ σοῦ ἀμερίστως, λαμβάνον Λόγε μονογενὲς τοῦ Θεοῦ, τοῖς Ἀποστόλοις κραυγάζειν ἀνήγγειλας· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ παλάτιον, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ γεγένησαι, καὶ κλίνη μόνη ῥῆσις, ἣν ὡς ἔφησε, γραφῆς κυκλοῦσι Σολομῶν ἑξήκοντα, σοὶ νῦν Παρθένε βοῶσι καὶ ψάλλουσι· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Τὴν λύμην ἰώμενος, τῶν πάλαι μύρων Πάτερ Ἀρσένιε, δυσωδίας ὑπέρχου. καὶ εὐωδία Χριστοῦ γεγονώς, ἐν μετουσίᾳ τῆς χάριτος ἔλεγες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν θεῖον ἐν σώματι, ὑπέδυς γνόφον Πάτερ Ἀρσένιε. ἐν Χριστῷ μυηθεὶς δέ, Πατρὸς ἀνάρχου γνῶσιν καὶ Πνεύματος, τὴν ἐν Τριάδι μονάδα ἀνύμνησας· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Πάντων μὲν Κύριον, ἑνὸς δὲ μόνου μονογενοῦς Υἱοῦ, ὀρθοδόξως Πατέρα θεολογοῦντες σὲ καταγγέλλομεν, καὶ εὖ εἰδότες σοῦ ἐκπορευόμενον, Πνεῦμα εὐθὲς συμφυὲς καὶ συναΐδιον.

Καταβασία.

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος.

Ὠδὴ η. Ὁ Εἱρμός.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα.
Ἆρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου.
Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου.
Πάτερ παντοκράτορ καὶ Λόγε καὶ Πνεῦμα.

Ἄλλο. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὡς εὐπρεπὴς καὶ εὔσημος, ἡ πανένδοξος μνήμη σου, εὐαγγελίζεται τῆς Ἰησοῦ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη

Θεότητος, εὐθέως μυρίζουσα, τὴν Ἐκκλησίαν ἔλαμψεν. ὅθεν γεγηθότες, οἱ πιστοὶ μελῳδοῦμεν· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Τὸν Θεολόγον ἔχοντες, τῆς χορείας ταξίαρχον, σὲ τὸν ὑπ' αὐτοῦ Χριστὲ θεολογούμενον, Θεὸν καταγγέλλομεν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι. καὶ ψαλμῳδικῶς, ὑμνολογοῦντες βοῶμεν· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Θεοτοκίον.

Σωματωθέντα τέτοκας, Θεὸν Λόγον πανάμωμε. τοῦτον ἐκδυσώπει τοῦ πυρός με ῥύσασθαι. ἰδοὺ γὰρ ὁ βίος μου, ὅλος ἐκδεδαπάνηται, ὅλος ἐκδεδούλωται, ταῖς δειναῖς ἁμαρτίαις. διὸ πρὸς σὲ Παρθένε, καταφεύγω ὁ τάλας, καὶ σὲ ἐπικαλοῦμαι τὴν κεχαριτωμένην.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Τῶν ἡδονῶν Ἀρσένιε, τὴν ψυχόλεθρον πύρωσιν, τήν κολαστικήν τε τῆς γεέννης ἔκκαυσιν, ἀπόνως κατέσβεσας, τοῖς τῶν δακρύων ῥεύμασιν. ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς, ἐξ ἀμφοτέρων ῥυσθῆναι, μὴ παύσῃ ἱκετεύων, τὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, Χριστὸν ὃν εὐλογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἑπταπλασίως Ὅσιε, κατανύξεως κάμινον, τῆς Βαβυλωνίας σεαυτὸν ἐξέκαυσας. ἐν ᾗ δροσιζόμενος, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόας, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Τριαδικόν.

Τριοσοφαῆ Θεότητα, ἑνιαίαν ἐκλάμπουσαν, αἴγλην ἐκ μιᾶς τρισυποστάτου φύσεως, Γεννήτορα ἄναρχον, ὁμοφυᾶ τε Λόγον Πατρός, καὶ συμβασιλεῦον ὁμοούσιον Πνεῦμα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Καταβασία.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα.

Εἰ τύχῃ Κυριακῇ, ἢ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἢ τῇ δ'. πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, ἢ τῆς Ἀναλήψεως, ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Εἰ δὲ ἐν τῇ ἀποδόσει τῆς Μεσοπεντηκοστῆς τύχῃ, στιχολογεῖται, ἢ ἐν ἄλλῃ ἡμέρας τύχῃ, [illegible] Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Φωτίζου φωτίζου ἡ Νέα Ἱερουσαλήμ.
Ὢ θείας, ὢ φίλης, ὢ γλυκυτάτης σου.
Ὢ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Σταυρῷ τῷ τοῦ Δεσπότου παρεστηκώς, τὴν Παρθένον τε καὶ Θεοτόκον Ἁγνήν, τῶν Μαθητῶν, ὁ ἠγαπημένος τὸ καθαρόν, θεολογίας ὄργανον, οἷά περ Παρθένος ἐγχειρισθείς, καὶ φύλαξ τῆς ἀμέμπτου, ὑπάρξας Θεοτόκου, νῦν ἐπαξίως μακαρίζεται.

Ἀξίως ἀγαπήσας ὁ καθαρός, τὸν σεμνὸν καὶ ἀκίβδηλον βίον σου, Ἀγγελικῶς, πεπολιτευμένον ἐπὶ τῆς γῆς, σὲ ἀδελφὸν προσήκατο, Μάκαρ Ἰωάννη τῆς ἑαυτοῦ, Υἱόν σε καταγγείλας, Μητρὸς τῆς Θεοτόκου. μεθ' ἧς σε πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Σωτήριος γενοῦ μοι πύργος Ἁγνή, τῶν δαιμόνων ἀπείργων τὰς φάλαγγας, καὶ πειρασμῶν, ὄχλον καὶ κινδύνων ἀποσοβῶν, καὶ τῶν παθῶν τὴν ἔφοδον, πόῤῥω ἀπελαύνων καὶ καθαρὰν, διδοὺς ἐλευθερίαν, καὶ θείων χαρισμάτων, τὴν ἀφθονίαν μοι παρέχουσα.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Μωσῆς ἐθαυμαστώθη ἀξιωθείς, κατιδεῖν τῆς Παρθένου τὴν κύησιν, συμβολικῶς, βάτον τυπουμένην φλογοειδῆ. σὺ δὲ τῷ Θείῳ Πνεύματι, ὅλος δι' ἐκστάσεως συγκραθείς, πυρίμορφος ὡράθης. διὸ καὶ ἐπαξίως, σὲ μακαρίζομεν Ἀρσένιε.

Ἀνέτειλε Χριστός σοι ἄδυτον φῶς, εὐφροσύνη δὲ σὲ ὑπεδέξατο, ἐν Οὐρανοῖς, μνήμῃ μὲν θανάτου διηνεκεῖ, τὸν σεαυτοῦ προσήγαγες, βίον ἀκηλίδωτον ἐμμελῶς. διὸ καὶ ἐπαξίως, ἀπείληφας τῶν πόνων, ἐπικαρπίας Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ὡράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός. ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Καταβασία.

Φωτίζου φωτίζου ἡ Νέα Ἱερουσαλήμ.

Ἐξαποστειλάριον. Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός.

Καὶ τοῦ Ἀποστόλου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Θεολογῶν ἐβρόντησας· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ πρὸς Θεὸν ὁ Λόγος ἦν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, Ἀπόστολε Ἰωάννη. τοῦ Χριστοῦ γὰρ τῷ στήθει, ἐπιπεσὼν κἀκεῖθεν δὲ, πλῆρες Θεολογίας, ῥεῖθρον ζωῆς, μάκαρ ἀρυσάμενος Θεολόγε, τὴν Κτίσιν ἄρδεις ἅπασαν, ἥτις σε καὶ γεραίρει.

Τοῦ Ὁσίου. Ὅμοιον.

Ὢ τοῦ Δεσπότου Ὅσιε, καθαρχῶν θείῳ νόμῳ, πάντα τὸν Κόσμον ἔλιπες, καὶ λαβὼν τὸν σταυρόν σου, Πάτερ Ἀρσένιε χαίρων, ἠκολούθησας τούτῳ, νηστείαις καὶ τοῖς δάκρυσι, Θεοφόρε σχολάζων, καὶ προσευχῇ, στάσει τε παννύχῳ καὶ ἡσυχίᾳ. δι᾽ ἧς ἐκράθης πάνσοφε, τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, οἷα τύχῃ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή.

Εἰ τύχῃ ἐν ταῖς δυσὶν Ἑορταῖς, τῆς Μεσοπεντηκοστῆς δηλαδὴ, καὶ τῆς Ἀναλήψεως, καὶ ἐν τῇ πρὸ αὐτῆς δ᾽. ἱστῶμεν στίχους ς᾽. στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ᾽. καὶ τοῦ Ἁγίου γ᾽. στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου, ἦχος πλ. δ᾽.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ Ἰωάννη πάνσοφε, περιουσίᾳ θερμῇ, τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως, πλέον πάντων πέφηνας, Μαθητῶν ἀγαπώμενος, τῷ παντεπόπτῃ Λόγῳ καὶ κρίνοντι, δικαίοις πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην ζυγοῖς, τῆς καθαρότητος, καὶ ἁγνείας κάλλεσι, καταυγασθεὶς, σῶμα καὶ διάνοιαν, θεομακάριστε.

Ὅμοιον.

Ὁ Παρθενίας ἀπάνθισμα, τὸ τῶν σεπτῶν ἀρετῶν, δεκτικὸν ἐνδιαίτημα, τῆς σοφίας ὄργανον, τὸ τοῦ Πνεύματος τέμενος, τὸ φωτοφόρον στόμα τῆς χάριτος, τῆς Ἐκκλησίας τὸ φαεινότατον, ὄμμα τὸ πάνσεπτον, Ἰωάννην ᾄσμασι πνευματικοῖς, νῦν εὐφημήσωμεν, ὡς ὑπηρέτην Χριστοῦ.

Ὅμοιον.

Θεολογίας τὰ νάματα, ἐπὶ τοῦ στήθους πεσὼν, τῆς σοφίας ἐξήντλησας, καὶ τὸν Κόσμον ἤρδευσας, Ἰωάννη μακάριε, τῇ τῆς Τριάδος γνώσει τὴν θάλασσαν, καταξηράνας τῆς ἀθεότητος. στῦλος γενόμενος, καὶ νεφέλη ἔμψυχος, καθοδηγῶν, πρὸς τὴν ἐπουράνιον κληροδοσίαν ἡμᾶς.

Τοῦ Ὁσίου. Ὅμοιον.

Πάτερ Θεόφρον Ἀρσένιε, τῆς κοσμικῆς σεαυτὸν, ἐκχωρήσας συγχύσεως, πρὸς τὴν ὑπερκόσμιον, ἀνηνέχθης ἀκρότητα. αὐτὴν ποθήσας τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, αὐτὸ τὸ ὄντως ἐφετὸν ἔφθασας. οὗ ταῖς ἐλλάμψεσι, μάκαρ πυρσευόμενος, ἁμαρτιῶν, ζόφου ταῖς πρεσβείαις σου, ἡμᾶς ἐξάρπασον.

Δόξα, ἦχος ὁ αὐτός.

Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, ἰσάγγελε Παρθένε, Θεολόγε θεοδίδακτε, ὀρθοδόξως τῷ Κόσμῳ, τὴν ἄχραντον πλευρὰν, τὸ Αἷμα καὶ τὸ Ὕδωρ, βλύζουσαν ἐκήρυξας. ἐν ᾧ τὴν αἰώνιον ζωὴν πορίζόμεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰ δὲ τύχῃ τῇ δ᾽. τῇ πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, ψάλλομεν στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου, διαπερῶντες τὸ α᾽. εἶτα, Ἀναστήτω ὁ Θεὸς, καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν. Ἀναστάσεως ἡμέρα. τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἅπαξ. Δοξολογία μεγάλη. Τροπάριον τὸ Ἀναστάσιμον, ἐκτενὴς, ἡ Κατήχησις, ἡ συνήθης Λιτὴ, ἡ α᾽. Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα, Ὠδὴ γ᾽. καὶ ἐκ τοῦ Ἁγίου, Ὠδὴ ς᾽. Προκείμενον, τοῦ Ἁγίου. Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἁγίου. Εἰ δὲ ἐν ταῖς δυσὶν Ἑορταῖς τύχῃ, ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς, Ὠδὴ γ᾽. τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἐκ τοῦ Ἁγίου, ἡ ς᾽. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Προκείμενον, Ἀπόστολον, Ἀλληλουϊάριον, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ὁμοίως καὶ Κοινωνικόν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Θ᾽.

Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἡσαΐου, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Χριστοφόρου.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς᾽. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τῶν ἀμφοτέρων ἀνὰ γ᾽. στιχηρὰ τοῦ Προφήτου, ἦχος δ᾽.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἄνθρακι Θεότητος, τῷ σαρκωθέντι ῥυπτόμενος, Προφητείαν πιστεύεται, ὁ

μέγας καὶ ἔνδοξος, καὶ τὴν θείαν δόξαν, βλέπει Ἡσαΐας, διὰ πολλὴν τῆς ἀρετῆς, τελειότητα καὶ καθαρότητα. καὶ κῆρυξ προχειρίζεται, καὶ προμηνύει τὴν μέλλουσαν, σωτηρίαν τοῖς ἔθνεσι, καὶ τὴν θείαν ἐμφάνειαν.

Ὅμοιον.

Νοῦν τε καὶ διάνοιαν, ἐκκαθαρθεὶς ἀξιάγαστε, Ἡσαΐα τοῦ Πνεύματος, ἐνάρμοσον ὄργανον, ἐνεργείαις τούτου, καὶ ταῖς ἐπιπνοίαις, ἀνακρουόμενος ἀεὶ, καὶ θεοφρόνως μεθαρμοζόμενος, ἐγνώσθης πανοίδιμε, τὸν ἐπὶ θρόνου καθήμενον, ἐπηρμένου θεώμενος, καὶ τὰ θεῖα μυούμενος.

Ὅμοιον.

Μίαν κυριότητα, Τρισυποστάτου Θεότητος, τρισαγίῳ φρονήματι, ἀπαύστως δοξάζοντα, Σεραφὶμ τὰ θεῖα, Μάκαρ θεωρήσας, καὶ μυηθεὶς προφητικὴν, ἀνεπίσχετος χάριν θαυμάσιε. διό σου τὸ πανίερον, ἐπιτελοῦντες μνημόσυνον, τῷ Χριστῷ σε προσάγομεν, πρεσβευτὴν δυνατώτατον.

Ἕτερα γ'. τοῦ Μάρτυρος, ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Τοῦ Χριστοφόρου τοὺς ἄθλους, δεῦτε τιμήσωμεν, δι' ὧν ἡμῖν πηγάζει, ἡ ἀέναος χάρις, Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου. καὶ γὰρ κραταιῶς, τοὺς ἐχθροὺς τροπωσάμενος, κατὰ παθῶν καὶ δαιμόνων καὶ ὀδυνῶν, τὴν ἐξουσίαν ἐκομίσατο.

Ὅμοιον.

Ἡ τῶν λειψάνων σου κόνις, θαυμάτων βλύζει πηγὰς, τῶν κεραυνῶν τὴν λύσιν, καὶ λοιμῶν καὶ κινδύνων, τὴν λύτρωσιν παρέχει. διό σε καὶ νῦν, Χριστοφόρε πολύαθλε, ὁ σὸς λαὸς ἱκετεύει ὅπως ἀεὶ, διασῴζηται τῆς βλάβης αὐτῶν.

Ὅμοιον.

Σοῦ τὸ μνημόσυνον Μάρτυς, ἐνωδιάζει φαιδρῶς, ἐαρινὰ ὡς ῥόδα, τὰ πολύαθλα πάθη, τῶν σῶν ἀγωνισμάτων. δι' ὧν ἀσθενεῖς, ἐμπαθεῖς τε καὶ ἄῤῥωστοι, τὴν εὐρωστίαν πλουτοῦντες ταῖς σαῖς εὐχαῖς, ἀνυμνοῦσι τὸν Σωτῆρα Χριστόν.

Δόξα, ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Κογχύλῃ αἵματι τῷ μαρτυρίῳ σου, κοσμηθεῖσα ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, ἡλιακὰς ἀκτῖνας ἐκπέμπει, Χριστοφόρε πολύαθλε. τῷ γὰρ Σταυρῷ καθοπλίσας ἑαυτὸν, καὶ τὸν θάνατον ὑπὲρ Χριστοῦ προθύμως ἑλόμενος, γενναίως πρὸς παράταξιν τοῦ ἀλλοτρίου ἀντικατέστης. καὶ καταισχύνας πάσας τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων, νικητὴς στρατιώτης ὤφθης τοῦ Χριστοῦ. διὸ δυσωποῦμέν σε, ὡς παῤῥησίαν ἔχων, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Δεῦτε τῶν πιστῶν τὸ σύστημα, πνευματικὴν χορείαν ἐπικροτήσωμεν, καὶ τὸν Ἀθλοφόρον Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, Χριστοφόρον τὸν ἔνδοξον. σήμερον γὰρ ὡς ἑωσφόρος ἀνέτειλε, καὶ καταφωτίζει τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ ἐπιτελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ τὴν σεβάσμιον.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Τροπάριον τοῦ Προφήτου, ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Κύριε, τὴν μνήμην ἑορτάζομεν. δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Μάρτυρος.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες [illegible] καὶ τῶν Ἁγίων. Ὁ Κανὼν τοῦ [illegible]

Ὠδὴ α'. ἦχος δ'. Ἀσώματοι Κύριε.

Φώτισόν με Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ καθοδήγησον φαιδρῶς, τοῦ Θείου Προφήτου, τὴν ἔνδοξον καὶ ἔντιμον, ἐφυμνῆσαι πανήγυριν.

Θεόφθογγος σάλπιγξ τοῦ Ἡσαΐου, περιηχήσασα τὴν γῆν, τοὺς τῆς Ἐκκλησίας, τροφίμους συνεκάλεσεν, ἑορτάσαι τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Τὰ πάθη τοῦ σώματος Θεοφόρε, τῷ τῆς ψυχῆς στεῤῥῷ ὑποτάξας, τὴν δόξαν κατηξίωσαι, ἰδεῖν τοῦ Παντοκράτορος.

Ἄλλος τοῦ Μάρτυρος, ἦχος [illegible]

Εἱρμὸς, ὁ αὐτός.

Δεῦτε πάντες σήμερον Χριστοφόροι, τοῦ Χριστοφόρου τὴν μνήμην, τοῦ τῆς ἀληθείας Μάρτυρος θεοφρόνως, καὶ εὐσεβῶς ἀνυμνήσωμεν.

Ἀνδρείως ἠγωνίσω κατὰ τῆς πλάνης, καὶ τὰς τῶν Τυράννων ἀπειλὰς, Μάρτυς

ἀθλο-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ἀθλοφόρε, ἰσχύϊ ῥωννύμενος, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησας.

Θεοτοκίον.

Ῥάβδον προορῶν σε τὴν Θεοτόκον, αὖθις δὲ πάλιν τὸν ἐκ σοῦ, σαρκούμενον Λόγον, προήγγειλεν ὁ ἔνδοξος, Ἠσαΐας πανάγιε.

Ὠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησεν.

Ὅλην τὴν αἴγλην τοῦ Πνεύματος, ὑποδεδεγμένος προηγόρευσας Ἔνδοξε, τῆς τοῦ Λόγου οἰκονομίας, τὸ ἀπόρρητον Μυστήριον.

Ἤρθης πρὸς οὐράνιον ὕψος, καὶ τῆς ἀσεβείας τὴν λαμπρότητα ἔδειξας, τῶν εἰδώλων ματαιότητα, σὺ διήλεγξας ἀθλώτατε.

Λίθον ἐκ Σιὼν ὑπέρτιμον, ἀκρογωνιαῖον τὴν Οἰκουμένην συνδέοντα, τὸν Δεσπότην ὁ Ἠσαΐας, προφητεύει τεθησόμενον.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ φραξάμενος, Μάρτυς ἀθλοφόρε, τὰς ἀλγηδόνας ὑπέμεινας, γενναίως τῷ ποθουμένῳ, ἐντρυφῶν καὶ ἀγαλλόμενος.

Σάρξ μὲν αἰκισμοῖς ἐτέμνετο, ἡ θεοφιλὴς δέ σου ψυχή, δι' ἀγάπης ἐτρέφετο, μελετῶσα τῆς Βασιλείας, Χριστοφόρε τὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Ῥῆσις ἀληθῶς πεπλήρωται, ἡ τοῦ Ἠσαΐου· ἡ Παρθένος γὰρ τέτοκε, σαρκωθέντα τὸν Ζωοδότην, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν. διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας Πίστεως ὁμολογία.

Θείας χάριτος κατηξιώθης, ὅτι ἤκουσας φωνῆς Κυρίου, Ἠσαΐα Προφῆτα πανένδοξε, τῆς ἀληθείας προρρήσεις ἐκήρυξας, καὶ ἀνομοῦντας Τυράννους διήλεγξας. διό σοι ἐπέθεντο ξυλίνῳ πρίονι διχάσαντες. ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον.

Εὐσεβείας τὴν γνῶσιν καταλαβών, ἀγνωσίας τὸν ζόφον ἀποβαλών, Μάρτυς κατεπάτησας, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν. τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τῶν εἰδώλων ἔσβεσας τὸ ἄθεον φρύαγμα. ὅθεν ἐπαξίως, ἀμοιβὴν τῶν ἀγώνων, ἐδέξω τὸν στέφανον, καὶ παρέχεις ἰάματα. Χριστοφόρε πολύαθλε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Τῆς σῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας.

Τῆς ἀρετῆς ἀνυψωθεὶς πρὸς ἀκρότητα, καὶ καθαρῶς τῷ ποθουμένῳ προσομιλήσας, γεγηθότως ἔψαλλες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Προφητικὴν Ἠσαΐα χάριν πεπίστευσαι, καὶ Θεοῦ ἐνδιαίτημα θεῖον δέδειξαι, καὶ Οὐρανῶν σκηνώμασι, δόξης ἀκηράτου ἠξίωσαι.

Ἐγκαινίζεσθαι νήσους ἔφης αἰνιττόμενος, τὰς ἐθνῶν Ἐκκλησίας τοῦ Θείου Πνεύματος, πληρωθησομένας Ἔνδοξε, μύστης ἀρρήτων γενόμενος.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Τῶν Οὐρανῶν τὴν κληρουχίαν Μάρτυς εἴληφας, ἐπὶ γῆς ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγωνισάμενος, τὴν τῶν εἰδώλων ἔσβεσας, πλάνην ἀνδρικῶς δεισιδαίμονα.

Τῶν γυναικῶν σοι τὴν πεῖραν Μάρτυς προσέφερον, ὡς Ἀδὰμ τῷ προπάτορι ὁ ὄφις ποτέ. ἀλλ' ἡττηθεὶς ᾐσχύνετο, βρόχους καθ' αὐτοῦ τεκταινόμενος.

Θεοτοκίον.

Παιδίον ἡμῖν ἐδόθη ἐκ τῆς Προφήτιδος, τὸ τεχθὲν πρὸ ὠδίνων τῆς Θεομήτορος. οὗ ἡ ἀρχὴ ἐπ' ὤμου, θεῖος Ἠσαΐας ἐκήρυξεν.

Ὠδὴ ε'. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Τὸ κεκρυμμένον ἄνωθεν, μυστήριον ὁρῶν, καὶ τὴν ἀρχαίαν βουλὴν τοῦ Ὑψίστου, τῆς περὶ ἡμᾶς οἰκονομίας, Θεορρῆμον κατήγγειλας.

Ὁ τῶν Παθῶν σου Κύριε, ἀένναος πηγή, τῶν παθημάτων ἡμᾶς ἀπελαύνει. ἥκεις γὰρ Σωτὴρ ὡς Ἠσαΐας, ὁ Προφήτης ἐδίδαξε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, ἐζώγρησας λαούς, καὶ τὴν μανίαν ἀθέων Τυράννων ἔλυσας, σαφῶς τῆς ἐπιγείου σοφίας, ἐνδεδυμένος, τὴν ἐξ ὕψους ἐνέργειαν.

Οὐρανῶν ὡς προέκρινας, ἀπόλαυσιν σαφῶς, τῆς ἐπιγείου σοφὲ Χριστοφόρε, ἔφε-

ρες σεῤῥῶς βασάνων πόνους, τῷ Σταυρῷ δυναμούμενος. Θεοτοκίον.

Ἐπὶ νεφέλης Κύριε, καθήμενος ἁγνῆς, τῆς παναμνήτου Μητρὸς, Ἡσαΐας βλέπασε τρανῶς, τῶν Αἰγυπτίων καθαιροῦντα τὰ ξόανα.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Πνεύματι, τυπωθεὶς Ἡσαΐας ἑώρακεν, ἐπὶ θρόνου, κυριότητα δόξης ἀστράπτουσαν, ὑμνολογουμένην, τρισαγίᾳ φωνῇ τὴν τρισάριθμον.

Στόματι, δεδοικώς σοι προσάγει τὸν ἄνθρακα, Ἡσαΐα, Σεραφὶμ τῇ λαβίδι δραξάμενον, καὶ Θεοῦ Προφήτην, ἐκπλᾷ μυστικῶς ἱερώτατε.

Τὴν ἔκβασιν, τηλαυγῶς θεωρῶν τῶν προῤῥήσεων, Ἡσαΐας, νοερῶς σὺν Ἀγγέλοις ἀγάλλεται, καὶ σκιρτῶν δοξάζει, πληροῦντα αὐτοῦ τὰ κηρύγματα.

Τοῦ Μάρτυρος.

Οὐ πρὸς αἷμα, οὐ πρὸς σάρκα τὴν πάλην ἀράμενος, ἐναντίων, τὰς ἀρχὰς ἐτροπώσω καὶ δαίμονας, ἀοράτῳ σθένει, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ κρατυνόμενος.

Ἠγάπησας, ἀτρεπτῶς ὀρεκτῶν τὴν ἀκρότητα, Ἀθλοφόρε, οὐκ ᾐσθάνου τῶν πόνων ξεόμενος, τὴν διάνοιάν σου, ἐνερείδων ἀεὶ τῷ Δεσπότῃ σου. Θεοτοκίον.

Τὴν Παρθένον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσαν θεώμενος, καὶ τεκοῦσαν, Ἡσαΐας ὡς ἔφη ὁ ἔνδοξος, σαρκωθέντα Λόγον, καὶ Υἱὸν τοῦ Θεοῦ νῦν ἀγάλλεται. Ὁ Εἱρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον.

Τῆς Προφητείας τὸ χάρισμα δεδεγμένος, Προφητομάρτυς Ἡσαΐα θεοκήρυξ, πᾶσιν ἐτράνωσας τὴν ἐνανθρώπησιν, τοῦ Κυρίου φωνήσας, μεγαλοφώνως εἰς τὰ πέρατα· Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται. Ὁ Οἶκος.

Ἄλως ὑπάρχων νενεκρωμένος, καὶ ἀκάθαρτα χείλη κεκτημένος Χριστὲ, πῶς οἴσω σοι αἶνον ἐπάξιον; ὅμως γινώσκων τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, ὅτι σώζεις τοὺς πίστει προσιόντας, ὥσπερ ποτὲ καὶ ἡ χήρα ἐκείνη τὰ δύο λεπτὰ, προσφέρω λόγους χειλέων ῥυπαρῶν, καὶ προσπίπτω κραυγάζων σοι· Τὸν νοῦν μου φώτισον Δέσποτα, ἵνα λέγω μετὰ τοῦ Προφήτου σου· Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Θ΄. Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἡσαΐου.

Στίχ. Ὡς ἄσπορον πρὶν ᾖδεν Υἱομητρείαν,
Πρισθεὶς ἄναρχον ᾄδει Υἱοπατρείαν.
Ἡσαΐας δ' ὀρόων μέλλοντ' ἐνάτῃ χερὶ πρίσθη.

Οὗτος ὁ ἐν Προφήταις μέγιστος, καὶ μεγαλοφωνότατος ἦν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Θνήσκει δὲ πρισθεὶς ὑπὸ Μανασσῆ τοῦ Βασιλέως, Υἱοῦ Ἐζεκίου, καὶ ἐτέθη ὑποκάτω δρυὸς Ἀρωὴλ, ἐχόμενος τῆς διαβάσεως τῶν ὑδάτων, ὧν ἀπώλεσεν Ἐζεκίας ὁ Βασιλεὺς, καταχώσας αὐτά. καὶ ὁ Θεὸς, τὸ Σημεῖον τοῦ Σιλωὰμ, ἐποίησε δι' αὐτὸν τὸν Προφήτην. διότι πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν ὀλιγωρήσας, ηὔξατο καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ ὁ Θεὸς διὰ τὸ τὸν Προφήτην πιεῖν ὕδωρ, καὶ εὐθέως ἀπέστειλεν αὐτῷ ἐξ αὐτοῦ ζῶν ὕδωρ· διὰ τοῦτο ἐκλήθη Σιλωὰμ, ὃ ἑρμηνεύεται ἀπεσταλμένος. καὶ ἐπὶ τοῦ Ἐζεκίου πρὸ τοῦ ποιῆσαι τοὺς λάκκους, καὶ τὰς κολυμβήθρας ἐπὶ τῇ εὐχῇ Ἡσαΐου, μικρὸν ὕδωρ ἐξελήλυθεν, ὅτι ἦν ἡ Πόλις ἐν συγκλεισμῷ ἀλλοφύλων. καὶ ἵνα μὴ διαφθαρῇ ἡ Πόλις, μὴ ἔχουσα ὕδωρ. ἠρώτων γὰρ οἱ πολέμιοι, πόθεν αὐτοῖς τὸ πότιμον ὕδωρ; καὶ ἐχαράκωσαν τὴν Πόλιν, καὶ παρεκαθέζοντο τῷ Σιλωάμ. ὅταν οὖν ἤρχοντο σὺν τῷ Ἡσαΐᾳ οἱ Ἰουδαῖοι, ἄφνω ἀνήρχετο τὸ ὕδωρ. διὸ καὶ ἕως τῆς σήμερον αἰφνιδίως ἐξέρχεται, καὶ κατὰ τὴν ὥραν ἣν ὁ Προφήτης ἐπεδήμει σὺν τοῖς Ἰουδαίοις, ἵνα δειχθῇ τὸ μυστήριον. καὶ ἐπειδὴ διὰ τοῦ Ἡσαΐου τοῦτο γέγονε, μνήμης αὐτοῦ χάριν, καὶ ὁ λαὸς πλησίον τοῦ Σιλωὰμ, ἐπιμελῶς ἔθαψαν αὐτὸν ἐνδόξως, ὅπως διὰ τῶν εὐχῶν αὐτοῦ, καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ, ἔχωσιν ὡσαύτως τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ ὕδατος.

Ἔστι δὲ καὶ ὁ τάφος αὐτοῦ τοῦ Προφήτου, ἐχόμενα τοῦ τάφου τῶν Βασιλέων, ὀπίσθεν τοῦ τάφου τῶν Ἱερέων, ἐπὶ τὸ μέρος τὸ πρὸς νότον. Σολομὼν γὰρ ἐποίησε τοὺς τάφους Δαβὶδ διαγράψας κατὰ ἀνατολὰς Σιὼν,

ἥτις ἔχει εἴσοδον ἀπὸ Γαβαὼν, μήκοθεν τῆς πόλεως σταδίους εἴκοσι, καὶ ἐποίησε σκολιὰν σύνθετον, αὐτονόητον ἔχουσαν τὴν εἴσοδον τοῖς πολλοῖς, καὶ ἔστιν ἕως σήμερον ἀγνοουμένη τοῖς Ἱερεῦσι, καὶ ὅλῳ τῷ Λαῷ. ἐκεῖ εἶχεν ὁ Βασιλεὺς τὸ ἐξ Αἰθιοπίας χρυσίον, καὶ τὰ ἀρώματα. καὶ ἐπειδὴ ὁ Βασιλεὺς Ἐζεκίας ἔδειξε τὸ μυστήριον τοῦ Δαβὶδ καὶ τοῦ Σολομῶντος, τοῖς Ἱερεῦσι Βαβυλωνίοις, καὶ ἐμίαναν τὰ ὀστᾶ τῶν Πατέρων αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς ἐπηράσατο, εἰς δουλείαν ἔσεσθαι τὸ σπέρμα αὐτοῦ τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ· καὶ ἄκαρπον ἐποίησεν αὐτὸν ὁ Θεὸς ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ Προφητείῳ αὐτοῦ, τῷ πλησίον τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λαυρεντίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Χριστοφόρου.

Στίχ. Τὸν Χριστοφόρον οἶδά σε Χριστοφόρε,
Χριστῷ σύνθετον τῷ Θεῷ διὰ ξίφους.
Χριστοφόρον δὲ ἐνάτῃ σύγχροος ἔκταμε
χαλκός.

Καὶ περὶ τούτου λέγεται τοῦ ἐνδόξου καὶ Μεγαλομάρτυρος τεράστιά τινα καὶ παράδοξα. ὅτι τε κυνοπρόσωπος ἦν, ἐκ τῆς χώρας τῶν τοὺς ἀνθρώπους κατεσθιόντων. καὶ ὅτι καταχθεὶς ἐν πολέμῳ ὑπὸ Κόμιτός τινος, καὶ ἀνθρωπίνως φθέγγεσθαι μὴ δυνάμενος, προσηύξατο τῷ Θεῷ, καὶ ἐπέμφθη αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου λέγων· Ῥέπρεβε ἀνδρίζου. τοῦτο γὰρ αὐτῷ τὸ πρότερον ὄνομα. καὶ ὅτι ἁψάμενος αὐτοῦ ὁ Ἄγγελος τῶν χειλέων, λαλεῖν παρεσκεύασε. καὶ ὅτι εἰσελθὼν ἐν τῇ πόλει, διήλεγχε τοὺς τῶν Χριστιανῶν διώκτας, τοὺς πλανωμένους περὶ τὰ μάταια, καὶ Θεοὺς νομίζοντας εἶναι τὰ ἄψυχα, τύπτεται ὑπὸ Βακχίου τινός. πρὸς ὃν ἀποκριθεὶς εἶπεν· ὡς ὑπὸ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐντολῆς ταπεινούμενος, κατέχεται. εἰ γὰρ δοίη κίνησιν τῷ θυμῷ, οὔτε τὸν βραχίονα αὐτῷ ὑποστήσεσθαι, οὔθ' ὅλως τὴν τοῦ Βασιλέως αὐτοῦ ἰσχὺν μηδὲν οὖσαν, καὶ διεφθαρμένην. διακοσίων οὖν στρατιωτῶν πεμφθέντων ἐπ' αὐτὸν, διά τε τὸ φοβερὸν καὶ ἐξηλλαγμένον τοῦ εἴδους, καὶ τὴν αὐτοῦ ἰσχὺν ἀνυπέρβλητον οὖσαν, καὶ καταλαβόντων αὐτὸν, τῇ χειρὶ ῥάβδον κατέχοντα, ἥτις παραδόξως ἐβλάστησε, καὶ πρὸς τὸν Βασιλέα ἀγαγόντων. ἐπεὶ Ἄγγελος ὀφθεὶς, ἤδη τῶν ἄρτων ἐπιλιπόντων τοῖς στρατιώταις. εἰς πλῆθος αὐτοὺς αὖθις κατέστησε, τῷ παραδόξῳ τοῦ θαύματος ἐκπλαγέντες οἱ στρατιῶται ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, καὶ βαπτίζονται ἅμα τῷ Ἁγίῳ Χριστοφόρῳ, ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βαβύλα, ἐν Ἀντιοχείᾳ γενόμενοι. ἔνθα ἀντὶ Ῥεπρέβου, Χριστοφόρος ἐκλήθη. κατιδὼν αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς παραγενόμενον, καὶ ἐκπλαγεὶς, ὕπτιος εἰς τοὐπίσω κατέπεσε, καὶ πάλιν ἀνενέγκας, δόλῳ μετελθεῖν αὐτὸν καὶ κολακείαις μαλάξαι, καὶ κατ' ὀλίγον ἀποστῆσαι τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ μὴ φανερῶς ἐπιχειρῆσαι ἐβουλεύσατο.

Ὅθεν προσκαλεσάμενος δύο γυναῖκας τὴν ὄψιν διαπρεπεῖς, ἀκολάστους δὲ, καὶ πρὸς μίξιν ἑτοίμους, καὶ δεινὰς ὑποθερμᾶναι καὶ ἐρεθίσαι, καὶ ἀνεγεῖραι ἀνδρῶν νέων ἀκαθέκτους καὶ λυσσώδεις ὁρμὰς, ὄνομα δὲ, τῇ μὲν Καλλινίκη, τῇ δὲ Ἀκυλίνα, εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὸν κελεύει, καὶ παντοίαις χρήσασθαι μηχανίαις, ὡς ἐν συνηθείᾳ τῇ πρὸς αὐτὰς, καὶ ἀγαπήσει γενόμενον, ἀποστῆναι μὲν τῆς τοῦ Χριστοῦ Πίστεως, θυσίαν δὲ τοῖς εἰδώλοις προσενεγκεῖν· ἃς ὁ Ἅγιος κατηχήσας, τῆς θρησκείας τῶν εἰδώλων μετέστησεν. αἳ τοῦ Βασιλέως ἐνώπιον Χριστιανὰς ἑαυτὰς ἀναπτοῦσαι, δειναῖς μάστιξιν ὑπεβλήθησαν, καὶ ταῖς βασάνοις ἐγκαρτεροῦσαι, τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο. ἐπὶ τούτοις εἰς ὀργὴν ἐξαφθέντος τοῦ Βασιλέως, καὶ τὸν Ἅγιον εἰς τὸ τοῦ προσώπου σχῆμα ἀλλόκοτον ἐξυβρίσαντος, τοῦ δὲ, δεκτικὸν αὐτὸν τῆς ἐνεργείας τοῦ διαβόλου εἰπόντος, τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ Δέκιος ὄνομα, ὁ Βασιλεὺς κατὰ τῶν διακοσίων στρατιωτῶν ἐπὶ τῇ συλλήψει τοῦ Ἁγίου σταλέντων, καὶ βαπτισθέντων ἅμα αὐτῷ τὴν ἀπόφασιν ἔδωκε. οἳ ἐπειδὴ προσῆλθον ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ τὸν Ἅγιον προσεκύνησαν, πάντες τῷ ξίφει τοὺς αὐχένας ἐτμήθησαν. τὸν δὲ Ἅγιον Χριστοφόρον ἐν ὀργάνῳ τινὶ χαλκῷ κελεύει καθηλωθῆναι, καὶ πυρκαϊὰν γενέσθαι κάτωθεν. καὶ τούτου γενομένου, διέμεινεν ἀβλαβὴς, οὐ μόνον μηδὲν πάσχων ὑπὸ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς καθηλώσεως, ἀλλ' ὡς ἐν αὐτῇ παράδοξά τινα,

καὶ

καὶ τοῖς μὲν πολλοῖς ἄπιστα, τοῖς δὲ Πιστοῖς πάνυ πιστὰ καὶ ἀπαράδεκτα διηγούμενος. ἄνδρα τινὰ λέγων καθορᾷν μήκει μέγιστον, καὶ κάλλει κάλλιστον, λευκὰ περιβεβλημένον ἱμάτια, καὶ ταῖς ἐξ αὐτοῦ μαρμαρυγαῖς, τὸν Ἥλιον ἀποκρύπτοντα, οὗ ὑπὲρ κεφαλῆς λαμπρὸς ἐπέκειτο στέφανος, πυρπόλους δὲ κύκλῳ καὶ στρατιώτας ἐξηρτημένους, πρὸς οὓς μέλανές τινες καὶ δυσειδεῖς συμβαλόντες κρατεῖν ἔδοξαν αὐτῶν καὶ καταπτοεῖσθαι. ἐπιστραφῆναι δὲ τὸν φοβερὸν ἐκεῖνον ἄρχοντα ἐν θυμῷ, καὶ συνταράξαι καὶ συμπατῆσαι τῶν ἐναντίων πᾶσαν τὴν δύναμιν, καὶ τὸ κράτος λαβεῖν. τοὺς δὲ ὄχλους ταῦτα ἀκούσαντας, καὶ ἅμα τὸν Ἅγιον ἀλώβητον ἀπὸ τοῦ ὑποβληθέντος πυρὸς φυλαχθέντα ἰδόντας πιστεῦσαι, καὶ προσελθεῖν τῷ Χριστῷ, καὶ τὸν Ἅγιον ἐξελκύσαι ἀπὸ τοῦ πυρός. ἀλλ' οὗτοι μὲν ὑπὸ τῶν τοῦ Βασιλέως ὑπηρετῶν κατεκόπησαν. ὁ δὲ Ἅγιος Χριστοφόρος δεσμεῖται λίθῳ ἐπὶ τοῦ τραχήλου, καὶ ἐν φρέατι ῥίπτεται. ἐκεῖθεν δὲ, ὑπὸ Ἀγγέλων ἀνελκυσθεὶς, χαλκοῦν ἱμάτιον πεπυρωμένον ἐνδύεται. καὶ πελεκαῖον ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ αὐτοῦ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἐν τῷ Κυπαρισσίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἐπιμάχου καὶ Γορδιανοῦ. καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοδράτου, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῖν, παρεσομένην βλέπων, ὁ Ἡσαΐας ἀπολύτρωσιν, ἤχει ἀνεβόησεν· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ Προφητείας χάριν, καὶ Μαρτυρίου στέφος, ὁ Ἡσαΐας ἀνεδύσατο. ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσεβείας ὅρους, καὶ πολιτείας νόμους, θεοφορήτῳ γλώσσῃ τέθεικας, Προφῆτα θεσπέσιε, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Τῆς Μαρτυρίας ὁδὸν, τῇ καρτερίᾳ τρέχων, ὁ Χριστοφόρος τὰ οὐράνια, πολλάκι σκηνώματα· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς ἀσεβείας φλόγα, τῆς εὐσεβείας δρόσῳ, ὁ Χριστοφόρος κατεμάρανε, καὶ ὕμνοις ἐκραύγαζεν· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τῆς παρθενίας ὁρῶν, τὸν ὑπὲρ φύσιν τόκον, καὶ τῆς ἁγνείας τὴν λαμπρότητα, Ἡσαΐα βόησον· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες.

Εὐφροσύνης τὸν χιτῶνα, νυμφίου περικείμενος τρόπον, ἀγάλλεται νῦν χαρμονικῶς, Ἡσαΐας ὁ ἔνδοξος, καὶ θείας τρυφῆς ἀπολαύων, Ἀγγέλοις συμφθέγγεται· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οἱ τοῦ Θεοῦ νῦν χωρισθέντες, δαιμόνων ἀπατώμενοι λόγοις, ἐνδίκως ἀπανίσανται, γῆς τῆς ἁγίας οἱ τάλανες, Προφήτου φωναῖς ἀκολούθως, καὶ μέλπειν οὐ δύνανται· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὴν πλάνην καταλιπόντα, τῷ θείῳ προσέδραμον φέγγει, τὰ πλήθη τῶν ἐθνῶν, καὶ Χριστοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡρμόσθησαν, ὡς πάλαι φησὶν Ἡσαΐας, καὶ ὕμνοις νῦν μέλπουσιν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Τὸ τῆς εἰδωλομανίας, θρασέως προσρηγνύμενον κῦμα, Μαρτύρων ἐθραύσθη στερραῖς ἀνυπτύτοις ἐνστάσεσι, τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ ἑλομένων, κινδύνους καὶ μελπόντων αὐτῷ· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Βασιλικὴν ἁλουργίδα, βαφεῖσαν ἐξ αἱμάτων σου Μάρτυς, ὡραίως ἐνδυσάμενος Χριστοφόρε ἀήττητε, Ἀγγέλων χοροῖς συγχορεύεις, καὶ μέλπεις τῷ Κτίστῃ σου· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἡ Παρθενομήτωρ Κόρη, ὡς βρέφος ἀγκαλίζεται, τὸν πᾶσι διδόντα τὴν ζωὴν, καὶ τὰ πάντα ποιήσαντα, ὡς ἔφη τὸ πρὶν Ἡσαΐας, καὶ χαίρων ἐκραύγαζεν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

Οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ θείῳ πυρπολούμενοι ζήλῳ, Τυράννου, καὶ φλογὸς ἀπει-

λὴν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

λην ἀνδρείως κατεπάτησαν. καὶ μέσον πυρὸς ἐμβληθέντες δροσιζόμενοι ἔψαλλον· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ῥήματι παρέστηκας φαιδρῶς Θεόληπτε, τοῦ Δεσπότου τῶν Δυνάμεων, δόξῃ δὲ τούτου ἐπαφραίνῃ, τὰς τῆς σῆς εὐσεβείας καρπούμενος, ἐπικαρπίας παμμάκαρ ἀοίδιμε. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Δεῦτε νῦν φωτὸς Προφητικοῦ χαρίσματος, οἱ ποθοῦντες ἀπαρύσασθε, βίβλῳ προθύμως Ἠσαΐου, τῷ τῆς θεογνωσίας ἐγκύμονι, συντόνῳ ἐπιθυμίᾳ προσέλθωμεν, καὶ θείας αἴγλης πλησθησόμεθα.

Νεύματι σοφιστικῷ σαφῶς λαμπόμενος, Ἠσαΐα θεοφρόρητε, πάντας φωτίζεις τοὺς τελοῦντας, τὸ θεῖον καὶ σεπτόν σου μνημόσυνον, πρεσβεύων τῆς σωτηρίας, τυχεῖν αὐτοὺς, καὶ τῆς τερπνῆς ἀγαλλιάσεως.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Στέφανον ὡς νικητὴς λαμπρῶς δεξάμενος, Χριστοφόρε πανἀοίδιμε, συμβασιλεύεις τῷ Δεσπότῃ, τῷ σοὶ τὴν βασιλείαν παρέχοντι, καὶ χεῖρα ζωηφόρον δωρήσαντι, τοῖς ἐκτελοῦσί σου τὴν ἄθλησιν.

Αἵματι μαρτυρικῷ φαιδρῶς λουσάμενος, κατηυγάσθης ὑπερένδοξε. νῦν δὲ Παρθένων ἐν νυμφῶνι, σὺν τῷ νυμφίῳ χαίρων εἰσέδραμες. εἰρήνην δὲ τῷ Κόσμῳ αἰτούμενος, μὴ διαλίπῃς Μάρτυς ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ἄνθρακα τὸν νοητὸν Ἁγνὴ θεόνυμφε, Ἠσαΐας ὃν τεθέαται, φέρεις ἀγκάλαις Θεομῆτορ, μορφῇ τῇ ἡμετέρᾳ ἑνούμενον, καὶ Κόσμῳ τὴν σωτηρίαν δωρούμενον. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, στιχ. προσόμοια τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ ἡ Πρώτη Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ζήτει εἰς Προφήτας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ι'.

Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἀποστόλου γ'. στιχ. τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Σίμων ὁ θαυμάσιος, τῶν Ἀποστόλων τὸ καύχημα, ὡς βολὶς ἐξαστράπτουσα, διῆλθε τὰ πέρατα, ἐκδιώκων ζόφον, τῆς πολυθείας, σωτηριώδεσιν αὐτοῦ, καὶ φωτοβόλοις θείοις διδάγμασι, καὶ πάντας κατεφώτισε, μίαν δοξάζειν Θεότητα, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἀδιαίρετον ἄτμητον.

Ὅμοιον.

Σίμων ὁ θεόπνευστος, ὁ παμφαὴς καὶ ὑπέρτιμος, τῶν ἐθνῶν ὁ Διδάσκαλος, σαγήνη ἡ ἔνθεος, ἐκ τῆς ἀπωλείας, τοῦ βυθοῦ ζωγροῦσα, θεολογίας ὑψηλῆς, ὁ ἀληθέστατος κῆρυξ ἅπαντας, Χριστοῦ πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν, νῦν δεξιῶς εἱστίατο, τὰ αὐτοῦ κατορθώματα, προτιθεὶς πανδαισίαν τερπνήν.

Ὅμοιον.

Σίμων ὁ μακάριος, διαδραμὼν εἰς τὰ πέρατα, ὡς τροχὸς κυλιόμενος, πᾶσαν γῆν κατέφλεξεν, εἰδωλομανίας, καὶ τῇ ἀσεβείᾳ, καταπυρσεύσας τηλαυγεῖς, πυρσοὺς ἀνῆψε πιστοῖς ὁ ἔνδοξος, καὶ πάντας κατεφώτισε, μίαν δοξάζειν Θεότητα, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἀδιαίρετον ἄτμητον.

Δόξα, ἦχος β'.

Θήλου ἐπώνυμος κληθεὶς, Σίμων ἀξιάγαστε, ζηλῶν ἐζήλωσας Θεῷ τῷ Παντοκράτορι, καὶ θείων σε θαυμάτων ἔμπλεων ἀνέδειξε. ξένον γὰρ τὸν ζῆλον ἔχων, φερωνύμως ζηλωτὴς μακάριε ἐκλήθης, καὶ τῷ τρόπῳ τὴν κλῆσιν σύμφωνον ἐκτήσω. διὸ ὑψηλὸς ὑπάρχων, ἐν μεταρσίοις χοροῖς σκηνούμενος, πρέσβευε θεόπτα τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στίχ. στιχ. προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Σίμων πανἀοίδιμε τρυφῆς, τὸν χείμαρρον ἔπιες, καὶ θεοφρόνως ἐπότισας, Θεοῦ ἐπίγνωσιν, τοὺς θερμῶς ποθοῦντας,

τὸν Χριστὸν μιμούμενος. ᾧ νῦν χαρμονικῶς προσεχώρησας, δόξαν θεώμενος, τῆς Τριάδος τὴν ὑπέρφωτον, καὶ εἰρήνην, τὴν ἀπαρομοίωτον. Ὅμοιον.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Σίμων ὑπερθαύμαστε Θεὸν, καθορῶν περινόητα, ὡς ἐφικτὸν καὶ ὁρώμενος, εὐώσει κρείττονι, ἀπολαύων τούτου, καὶ θεμιτῶς θέμενος, τὸ μόνον ὀρεκτὸν καὶ μακάριον, χαίρων ἀπέλαβες, Χριστοκήρυξ πανάοίδιμε, τοῖς Ἀγγέλοις, νῦν συναυλιζόμενος. Ὅμοιον.

Στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Σίμων παμμακάριστε Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων δέδειξαι, πιστὸς μεσίτης γενόμενος. καὶ νῦν ἄϋλατον, ἀπαρρησιάστοις, προσευχαῖς τιθεὶς ἡμῖν, Χριστὸν μὴ διαλίπῃς τὸν Κύριον, πρεσβεύων πάντοτε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Τὴν Κτίσιν ὡς ἀετὸς ὑψιπέτης διῆλθες, Σίμων ἱερώτατε, Μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος καὶ Ἀπόστολε· καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων τοῖς πυριφθόγγοις σου δόγμασιν, ὡς ὕλην πᾶσαν καταφλέξας, τὰ ἔθνη ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ, πρὸς τὴν θείαν γνῶσιν μετήγαγες. καὶ νῦν πρέσβευε Χριστῷ, ὅπως ἵλεως γενήσεται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον. Ἀπόστολε Ἅγιε πρέσβευε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Μετὰ δὲ τὴν συνήθη στιχολ. ὁ Καν. τῆς Ἑορτῆς. καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀποστόλου.

Ἀποστόλου Σίμωνος ἐξάδω κλέος.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀνατέμψωμεν.

Ἴνω τῷ Δεσπότῃ παρεστὼς, Ἀπόστολε θεσπέσιε, τῷ σὲ δοξάσαντι, καὶ Μαθητὴν οἰκεῖον, λαμπρῶς ἀναδείξαντι, φώτισον τὴν ψυχήν μου, ἵνα σου μέλψω τὴν ἔνθεον μνήμην.

Πᾶσαν ἀφθονίαν ἀγαθῶν, σοὶ ὁ Χριστὸς δεδώρηται, καὶ τὰς ἀκρότητας, τῶν θείων χαρισμάτων, Ἀπόστολον δείξας σε, κρείττω δικαιοτάτη, Θεοφάντορ ὁ δίκαιος μόνος.

Ὅλην τὴν τοῦ Πνεύματος αἴγλην, δεξάμενος Ἀπόστολε, καταφοιτήσασαν, ἐπὶ σὲ οὐρανόθεν, πυρίπνοος γέγονας, ἄνωθεν καταφλέγων, ἅπασαν τὴν ἀπάτην τῆς πολυθεΐας. Θεοτοκίον.

Σῶμα τὸ θνητὸν καὶ τὸ φθαρτὸν, ἀθάνατον καὶ ἄφθαρτον, Σωτὴρ ἀνέδειξας, Παρθενίας Παναγίας, οἰκήσας παναγίαν, μήτραν ἀπειρογάμως, μορφωθεὶς τε τὴν βρότειον φύσιν.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος.

Τὸ θεῖον μυστήριον τῆς σαρκώσεως, ἐμυήθης Ἀπόστολε, Σίμων Θεόληπτε, παρ' αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος, τὴν αἴγλην δεξάμενος τὴν ὑπερκόσμιον.

Ὁ Λόγος ὁ ἄναρχος καὶ ἀΐδιος, τὸν αὐτοῦ ὑπηρέτην Σίμωνα σε θεσπέσιε, ἀστραπαῖς φανωτάταις, πλουσίως ἐλάμπρυνε, ταῖς τῆς θείας χάριτος. Θεοτοκίον.

Τὴν χρυσία ἡ πάγχρυσος σὲ προέγραψε, Θεοτόκε βαστάζουσαν, φῶς τὸ ἀνέσπερον, τὸ φωτίζον τὸν Κόσμον, ἀκτῖσι Θεότητος Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι Δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα Κτίσις. οὐκ ἔστι Δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Καθ. ἦχος γ'. Θείας Πίστεως ὁμολογίᾳ.

Θείου Πνεύματος τῇ φωταυγίᾳ, σκότος ἔλυσας πολυθεΐας, καὶ τῶν πιστῶν τὰς καρδίας ἐφώτισας, ἀναβοήσας σωτήρια δόγματα, καὶ καταργήσας Ἑλλήνων μυθεύματα. Σίμων ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δίς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Ὅλος θησαυρὸς, ὑπάρχων χαρισμάτων, ἀγγελικῶν, χαρίτων πεπλησμένος, καὶ φῶς τοῦ Κόσμου καὶ ἅλας τῆς Οἰκουμένης, Σίμων παμμάκαρ ἐχρημάτισας.

Ὕλης ἀληθοῦς, ἐμφάσεις ἀπεγράφης· ἄϋλον δὲ φῶς, ἰδεῖν κατηξιώθης, τὸ τῆς Θεότητος εἶδος ἐπαλημμένος, ὕλης βροτείας Ἀξίαγασε.

Σίμων Μαθητὰ, ζωῆς τῆς ἀκηράτου, νέκρωσον ἡμῶν, τὴν ζῶσαν ἁμαρτίαν,

τῇ ζωηφόρῳ δυνάμει τοῦ Ζωοδότου, ἧς ὑπεδέξω τὴν ἐνέργειαν. Θεοτοκίον.

Ἴσος πεφυκὼς, Πατρὶ σου κατ' οὐσίαν, ἴσος τοῖς βροτοῖς, ἐγένου κατὰ φύσιν, ἐκ τῆς Ἀχράντου Παρθένου τὴν ἡμετέραν, Δέσποτα σάρκα προσλαβόμενος.

Ὠδὴ η'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Μετὰ πυρὸς Παμμάκαρ, σὺ ὁρωμένην τὴν γλῶσσαν τοῦ Πνεύματος ὑπεδέξω, προθύμως, ἐν τῷ ὑπερῴῳ καθήμενος.

Ὡς ὑψηλὸς ὑπάρχων, ἐν μεταρσίοις χωρίοις σκηνούμενος, ὑψηλὰ καὶ μεγάλα, δόγματα ἡμῖν προσενήνοχας.

Θεοτοκίον.

Νόμος ἡμῖν Παρθένε, παρεισελθὼν ἐν τῷ τόκῳ σου πέπαυται, ἐξήνθησε δὲ ἡ χάρις, καὶ δικαιοσύνη ἀνέτειλεν.

Ὠδὴ θ'. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ὁ Ζήλου ἐπώνυμος κληθεὶς, Σίμων ἀξιάγαστε, ζῆλον ἐζήλωσας, τῷ Κυρίῳ καὶ Θεῷ Παντοκράτορι.

Ὁ θείων θαυμάτων αὐτουργὸν, ὁ Σωτὴρ ἀνέδειξε, δοὺς ἐξουσίαν σοι, ἐνεργείᾳ τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος. Θεοτοκίον.

Ἐμφράττεται στόμα δυσσεβὲς, τῶν μὴ Θεοτόκον σε, φρονούντων Πανάμωμε, καὶ ἡ ὄψις ἐντροπὴν ἐνδιδύσκεται.

Ὁ Εἱρμός.

Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινὸν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἀσφαλῶς τὰ τῆς σοφίας δόγματα, ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν εὐσεβούντων θέμενον, ἐν αἰνέσει μακαρίσωμεν, τὸν Θεηγόρον Μύστην Σίμωνα. τῷ θρόνῳ γὰρ τῆς δόξης νῦν παρίσταται, καὶ σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις εὐφραίνεται, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Ἀποστόλου τὴν μνήμην πάντες ὡς σωτηρίας ἡμέραν εὐφημήσωμεν νῦν, καὶ εὐσεβῶς μακαρίσωμεν. αὕτη γὰρ πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ, ὥσπερ ἥλιος λάμπει, φωτὸς ἀκτῖσι πᾶσαν ἀχλὺν ἐκδιώκουσα, καὶ καταλάμπουσα τοὺς πόθῳ τούτου τὴν μνήμην ἐκτελοῦντας, καὶ πόθῳ γεραίροντας. διὸ προθύμως συνδράμωμεν, ἀνυμνοῦντες.

αὐτὸς γὰρ Χριστῷ παρίσταται, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Ι'. Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ.

Στίχ. Ἔοικε Χριστὲ τοῦτό σοι Σίμων λέγειν,
Ζηλῶν Πάθος σὸν καρτερὸν Σταυροῦ πάσχω.
Τῇ δεκάτῃ Σίμωνα σταύρωσαν Ἀπόστολον ἐχθροί.

Οὗτος ἐστὶ Σίμων, ὁ καὶ Ναθαναὴλ ὀνομαζόμενος, καὶ χρηματίσας νυμφίος ἐν τῷ γάμῳ, ἐν ᾧ ὁ Χριστὸς ἐκλήθη σὺν τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς ἐν Κανᾷ, καὶ τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μετέβαλεν. ὅθεν ὁ νυμφίος τὸν γάμον καὶ τὸν οἶνον καταλιπὼν, τῷ φίλῳ καὶ θαυματοποιῷ, καὶ νυμφαγωγῷ ἠκολούθησε, καὶ τοῖς Ἀποστόλοις ἐν τῷ ὑπερῴῳ συνὼν, ὅτε πυρίνων εἴδει γλωσσῶν τὸ Πνεῦμα ἐπεφοίτησε. καὶ τούτου πλησθεὶς, καὶ τὴν γῆν ἅπασαν σχεδὸν ἐπιὼν διαδραμὼν, πᾶσαν κατέφλεξε τὴν τῆς πολυθείας ἀπάτην. Μαυριτανίαν δὲ πᾶσαν, καὶ τὴν τῶν Ἄφρων χώραν διελθὼν, ἐκήρυξε τὸν Χριστόν. ὕστερον δὲ ἐν Βρεττανίᾳ γενόμενος, καὶ πολλοὺς τῷ λόγῳ τοῦ Εὐαγγελίου φωτίσας, ὑπὸ τῶν ἀπίστων σταυρωθεὶς καὶ πεθεὶς θάπτεται ἐκεῖ. ὡς δὲ ζῆλον διάπυρον ζηλῶν Θεῷ παντοκράτορι, κλῆσιν τὸν τρόπον ἐκτήσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀλφαίου, Φιλαδέλφου, καὶ Κυρίλλου.

Στίχ. Ὁ Φιλάδελφος φιλαδέλφως τῷ ξίφει,
Σὺν τοῖς ἀδελφοῖς θεῖον εὕρατο στέφος.

Οὗτοι ὑπῆρχον τῆς τῶν Βασκανῶν χώρας Πόλεως Πρεφεκτῶν, εὐγενεῖς καὶ τῇ περιουσίᾳ λαμπροί, Υἱοὶ γεγονότες Βιταλίου Ἄρχοντος τῆς αὐτῆς χώρας Πρεφεκτῶν, τραφέντες ἐπ' εὐσεβείᾳ, καὶ τῶν Θείων Γραφῶν ἀναγνώσει δι' Ὀνησίμου τινὸς Ἁγίου ἀνδρὸς, κηρύττοντος τὸν Χριστόν. ἐρωτῶνται οὖν πρῶτον, παρὰ Λιγελλίωνος τινὸς, ἐκ Ῥώμης μετὰ γραμμάτων βασιλικῶν ἐκπεμφθέντος, καὶ παρ' αὐτοῦ ἀποστέλλονται εἰς Ῥώμην πρὸς Λικίνιον. ὁ δὲ τούτους Βαλλεριανῷ εἰς ἐξέτασιν δίδωσι, παρ' οὗ ἐν Ποπόλοις πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Διομήδην ἐκπέμπονται. καὶ οὗτος αὐτοὺς πρὸς Τέρτυλλον ἀποστέλλει, τὴν τῆς Σικελίας ἀρχὴν διέποντα. καὶ παρ' ἑκάστῳ τούτων διαφόροις βασάνων ἰδέαις δοκιμασθέντες, ἀφ' ὧν οὐκ ἄν τις μιᾶς περιγένοιτο, ἀλλὰ

θάτ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

θᾶττον ἀπαγορεύσας, τῷ θανάτῳ παραπεμφθείη, δυσυποίστων ὄντων οὕτω, καὶ λίαν σφοδρῶν. τέλος ἐπὶ Τερτύλλου τὸ μακάριον ἐδέξαντο τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἡσυχίου.

Στίχ. Ἥσυχος Ἡσύχιος ἦν πρὸς τὸν μόνον,
Τοῦ ἡσυχάσαι πρὸς Θεὸν ποθῶν ἄγαν.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, πρῶτος τοῦ Παλατίου τυγχάνων. προστάξαντος δὲ τοῦ Μαξιμιανοῦ τοὺς ἐν στρατείᾳ Χριστιανούς, λύσαντας τὰς ζώνας ἰδιωτεύειν, καὶ πολλῶν τὸν ἀκλεῆ μᾶλλον ἑλομένων βίον, ἢ τὴν ἐν ἀπωλείᾳ τιμήν, μεθ' ὧν ἦν καὶ ὁ Ἅγιος Ἡσύχιος. καὶ τοῦτο μαθόντος τοῦ Βασιλέως, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀποδυθῆναι τὰ ἱμάτια ἃ περιβέβλητο, ὄντα πολυτελῆ, ἐνδυθῆναι δὲ κολόβιον ἐξ ἐρίου, καὶ μετὰ τῶν γυναικῶν συνδιάγειν. καὶ τούτου γενομένου, προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ Βασιλεύς, εἰ οὐκ αἰσχύνεται ἐπυνθάνετο ἐκ τῆς τῶν μαγίστρων τιμῆς, εἰς τὴν ἄτιμον ταύτην κατενεχθεὶς ἀγωγήν. μηδὲ γὰρ δύνασθαι τοὺς Χριστιανούς, ἐπὶ ταῖς πρότερον μεγίσταις οὕτω τιμαῖς καὶ ἀρχαῖς καταστῆσαι αὐτόν. τοῦ δέ, τὴν παροῦσαν τιμὴν πρόσκαιρον εἶναι εἰπόντος, τοῦ δὲ Χριστοῦ αἰωνίαν καὶ ἀπέραντον, λίθον μυλικὸν δεθῆναι τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ ὁ Βασιλεὺς προσέταξε, καὶ μέσον τοῦ ποταμοῦ τοῦ λεγομένου Ὀρόντου ῥιφῆναι, ἐν ᾧ τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἡσυχίου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Τὸν βίον Ἡσύχιος ἄγων ἡσύχως,
Ἐν ἡσυχίᾳ πρὸς Θεὸν διαβαίνει.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Ἡσύχιος ὥρμητο ἐκ τῆς Ἀδραμυτηνῶν Πόλεως. ἦν δὲ ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πρᾶος, καὶ φρονίμως ἔχων τὸν τρόπον τῇ κλήσει κατάλληλον. δεηθεὶς οὖν τοῦ Θεοῦ ὑποδεῖξαι αὐτῷ τόπον, ἐν ᾧ κατὰ μόνας γενόμενος, δουλεύσῃ καὶ εὐαρεστήσῃ αὐτῷ, ἀπεκαλύφθη αὐτῷ ἀπελθεῖν ἐπὶ τὰ πρὸς θάλασσαν μέρη, εἰς τὸ ὄρος τὸ λεγόμενον Μαϊῶνος. ἔνθα γενόμενος, καὶ ἐπὶ πλεῖστον διαγαγών, εἶτα ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸ ὕδωρ κατελθών, καὶ πλησίον εὐκτήριον τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου κατασκευάσας, καὶ τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς ἐν ἀσκήσει καὶ καρτερίᾳ διανύσας, καὶ πολλὰς θαυμάτων ἐνεργείας πεποιηκώς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ζένον τὸν ζῆλον Σίμων ἔχων, φερωνύμως ζηλωτὴς μάκαρ ἐκλήθης, καὶ τὸν τρόπον τῇ κλήσει σύμφωνον ἐδείξω, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ἐκβοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἅμα τῷ Λόγῳ συγχορεύων, καὶ συνόμιλος αὐτῷ γεγενημένος, βασιλείας μετέσχηκας κραυγάζων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Δόλῳ τῆς πάλαι εὐκληρίας, τοὺς Προπάτορας ἐξώρισεν ὁ ὄφις· σὺ δὲ τούτους Θεοῦ Μήτηρ ἀνεκαλέσω. εὐλογημένος ὑπάρχει, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὠδὴ η'. Μουσικῶν ὀργάνων.

Ὡς ὡραῖοι Σίμων οἱ σοῦ πόδες, εὐπρεπὴς ὑπάρχει καὶ ἡ γλῶσσα, λαλοῦσα δόξαν τοῦ Χριστοῦ, καὶ πάθουσα κραυγάζειν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καλλοναῖς ἐμπρέπων φωτοβόλοις, καὶ θαυμάτων πέμπων λαμπηδόνας, ἐγνώσθης Σίμων τοῖς λαοῖς, σπέρμα εὐλογημένον, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Λογισμὸς οὐ δύναται τὸν τόκον, σοῦ Θεογεννῆτορ ἑρμηνεῦσαι, καὶ φράσαι λόγος ἀτονεῖ. Θεὸν γὰρ συλλαβοῦσα, τέτοκας Παρθένε. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων, εἰκόνι τῇ ἐν Δεηρᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, τὸν Κύριον ἀνύμνουν, καὶ ἐδοξολόγουν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τὴν ἁγνὴν ἐνδόξως.

Ἐμφανὴς ἐγένου τοῖς πέρασι, φωτὶ καταλάμπων, καὶ τὸ πῦρ τὸ τοῦ Πνεύματος δεδεγμένος, φωτοειδὴς ἐδείχθης. διό σε μακαρίζομεν.

Ὀλικῶς Θεῷ ἀνακείμενος, αὐτῷ συνεκράθης. ὃν νῦν καθικέτευε, Θεοφάντορ ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πίστει καὶ πόθῳ εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας πᾶσι τὴν πρόξενον, φανεῖσαν ἀνθρώποις, καὶ τὸν Κόσμον φωτίσασαν λαμπηδόσι, θεοειδοῦς ἁγνείας, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν. Ὁ Εἱρμός.

Τὴν ἁγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν, λαοὶ Θεοτόκον. τὴν τὸ πῦρ τῆς Θεότητος δεξαμένην, ἐν τῇ γαστρὶ ἀφλέκτως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὑπόπτα καὶ Ἀπόστολε, Χριστοῦ τοῦ παντοικτίρμονος, εἰρήνην αἴτησαι πάσῃ, τῇ Οἰκουμένῃ καὶ νίκας, τῷ φιλοχρίστῳ Ἄνακτι, ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ σωτηρίαν ἅπασι, τοῖς εὐφημοῦσί σε Σίμων, ὡς μαθητὴν θεηγόρον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή, ἱστῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῷ καλάμῳ τῆς χάριτος, ἐκ βυθοῦ ματαιότητος, τοὺς βροτοὺς ἀνελκύσας Σίμων ἔνδοξε, τοῦ Διδασκάλου τοῖς νεύμασιν, ὑπείκων μακάριε, τοῦ φωτίσαντος τὴν σὴν, κατὰ πάντα διάνοιαν, καὶ Ἀπόστολον, καὶ σεπτὸν θεηγόρον καὶ φωσφόρον, ἀναδείξαντα τῆς τούτου, ἀκαταλήπτου Θεότητος. Ὅμοιον.

Τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις, ἐπὶ σὲ καταβέβηκε, τοῦ πυρὸς ἐν εἴδει, καὶ σὲ μακάριε, θεῖον δοχεῖον εἰργάσατο, συντόνως ἐλαύνοντα, ἀθείας τὴν ἀχλὺν, καὶ τὸν Κόσμον φωτίζοντα, τῇ λαμπρότητι, τῶν πανσόφων σου λόγων, μυσολέκτα, Ἀποστόλων ἡ ἀκρότης, Σίμων θεόφρον πανόλβιε. Ὅμοιον.

Ἀστραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει καθεύδοντας, ἀγνωσίας Ἔνδοξε καταφωτίσας, καὶ ἀναδείξας θεσπέσιε, Υἱοὺς διὰ Πίστεως, τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ, οὗ τὸ Πάθος ἐζήλωσας, καὶ τὸν θάνατον, καὶ τῆς δόξης ἐγένου κληρονόμος, ὡς σοφὸς καὶ θεηγόρος, καὶ μαθητὴς ἀληθέστατος.

Δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα, ἦχος πλ.

Ἀθλητὰ τοῦ Σωτῆρος, καὶ Ἀπόστολε Σίμων Ζηλωτὰ πανένδοξε, ἡμῶν δὲ πολιοῦχε, καὶ τῆς Οἰκουμένης κῆρυξ διαπρύσιε, πρέσβευε ἐκτενῶς, ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἐκ κινδύνων, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀποστόλου.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΑ'.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μωκίου, καὶ τὰ Γενέθλια τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῶν Πόλεων Ἄνασσα, τῇ Κυρίᾳ τῆς Κτίσεως, τὴν αὐτῆς νῦν σύστασιν ἀνατίθεται. ἐν γὰρ αὐτῇ καὶ κρατύνεται, καὶ φῦλα πολέμια, καὶ ὑψαύχενα ἐχθρὸν, τοῖς ποσὶν ὑποτίθησιν, τῶν πιστῶν αὐτῆς, Βασιλέων βοῶσα· ἡ Παρθένος, καὶ τοῦ σέφους καὶ τῶν σκήπτρων, καὶ τῶν Ἀνάκτων κραταίωμα.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὅμοιον.

Ὡς αὐγὴ ὥσπερ ἥλιος, ἐκ δυσμῶν ἀνατέταλκας, καταυγάζων ἅπασαν τὴν Ὑφήλιον, ταῖς ἀστραπαῖς τῆς ἀθλήσεως, θεόφρον πανόλβιε, Ἀθλητῶν ἡ καλλονὴ, Ἱερέων εὐπρέπεια, ἰσοστάσιε, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, ὁ τῆς πλάνης, τὴν ἰσχὺν ἐξαφανίσας, θεομακάριστε Μώκιε. Ὅμοιον.

Εὐσεβείᾳ πυρούμενος, καὶ ἀθλήσει στομούμενος, καὶ ἀνδρείᾳ Μώκιε λιπαινόμενος, οὐρανοχάλκευτος γέγονας, ἀοίδιμε μάχαιρα, παρατάξεις δυσμενῶν, παντελῶς ἀφανίζουσα. ὅθεν σήμερον, τὴν φωσφόρον ἐκ πόθου καὶ ἁγίαν, ἑορτάζομέν σου μνήμην, κλέος Μαρτύρων καὶ καύχημα. Ὅμοιον.

Καὶ τροχοῖς συντριβόμενος, καὶ πυρὶ δαπανώμενος, καὶ θηρσὶ μακάριε συμπλεκόμενος, καὶ μεταβάσει θλιβόμενος, καὶ ξίφει τεμνόμενος, οὐκ ἠρνήσω τὸν Χριστὸν, οὐ ξοάνοις ἐπέθυσας. ὅθεν εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, καὶ συνήφθης, τοῖς χοροῖς τῶν Ἀσωμάτων, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου δεόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στ. [illegible] τῆς Ἑορτῆς.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς, ἤτοι τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Καὶ τῶν Γενεθλίων, ἦχος δ΄ ὁ αὐτός.

Τῆς Θεοτόκου ἡ Πόλις τῇ Θεοτόκῳ προσφόρως, τὴν ἑαυτῆς ἀνατίθεται σύστασιν. ἐν αὐτῇ γὰρ ἐστήρικται διαμένειν, καὶ δι᾽ αὐτῆς περισῴζεται, καὶ κραταιοῦται βοῶσα πρὸς αὐτήν· χαῖρε ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς δ΄.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τὴν πόλιν σου Δέσποτα, ἣν περ ἐτύργωσας φύλαττε, καὶ ταύτην περίσπε, ἐξ ἀλλοφύλων ἐχθρῶν, ἐμφυλίων τε, πολέμων καὶ μαχαίρας, σεισμοῦ τε ἀκραδάντου, λοιμοῦ πυρὸς καὶ λιμοῦ.

Πρὸς πλάτος μακάριε, τῶν σῶν ἐπαίνων κυβέρνησον, νοός μου τὴν χαύνωσιν, καὶ φῶς κατάπεμψον, τῇ καρδίᾳ μου, ὑμνοῦντι τὴν φωσφόρον, καὶ εὔδοξον μνήμην σου, Μάρτυς πανεύφημε.

Σιδήρῳ ξεόμενος, καὶ τῷ πυρὶ λιπαινόμενος, χρυσοῦ ὀβρυζότερος, Μώκιε γέγονας, καὶ ἐκσφράγισμα, Χριστοῦ τῶν Παθημάτων, καὶ πίστεως πρόμαχος, θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Χαρᾶς ἡμῖν πρόξενος, ὡς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, ἅπαν τῆς Θεότητος, ὤφθης Πανάμωμε. ὅθεν πάντες σοι, τὸ χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου, συμφώνως κραυγάζομεν, θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ἡ τῶν Πόλεων, βασιλεύουσα Πόλις σου Δέσποτα, καυχωμένη ἐπὶ σοί, τὴν ἑαυτῆς προσανέθετο, ἡμέραν σωτήριον, τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Ἀνενδοιάστως, πρὸς ἀγῶνας πρὸς πάλας ἐχώρησας, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, τὸ ἀσθενές σου ῥωννύμενος. ὅθεν τὸν μεγάλαυχον, ὄφιν κατέβαλες.

Διὰ θανάτου, τοῦ προσκαίρου ἀθάνατον εὔκλειαν, διὰ πόνου τῆς σαρκός, τὴν δι᾽ αἰῶνος ἀπόλαυσιν, εὗρες ὡς ἐπόθησας, Μάρτυς ἀήττητε.

Θεοτοκίον.

Σὲ ἡ Σοφία, τοῦ Θεοῦ καθαρώτατον σκήνωμα, εὑραμένη ἐκ τῶν σῶν, ἁγνῶν αἱμάτων σεσάρκωται, καὶ μετὰ τὴν κύησιν ἄφθορον ἔδειξεν.

Ὁ Εἱρμός. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀστὴρ ἀνατέταλκας ἀπὸ δυσμῶν ἀθλητά, καὶ πᾶσαν ἐφώτισας τὴν οἰκουμένην αὐγαῖς, τῶν θείων ἀγώνων σου, φθάσας τὴν βασιλίδα, Πόλιν μάκαρ δεσμώτης, λέλυσαι διὰ ξίφους, καὶ πρὸς Πόλιν τὴν ἄνω, ἀνέδραμες συνεῖναι Χριστῷ, Μώκιε ἔνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Κραταιουμένη τῷ σκήπτρῳ, Βασιλείας ἡ Πόλις σου, ἐπὶ σοὶ νῦν πᾶσαν, Σῶτερ τὴν ἐλπίδα ἀνέθετο. ἣν περιφρούρει Παντάναξ, καὶ διάσῳζε, ἐξαιρούμενος, ἐκ πειρασμῶν καὶ ἐχθρῶν δυσχερῶν.

Δερματίνους τοὺς χιτῶνας, παλαιᾶς τῆς νεκρώσεως, ἐξεδύσω Μάκαρ, πάντοθεν τὸ σῶμα ξεόμενος, καταστολὴν ἀφθαρσίας, [illegible]ύσω δέ, καὶ τρυφᾷς τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀγαλλόμενος.

Ἀθείας ὁ βυθός σε, οὐδαμῶς κατεπόντισε. κραταιᾷ χειρὶ γάρ, σὲ ὁ Πλαστουργὸς διεσώσατο. οἱ ποταμοὶ τῶν βασάνων οὐκ ἐσάλευσαν, τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον Σοφὲ τὸν ἀσάλευτον.

Θεοτοκίον.

Ὁ θελήματι τὰ πάντα, πλαστουργήσας βουλήματι, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, σάρκα ἑαυτῷ ᾠκοδόμησε, καὶ ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, ὡς προέρχεται, Μητροπάρθενε, σῴζων ἡμᾶς ἀγαθότητι.

Ὠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὲ ἔχουσα Χριστέ, κραταιὸν καταφύγιον, ἡ Πόλις σου σοὶ προσπίπτει, καὶ κρατύνεται πίστει, τῇ σῇ στηριζομένη ἀεί.

Σοῖς αἵμασιν ἡ γῆ, ἡγιάσθη μακάριε. σοῖς στίγμασι κατεστίχθη, τῶν δαιμόνων τὸ στῖφος, Θεόφρον ἀξιάγαστε.

Σὲ ἔχουσα φαιδρόν, μαργαρίτην καὶ ἔντιμον, ἐν στέμματι τῷ οἰκείῳ, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, Παμμάκαρ ὡραΐζεται.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἄχρονον ἡμῖν, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, γεγέννηκας ὑπὲρ λόγον, ἀγαθότητος πλούτῳ, γενόμενον Πανάμωμε.

Ὠδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ἡ Πόλις, ἡ Βασιλὶς τῶν Πόλεων σήμερον, πᾶσαν τὴν σύστασιν ταύτης, τῷ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Σωτῆρι σοὶ προσανέθετο. ἣν περ σώζοις, ἐκ παντοίων κακώσεων ἄτρωτον.

Ἀγάπη, καὶ ἐλπίδι καὶ πίστει καθώπλισεν, Ἀγωνοθέτης ὁ μέγας, τὸν στερρὸν Ὁπλίτην τῆς ἀσεβείας. διὰ τοῦτο, τὸ τῆς πλάνης καθεῖλεν ὀχύρωμα.

Φιλίας, τῆς πρὸς σάρκα τὸν νοῦν διεχώρισας, καὶ τοῦ νυμφίου τῷ κάλλει, ἀνενδότῳ νεύσει ἐνατενίζων, τὰς βασάνους, εἰς οὐδὲν ἐλογίσω Πανεύφημε. Θεοτοκίον.

Ἄβυσσον, εὐσπλαγχνίας Χριστὸν ἡ κυήσασα, ἁμαρτιῶν ἐκ βυθοῦ με, συμπαθὴς ὡς μόνη ἀνάγαγε. καὶ ἐκ βλάβης, λογισμῶν ἐναντίων διάσωσον.

Ὁ Εἱρμός. Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΑ'. Τὴν ἀνάμνησιν πνευματικῶς ἐπιτελοῦμεν τῶν γενεθλίων ταύτης τῆς Θεοφυλάκτου καὶ Βασιλίδος τῶν Πόλεων, τῆς κατ' ἐξαίρετον ἀνακειμένης τῇ Δεσποίνῃ ἡμῶν, καὶ Ἁγίᾳ Θεοτόκῳ, καὶ ὑπ' αὐτῆς διὰ παντὸς σωζομένης.

Στίχ. Γενεθλίων σῶν δεῖ με τιμᾶν ἡμέραν,
Ἐν σοὶ Πόλις τυχόντα τῶν γενεθλίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μωκίου.

Στίχ. Μωκῶμενένσε δεισιδαίμονα πλάνην,
Οἱ δυσσεβεῖς κτείνουσι Μώκιε ξίφει.
Μώκιος ενδεκάτῃ κεφαλὴν τμήθη ἀγαθόφρων.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, καὶ Λαοδίκου Ἀνθυπάτου τῆς Εὐρώπης. ὑπῆρχε δὲ τῆς ἐν Ἀμφιπόλει Ἁγίας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας Πρεσβύτερος. Γεννήτορες δὲ αὐτῷ Εὐφράτιος, καὶ Εὐσταθία, ἐκ τῆς Πρεσβυτέρας Ῥώμης ὁρμώμενοι, Εὐγενεῖς ὄντες καὶ πλούσιοι. ὁ δὲ Ἅγιος Μώκιος ἦν τῇ διδασκαλίᾳ ἀεὶ σχολάζων, καὶ τὸν Χριστὸν καταγγέλλων, καὶ ἀπέχεσθαι τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων πᾶσι παρεγγυῶν. ἐπεὶ δὲ θυσίας τελουμένης παρὰ τοῦ Ἀνθυπάτου τῷ Διονύσῳ, καὶ τῶν εἰδωλολατρῶν συνηγμένων, προσελθὼν ἀνέτρεψε τὸν βωμὸν, καὶ κατασχεθεὶς, τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε. καὶ πρῶτον μὲν κρεμασθεὶς ξέεται ἀπὸ τῶν κροτάφων τὰς σιαγόνας καὶ τὰς πλευράς. ἔπειτα ἐξαφθείσης καμίνου, ἐκ πίσσης καὶ στυπείου καὶ κληματίδος, ὥστε ἑπτὰ πήχεις τὴν φλόγα ὑψοῦσθαι, μέσον ἐμβάλλεται. ἡ δὲ φλὸξ σῶον ὑπολαβοῦσα ἐφύλαξε, καὶ ὡρᾶτο ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐμπεριπατῶν, μεθ' ἑτέρων ἀνδρῶν τριῶν, ὧν ἑνὸς τὸ πρόσωπον ὑπὲρ τὰς αὐγὰς ἤστραπτε τοῦ ἡλίου. καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἅγιος ἄφλεκτος, καὶ ὑγιὴς, μηδὲ μέχρι τριχὸς ἁψαμένης αὐτοῦ τῆς φλογός. ἥτις ἐπιχυθεῖσα, τὸν Ἀνθύπατον καὶ ἐκ τῶν μετ' αὐτοῦ ἄνδρας ἐννέα, κατέφλεξεν, ὡς μηδὲ βραχύ τι μέρος σώματος αὐτῶν, μαρανθείσης τῆς φλογὸς, εὑρεθῆναι. καὶ τότε μὲν ἐμβληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ ὑπὸ τοῦ Περίγγιτος Θαλασσίου, ὕστερον Μαξίμου τοῦ Ἀνθυπάτου καταλαβόντος, ἔστη ὁ Ἅγιος εἰς ἐξέτασιν. Καὶ μὴ πεισθεὶς ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, ἀλλὰ μᾶλλον κηρύξας λαμπρῶς, ἐν δυσὶ δεσμεῖται τροχοῖς· ὑφ' ὧν συμπατεῖται καὶ κατατέμνεται. παραδόξως δὲ ἐκ τούτων ῥυσθεὶς, θηρίοις ἀφίεται. ἀλλὰ ἐκ τούτων ἀβλαβὴς διαμείνας, τοῦ δήμου ἐπιβοῶντος αὐτὸν ἀπολύεσθαι, πέμπεται πρὸς Φιλιππήσιον ἐν Περίνθῳ, Πόλιν τῆς Θρᾴκης, ἥτις νῦν Ἡράκλεια καλεῖται. κἀκεῖθεν ἐπὶ τὸ Βυζάντιον στέλλεται· ἔνθα τὴν διὰ ξίφους λαμβάνει ἀπόφασιν, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. καὶ τότε μὲν πρὸ μιλίου ἑνὸς τῆς Πόλεως τίθεται, ὕστερον δὲ, ἀνοικοδομηθέντος αὐτῷ Ναοῦ παρὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, τῷ μεγέθει τῆς κατασκευῆς, καὶ τῷ βάρει τῆς οἰκοδομῆς, πολυτελοῦς ὄντος καὶ περιφανοῦς, ἐν αὐτῷ μετετέθη. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ πανσέπτῳ αὐτοῦ καὶ ἁγιωτάτῳ Μαρτυρείῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Διοσκορίδους.

Οὗτος ὥρμητο ἐκ τῆς Σμυρναίων Μητροπόλεως, καὶ προσαχθεὶς τῷ ταύτης Ἄρχοντι, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἀνακηρύξας, δέσμιος ἐν τῇ φυλακῇ τίθεται. καὶ πάλιν ἐρωτηθεὶς, καὶ τῇ εἰς Χριστὸν ἐπιμένων πίστει, προστάξαντος τοῦ Ἄρχοντος, ἀναιρεῖται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ἣν περ ἐπύργωσας Χριστὲ, Πόλιν σου περιέπε ταύτην, ἀπὸ λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ, καὶ πολέμων παντοίων καὶ θλίψεων.

τοῦ βοᾷν εὐχαρίστως σοι· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν τῇ καμίνῳ ἐμβληθεὶς, εὗρες σὲ δροσίζοντα Λόγον, τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγελικῇ, Νεανίας τοὺς τρεῖς διασώσαντα, ἐκβοῶν Παμμακάριστε· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Κατὰ ξιφῶν κατὰ πυρὸς, κατὰ πειστηρίων ὀργάνων, Μάρτυς ἀντέστης ἀνδρικῶς, τῇ δυνάμει τῇ θείᾳ ῥωννύμενος, καὶ βοῶν ἀγαλλόμενος· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἀθάνατον πηγὴν, ὕδωρ τῆς ἀφέσεως μόνην, ἀποκυήσασαν ἡμῖν, Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν Ἀειπάρθενε, ἀνυμνοῦμεν κραυγάζοντες· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Πόλεων πασῶν νῦν ἡ κρατοῦσα, τὴν σύστασιν ταύτης προσανέθετο, Δέσποτα τῷ κράτει σου· ἣν καὶ διαφύλαττε, τῆς προσδοκίας ἄτρωτον, πάντων ἐθνῶν εἰς φῶς, βοῶσαν σοι ἐν πίστει οἰκτίρμον, καὶ ὑπερευλογοῦσαν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πορφύραν οἰκείων ἐξ αἱμάτων, φοινίξας καὶ ταύτην περικείμενος, φέρων ἀντὶ σκήπτρου τε, ὅπλον τὸ ἀήττητον, συμβασιλεύεις Μώκιε, τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντὸς, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων.

Ὡς ἥλιος σήμερον τῷ Κόσμῳ, ἡ μνήμη τῆς σῆς ἀθλήσεως ἀνέτειλε, πάντας καταυγάζουσα, νόσους ἐκδιώκουσα, δαιμονικῆς κακώσεως, ἐξαιρουμένη ἡμᾶς. ἐν ᾗ περιχαρῶς σε ὑμνοῦμεν, Μώκιε ὑμνοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ καθωράθησαν τορῶς, μεγάλου τοῦ Βασιλέως τῶν Δυνάμεων, πύλη ἐπουράνιε, Κόρη ἀπειρόγαμε, ἡ τῶν βροτῶν τὸ φύραμα, ἀποθεώσασα. διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὠδὴ θ΄. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Τὴν Πόλιν σου φύλαττε Σωτὴρ λυτρούμενος, ἐκ παντοίων περιστάσεων, νίκας τῷ Ἄνακτι παρέχων, ἐχθρῶν καθυποτάσσων τὸ φρύαγμα, πρεσβείαις τῆς ἀσπόρως Τεκούσης σε, καὶ τῶν Ἁγίων πολυέλεε.

Ὄλβιος καὶ πλήρης φωτισμοῦ γενόμενος, καὶ τῷ πάθει σεμνυνόμενος, ἔνδον ἐχώρησας παστάδος, φρονίμοις σὺν Παρθένοις γηθόμενος, καὶ κάλλος κατανοεῖς τὸ ἀμήχανον, οὗ τὰς ἐμφάσεις πρὶν ἐκέκτησο.

Πόλεσιν ἑτέραις προταθῶν ἀοίδιμε, Βυζαντίδα Πόλιν ἔφθασας. Μάρτυς ἐν ᾗ τῶν σῶν ἀγώνων, τὸ πέρας καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον, ἐδέξω ἀθλητὴς ὡς ἀήττητος. ἣν περιέποις σαῖς δεήσεσιν. Θεοτοκίον.

Ῥήμασιν ἑπόμενοι τοῖς σοῖς ἑκάστοτε, ὦ Παρθένε σὲ δοξάζομεν. Λόγον ἡμῖν γὰρ ἀποῤῥήτως, Πατρὸς τὸν πρὸ αἰώνων ἐγέννησας, ἐκλάμψαντα αὐτὸν ὡς εὐδόκησεν. ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ ἡ α΄. Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΒ΄.

Τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ Ἀρχιεπισκόπων Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Ἐπιφανίου Κύπρου.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ϛ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῶν ἀμφοτέρων ἀνὰ τρία. Στιχηρ. τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου, ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Νόμος ὁ ἐν γράμματι, παιδαγωγός σοι γεγένηται, εἰς Χριστὸν Ἐπιφάνιε, δεικνὺς τὴν ἀστράψασαν τοῦ Σωτῆρος χάριν, τῆς θεογνωσίας, προγραφομένην μυστικῶς, καὶ τυπουμένην διαφανέστατα· ἥνπερ καὶ ἐφανέρωσας, ταῖς διδαχαῖς σου πανεύφημε, τηλαυγῶς ἐκτιθέμενος, τὰ θεόπνευστα δόγματα. Ὅμοιον.

Νόμου τοῦ τῆς χάριτος, καταγγελεὺς ἐχρημάτισας, Θεοφάντορ μακάριε, φωτίζων τὰ πέρατα, ταῖς τῶν σῶν δογμάτων, θείαις διδασκαλίαις, καὶ τῶν αἱρέσεων θερμῶς, τὰς γλωσσαλγίας καταστρεψάμενος, πανσόφως ἐστηλίτευσας, διδασκαλίαις πανόσιε, καὶ τὸ κάλλος τὸ ἄχραντον, τὸ τῆς Πίστεως ἔδειξας.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ὅμοιον.

Ὁ βίος ὁ ἔνθεος, τῷ ὀρθοδόξῳ φρονήματι, συνδραμὼν παρεσκεύασε, τελεῖν τὰ θαυμάσια, καὶ δαιμόνων θράσος, Πάτερ ἀπελαύνειν, καὶ νοσημάτων χαλεπῶν, τὰς ἀλγηδόνας παύειν ἐντάξεσι, καὶ χάριτι κοσμούμενον, ἱεραρχίας σε ἔδειξεν, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ, ἦχος α'.
Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Λεόντιον φρόνημα στερρῶς, Γερμανὲ κατέβαλες, τὸ δυσσεβείας ἀνάμεστον. τὴν γὰρ προσκύνησιν, τῶν σεπτῶν Εἰκόνων, τοῦ Χριστοῦ ὁ δείλαιος, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων ἠρνήσατο. ἀλλὰ τοῖς λόγοις σου, θεοφάντορ ἐξελήλεγκται, καὶ ὡς ἄνους, ἀνόητος ἔμεινεν.

Ὅμοιον.

Ὁ Λέων ὁ ἄθεος ὁ θὴρ, ὁ θεομισούμενος, τοῦ Ἀντιχρίστου ὁ πρόδρομος, ὁ τὴν προσκύνησιν, τῆς Χριστοῦ Εἰκόνος, ἀθετήσας ὅσιε, τοῦ κλήρου τῶν πιστῶν ἐξωστράκισαι. διὸ αἰτοῦμέν σε, Γερμανὲ θείαις πρεσβείαις σου, τὸν παρόντα, κατάπαυσον τάραχον.

Ὅμοιον.

Ἐφέσεως ἔτυχες τῆς σῆς, θεοφάντορ πόρρωθεν, πεποθημένης σαφέστατα. τῷ γὰρ Δεσπότῃ σου, μετὰ παρρησίας, Γερμανὲ μακάριε, νῦν ἱεροπρεπῶς προσεχώρησας. ᾧ παριστάμενος, ἀπολαύων τῆς θεώσεως, τὴν εἰρήνην, τῷ Κόσμῳ δυσώπησον.

Δόξα, ἦχος β'.

Εἰ καὶ Μωσαϊκοῖς νόμοις ὑπέκυψας, τῆς ἰουδαϊκῆς λατρείας ὑπάρχων βλάστημα, ἀλλ' ἡ χάρις Πάτερ ἡ τοῦ Χριστοῦ ἐν σοὶ ἐπιλάμψασα, μαθητὴν τῆς εἰρήνης τοῦ Εὐαγγελίου σαφῶς ἀπειργάσατο. ἐντεῦθεν ὡς ἀγχίνους, τὴν ἀμφοῖν Διαθηκῶν, κατὰ νοῦν ἀληθῶς ἔκβασιν, ἀπὸ δουλείας, εἰς ἐλευθερίαν μεταβέβηκας. διὸ ἱκέτευε ὑπὲρ ἡμῶν, λυτρωθῆναι τῆς τυραννίδος τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὰ Στ. ἀ. τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Ἧς ὀρθοδόξου Πίστεως, διὰ τὴν πνευματικὴν σοφίαν Διδάσκαλος ὤφθης, Ἐπιφάνιε μακάριε. Χριστὸν δ' ἔχων ὁδηγέτην, τὰς βουλὰς τῶν κακοδόξων αἱρετικῶν διεσκέδασας. διὸ αἰτοῦμέν σε Ἅγιε, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν ἄχρι τέλους, τὴν ὑπὸ σοῦ βεβαιωθεῖσαν ὀρθὴν πίστιν, ἀσάλευτον φυλαχθῆναι ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος παρ' αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος τῶν ὅλων, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Τροπάριον, ἦχος δ'. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης Στιχολ. Κανὼν τῆς Ἑορτῆς. καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ς'. Οὗ ἡ ἀκροστ. Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ἐπιφανίου τὸ κῦδος ἔπλησε χθόνα.

Ὠδὴ α'. ἦχος δ'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Ἐν τῷ τοῦ θεράποντος πιστῶς, πολιτευσάμενος νόμῳ τοῦ γράμματος, τῷ δεσποτικῷ ὑποκύψας ζυγῷ, διέπρεψας Πανόλβιε, καὶ φωστὴρ ἐδείχθης, τῆς γῆς φωτίζων τὰ πέρατα.

Πόθῳ θείου νόμου συσχεθεὶς, καὶ τοῦ ἀδίκου προκρίνας τὸ δίκαιον, Πάτερ Ἐπιφάνιε συμβολικῶς, ἐδέξω τὴν σωτήριον, πίστιν τῆς Τριάδος, ἐκ θείας ὥσπερ γνώσεως.

Ἀπὴρ σαρκός τε καὶ ψυχῆς, θεοειδὴς σοι ἐγένετο ἄνθρωπος, τῷ ὑποζυγίῳ σου, τὸ τῶν παθῶν συναποκτείνας ἅρμημα, καὶ συνθεραπεύσας, ψυχῆς τὸ ἄπιστον φρόνημα.

Θεοτοκίον.

Ὅλην τὴν μορφήν μου προσλαβὼν, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ πρὶν καθορώμενος, ὅλην ἀνεκαίνισε, τῇ σῇ γαστρὶ θεοπρεπῶς σκηνώσας Ἁγνή. ὅθεν Θεοτόκε, πιστοί σε πάντες δοξάζομεν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Φαιδρὸν περιβόλαιον ἰδὼν, αἰτήσαντι τὸν ἔλεον, μεταδοθὲν τοῖς σώματος ὄμμασι, λαμπρὰν ἐσθῆτα περιβαλλόμενον, νοητῶς τεθέασαι, καὶ τῇ θείᾳ χάριτι, ἐφωτίσθης πρὸς πίστιν ἀμώμητον.

Ἀκούσας ῥημάτων εὐσεβῶν, τὴν ὕλην ἐβδελύξω νῦν, καὶ βίον ἐπόθησας ἄϋλον. ὡς αἵματος δὲ συμμετασχοῦσαν σοι, καὶ τῆς γνώμης μέτοχον, προσλαβὼν ὁμαίμονα, ἀνεδείχθητε ζεῦγος μακάριον.

Νεκροὺς λογισμοὺς ἀποσραφεὶς, παμμάκαρ Ἐπιφάνιε, ἐπιποθήσας ζωὴν

λατρείαν Θεῷ, τῷ θείῳ δρόμῳ πιστῶς προσέδραμες, καὶ ἔδειξω σύμβολον, τηλαυγὲς πανόλβιε, τῶν νεκρῶν σου πεδήλων τὴν ἔκτυπωσιν. Θεοτοκίον.

Ἁγίων τὸν Ἅγιον Χριστόν, ἁγίως ἀπεκύησας, ἁγιωσύνης ἅγιον σκήνωμα, τὸν ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενον. ᾧ βοῶμεν· ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, ἦχος γ'. Θείας Πίστεως.

Θείοις δόγμασι, τὴν Ἐκκλησίαν, Πάτερ ἔπλησας, ὀρθοδοξίας, ταῖς διδαχαῖς σου αἱρέσεις τρεψάμενος, τῆς εὐσεβείας τὸν δρόμον ἐπλήρωσας, καὶ σὺν τῷ Παύλῳ τὴν Πίστιν ἐτήρησας. Ἐπιφάνιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Ἱκέτης ὡς δοῦλος προσελθὼν τῷ βαπτίσματι, υἱοθετήθης δι' αὐτοῦ, καὶ κληρονόμος γεγονώς, Θεοῦ Ἐπιφάνιε, καὶ τοῦ Χριστοῦ συγκληρονόμος γεγένησαι, θεοπρεπῶς αὐτῷ πολιτευσάμενος.

Ὁρᾶσθαι πολὺ ἠγλαϊσμένον τὸ πρόσωπον, καὶ ἀπορρήτως ὁ Ποιμήν, δόξῃ καὶ σέβει εὐπρεπεῖ, τὴν ἔνδοξον κάραν σου ὑπερφυῶς, κατεστεμμένην Ἀοίδιμε, τῆς καθαρᾶς σου καρδίας τὰ σύμβολα.

Ὑπῆρξας δοχεῖον θείας χάριτος Ὅσιε, καὶ διεσκόρπισας σαφῶς, πλοῦτον τὸν πρόσκαιρον Χριστῷ, καὶ ὄλβον αἰώνιον, ἐν Οὐρανοῖς ἀσύλητον ἐθησαύρισας, ὥσπερ ἀγχίνους κριτὴς Ἐπιφάνιε. Θεοτοκίον.

Ἁγίων Ἁγία Θεοτόκε πανύμνητε, ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν, καὶ σωτηρία τῶν πιστῶν, ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησεν, ὁ Λυτρωτὴς καὶ Ζωοδότης καὶ Κύριος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ὁσίως σου τὴν γαστέρα ἐν ἄρτῳ καὶ ὕδατι, ἐστένωσας, κεχρημένος ὡς ὄψῳ τῷ ἅλατι, καὶ παθῶν ἐκράτησας, σαρκὸς ἐν σώματι τὸν βίον, τῶν Ἀσωμάτων μιμούμενος.

Κατώκτειρας τρυχομένους τῷ δίψει ἐν καύσωνι, καὶ ἡμείψω, εὐπρεπῶς τῶν σημείων ἀρχόμενος, ὡς θεράπων ἄριστος, τὸν σὸν μιμούμενος Δεσπότην, ὕδωρ εἰς οἶνον Μακάριε.

Ὑπέδραμες τὸ κενὸν τῶν ἀνθρώπων δοξάριον, καὶ ἔρημον, ὥσπερ ὁ σὸς Δεσπότης κατῴκησας. πειρασμοῖς δ' ἐχώρησας, δεσποτικὴν πρὸς πάλην ἀοράτως, τὸ ἀσθενές σου νευρούμενος. Θεοτοκίον.

Ἀγάλλονται οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ὁρῶσαί σε, εὐφραίνονται σὺν αὐτοῖς τῶν βροτῶν τὰ συστήματα. τῷ γὰρ τόκῳ ἑνοῦνται, τῷ σῷ Παρθένε Θεοτόκε· ὃν ἐπαξίως δοξάζομεν.

Ὠδὴ ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Δαιμόνων σε οἱ μιμηταὶ ἐκύκλωσαν, τῆς Ἄγαρ οἱ ἀπόγονοι. τὸν Δεσπότην δ' ἐκμιμούμενος τὸν σόν, τὸν ἀδικοῦντα εὐεργετήσας, καὶ διφαῆ, ἔδειξας Πάτερ, τὸν ἑτερόφθαλμον.

Ὁ Πλάστης σου ἐν σοὶ ἀναπαυόμενος, τοῦ Πνεύματός σε ὄργανον, καὶ Θεὸν ὡς Μωσῆν τοῦ Φαραώ, ἔδειξεν Ἀράβων τοῖς σκηνώμασι, πανalηθῶς, ὤφθης τὸν τρόπον σὺ θεομίμητος.

Ὑπέστησε τῶν Ἀσσυρίων Ἄνακτι, τὸ Πνεῦμα διωκόμενον, ἐχρημάτισε δὲ Ἄγγελος τῆς σῆς, Πάτερ ἀρετῆς καὶ θείας χάριτος. τοὺς γὰρ αὐτόν, οἶδε δοξάζειν Θεὸς δοξάζοντας. Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε, τοῦ γένους οἱ Προπάτορες, τὴν Ἐδὲμ ἀπολαβόντες διὰ σοῦ, ἣν ἐκ παραβάσεως ἀπώλεσαν. σὺ γὰρ Ἁγνή, καὶ πρὸ τοῦ τόκου καὶ μετὰ γέννησιν.

Ὁ Εἱρμός. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη.

Κοντάκιον, ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἱεραρχῶν τὴν θαυμαστὴν ξυνωρίδα, ἀνευφημήσωμεν πιστοὶ κατὰ χρέος, σὺν Γερμανῷ τὸν θεῖον Ἐπιφάνιον. οὗτοι γὰρ κατέφλεξαν, τῶν ἀθέων τὰς γλώσσας, καὶ δόγματα σοφώτατα, ἀνεκήρυξαν πᾶσι, τοῖς ὀρθοδόξως μέλπουσιν ἀεί, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον. Ὁ Οἶκος.

Ὡς Ἱερέων καλλονήν, καὶ δόξαν ὀρθοδόξων, δυάδα τὴν ἁγίαν τιμήσωμεν ἀξίως. οὗτοι γὰρ ὤφθησαν ἡμῖν πύργοι ἀσφαλείας, κατ' ἐχθρῶν τῶν ὁρατῶν, καὶ ἀοράτων πάντοτε, τῆς Πίστεως στῦλοι ἀκλόνητοι, καὶ τῆς Ἐκκλησίας θεῖος κόσμος. ὃν φοροῦσα ὀρθοδόξως εὐθύμως βοᾷ· εὐφράνθη ἐν ἐμοὶ

τὸ πνεῦμα μου ὄντως τὴν στολήν μου ὥσπερ τριν ἀπολαβόντι, ἣν αἱρετικοὶ διέῤῥηξαν μὴ ὑμνοῦντες· Τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΒ'. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίας τῆς Κύπρου.

Στίχ. Φανεὶς Ἐπιφάνιος ἐν Κύπρῳ μέγας,
Κλέος παρ' αὐτῇ καὶ θανὼν ἔχει μέγα.
Τῇ δύο καὶ δεκάτῃ Ἐπιφάνιον μόρος εἷλε.

Οὗτος ὁ μέγας καὶ θαυμαστὸς Ἐπιφάνιος, χώρας γέγονε Φοινίκης ἐκ περιοικίδος Ἐλευθερουπόλεως, γονέων αὐτουργῶν· τραφεὶς δὲ ἐν οἰκίᾳ μικρᾷ, καὶ οἵαν ἔχοιεν πένητες ἄνθρωποι καὶ γηπόνοι, αὐτὸς τῇ κατὰ Θεὸν διέλαμψεν ἀρετῇ, καὶ εἰς τὸ ἀκρότατον ὕψος, τῆς κατ' εὐσέβειαν προήχθη πολιτείας. Τῶν γὰρ γονέων αὐτοῦ τῇ τοῦ νόμου ἐναπομεινάντων λατρείᾳ καὶ σκιᾷ, καὶ μὴ δυνηθέντων ἰδεῖν τὸ φῶς τῆς χάριτος, αὐτὸς πρὸς τὴν ἐν Χριστῷ ἀλήθειαν ἔδραμε, μικρᾶς δραξάμενος ἀφορμῆς. Κλεοβίου γάρ τινος, ἰασαμένου αὐτοῦ τὴν πληγὴν, ἣν ὑπέστη κατὰ τοῦ μηροῦ, ἀτάκτως πεσόντος ἀπὸ ὑποζυγίου, οὗ ἐπωχεῖτο κατασκιρτήσαντος, καὶ αὐτοῦ διὰ τοῦ ὑποζυγίου θανατωθέντος, τότε μὲν ἀμφίδοξον ἐν διαλογισμοῖς εἶχε τὴν γνώμην, καὶ τὸ λοιπὸν οὐ πάνυ τῇ τοῦ νόμου προσεῖχε δουλείᾳ. ὕστερον δὲ Λουκιανῷ τινι μονάζοντι ἐντυχὼν, εἶδεν αὐτὸν, πένητι ἐντυγχάνοντι, ζητοῦντι αὐτῷ βρῶσιν φαγεῖν. ὁ δὲ καὶ τριβώνιον ἐπέδωκε, καὶ αὐτίκα, ἄνωθεν ἐκείνῳ στολὴ, τῷ Λουκιανῷ ἐνεδύετο. καὶ ταῦτα θεασάμενος ὁ Ἐπιφάνιος, τῇ τῶν Χριστιανῶν Πίστει προσέρχεται, καὶ τὸ Ἅγιον Βάπτισμα παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου δέχεται. τὰ δὲ ἐντεῦθεν δυσέφικτον ἐν ἐπιτόμῳ ταῦτα περιλαβεῖν, τὰ θαυμάσια ἃ εἰργάσατο. τοσοῦτον δὲ εἰπεῖν μόνον ἐστὶν ἀναγκαῖον, ὅτι κομιδῇ νέος ὢν τῇ ἡλικίᾳ, τὴν κατὰ Χριστὸν Πίστιν ὑποδεξάμενος, εὐθὺς μονάσας ὁσίως, πάντας τοὺς κατ' αὐτὸν ὑπερήλασεν, ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις ἀσκητικοῖς, καὶ εἰς τὸ τέλειον τῆς Ἀρχιερωσύνης γενόμενος, κατάλληλον εἶχε τὴν πρᾶξιν τοῖς προβεβιωμένοις. ἐν μὲν γὰρ τοῖς παρελθοῦσιν, ἀσκητικὴν διαγωγὴν, καὶ πλήθη θαυμάτων, καὶ θεραπείαν πολλῶν ἀσθενούντων εἰργάσατο· ἐν δὲ τοῖς μετὰ τὴν ἱερωσύνην, αὐτά τε ταῦτα, καὶ διδασκαλίαν ὀρθὴν, καὶ συγγραμμάτων πλήθη πάντας ἐπαίδευσεν. ὑπὲρ οὓς πολλοὺς ἐξεῦρε τοὺς παρασμοὺς παρὰ τῶν κακοδόξων. ζήσας δὲ ἔτη πέντε πρὸς τοῖς ἑκατὸν, ἐπὶ μησὶ τρισὶν, ὡς αὐτὸς Ἀρκαδίῳ τῷ Βασιλεῖ ἐρωτήσαντι ἀπεκρίνατο, τῷ Κυρίῳ τὸ πνεῦμα παρέθετο. οὐκ ἐν τῷ οἰκείῳ δὲ θρόνῳ κατὰ τὴν τοῦ Χρυσοστόμου αἴτησιν, ἐπεὶ τῇ κατ' ἐκείνου ἐξορίᾳ συνῄνεσε, τὸν δὲ φασὶν αὐτῷ γράψαι μηδὲ αὐτὸν τὸν τόπον πρὸς ὃν ἀπέσταλτο ὑπερόριος φθάσαι κατιδεῖν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ οἴκῳ, τῷ ὄντι ἔνδον τοῦ Ἁγίου Φιλήμονος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Χαίρων ἀφεὶς γῆν Γερμανὸς καὶ τὸν θρόνον,
Γῆς Δημιουργοῦ τὸν θρόνον χαίρει βλέπων.

Οὗτος ὑπῆρχεν Υἱὸς Γιουστινιανοῦ τοῦ Πατρικίου ἀνδρὸς περιφανοῦς καὶ περιβοήτου, καὶ κατὰ τοὺς χρόνους Ἡρακλείου τοῦ Βασιλέως, πλείστας ἀρχὰς δημοσίας προσάξαντος. ὃν θαυμασθέντα παρὰ τῆς Συγκλήτου, διὰ τὴν ἄκραν εὐσέβειαν, ὁ ἔγγονος Ἡρακλείου ζηλοτυπήσας ἀπέκτεινε, καὶ Γερμανὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ βραχύτατον ὄντα εὐνούχισε, καὶ τῷ κλήρῳ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας κατέλεξεν. ὁ δὲ ὡς ἑρμαίῳ χρησάμενος τῷ συμβάντι, ἐπέδωκεν ἑαυτὸν τῇ τῶν Θείων Γραφῶν μελέτῃ. τύχῃ δὲ φύσεως καὶ πόνοις ἐνδελεχέσιν, ἐπὶ πλεῖστον προελθὼν γνώσεως, καὶ τὸν βίον ῥυθμίσας καλῶς, πρῶτον μὲν χειροτονεῖται τῆς ἐν Κυζίκῳ Ἐκκλησίας Ἐπίσκοπος, οὐ σχεδιάσας τοὺς βαθμοὺς, ἀλλ' ἀκολουθίᾳ καὶ τάξει ἐπὶ τὸ τέλειον προελθών. Ἔπειτα δὲ τῶν Ἐκκλησιῶν ἐμφρόνως ἐπιστασίας δεομένων, καὶ ἀνδρὸς λόγῳ καὶ πράξει κατηρτισμένου, ἀπὸ τῆς Κυζίκου, πρὸς τὴν μεγάλην Κωνσταντινουπόλεως καθέδραν ἀνάγεται. Ἔνθα πολλαῖς διδασκαλίαις τὸν λαὸν καταρτίσας, καὶ τὰ βαθύτερα καὶ ἀσαφῆ τῆς Γραφῆς ἑρμηνεύσας, καὶ πανηγυρικοῖς καὶ ἐγκωμιαστικοῖς λόγοις τὰς τῶν πιστῶν Ἐκκλησίας φαιδρύνας, καὶ μελῳδίαις καὶ ᾄσμασι, τὰ ἐν ταῖς

ἀγρυπνίαις σκληρόν τε καὶ σύντονον καταθέλξας· ἐπεὶ Λέων ὁ Ἴσαυρος τὴν τῶν Ῥωμαίων ἀρχὴν τυραννήσας κατέσχε, κατὰ Θεοῦ πρῶτον ὑβρίζειν ἤρξατο, καὶ τὰς ἱερὰς Εἰκόνας καθελεῖν ἐπεχείρησε, καὶ ὅτε κρείττοσιν ἀποδείξεσιν ὡς δεῖν προσκυνεῖσθαι ταύτας καὶ τιμᾶσθαι ἐπείθετο, ἀλλὰ καὶ τὰς συνταχθείσας βίβλους ὑπὲρ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων κατέκαυσε. συνιδὼν οὖν ὁ Ἅγιος, ὅτι κωφῷ τινι καὶ ἀναιδεῖ καὶ ἀνοήτῳ παραινεῖ, θεὶς ἐπὶ τῆς ἱερᾶς τραπέζης τὸ ὠμοφόριον αὐτοῦ, ἐν τῷ ἰδίῳ γενόμενος οἴκῳ, τὴν ἡσυχίαν ἠσπάσατο, καὶ ἐν γήρᾳ καλῷ τὸν βίον κατέλυσεν, τοῖς ἐνενήκοντα χρόνοις προσεπιβάς, καὶ παρ' αὐτὴν τὴν ἐκφορὰν, τοὺς προσεγγίσαντας αὐτοῦ τῷ Λειψάνῳ, παντοίων ἀπαλλάξας παθῶν. καὶ μετὰ τὴν τούτου κατάθεσιν, τοῖς Πιστοῖς ἰάματα βρύον, κατετέθη ἐν τῷ ἁγίῳ Μοναστηρίῳ τῆς χώρας. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παρμενᾶ, ἑνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων, καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Εὐθαλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοΐντου τοῦ Θαυματουργοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Τρωαδίου, καὶ κοίμησις τῶν Ἁγίων Ἀνδρονίκου, καὶ Ἀθανασίας, καὶ Θεοδωρήτου Πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου Ἐπισκόπου Κυρηνείας τῆς Κύπρου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Λικινίου Βασιλέως, ᾧ παραστὰς, βουνεύροις τύπτεται, εἶτα κρεμᾶται, καὶ ἐπὶ κραββάτου σιδηροῦ πυρωθέντος ἁπλοῦται, καὶ ἐν φυλακῇ βληθεὶς, τοῦ διωγμοῦ παυσαμένου, δόγματι τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, ἀπελύθη τῆς φρουρᾶς. καὶ δύο ἐπιβιοὺς ἔτη, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε.

Ἐκ θεϊκῆς, δεξιᾶς δεξάμενος, τὴν τῶν θαυμάτων δωρεὰν, τοῖς αἰτοῦσί σε χορηγεῖς, Πάτερ τὰ ἰάματα, ἅπασαν ἀφθόνως τε, ὡς ὁ Δεσπότης σοι ἔταξεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἥττῃ ποδῶν, σοῦ προσκυλινδούμενος, ὁ Ἀσσυρίων Βασιλεὺς· εὐλαβεῖσθαι τῶν ἀρετῶν, οἶδε καὶ πολέμιος. ἅπας ὑποπίπτει δὲ, οἷς ἐνοικῶν Χριστὸς ἀναπαύεται, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων.

Λόγος σιγᾷ, τῶν κατορθωμάτων σου, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν πληθὺν, τὸ κατ' ἔπος οὐ δυνηθεὶς, φράσαι Παμμακάριστε. ψάμμον ὑπερέβη γὰρ, ὧν ὁ Χριστός σοι δεδώρηται, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων.

Τριαδικόν.

Ἡ Τρισφεγγής, ἑνιαία ἄληκτος, ἄπειρον πέλαγος φωτὸς, ἐποπτεύοις σοὺς ὑμνητὰς, ὁ ὑπερυψούμενος, ἄναρχος Πατὴρ Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ συναΐδιον, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Σὲ Ἰακὼβ, Θεοτόκε κλίμακα, προφητικῶς κατενόει. διὰ σοῦ γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις τε, συνανεστράφη ὡς ηὐδόκησεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὠδὴ η΄. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Σὺ τῷ λόγῳ ἤλεγξας σοφῶς, αἱρέσεων τὴν πλάνην, καὶ φέγγει τῆς εὐσεβείας, ἐφυγάδευσας αὐτὴν, βοῶν Ἐπιφάνιε· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐπὶ θρόνου ἤρθης ὑψηλοῦ. παθῶν γὰρ βασιλεύσας σαρκός τε ἐπικρατήσας, σὺ ἐποίμανας Χριστοῦ, κραυγάζων τὸ ποίμνιον, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Χορευέτω πᾶσα νοερὰ, καὶ λογικὴ οὐσία, τῇ μνήμῃ τοῦ Ἱεράρχου, καὶ θεράποντος Χριστοῦ, πιστῶς ἀνακράζουσα· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεαρέστως σὺ θεολογῶν, ὡς ἄγκυραν δογμάτων, τοῖς πᾶσι θεολογίαν, καταλέλοιπας τὴν σήν. δι' ἧς ἀναμέλπομεν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε ἔνδοξε Θεοῦ, πιστῶν χαῖρε τὸ τεῖχος, δι' ἧς φῶς τοῖς ἐν σκότει, ἐξανέτειλε Χριστὸς, τοῖς σὲ μακαρίζουσι καὶ βοῶσι· πάντα τὰ ἔργα.

Ὁ Εἱρμός. Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραήλ.

Ὠδὴ θ΄. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Ὅρος πρακτικὸς ὁ βίος σου, καὶ θεωρίας Πάτερ οἱ λόγοι σου, τῷ θεόφρονι ὄντως λαῷ κατελάμφθησαν, Ἐπιφάνιε μάκαρ ἀοίδιμε. διό σε ἐπαξίως, ἀνευφημοῦντες μακαρίζομεν.

Νύμ-

Νύμφης τῆς Χριστοῦ προΐστασο, τῆς Ἐκκλησίας ἔνδοξε Ἐπιφάνιε, καὶ κατάπαυσον τὸν κατ' αὐτῆς ἐγειρόμενον, ταῖς πρεσβείαις σου ἄγριον κλύδωνα, ὡς ἔχων παῤῥησίαν, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ φιλάνθρωπον.

Ἄναξ τῶν Ἀνάκτων Ἅγιε, μοναρχικὴ Τριὰς ἡ πάντων δεσπόζουσα, τοῖς ὑμνοῦσί σε τὴν τῶν πταισμάτων συγχώρησιν, καὶ τοῦ βίου παντὸς τὴν κατάστασιν, ἀπείρασον παράσχου, ταῖς τοῦ Ὁσίου σου ἐντεύξεσιν. Θεοτοκίον.

Ἅπας ἐγκωμίων Πανάγνε, νόμος ἡττᾶται τῷ μεγέθει τῆς δόξης σου. ἀλλὰ Δέσποινα, παρ' οἰκετῶν ἀναξίων σου, ἐξ εὐνοίας δέ σοι προσφερόμενον, πρόσδεχου Θεοτόκε, μετ' εὐμενείας τὸ ἐφύμνιον.

Ὁ Εἱρμός. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ζήτει εἰς Ἱεράρχας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΙΓ'.

Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γλυκερίας.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ϛ΄. τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τῆς Ἁγίας γ΄. Ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Διὰ πόνων ἀθλήσεως, τὸν Δεσπότην νενύμφευσαι, παρθενίας κάλλεσι διαλάμπουσα· καὶ ὥσπερ προῖκα προσήγαγες, αὐτῷ πανοίδιμε, τῶν μελῶν τὴν ἐκκοπὴν, καὶ τὸν βίαιον θάνατον. ὅθεν ἔτυχες, οὐρανίων θαλάμων Γλυκερία, δυσωποῦσα τοῦ σωθῆναι, τοὺς σὲ πιστῶς μακαρίζοντας. Ὅμοιον.

Ὡς ἀνδρεῖον τὸ φρόνημα, καὶ γενναία ἡ ἔνστασις, τῆς ψυχῆς σου Ἔνδοξε ἀναπέφηνεν. ἐν ἀσθενείᾳ τοῦ σώματος, προθύμῳ δὲ πνεύματι, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, καταπατήσασα λέγουσα· σὺ εἶ Κύριε, ἡ ἰσχὺς καὶ τὸ κλέος τῶν σῶν δούλων, ὁ δυνάμει ἀηττήτῳ, τὸν ἰσχυρὸν τροπωσάμενος. Ὅμοιον.

Οὐ λιμὸς οὐδὲ κίνδυνος, ἀλγεινῶν ἡ ἐπίτασις, τῆς ἀγάπης ἔνδοξε οὐ κατίσχυσαν, Χριστοῦ χωρίσαι ἀοίδιμε, οὐ κάθειρξις βίαιος, οὐδὲ κάμινος πυρὸς, οὐ τῶν λίθων κατάστρωσις, ὅθεν δέδεξαι, ἐκ Θεοῦ θείαν δρόσον Γλυκερία, καὶ ἐκ γῆς καὶ τῶν γηΐνων, πρὸς τὴν ζωὴν μεταβέβηκας.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς. τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν τῆς Ἑορτῆς. Οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοὶ, ᾄσωμεν.

Τῶν ἀρετῶν, σήμερον καὶ τῶν θαυμάτων αὐτῶν, τὸν μυστικὸν πληρώσασα, κρατῆρα ἅπαντας, Γλυκερία ἡ Μάρτυς, εἰς πόσιν εὐφροσύνης πιστοὺς προσκέκληται.

Μαρτυρικοῖς, ἠγλαϊσμένη λαμπρότησι, τῷ καθαρῷ παρίστασαι, Μάρτυς νυμφίῳ σου, ψυχοφθόρων πταισμάτων, αἰτοῦσα λυτρωθῆναι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Πρὸς αἰκισμοὺς, πρὸς ἀλγηδόνας πρὸς μάστιγας, πολυειδεῖς ἀήττητος, Μάρτυς ἐχώρησας. συνεργοῦσαν γὰρ εἶχες, τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν καὶ συναρήγουσαν.

Γνώσεως Θεοῦ, ἅπαντες κατεπλουτίσθημεν, οἱ ἐπιγνόντες Δέσποινα, σὲ Θεομήτορα, καὶ κυρίαν τιμῶμεν, τοῖς πράγμασι τοὺς λόγους ἐπισφραγίζοντες.

Ὠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς.

Τὰ αἵματα Χριστῷ ὥσπερ ἀρώματα, καὶ μύρα, κομίσασα Ἀθληφόρε, εὐωδία προσηνέχθης αὐτῷ, πλημμυροῦσα τοῖς πᾶσι τὰ ἰάματα.

Εὐφράνθη νοητῶς ἐν τοῖς ἀγῶσί σου, Μαρτύρων, καλλώπισμα ὁ Δεσπότης. εὐφροσύνην ὅθεν θείαν σε, τῶν πιστῶν ταῖς καρδίαις ἐπεβράβευσεν. Θεοτοκίον.

Ἐῤῥάγη τῆς ἀρᾶς Θεοχαρίτωτε, τὸ πάλαι, μεσότοιχον καὶ ἡ ἔχθρα, ἐξηφάνισαι τῷ τόκῳ σου, καὶ Ἀγγέλοις συνήφθημεν οἱ ἄνθρωποι.

Ὁ Εἱρμός. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν νοουμένων τὸ τερπνὸν προορῶσα, τῶν ὁρωμένων τὸ ῥᾷστον παριδοῦσα, ταῖς θείαις ὠχύρωσας ἐλπίσι τὸν νοῦν. ὅθεν πρὸς τὸ στάδιον, τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς, χαίρουσα εἰσέδραμες, καὶ τὸν ὄφιν καθεῖλες, καὶ ἀνεπλέξω νίκης εὐπρεπῆ, ὦ Γλυκερία τὸν ἄδυτον στέφανον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τῶν παθῶν ἀποκτείνασα, τοὺς ἀοράτους θῆρας Γλυκερία, ὁρωμένους θῆρας οὐκ ἐδειλίασας.

Ὃν ἐκήρυττες Κύριον, πρὸ ὀφθαλμῶν ὁρῶσα Ἀθληφόρε, ὑπεράνω ἔστης πάντων τῶν αἰσθήσεων. Θεοτοκίον.

Οἱ προστάτην σε Δέσποινα, καὶ τῆς ψυχῆς Παρθένε προσδοκίαν, ἀσεβῶς πλουτοῦντες οὐκ αἰσχυνθήσονται.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Φωτισμός.

Φόβον Θεοῦ, ἐν γαστρὶ διανοίας εἰσδεξαμένη, πνεῦμα σωτηρίας ὁμολογίας, καὶ μαρτυρίας, ἔτεκες Γενναιόφρον, παραδόξως στεῤῥῶς ἀθλήσασα, καὶ τὰς ἐναντίας ἀρχὰς θριαμβεύσασα.

Σοῦ τὸ σεπτὸν, καὶ μακάριον Πάθος ἐκμιμουμένη, ἡ δι' ἀπαθείας σοὶ συναφθεῖσα, τάχει προθύμως, ἐν πυρὶ βεβλημένη, ζωοδότα Χριστὲ κραυγάζουσα· ἕτερον ἐκτός σου Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι. Θεοτοκίον.

Ἡ φωτεινὴ, τοῦ Ἡλίου νεφέλη λάμψον μοι αἴγλην, λύουσα τὸν ζόφον τῆς ἁμαρτίας. δίδου μοι χάριν, καὶ παθῶν ἐν τῷ βόθρῳ Θεοτόκε κείμενον ἔγειρον, μόνη τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Λαμπρυνθεῖσα τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, καὶ τῆς καθαρότητος ταῖς ὡραιότησι, κεκοσμημένη Ἔνδοξε, τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ νῦν παρίστασαι.

Τὸν καλὸν ὄντως ἆθλον ἀνύσασα, καὶ τῆς ἀσεβείας τὸν δρόμον τελέσασα, δικαιοσύνης εἴληφας, ἐκ Θεοῦ τὸν ἐπάξιον στέφανον. Θεοτοκίον.

Ἐννοσίκλυτον ἀφροσύνην γινώσκων σε, πάναγνε παθῶν τῆς ἀγνοίας τὸ κάλυμμα, ταῖς σαῖς πρεσβείαις Δέσποινα, ἀποτίθεμαι· δόξα τῷ κράτει σου.

Ὁ Εἱρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΓ'. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γλυκερίας.

Στίχ. Θηρὸς τὸ πικρὸν δῆγμα τῇ Γλυκερίᾳ, Ὑπεργλυκάζον ὡς ἀληθῶς ἦν μέλι.

Τῇ δεκάτῃ τριτάτῃ τίς δάμασε Γλυκερίαν;

Αὕτη ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Ἀντωνίνου τοῦ Βασιλέως, καὶ Σαβίνου Ἡγεμόνος, ἐν Τραϊανουπόλει. Θύοντος οὖν τοῦ Ἡγεμόνος ἐν τῇ Πόλει, αὕτη ἐπιγράψασα ἐπὶ τοῦ μετώπου τὸν τίμιον Σταυρὸν, ἦλθε πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, Χριστιανὴν ἑαυτὴν καὶ δούλην τοῦ Χριστοῦ ὀνομάζουσα. καὶ τοῦ Ἡγεμόνος αὐτῇ παραινοῦντος θῦσαι, εἰσελθοῦσα ἐν τῷ Ναῷ, εὐξαμένη τῷ Θεῷ, κατέβαλε τὸ τοῦ Διὸς ἄγαλμα εἰς γῆν καὶ συνέτριψεν. οἱ δὲ συνόντες Ἕλληνες λίθους ῥίπτοντες κατ' αὐτῆς, οὐκ ἀφικνοῦντο αὐτῆς. Κρεμᾶται οὖν ἐκ τριχῶν καὶ ξέεται, καὶ τῇ εἱρκτῇ βληθεῖσα, ἄσιτος διαμένειν κελεύεται ἐπὶ ἡμέρας πολλάς. ἔνθα δι' Ἀγγέλου δεξαμένη τροφὴν, οὐδὲν κακὸν ἔπαθε, καὶ θάμβος ἔλαβε τὸν Ἡγεμόνα καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ, εὑρόντας πίνακα, καὶ ἄρτους, καὶ γάλα, καὶ ὕδωρ ἀκριβῶς τοῦ Δεσμωτηρίου ἠσφαλισμένου. καὶ οὕτως ἐμβάλλεται ἐν καμίνῳ πυρός. κατενεχθείσης δὲ ἄνωθεν δρόσου, ἐσβέσθη τὸ πῦρ, καὶ ἐξέρχεται ἀβλαβής. ἐπὶ τούτοις δεροτομεῖται τὴν κεφαλὴν μέχρι τοῦ μετώπου, καὶ δεσμεῖται χεῖρας καὶ πόδας, καὶ ὑποστρωθέντων λίθων ἀποτίθεται ἐν τῇ φυλακῇ. ἔνθα ἐπιστασίᾳ Ἀγγέλου λυθεῖσα τῶν δεσμῶν, καὶ ὑγιὴς γεγονυῖα τὴν κεφαλὴν, τὸν δεσμοφύλακα ἐξέπληξεν. ὃς παρ' αὐτὰ ὁμολογήσας τὸν Χριστὸν ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν. ἡ δὲ Μάρτυς πρὸς τὸν Ἡγεμόνα ἀχθεῖσα, θηρίοις ἐκδίδοται. ὧν ἑνὸς ἁψαμένου αὐτῆς, ὡς μὴ φανῆναι μηδὲ πληγὴν μηδὲ μώλωπα, ἀλλ' ἢ δῆγμα καὶ μόνον, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε, καὶ κατετέθη ἐν Ἡρακλείᾳ τῆς Θρᾴκης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σεργίου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Θεοῦ τιμῶν Σέργιος Εἰκόνα, φέρει Ὕβρεις, φυλάττων σῶον τὸ κατ' εἰκόνα.

Οὗτος ὑπάρχων γένους ἐνδόξου καὶ μεγάλου, μέγας καὶ τὴν ψυχὴν ἐγνωρίζετο. παρίσταται οὖν τῷ διώκτῃ καὶ ἀθέῳ Βασιλεῖ, διὰ τὸ τὰς ἁγίας καὶ ἱερὰς Εἰκόνας προσκυνεῖν, καὶ χοίνιον αὐτῷ δεσμεῖται περιαυχένιον, καὶ τῆς ἀγορᾶς πληθούσης, ἄγεται καὶ περιάγεται, καὶ προπηλακισμοὺς καὶ ὕβρεις ἐγκαρτερεῖ, τῶν προσιόντων πάν-

των στερεῖται, καὶ φυλακῇ προσπαλαιπωρεῖ, καὶ πανοικὶ ἅμα γυναικὶ καὶ τέκνοις ὑπερορίζεται, καὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοτρίας δεινῶν κατεντρυφᾷ, θλίψεσι προσπαλαίσας ποικίλαις. ὅθεν κληθεὶς πρὸς Θεοῦ, ἀπολη ψόμενος ἅπασιν ἄξια γέρα παρὰ τοῦ ἀγωνοθέτου Χριστοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παυσικάκου Ἐπισκόπου Συνάδων.

Στ. Ὁ Παυσίκακος παῦσιν ἄρων τοῦ βίου,
Παῦσιν κακῶν εὕρατο τῶν ἐκ τοῦ βίου.

Οὗτος ὁ μακάριος Πατρίδα μὲν ἔσχε πόλιν Ἀπάμειαν, γεννήτορας δὲ τῶν ἐπισήμων καὶ ἀγενῶν, καὶ τῆς ἀληθοῦς τῶν Χριστιανῶν Πίστεως τροφίμους. Ἔτι δὲ νέος ὤν, νηστείᾳ καὶ συντόνῳ δεήσει, καὶ τῇ λοιπῇ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν κατεδάμαζεν. ὅθεν καὶ τὸν ἀσκητικὸν βίον ὑποδύεται. καὶ τρέφεται ἄρτῳ καὶ βραχεῖ ὕδατι, καὶ ἐπιτήδευμα τὸ τῆς Ἰατρικῆς μετέρχεται, σώματα καὶ ψυχὰς ὁμοῦ θεραπεύων. καὶ κατὰ δαιμόνων στρατεύεται, καὶ φυγάδας ἀποτελεῖ. ἀμβλώμματα λύει, συγκεκυφότας ἀνορθοῖ, καὶ ἕτερα παράδοξα ἐπιτελεῖ θαύματα. ὑπὸ δὲ τῆς πάντα δῆλα ποιούσης φήμης τῷ Προέδρῳ Κωνσταντινουπόλεως γνωσθείς, Κυριακὸς δὲ ἦν οὗτος ὁ μακάριος, τῇ Συνάδων Ἐκκλησίᾳ πρὸς αὐτοῦ χειροτονηθεὶς πέμπεται, καὶ αὐτίκα τῇ τοῦ λόγου σφενδόνῃ, τοὺς νοητοὺς λύκους ἀποδιώκει, καὶ τῷ τμητικῷ λόγῳ ὡς σεσηπότα μέλη τεμών, ἔξωθεν βάλλει, ὡς μή τινα βλάβην καὶ τῷ ὑγιεῖ προξενήσωσιν. οὕτω τοῖς ἑαυτοῦ ποιμνίοις τὴν ἀσφάλειαν ἅμα καὶ θεραπείαν βραβεύσας, εἰς Κωνσταντινούπολιν γίνεται, καὶ Μαυρικίῳ τῷ Βασιλεῖ ἐντυχών, τοῦ συνέχοντος αὐτὸν πάθους ἐλευθεροῖ, καὶ τὸ ἐτήσιον τέλος ὅπερ ἐστὶ χρυσίου λίτρα μία τῇ Πόλει αὐτοῦ μετὰ σφραγίδος χρυσῆς, καὶ ἐγγράφου ἐπιδόσεως τὸν Βασιλέα πείθει δωρήσασθαι. ἐπανιὼν δὲ πρὸς τὰ Σύναδα, καὶ ἐν τῷ Σόλινι γενόμενος, ὕδωρ εὐχῇ μόνῃ ἀναβλύσαι πεποίηκε, τὸ δίψος τῶν συνοδοιπόρων παραμυθούμενος. οὕτως οὖν καλῶς καὶ θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, καὶ πολλοῖς σωτὴρ γενόμενος, μεταλλάττεται τὸν βίον, καὶ πρὸς τὰ ποθούμενα διαβαίνει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζʹ. Εἰκόνος χρυσῆς.

Τὸ κάλλος Χριστοῦ, ἐν ἐσόπτρῳ νοητῷ τῷ τῆς ἁγνείας, κατανοοῦσα ἐπεπόθησας, τοῦτο εὐθέως Ἀοίδιμε. καὶ δραμοῦσα τούτου ὀπίσω, δι' ἀθλήσεως ἔψαλλες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡραίαν στολήν, τῶν αἱμάτων ταῖς βαφαῖς πεποικιλμένην, περιθεμένη καθυπέδειξας, τῆς εὐσεβείας τὴν κόσμησιν, πᾶσιν Ἀθληφόρε τοῖς πίστει ἀνυμνοῦσι καὶ ψάλλουσιν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὑμνῶ σε Ἁγνή, πᾶσα φύσις γηγενῶν δοξολογοῦσιν, ὑπερθαυμάζοντες τὸ μυστήριον, τῆς σῆς κυήσεως ἄχραντε, καὶ χαρμονικῶς ἐκβοῶντες, τῷ ἐκ σοῦ ἀνατείλαντι· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ ηʹ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τὸν τῆς ἁγνείας νοητόν, κεκτημένη ἐραστὴν Χριστὸν νυμφίον, σεαυτὴν Ἀθληφόρε, ἐν καθαρότητι νοῦ, καὶ πόνοις θείοις ἐκαλλώπισας, καὶ τούτῳ ἡρμόσθης διὰ τοῦ Μαρτυρίου.

Ἐν συντριβῇ σου τῶν μελῶν, ἐξελέπτυνεν ἐχθρῶν μηχανουργίας, τῶν αἱμάτων ἡ ῥύσις, τῆς ἀθείας δεινῆς, χειμάρρους Σοφὴ ἀπεξήρανε, πέλαγος θαυμάτων ἡμῖν ἀναδειχθεῖσα.

Θεοτοκίον.

Ὢ σὸν οἰκτείρησον ἡμᾶς, τὸν οἰκτίρμονα Θεὸν ἀποτεκοῦσα, ὑπὲρ λόγον Παρθένε, πυρκαϊὰς λογισμῶν, παθῶν τε ἐξαίρουσα καύσωνα, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις ἁγνὴ Θεοκυῆτορ.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὠδὴ θʹ. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ὑπεραρθεῖσα ἁπάσης, σαρκικῆς προσπαθείας, τῷ πόθῳ τοῦ νυμφίου σου Σεμνή, ἄσαρκον βίον ἐπόθησας. διὸ σὺν τοῖς ἀΰλοις, Χριστὸν τὸν ἐραστήν σου νοερῶς, καθορῶσα δοξάζεις, ὡς πάντων ποθεινότερον.

Ἐπὶ πολλὰς τὰς βασάνους, τὸ ἀκίβδηλον πνεῦμα, Κυρίῳ παραδέδωκας τὸ σόν. ὃ τῇ ἀνόδῳ ἐκρότησαν, ἐπουράνιαι Τάξεις· Χριστὸς δὲ πανάλκεισε δεξιᾷ, ἐστεφάνωσε Μάρτυς, νομίμως ἐναθλήσασαν.

Θεοτοκίον.

Ἡ ταῖς φωναῖς καμπτομένη, τῶν θερμῶς σε αἰτούντων, ἡ μόνη τῶν πιστῶν κατα-

φυγή, σῶσον οἰκτείρησον Δέσποινα, διατήρησον βλάβης, ἐκ πάσης καὶ ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ᾄσε μεγαλύνοντας. Ὁ Εἱρμός.

Ὃν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σωματούμενον Θεόν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στ. τῶν Αἴνων στ. τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς. Ἐκτενής, ἡ αʹ.

Ὥρα, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΙΔʹ.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰσιδώρου τοῦ ἐν τῇ Χίῳ.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ϛʹ. καὶ ψάλλομεν στ. προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γʹ. Καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος γʹ. στ. τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δʹ. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἥλῳ πυρπολούμενος, τῆς ἀσεβείας Ἰσίδωρε, ὑπεισῆλθες τὸ στάδιον, θερμῶς τῆς ἀθλήσεως, καὶ βραβεῖον νίκης, Μάρτυς ἀπηνέγκω, κατὰ τῆς πλάνης διδαχαῖς, θεοπαθέσιν ὡραϊζόμενος, Σταυρῷ περιφραξάμενος, τῇ πανοπλίᾳ κατέβαλες, τὸν ἀλάστορα τύραννον, νικηφόρος δεικνύμενος. Ὅμοιον.

Μάστιξι ξεόμενος, τῆς δερματίνης νεκρώσεως, τοὺς χιτῶνας ἐξέδυσαι, στολὴν ἀφθαρσίας δέ, καὶ λαμπρὰν ἐσθῆτα, περιβεβλημένος, θᾶττον τῷ ξύλῳ τῆς ζωῆς, ἀποκαπείσης ζωὴν δρεψάμενος, τὴν ὄντως ἀκατάλυτον, καὶ ἀπελεύτητον Ἔνδοξε. ἥνπερ νῦν ἐμφορούμενος, τοὺς ὑμνοῦντάς σε εὔφρανον. Ὅμοιον.

Ὄντως ὑπερβέβηκε, τὰ τῶν Μαρτύρων παλαίσματα, τῶν ἐπαίνων τὴν σύνθεσιν, καὶ λόγων καὶ ἔννοιαν. οἱ στεῤῥοὶ γὰρ πύργοι, τῆς θεοσεβείας, σῶμα θνητὸν καὶ παθητόν, ἴσον ἡμῖν οὗτοι περικείμενοι, πυρός τε κατετόλμησαν, καὶ τῶν πληγῶν κατεφρόνησαν, ὡς ἐν σώματι πάσχοντες, ἀλλοτρίῳ οἱ ἔνδοξοι.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολ. καὶ οἱ Κανόνες. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς δʹ. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν κλεινὸν Ἰσίδωρον ὑμνῶ προφρόνως.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος πλ. δʹ. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ταῖς σαῖς ἱκεσίαις Μάρτυς Χριστοῦ, Ἰσίδωρε μάκαρ, οὐρανόθεν μοι φωτισμόν, παράσχου καὶ χαίρειν εὐφημῆσαι, τὴν ἑορτήν σου τὴν σεβάσμιον.

Ὁλόκληρον ἔχεις πρὸς τὸν Θεόν, Ἰσίδωρε Μάρτυς, τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχήν· παναμώμον ἔχεις καὶ τὸν βίον, μαρτυρικῶς ἐγγυμναζόμενος.

Νομίμως ῥυθμίσας σου τὴν ψυχήν, Ἰσίδωρε μάκαρ, ὥσπερ ἄσυλον θησαυρόν, τὴν πίστιν ἐκράτησας ἀτρέπτως, τὴν σωτηρίαν παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Κυρίως τεκοῦσα φύσει Θεόν, Κυρίως ἀκούεις, Θεοτόκος καὶ ἀληθῶς, τὴν προσηγορίαν καταλλήλως, τῷ Θείῳ Λόγῳ Ἁγνὴ περιφέρουσα.

Ὠδὴ γʹ. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Λόγῳ κυβερνώμενος, τὰς τῶν παθῶν ὁρμὰς Ἔνδοξε, Μάρτυς Χριστοῦ, ἀρετῶν ἀσκήσει, ἀθλοφόρε ἠμαύρωσας.

Ἔχων ἀκατάπληκτον, τὴν τῆς ψυχῆς ὁρμὴν Ἔνδοξε, πανευσεβῶς, τὴν ὁμολογίαν, ἀβλαβῆ διετήρησας.

Ἵλεων πρεσβείαις σου, τὸν τοῦ παντὸς Κριτὴν ἔργασαι, τοῖς εὐλαβῶς, τὴν σὴν εὐφημοῦσιν, Ἀθλοφόρε πανήγυριν.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τὸ φρόνημα, τὸ τῆς σαρκὸς ἡμῶν Δέσποινα, καὶ τὴν ψυχήν, ζώωσον Παρθένε, τῶν ἐν πίστει ὑμνούντων σε.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα. Ἦχος γʹ. Τὴν ὡραιότητα.

Ἀγωνισάμενος κατὰ τοῦ ὄφεως, ἔστησας τρόπαιον Μάρτυς Ἰσίδωρε. ἐκ τῆς Αἰγύπτου γὰρ φωστήρ, αὐγάζων τὴν εὐσέβειαν, πᾶσιν ἐξανέτειλας, τὰς κινήσεις ποιούμενος, πρὸς τὸν ἀνατείλαντα, ἐκ Παρθένου θεόπαιδος. δι' ὃν σφαγιασθεὶς ἀθλοφόρε, θῦμα εὐῶδες γεγένησαι.

Ὠδὴ δʹ. Σύ μου Χριστέ, Κύριος.

Ὅλον ἐν σοί, τὸν λόγον εἰσοικισάμενος, στρατιώτης ὡς ἀκαταγώνιστος, τυραννικὴν ἤχμασας ὀφρύν, καὶ τροπαιοφόρος, ἐντεῦ-

θεν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Βιβλιοθήκη

θεν Μάκαρ γενόμενος, στεφάνους ἀμαράντους, ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω, πανσοίδιμε Μάρτυς Ἰσίδωρε.

Νεανικῶς, καταδιώξας Ἰσίδωρε, τοὺς ἐχθρούς σου, τούτους κατέλεασας, τῷ φοβερῷ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ, περιπεφραγμένος, ἰσχύϊ περιζωσάμενος, καὶ τοὺς μισήσαντάς σε, ἐξωλόθρευσας κράζων· τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ἰχνηλατῶν, τὰ τοῦ Δεσπότου Παθήματα, ἐμιμήσω, θάνατον ἑκούσιον, τὸν δι' αὐτόν, θέλων ὑποστάς. ὅθεν ἀκηράτου, ζωῆς σε Μάρτυς ἠξίωσεν, ὁ Κύριος τῆς δόξης, οὗ χερσὶν ἐναπέθου, τὴν ψυχήν σου παμμάκαρ Ἰσίδωρε. Θεοτοκίον.

Σωματωθεὶς, ἀνακαινίζει τὸν ἄνθρωπον, ὅλος ὅλῳ, Πάναγνε ἑνούμενος, ὁ Πατρικοὺς, κόλπους μὴ λιπών, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, οἰκῆσαι καταδεξάμενος, ὁ πλούτῳ εὐσπλαγχνίας, ἑκουσίως πτωχεύσας, καὶ πλουτίσας τὸν Κόσμον Θεότητι.

Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἱερεῖον προσήχθης, ἄμωμον καὶ τέλειον τῷ σῷ Δεσπότῃ Χριστῷ, καὶ τυθεὶς προθύμως, καὶ τὸ αἷμά σου ῥάνας Ἰσίδωρε, κοινωνὸς τοῦ Πάθους, καὶ τῆς αὐτοῦ νῦν Βασιλείας, χρηματίζεις ἀξίως συμμέτοχος.

Δυναμούμενος Σῶτερ, τῇ παντοδυνάμῳ σου θείᾳ κατέσβεσε, τὴν ἀχλὺν τῆς πλάνης, ὁ καλλίνικος Μάρτυς Ἰσίδωρος, ἐκτμηθεὶς τὴν κάραν, σοὶ τὴν ψυχὴν τῷ ζωοδότῃ, εὐκλεῶς ἐναπέθετο Δέσποτα.

Ὡραΐζεται Μάκαρ, τοῖς σοῖς προτερήμασιν ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, καὶ φαιδρύνεταί σου, ταῖς τῶν ἄθλων ἐνστάσεσιν ἔνδοξε. πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, σὺ γὰρ στερρῶς μέχρις αἱμάτων, ἀνθισάμενος ὤφθης Ἰσίδωρε. Θεοτοκίον.

Ὑπωθεῖσαν τὴν φύσιν, τὴν τῆς ἀνθρωπότητος τῇ παραβάσει τὸ πρίν, καὶ δεινῶς φθαρεῖσαν, καὶ θνητὴν γενομένην ἀνέστησας, τὴν πηγὴν τεκοῦσα, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἀθανασίας, Θεοτόκε πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ ς΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ὁλόκληρον πρὸς Θεὸν τὴν ἔφεσιν, κεκτημένος Ἀθλοφόρε παμμάκαρ, τῶν ἀγαθῶν, τὸ ἀκήρατον ὄντως, τῶν ἐπιγείων τὸν πόθον ἠμαύρωσας, καὶ ἔδραμες ἀναβοῶν· ἐκολλήθην ὀπίσω σου Δέσποτα.

Νυμφίος ὡς ἐκπρεπὴς Ἰσίδωρε, καλλοναῖς μαρτυρικαῖς διαπρέπων, πρὸς οὐρανοὺς, ἀνελήλυθας χαίρων, καλλοποιῷ λαμπηδόνι παρίστασθαι, δεόμενος διαπαντὸς, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Ὑπέφερες ἀθλητὰ σφαττόμενος, προορῶν τὴν δι' αἰῶνός σοι δόξαν, καὶ τὴν τρυφὴν τὴν ἀΐδιον ὄντως, μετὰ Μαρτύρων ὡς Μάρτυς ἀήττητος, ἀπείληφας πανάληθῶς, στεφηφόρε παμμάκαρ Ἰσίδωρε.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ τοῦ Δεσπότου σκήνωμα, καὶ λαμπραῖς τῆς παρθενίας ἀκτῖσι, φωτοειδῶς, ὥσπερ κεῖνον ἐκλάμψαν, τῆς ἀκανθώδους ἐν μέσῳ συγχύσεως. σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, τῶν πταισμάτων παράσχου μοι ἄφεσιν. Ὁ Εἱρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΔ΄. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰσιδώρου.

Στίχ. Ἔσφαξεν Ἰσίδωρον ἐλπὶς τοῦ στέφους,
Καὶ πρὸς τομὴν ἤπειγεν ἐξ ἧς τὸ στέφος.
Τῇ δὲ τετάρτῃ καὶ δεκάτῃ Ἰσίδωρος ἐλάσθη.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ Βασιλέως, ἕλκων τὸ γένος ἀπὸ Ἀλεξανδρείας τῆς Πόλεως. στρατευόμενος δὲ, τὴν τοῦ Ὀπίωνος τάξιν ἔταχε. καταίρας δὲ ἐν Χίῳ τῇ νήσῳ, μετὰ στρατιωτικῶν πλοίων ὧν ἐναυάρχει Νουμέριος, διαβάλλεται ὑπὸ Ἰουλίου Κεντυρίωνος, ὅτι φησὶ, σέβεται τὸν Χριστὸν, καὶ τοῖς παρ' ἡμῖν θεοῖς οὐ προσάγει σέβας. τοῦ δὲ Ἁγίου Ἰσιδώρου διαπρυσίως ὁμολογήσαντος τὸν Χριστὸν, ὁ Νουμέριος τὸ ἀμετάθετον αὐτοῦ κατιδὼν, προσέταξε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου οὕτω στέφανον ἔληφεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μαξίμου.

Στίχ. Φωνῇ μεγίστῃ Μάξιμος Θεὸν μέγαν,
Ἔφησε Χριστὸν, καὶ κατεστέφθη λίθοις.

Οὗτος ὁ μακάριος, παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύξας, καὶ πολλοὺς χειραγωγήσας πρὸς τὴν εὐσέβειαν, διαφόρους ὑπομείνας αἰκίας, ἔσχατον λίθοις βληθεὶς, καὶ οἰονεὶ στεφανωθεὶς ὑπ' αὐτῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεράποντος.

Στίχ. Ὤφθης Θεράπων, οἷα Θύτης τοῦ Λόγου,
Ὤφθης θεράπων καὶ δι᾽ αἵματος Πάτερ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος πόθεν μὲν ἦν, καὶ πόθεν ὥρμητο, ἢ ἐκ τίνων ἔφυ, ἢ καθ᾽ οὓς ἐγένετο χρόνους, ἢ τίσι παραταξάμενος, ἐνίκησεν ἀθρῶν τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον, οὐκ ἔχομεν εἰπεῖν, τῶν ὑπομνημάτων αὐτοῦ συνδιαφθαρέντων τῷ χρόνῳ. Ὅτι δὲ τὸν μονήρη βίον εἵλετο, δηλοῦσιν αἱ εἰκόνες αὐτοῦ, ἐπὶ τοιαύτης ἰδέας καὶ σχήματος αὐτὸν ἀναγράφουσαι· καὶ ὅτι Ἐπίσκοπος κατὰ τὴν Κυπρέων γέγονε Νῆσον, καὶ ὅτι τῷ Χριστῷ προσηνέχθη δι᾽ αἵματος, καὶ τὸν ἀθλητικὸν ἀγῶνα διήνυσεν, ἐξ ἀρχαίας φήμης κατὰ διαδοχὴν παραλήφαμεν, καὶ ἀγράφως παρὰ τῶν προγενεστέρων διδαχθέντες πιστεύομεν. Ἀνηνέχθη δὲ τὸ τίμιον αὐτοῦ Λείψανον, πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν, τῶν Ἀγαρηνῶν βουλευσαμένων τῇ Κυπρέων Νήσῳ ἐπιθέσθαι, αὐτοῦ τοῦ Ἁγίου δι᾽ ἐπιφανείας μετατεθῆναι κελεύσαντος. καὶ νῦν ἔνθα κεῖται, πηγὰς θαυμάτων ἀναβλύζει ἑκάστοτε.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Νῦν ἐλλαμπόμενος Τρισμάκαρ, τῇ τοῦ Πνεύματος αὐγῇ τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, ἐλλαμφθῆναι σὺν σοὶ εὐδόκησον βοῶντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὢ Τῶν καλλίστων σου ἀγώνων, δι᾽ ὧν ἔλυσας τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, καὶ Τυράννους δεινοὺς κατῄσχυνας κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Η Ἄναγνε Δέσποινα Παρθένε, τῶν πταισμάτων μου τοὺς μώλωπας ἐλαίῳ, συμπαθείας τῆς σῆς θεράπευσον βοῶντος· Εὐλογημένος Δέσποινα, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ῥᾳδιουργίαις ᾤετο, ὑποκλέπτειν ὁ Τύραννος, τῆς σῆς καρτερίας τὸ στερρὸν καὶ εὔτονον, τρισμάκαρ Ἰσίδωρε, πρὸς τὴν αὐτοῦ κακόνοιαν. ἀλλὰ σὺ θεόφρον, τῷ Θεῷ ἀνεβόας· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁλολαμπτὴς ὡς ἥλιος, ἱλαρόν σου τὸ πρόσωπον, τῇ τοῦ μαρτυρίου χαρμονῇ ἐφαίνετο. ἀμνὸς γὰρ ὡς ἄμωμος, σφαγιασθεὶς προσήχθης Θεῷ. ᾧ ὡς πλαστουργῷ μελῳδικῶς ἀνεβόας· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοειδὲς τὸ σῶμά σου, τοῖς ποθοῦσιν ἐδείκνυτο, τῆς Ἀγγελικῆς δορυφορούσης τάξεως, ἀστράπτον Ἰσίδωρε, μαρμαρυγαῖς τῆς χάριτος, θαυματοποιΐαις τε ποικίλαις ἐμπρέπον, δωρούμενον ἑκάστῳ, τὰς ἰάσεις ἐμφρόνως, καὶ σάλου ἐξαρπάζον, σαφῶς καὶ ἐκ κινδύνων.

Θεοτοκίον.

Ῥητορευόντων γλῶσσαί σε, εὐφημῆσαι οὐ σθένουσιν, ὦ Θεογεννῆτορ, Μαριὰμ Θεόνυμφε. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν ἐπὶ πάντων Κόρη ἁγνή, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμου νηδύος. ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ η΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ὁ Πλούτῳ εὐσπλαγχνίας συγκαταβάς, καὶ πτωχεύσας Σταυρόν τε καὶ Θάνατον, ὑπὲρ ἡμῶν, θέλων ὑπομείνας ὡς ἀγαθός, τὸν δι᾽ αὐτόν σε θάνατον, βλέπων ὑπομείναντα καρτερῶς, αὐτοῦ τῆς Βασιλείας, Ἰσίδωρε τρισμάκαρ, συγκληρονόμον ἀπειργάσατο.

Νομίμως σῶν αἱμάτων ἐπὶ τῆς γῆς, οἱ κρουνοὶ ἐκχυθέντες Ἰσίδωρε, ἐν Οὐρανοῖς, χλαῖναν σοι ἐφοίνιξαν εὐπρεπῶς, ἐξυφασμένην χάριτι. ἣν νῦν ἐνδυσάμενος τῷ Χριστῷ, παρέστης ἐν θαλάμοις, τρισμάκαρ οὐρανίοις, στεφανηφόρε Μάρτυς ἔνδοξε.

Ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Χριστόν, ἱκετεύων μὴ παύσῃ Ἰσίδωρε, ἐκ πειρασμῶν, ζάλης τε καὶ θλίψεως καὶ παθῶν, τοὺς ἐκτελοῦντας ῥύσασθαι, μνήμην σου ἀξίως τὴν ἱεράν· ψυχῶν τε σωτηρίαν, αἰτούμενος τρισμάκαρ, σῆς κληρουχίας καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα ὡς τεκοῦσα καὶ λυτρωτήν, σωτηρίας με Κόρη ἀξίωσον, ἐπιτυχεῖν, πανάγνε

παισ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

πταισμάτων μου τὰς σειράς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις λῦσαι. πάντα γὰρ ὡς θέλεις σὺ κατορθοῖς, ὡς φέρουσα ἐν κόλποις, τὸν πάντων Βασιλέα, τὸν ἀγαθότητι ἀσύγκριτον.

ᾨδὴ θ΄. Εἱρμός. Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτο ὁ Οὐρανός.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΙΕ΄.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παχωμίου τοῦ μεγάλου. Καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀχιλλίου Ἀρχιεπισκόπου Λαρίσσης τοῦ Θαυματουργοῦ.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι προσετέθη καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλλίου Ἀκολουθία ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ. Ἴδε φύλλ. 66.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ΄. Καὶ τοῦ Ὁσίου Παχωμίου γ΄. Ἦχος πλ. β΄.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλην σου τὴν ἔφεσιν, πρὸς τὸν Θεὸν ἀνατείνας, κοσμικὴν τερπνότητα, ὡς μὴ διαμένουσαν καταλέλοιπας· καὶ Χριστῷ πάνσοφε, σεαυτὸν ἀνέθου, ὁλοτρόπως δι' ἀσκήσεως, ἐκκαθαιρόμενος, καὶ καρτερικὴν ἐνδεικνύμενος, τὴν ἔνστασιν Παχώμιε, πρὸς τὰ τῶν παθῶν ὑπεκκαύματα· καὶ τῇ συνειδήσει, μαρτύριον θεόφρον ὑποστάς, ὡς νικηφόρος ἀπείληφας, στέφος τὸ ἀμάραντον.

Ὅμοιον.

Ὅλος νῦν ἐξεγένετο, ἐκ πρακτικῆς θεωρίας, διακόψαντι σώματος, τὸ παχὺ προκάλυμμα, καὶ προσπάθειαν, τῆς σαρκὸς ῥήξαντι, τῷ Θεῷ κραθῆναι, ταῖς ἐκεῖθεν ἀστραπτόμενος αὐγαῖς καὶ χάρισι, καὶ θεουργικοῖς ἀμαρύγμασι, καὶ νεύσεσι θεούμενος, καὶ τοῖς πρὸς τὸ κρεῖττον ὑψώμασι. καὶ νῦν Θεοφόρε, μακάριος γενόμενος Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Ἅπασαν τὴν αἴσθησιν, ὑπεραρθεὶς τῷ Δεσπότῃ, καθαρῶς ὡμίλησας, τῆς σαρκὸς γενόμενος ἔξω πάντιμε, λογισμῷ κρείττονι, τῶν παθῶν κρατήσας, καὶ δαιμόνων τὰ φρυάγματα, καταστρεψάμενος, καὶ καταπατήσας Παχώμιε. καὶ νῦν ἐνδιαιτώμενος, τοῖς ἐπουρανίοις σκηνώμασι, πάντων τῶν τιμώντων, τὴν μνήμην σου μνημόνευε Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος δ΄.

Κρίνον σε ἔρημος ἐξήνθησε Πάτερ, ἅπαντας εὐωδιάζον, ἐξ ἀρετῶν τῆς πράξεως, καὶ τερπνὸν ἐκ σοφίας τῆς ἐκ θεωρίας, ὡς ἐπαμφοδέξιος. καὶ τῇ τοῦ τελείου εὐδοκιμήσει, ἀπολαβὼν τὴν κρείττονα ψῆφον, ἔκ τε τοῦ λόγου καὶ τοῦ βίου σου, ἔκ τε τῶν ἔργων καὶ τῆς Πίστεως, εὐηρέστησας Χριστῷ τῷ Θεῷ, αὐτὸν καθικέτευε Παχώμιε θεόληπτε, καὶ ἡμᾶς εὐαρεστεῖν αὐτῷ, καὶ σὺν σοὶ τυχεῖν τῆς ἄνω κληρουχίας.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στ. στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, ἦχος πλ. δ΄.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν Παχώμιε. διὰ γάρ σου τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν πορεύεσθαι ἔγνωμεν. μακάριος εἶ τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὁσίων συμμέτοχε καὶ Δικαίων. μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Τροπάριον τοῦ Ὁσίου, ἦχος πλ. α΄.

Ἀγελάρχης ἐδείχθης τοῦ Ἀρχιποίμενος, Μοναστῶν τὰς ἀγέλας Πάτερ Παχώμιε, πρὸς τὴν μάνδραν ὁδηγῶν τὴν ἐπουράνιον, καὶ τὸ πρέπον Ἀσκηταῖς, ἐκεῖθεν σχῆμα μυηθείς, καὶ τοῦτο πάλιν μυήσας. νῦν δὲ σὺν τούτοις ἀγάλλῃ, καὶ συγχορεύεις ταῖς οὐρανίαις σκηναῖς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, Ἀνάγνωσις εἰς τὸν βίον τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ς΄. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Παχωμίῳ τὸν αἶνον ἀκόπως πλέκω.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Πεποιθὼς χρηστότητι τῶν σῶν, τρόπων προθυμότατα, σοὶ τὴν ᾠδήν, προσφυῶς ἀνακρούομαι. ἀλλά μου θεσπέσιε, τὴν διάνοιαν, φωτοβόλοις ἐλλάμψεσι, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, λάμπρυνον Παχώμιε πανάριστε.

Ἀπαθείας ἔρωτι θερμῶς, Πάτερ κατεχόμενος, τὰς ὑλικάς, τῶν παθῶν

κατεμάρανας, ἀφορμὰς Παχώμιε, καὶ κατέλαβες, δι᾽ ἀγάπης πτερούμενος, πᾶσαν τὴν πηγαίαν, ἔλλαμψιν παμμάκαρ τῆς Θεότητος.

Χαρμονῆς ἐνέπλησας πολλῆς, οὐρανῶν τὰ τάγματα, τὴν νοητὴν, ἐπιγνοὺς πάσης Κτίσεως. ἐν φρουρᾷ γὰρ ἔμαθες, κατεχόμενος, τὴν ἀπόῤῥητον δύναμιν, τούτου Θεοφόρε, πίστεως τὸ δόγμα παιδευόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα πέφηνας Ἁγνὴ, πάσης ἀοράτου τε, καὶ ὁρατῆς ἀπαρθένε Κτίσεως. τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς ηὐδόκησε, σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου. ᾧ σὺν παῤῥησίᾳ πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ γ΄. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Ὡς ἔλαφος προσέδραμες, πρὸς τὸ ὕδωρ Ὅσιε, καὶ ῥαντισθεὶς Βαπτίσματι, τῷ ἁγίῳ τὴν δρόσον εἴληφας, δι᾽ ἧς κατεγλυκάνθη ἡ καρδία σου.

Μὴ φέρουσαι τὸ σύντονον, καθορᾶν σου Ὅσιε, τῶν δυσμενῶν αἱ φάλαγγες, θεοφόρε τὸ τῆς ἀσκήσεως, παρασμοὺς σοι ποικίλους ἐπεκτήναντο.

Ἱερὰν ὡς κτησάμενος, πολιτείαν γέγονας, τῶν Ἀσκητῶν Παχώμιε, νομοθέτης καὶ προηγούμενος, Χριστῷ τούτους προσάγων πανοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου. διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Ὁ Εἱρμός. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν δακρύων τοῖς ὄμβροις σου τὴν ψυχὴν, καταρδεύσας πλουσίως Πάτερ Σοφὲ, πολύχουν ἐθέρισας, ἀρετῶν σου τὸν ἄσταχυν. καὶ ποιμὴν θρεμμάτων, Ὁσίων γενόμενος, ἐπὶ χλόην ταῦτα, ἀσκήσεως ἔθρεψας. ὅθεν ἀναλύσας, ἐκ τοῦ βίου ἐνδόξως, Πατέρων Παχώμιε, τοῖς χοροῖς συνηρίθμησαι. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ὡς ἄριστος, κυβερνήτης ἐγένου Παχώμιε, Μοναστῶν συστήματος. δι᾽ ἐμπειρίας γὰρ πάνσοφε, Πάτερ κεχρημάτισαι, τῇ ἀρετῇ ἀνεγείρων φροντιστήρια.

Τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου τὴν αἴγλην δεξάμενος, ἀστὴρ φαεινότατος, λάμπων τῇ χάριτι γέγονας, πᾶσιν οὓς ὡδήγησας, εἰς σωτηρίας λιμένα σοῖς διδάγμασιν.

Ὁ βίος σου, θεοφόρε παμμάκαρ Παχώμιε, κανὼν ἀκριβέστατος, τῶν Μοναζόντων γεγένηται. ᾧ νῦν πολιτεύονται, οἱ σοῖς ἑπόμενοι Πάτερ θείοις δόγμασιν.

Ἡττώμενος, τοῦ Δεσπότου τῷ πόθῳ κατέσβεσας, σαρκὸς τὴν ἀπάθειαν, δι᾽ ἐγκρατείας Παχώμιε. ὅλον δὲ τὸν βίον σου, ὡς εὐπρόσδεκτον θῦμα καθιέρωσας.

Θεοτοκίον.

Σὲ λιμένα, σωτηρίας καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες πιστοὶ ἐπιστάμεθα. σὺ γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν κινδύνων λυτροῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ ε΄. Μεσίτης Θεοῦ.

Ἀγάπῃ Θεοῦ, διδαχαῖς ὡμίλησας τοῦ Πνεύματος, ἐξ ὧν φωτιζόμενος, ἀρετῆς ἀκρότητα κατείληφας, τῶν παθῶν ἀπαλλάξας τὴν τῆς ψυχῆς κατάστασιν.

Ἱκέτην τὸν σὸν, Ἀσκητὴν προσάγομέν σοι Δέσποτα, δι᾽ αὐτοῦ αἰτούμενοι, φωτισμὸν τῆς χάριτος καὶ γνώσεως, καὶ τῇ σῇ παντευχίᾳ, διαπαντὸς φυλάττεσθαι.

Νευρώσας τὸν νοῦν, ἐντολῶν τηρήσεσι Παχώμιε, τῆς σαρκὸς τὸ σκίρτημα, τῇ σῇ ἐγκρατείᾳ κατεμάρανας, καὶ ποιμὴν ἀνεδείχθης, θεοφιλοῦς συστήματος.

Θεοτοκίον.

Δυσώπει τὸν σὸν, Υἱὸν καὶ Κύριον Παρθένε ἁγνὴ, αἰχμαλώτοις λύτρωσιν, τοῖς ἐξ ἐναντίας περιστάσεως, ἐπὶ σοὶ πεποιθόσιν, εἰρηνικὴν δωρήσασθαι.

Ὠδὴ ς΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὀλεθρίων πνευμάτων ἐπάτησας, Πάτερ μηχανήματα, τὴν τοῦ Δεσπότου σου, ἐνδεδυμένος δύναμιν, καὶ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ φραττόμενος.

Νουνεχῶς τῶν προσκαίρων προέκρινας, τὰ διαιωνίζοντα, πόνοις ἀσκήσεως, ἐγκαρτερήσας Ὅσιε, καὶ ψυχῶν οἰκονόμος γενόμενος.

Ἑκουσίως πτωχεύσας τῷ πνεύματι, Πάτερ τὴν ἀθάνατον καὶ ἀδιάδοχον, ἐν Οὐρα-

ρανοῖς ἀπόλαυσιν, καὶ τὸν ἄφρασον πλοῦτον ἀπείληφας. Θεοτοκίον.

Ὑπεράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα. Ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Φωστὴρ φαεινὸς, ἐδείχθης ἐν τοῖς πέρασι, τὴν ἔρημον δὲ, ἐπόλισας τοῖς πλήθεσι. σεαυτὸν ἐσταύρωσας, τὸν Σταυρόν σου ἐπ᾽ ὤμων ἀράμενος, καὶ ἀσκήσει τὸ σῶμα κατέτηξας, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΕ΄. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παχωμίου τοῦ Ταβεννησιώτου.

Στίχ. Ὁ Παχώμιος λεπτύνων σαρκὸς πάχος,
Ψυχῇ συνῆγε πρὶν μεταστῆναι στέαρ.
Σαρκὸς τινάξας πρὶν Παχώμιος πάχος,
Σχήματι καὶ πράγματι μιμεῖται Νόας.
Πέμπτῃ καὶ δεκάτῃ Παχώμιον εὖθεν ἄειραν.

Οὗτος ἦν ἐξ Αἰγύπτου τῆς Θηβαΐδος τῆς κάτω, κατὰ τοὺς χρόνους Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου Βασιλέως. εἶχε δὲ γονεῖς εἰδωλοθύτας. μεθ᾽ ὧν ἀπερχόμενος ἐν τῷ εἰδωλείῳ, ἤκουε τοῦ νεωκόρου πρὸς τοὺς αὐτοῦ γεννήτορας, λέγοντος· ἄρατε τὸν τῶν θεῶν ἐχθρὸν τῶν ἐνταῦθα, καὶ ἀπελάσατε τοῦ δαιμονίου. ἀλλὰ καὶ τοῦ οἴνου τῆς σπονδῆς ὁ Ὅσιος πιὼν, ἐξέμεσε. Συμπροϊούσης δὲ τῆς ἡλικίας, τοῖς στρατιωτικοῖς ἐτάχθη καταλόγοις, καὶ ἐν βραχεῖ τὴν στρατείαν καταλείψας, ἀνέρχεται εἰς τὴν ἄνω Θηβαΐδα. δέχεται δὲ τὸ εἰς Χριστὸν Βάπτισμα, καὶ τὸν μονήρη βίον ἐνδύεται, καὶ πρὸς τὴν ἔρημον ἀποτρέχει. ἔνθα κατά τινα τόπον τῆς Ταβεννησίας, ἄνωθεν αὐτῷ φωνῆς ἐνεχθείσης, δι᾽ ἧς ἀφυΐαν ἐδήλου τοῦ τόπου, καὶ τὸ πλῆθος τῶν συνελευσομένων, ἐπήξατο Μοναστήριον. Τῷ χρόνῳ οὖν πολλῶν συνδραμόντων, προσῆλθε καὶ Θεόδωρος ὁ ἡγιασμένος, καὶ γενόμενος αὐτοῦ μαθητὴς καὶ ζηλωτὴς, ἔν τε τῷ κατ᾽ ἀρετὴν βίῳ, καὶ τοῖς θαύμασιν αὐτῷ συνεξέλαμψεν. καὶ τοσοῦτον δι᾽ ἀπαθείας πρὸς θεωρίας ὕψος ἀνήχθησαν, ὡς καὶ τὰς ἀνόδους τῶν μακαρίων ψυχῶν, νοερῶς καθορᾷν, καὶ τὰ πόρρωθεν ὡς ἐνεστῶτα προβλέπειν, καὶ περὶ τῶν μελλόντων προλέγειν. πρὸ δὲ τῆς ἐκ τοῦ βίου ἀναλύσεως τοῦ Ἁγίου, ἀριθμηθὲν τὸ τῶν Μοναχῶν πλῆθος, ὅπερ προσῆλθεν αὐτῷ, εὑρέθη ἀνδρῶν χιλίων τετρακοσίων. κἀκ τούτου δῆλον, ὅτι θεῖός τις ἦν ἀνὴρ, καὶ τὴν ἀρετὴν ἀπρόσιτος. οὐ γὰρ τρυφῆς ἡγουμένης, οὐδὲ τῆς κατὰ σάρκα ἡδυπαθείας, αἷς οἱ πολλοὶ χαίροντες, προσίασιν ἀπανιστάμενοι τῶν οἰκείων, ἀλλ᾽ ἐγκρατείας καὶ τῶν κατ᾽ ἄσκησιν πόνων, τοὺς τρόπους θαυμάζοντες τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τὴν Ἀγγελικὴν διαγωγὴν ζηλοῦντες αὐτοῦ. Τελειωθεὶς δὲ ἐν Χριστῷ, ἐν τῇ αὐτοῦ Μονῇ κατατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀχιλλίου Μητροπολίτου Λαρίσσης.

Στίχ. Λαλεῖ Λάρισσα σὰς ἀριστείας ξένας,
Μνήμην ἔχουσα καὶ θανόντος σου Πάτερ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, ἐξ εὐσεβῶν γεννητόρων φὺς καὶ ἀναδοθείς. δι᾽ ὧν εὐσέβειαν, καὶ θεοσέβειαν, μετὰ τῶν ἔξωθεν μαθημάτων, καὶ τὴν ἀνωτάτω Φιλοσοφίαν ἐκπαιδεύεται. πάσαις δὲ ταῖς κατὰ Θεὸν ἀρεταῖς ἑαυτὸν κατακοσμήσας, Ἀρχιερεὺς τῆς δευτέρας Θετταλίας ἐν τῇ Λαρισσαίων παρὰ πάντων τῶν τὴν Ἑλλάδα κατοικούντων ἀναγορεύεται. καὶ ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν μεγάλῃ Συνόδῳ παραγενόμενος, καὶ μέχρι τέλους τοῖς Πατράσι συγκαμὼν, καὶ συναγωνισάμενος, καὶ τὸν Ἄρειον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ καθελὼν, καὶ ἀναθέματι παραπέμψας, αὖθις εἰς Λάρισσαν ἔρχεται. καὶ ναοὺς εἰδωλικοὺς πλείστους καταστρεψάμενος, καὶ δαίμονας ἐξ ἀνθρώπων διώξας, καὶ ἄλλα πάμπολλα θαύματα κατεργασάμενος, ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον ἀπέλιπεν, εὐκτηρίους οἴκους ἐκ βάθρων αὐτῶν ἀνεγείρας, καὶ παντοίως κατακοσμήσας.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ἰσχὺν ἐνδυσάμενος τὴν τοῦ Δεσπότου, ὡς χοῦν ἡδυπάθειαν, τοῦ βίου κατεπάτησας, τῷ πόθῳ βαλλόμενος, τῆς ἀκηράτου ζωῆς. ἧς νῦν καὶ μετέσχηκας χοροῖς, Ἀγγέλων Πάτερ συναυλιζόμενος.

Καρδίαν κτησάμενος καθαρωτάτην, ἰδεῖν κατηξίωσαι, τὸν πᾶσιν ἀθεώρητον. ἐντεῦθεν μακάριος, ὡς ἡ ὑπόσχεσις, Πάτερ ἐχρημάτισας ὑμνῶν, τὴν δοξαστικὴν καὶ ὑπερένδοξον.

Ὀρθόδοξον φρόνημα σὺ κεκτημένος, Μονάδα τρισάριθμον, Τριάδα ὁμοούσιον, Παμμάκαρ ἐκήρυξας. καὶ τὴν τοῦ Λόγου, φρικτὴν σάρκωσιν ἐδίδαξας ὑμνεῖν, τὴν Θεοτόκον τὴν Ἀειπάρθενον.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων Ἁγίαν σε κατανοοῦμεν, ὡς μόνην κυήσασαν, Θεὸν τὸν ἀναλλοίωτον, Παρθένε ἀμόλυντε, Μῆτερ ἀνύμφευτε. πᾶσι γὰρ ἐπήγασας πιστοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν τῷ θείῳ τόκῳ σου.

Ὠδὴ η΄. Κάμινός ποτε.

Τὰς τῶν Ἀσκητῶν, σοφὰς ὑποτυπώσεις, πρὸς τοῦ Ἀγγέλου ἐμυήθης Σοφέ, ἐκ θείου προστάγματος. αἷς περ νῦν ἐκτρεφόμενοι, οἱ εὐσεβείας τρόφιμοι, κράζομεν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὥσπερ ἀστραπή, μεγίστης φρυκτωρίας, ἡ πολιτεία διαλάμπουσα, τοῖς πᾶσιν ἀνέτειλε, τῆς ἀσκήσεώς σου Πάνσοφε, τοῖς εὐσεβῶς τῷ Κτίσαντι, κράζουσιν εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Σὲ τὸν ὑπὲρ νοῦν, Πατρὸς ἐξ ἀγεννήτου, πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθέντα Χριστέ, δοξάζων ἐκήρυξεν, ὁ Παχώμιος ὁ ἔνδοξος, καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, μίαν τὴν τῆς Τριάδος, φύσιν αἰδῶς καὶ Θεότητα.

Ἡλίου σε φωτός, Παρθένε Θεομῆτορ, οἱ εὐσεβοῦντες ὀνομάζομεν. Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, ἑνωθὲν σαρκὸς παχύτητι, ὑπερφυῶς ἐγέννησας, πάναγνε ὃν ὑμνοῦμεν, πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

Κάμινός ποτε, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι.

Ὠδὴ θ΄. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Λαμπάσι τῆς χάριτος, καταυγασθεὶς Παχώμιε, ὡς πιστὸς ὑπηρέτης Θεῷ παρίστασαι, καὶ κατατρυφῆσαι τῆς δόξης, ἀξιωθείς, τῆς ἀκαταλύτου. διὸ τὴν σεβάσμιον, ἑορτήν σου μεγαλύνομεν.

Ἐπλάκη σοι στέφανος, ὡς νικητῇ Παχώμιε, δεξιᾷ ζωηφόρῳ καὶ παντοκράτορι, καὶ νῦν τοὺς ὑμνοῦντας σὴν μνήμην, τὴν εὐκλεῆ, ἀξίωσον μάκαρ, τυχεῖν τῆς ἀφέσεως, τῶν πταισμάτων παναοίδιμε.

Καρποὺς νῦν δρεπόμενος, τῶν πόνων σου Παχώμιε, τῆς χαρᾶς ἀπολαύεις τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν. ἀλλὰ νῦν πρέσβευε σωθῆναι, τοὺς φοιτητάς, Χριστὸν μὴ ἐλλίπῃς, τοὺς σὲ νῦν γεραίροντας, καὶ τιμῶντας ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ὡς τέκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐράνιον, ἐν γαστρὶ δεξαμένη ἡμῖν ἐκτέτοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδόντα, τοῖς εὐσεβῶς, αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν πανάμωμον, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

Ὁ Εἱρμός.

Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν, τὰ ἐσκορπισμένα. διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στ. Στ. προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΕ΄.

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀχιλλίου, Ἀρχιεπισκόπου Λαρίσσης τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. δ΄. Ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἔχρισέ σε Κύριος, Ἱεραρχίας τῷ χρίσματι, Θεοφόρε Ἀχίλλιε, ἐντεῦθεν ἐποίμανας, τὸν λαόν σου μάκαρ, ἐν δικαιοσύνῃ, ἐπὶ νομαῖς δογματικαῖς, καὶ ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως. διό σου τὸ μνημόσυνον, ἐπιτελοῦντες βοῶμέν σοι· ἐθαυμάστωσε Κύριος, ἐπὶ γῆς σε μακάριε.

Ἐξαίσιον γέγονεν, ἐν τῇ σεπτῇ φανερώσει σου, καὶ παράδοξον ἄκουσμα. ὁ βλύσας γὰρ νάματα, ἐξ ἀγόνου πέτρας, τοῖς Ἰσραηλίταις, αὐτὸς καὶ νῦν θαυματουργῶν, αὐτεξουσίως πάντα δυνάμενος, ἐκ λίθου βλύσαι ἔλαιον, ὡς ἀγαθὸς παρεσκεύασε, προτιθέμενος Ἔνδοξε, τὴν σεπτήν σου μετάστασιν.

Παμμάκαρ Ἀχίλλιε, ὡς παρεστὼς τῷ Παντάνακτι, σὺν Ἀγγέλων στρατεύμασι, μέμνησο τῶν δούλων σου, καὶ τῆς ποίμνης ταύτης, ἥπερ ἠρετίσω, κατατεθῆναι τὸ σεπτόν, καὶ θεῖον σκῆνός σου ἱερώτατε. κινδύνων τε καὶ θλίψεων, καὶ τῆς βαρβάρων θρασύτητος, ἐξέλου ταῖς δεήσεσι, τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Ο'Ικουμενης φωςῆρα, ὁ Θεός σε Πάτερ ἀνέδειξεν, Α'ρχιερέων καλλονὴν, Μοναζόντων θεῖον ἐγκαλλώπισμα, ὀρφανῶν καὶ χηρῶν προςάτην, καὶ παράκλησιν ἀσφαλῆ τῶν χειμαζομένων, καὶ τῆς ἀεὶ καθ' ἡμῶν κινουμένης ζάλης τῶν βαρβάρων, ἀντίρροπον φέροντα τὴν ψῆφον. διὸ τὸν νοῦν ἐλλαμφθεὶς ταῖς πρὸς Θεὸν ἀναβάσεσι, καὶ ἀκηλίδωτον τῆς ψυχῆς τηρήσας τὸ ἀξίωμα, ἀνέδραμες ςεφανηφόρος εἰς Οὐρανούς. καὶ νῦν τῷ θρόνῳ τῆς βασιλικῆς παρεςὼς Τριάδος σὺν τοῖς ἄνω Λειτουργοῖς, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν πιςῶν καὶ πόθῳ τελούντων τὴν μνήμην σου.

Εἰς τὸν ς. ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ε'φραθᾶ.

Αμφιδώθητι πιςῶν, ὁμήγυρις καὶ τέρπου· συνέδραμε καὶ γάρ σοι, τῇ τοῦ Χριςοῦ Ε'γέρσει, ἡ Α'χιλλίου κοίμησις.

ςίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Ε'ορτάσιμος ἡμῖν, πανήγυρις ἐπέςη. δεῦτε πιςοὶ συμφώνως, χορεύσωμεν τιμῶντες, τὸν Ι'εράρχην ἅπαντες.

ςίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Α'ριςεύς ὁ φωςὴρ, τῶν εὐσεβῶν ὁ ςύλος, αἱρετικῶν ἡ πτῶσις, Ι'εραρχῶν τὸ κλέος, ὑμνείσθω νῦν Α'χίλλιος.

Δόξα, ἦχος β'.

Δεῦτε τῶν πιςῶν ἡ πληθὺς πνευματικῶς νῦν εὐωχηθῶμεν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Α'χιλλίου. καθ' ὅλην γὰρ ἔλαμψε τὴν Οἰκουμένην, ταῖς διδασκαλίαις τοῦ Πνεύματος, καὶ τοὺς κακῶς φρονοῦντας, λόγοις καὶ σοφαῖς κατήχησεν ἀποδείξεσι. διὸ πρὸς αὐτὸν ἀναβοήσωμεν λέγοντες· χαίροις Α'ρχιερέων ἐγκαλλώπισμα τερπνὸν, Α'χίλλιε παμμακάριςε. χαίροις Θετταλίας τὸ μέγα κλέος, καὶ Λαρισσαίων ποιμὴν διαυγέςατε. παῤῥησίαν νῦν ἔχων πρὸς τὸν Θεὸν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, σωτηρίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Εἶτα τὸ Τροπάριον, ἦχος δ'.

Κανόνα Πίςεως. καὶ Α'πόλυσις.

Εἰς τὸ μεγάλου Ε'σπερινοῦ, ἱςῶμεν ςίχ. ς. ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Α'ρχιερέων κρηπὶς, Ο'ρθοδοξίας ἀδιάσειςον ἔρεισμα, ὁ ςύλος τῆς Ε'κκλησίας, ὁ τῶν πιςῶν ςηριγμὸς, τὸ τῆς ἀσεβείας περιτείχισμα, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, ὁ ἐπίγειος Α'γγελος, ἡ μυροθήκη τοῦ σεπτοῦ ἁγιάσματος, ὁ πολύφωτος καὶ ἀνέσπερος Η'λιος, ὅρμος ὁ γαληνότατος, λιμὴν ὁ σωτήριος, τίμιον σκεῦος Κυρίου, Θαυματουργὸς ὑπερθαύμαςος, Χριςὸν καταπέμψαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ἡ Ι'ερὰ κεφαλὴ, καὶ κατὰ πάντα τοῖς Α'γγέλοις αἰδέσιμος, ἡ βρύσις τῶν ἰαμάτων, διαυγεςάτη πηγὴ, θείων χαρισμάτων ὅσα ἔμπλεως, φωςὴρ ὁ ἀκοίμητος, ὁ ποιμὴν ὁ πανθαύμαςος, ὀρθοδοξίας ἐπὶ πόαν τὸ ποίμνιον, καθοδηγήσας, καὶ ποιμάνας ἐν χάριτι· λύκους ὁ τροπωσάμενος, δεινοὺς αἱρετίζοντας, ὁ ἐν τῇ μάνδρᾳ σκηνώσας, τῇ Οὐρανίῳ γηθόμενος, Χριςὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει τὸ μέγα ἔλεος.

Σορὸν περικυκλοῦντες τὴν σὴν, ἁγιασμοῦ παρεκτικὸν γνωριζόμενον, βοῶμεν ἐν κατανύξει· ποιμὴν ἡμῶν ἀγαθὲ, ἀοράτως μέσον ἡμῶν φάνηθι, πληρῶν τὰ αἰτήματα, τῶν πιςῶς προςρεχόντων σοι, καὶ θεραπεύων, τῶν ψυχῶν τὰ παθήματα, καὶ τὰ τραύματα, τῶν σωμάτων τῇ χάριτι· ὅπως κατευοδούμενοι, πρεσβείαις σου Α'γιε, λύσιν τυχῶν ὀφλημάτων, ἀξιωθείημεν ἅπαντες, καὶ τῆς αἰωνίου, λυτρωθείημεν κολάσεως οἱ τιμῶντές σε.

Ε'τερα ςιχ. προσόμοια, ἦχος β'.

Ποίοις εὐφημιῶν.

Ποίοις εὐφημιῶν ᾄσμασιν, ἀνυμνήσωμεν τὸν Ι'εράρχην; τῆς Θεολογίας τὴν σάλπιγγα, τὸ πύρινον ςόμα τῆς χάριτος, τὸ σεπτὸν τοῦ Πνεύματος δοχεῖον, τὸν ςύλον τῆς Ε'κκλησίας τὸν ἀκράδαντον, τὸ μέγα τῆς Οἰκουμένης ἀγαλλίαμα, τὸν ποταμὸν τῆς σοφίας, τοῦ φωτὸς τὸν λύχνον, τὸν ἀςέρα τὸν φαεινὸν, τὸν τὴν Κτίσιν καταλαμπρύνοντα.

Ποίοις ὑμνῳδιῶν ἄνθεσιν, ςεφανώσωμεν τὸν Ι'εράρχην; τὸν τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχον, καὶ τῆς ἀσεβείας ἀντίπαλον, τὸν θερμὸν τῆς πίςεως προςάτην, τὸν μέγαν καθηγεμόνα καὶ διδάσκαλον, τὴν λύραν τὴν παναρμόνιον τοῦ Πνεύματος, τὴν χρυσαυγίζουσαν γλῶσσαν, τὴν πηγὴν τὴν βρύουσαν, ἰαμάτων νάματα πιςοῖς, τὸν μέγαν καὶ ἀξιάγαςον Α'χίλλιον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

Ποίοις οἱ γηγενεῖς χείλεσιν, εὐφημήσωμεν τὸν Ἱεράρχην; τὸν τῆς Ἐκκλησίας διδάσκαλον, τοῦ φωτὸς τοῦ Θείου τὸν κήρυκα, τὸν οὐρανομύστην τῆς Τριάδος, τὸ μέγα τῶν Μοναζόντων ἐγκαλλώπισμα, τὸν πράξει καὶ θεωρίᾳ διαλάμποντα, τῶν Λαρισαίων τὸ κλέος, Ἐκκλησίας πρόμαχον, καὶ πρόβολον ἀρραγῆ, τῶν πιστῶν τὸ καύχημα, τὸν μέγαν καὶ ὑπερθαύμαστον Ἀχίλλιον.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Ἀπέρων Θείων ὁ χορός, Πνεύματι Ἁγίῳ συγκροτηθείς, τὴν Ἀρείου μανίαν ἐμφρόνως κατήχυνε. τὸν γὰρ Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἀτρέπτως σαρκωθέντα, καὶ τοῦ Προπάτορος τὴν πληγὴν ἰασάμενον, ἀφρόνως οὗτος τοῖς κτίσμασι κατάγων ἐδογμάτιζεν. ἀλλ' οὕτω φρονῶν ὁ δυσσεβὴς κατησχύνθη. διὸ μὴ φέρων ἀντιβλέπειν πρὸς τὴν τῶν λόγων ἀλήθειαν, τὰς ὄψεις ἠμαυρώθη, διχῶς διαρραγείς, τὴν ἴσην τοῦ προδότου ὑποστὰς ῥῆξιν, Ἀρχῆς ἔργον γενόμενος. σὺ δὲ Παμμάκαρ Ἀχίλλιε, πρόμαχος τοῖς πιστοῖς σωτήριος φανείς, καλῶς ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἐδείχθης ἀγωνισάμενος. διὸ τοῖς μετὰ πίστεως τιμῶσί σου τὸ μνημόσυνον, αἴτησαι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἴσοδος, τό, Φῶς ἱλαρόν. τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ'. 13. Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς οἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν. πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν Υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα βουλήν, καὶ γνῶσιν, καὶ ἔννοιαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή, καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὑρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου, καὶ πάλιν. σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται. Χείλη ἀνδρῶν δικαίων ἐπίστανται χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν καταστραφήσεται. Ζυγοὶ δόλιοι, βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου, στάθμιον δὲ δίκαιον, δεκτὸν αὐτῷ. Οὗ ἐὰν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία. στόμα δὲ σοφῶν μελετᾷ σοφίαν. τελειότης εὐθέων ὁδηγήσει αὐτούς, καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετούντων προνομεύσει αὐτούς. Οὐκ ὠφελήσει ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ, δικαιοσύνη δὲ ῥύεται ψυχὴν ἐκ θανάτου. ἀποθανὼν δίκαιος, ἔλιπε μεταμέλον. πρόχειρος δὲ γίνεται, καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια. Δικαιοσύνη ἀμώμου, ὀρθοτομεῖ ὁδούς, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἄνομος. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύεται αὐτούς· τῇ δὲ ἀσεβείᾳ ἑαυτῶν ἁλίσκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς. τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται. Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει, ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβής. Ἐν στόματι παρανόμων παγὶς πολίταις, αἴσθησις δὲ δικαίων εὔοδος. Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων, κατώρθωται πόλις, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα. Ἐν εὐλογίᾳ εὐθέων ὑψωθήσεται πόλις, στόματι δὲ ἀσεβῶν κατασκαφήσεται. Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεὴς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὔτε ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία

ἀλ-

ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας, μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς. ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. διὰ τοῦτο ἐσπούδασεν ἐκ μέσου πονηρίας. οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Καὶ γίνεται ἡ συνήθης Ἐκτενής.

Εἰς τὴν Λιτὴν ψάλλομεν στιχηρὰ Ἰδιόμελα. ἦχος αʹ.

Ἐνατενίσας ἀκλινῶς τῷ ὕψει τῆς γνώσεως, καὶ κατοπτεύσας τῷ νοΐ, τὸν βυθὸν τῆς σοφίας, ταῖς διδαχαῖς Κόσμον κατεπλούτισας, Πάτερ Ἀχίλλιε. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος βʹ. Τοῦ Στουδίτου.

Σὲ τὸν μέγαν Ἀρχιερέα, καὶ ποιμένα τὸν ἄκακον καὶ ὅσιον, τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα, τῆς Λαρίσσης τὸν ἀκοίμητον φύλακα, εὐφημοῦντες πόθῳ δεόμεθα· μετάδος ἡμῖν τῶν χαρίτων σου Πάτερ εἰς κατάληψιν τῶν κατορθωμάτων σου.

Ὁ αὐτός. Γεωργίου.

Εἴληφας Ἱεράρχα τὴν ἀνωτάτω Φιλοσοφίαν, καὶ ἔξω Κόσμου ἐγένου ζῶν ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα. καὶ ἔσοπτρον ἀκηλίδωτον Θεοῦ, θεῖον ἀνεδείχθης. καὶ ὢν ἡνωμένος φωτί, φῶς προσελάμβανες, καὶ τρανώτερον τοῦ μακαρίου ἔτυχες τέλους. πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν Πάτερ Ἀχίλλιε.

Ἦχος πλ. δʹ.

Εἰς αἶνον ἔδραμες τοῦ Χριστοῦ Ἀχίλλιε ἐν τῇ προσκαίρῳ ζωῇ, καὶ αὐτός σε ἐδόξασεν ἐν τῇ ἐπουρανίῳ καὶ ὄντως ζωῇ. διὸ παρρησίαν κεκτημένος πρὸς αὐτόν, ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. δʹ.

Τὸν Ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ Ἀχίλλιον ἅπαντες εὐφημήσωμεν, τὸ καύχημα ὄντως τῆς Θετταλίας, καὶ τῶν Ὀρθοδόξων τὸ διάσωσμα, τῶν Λαρισσαίων τὸ κλέος, καὶ τῆς Οἰκουμένης τὸν ἀκοίμητον πρεσβευτήν. πρὸς ὃν ἀπαύστως εἴπωμεν ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς· Χαίροις Ἀχίλλιε Πατέρων ἱερώτατε. Χαίροις ἡ πηγὴ τῶν θαυμάτων, καὶ ἰαμάτων ταμεῖον ἄσυλον. Χαίροις Ἀρχιερέων ἡ δόξα, καὶ τῶν Μοναζόντων τὸ σεμνολόγημα. καὶ νῦν τοῖς εἰλικρινῶς ἐκτελοῦσι τὴν σεβάσμιον μνήμην σου, αἴτησαι πταισμάτων ἱλασμόν, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ αἱ συνήθεις Εὐχαί.

Εἰς τὸν στίχον. στιχηρὰ Προσόμοια. ἦχος δʹ.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θείῳ φέγγει τοῦ Πνεύματος, λαμπρυνόμενος Ἔνδοξε, ἐν Συνόδῳ ἔλαμψας ὥσπερ Ἥλιος, καὶ τὴν ἀπάτην ἠμαύρωσας, Ἀρείου τὴν ἄθεον, καὶ ἐφώτισας πιστούς, τοῖς ὀρθοῖς σου διδάγμασιν, ὁμοούσιον, τῷ Τεκόντι τὸν Λόγον καταγγείλας. ὅθεν πίστει σε τιμῶμεν, Ἀρχιερέων ἀγλάϊσμα.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Ἐν σημείοις καὶ τέρασι, παραδόξοις ἐξέλαμψας, τοῦ Θεοῦ δοξάσαντος τοὺς ἀγῶνάς σου, οὓς δι᾽ αὐτὸν καθυπέμεινας, Υἱὸν ὁμοούσιον, καταγγέλλων τῷ Πατρί. πέτρας ὕδωρ ἐξήγαγες, πρὶν καὶ ἔλαιον, τῇ αὐτοῦ ἐπικλήσει τοῦ Ἀρείου, κατακλύζων τὴν μανίαν, πιστοὺς δροσίζων ἐν χάριτι.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Λαρισσαίων τὸ καύχημα, Οἰκουμένης ἀγλάϊσμα, τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα καὶ κραταίωμα, ὁ Βασιλέων ὑπέρμαχος, ὁ πύργος ὁ ἄσειστος, Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, θεῖος ὅρος τῆς πίστεως, ὁ πανένδοξος, καὶ ἀχείμαστος ὅρμος τῶν ἐν ζάλῃ, εὐφημείσθω μελῳδίαις, ὁ Ἱερὸς νῦν Ἀχίλλιος.

Δόξα, ἦχος γʹ.

Τῶν Λαρισσαίων φωστήρ, καὶ τῆς πλάνης Ἀχίλλιε καθαιρέτα. σὺ γὰρ ὡς ποιμὴν ἀληθινὸς τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας φρονίμως ἐβάστασας, καὶ τὸν παγετὸν ὑπήνεγκας τῆς νυκτός. καὶ νῦν ἐν Οὐρανοῖς τὸ δηνάριον ἀπείληφας σῷον. Χαίροις τῆς πολυφώτου Ἱερωσύνης τὸ ἀκράδαντον ἔρεισμα, καὶ ἀκλόνητος τῆς Πίστεως στῦλος. Χαίροις πλανωμένων ὁδηγέ, καὶ τῶν ἐν πάθεσι πεπτωκότων ἀνόρθωσις, καὶ παράκλησις τῶν χειμαζομένων. Χαίροις ὁ τὴν μανίαν Ἀρείου ἀνδρείως καταβαλών, καὶ συναΐδιον τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν δογματίζων, δόκιμος τοῖς ἱεροῖς ἀναφανεὶς Πατράσι, καὶ τῶν Ὀρθοδόξων ὑπέρμαχος. καὶ νῦν τῷ θρόνῳ τῆς μονοσέπτου παρεστὼς Τριάδος, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν Πάτερ ἁγιώτατε.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Εἰς τὴν αʹ. στιχολογίαν. Καθισμα. ἦχος δʹ.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ὑπὸ βρέφους τὸν Θεόν, ἐπιποθήσας εὐσεβῶς, διὰ βίου καθαροῦ, σαυτὸν ἐκάθη-

ρας Σοφέ. καὶ διαχὼν ὡς νεφέλην σαρκὸς τὸ πάχος, ἐπ' ὄρυς ἀρετῶν ἀναβέβηκας, τῷ πνεύματι Θεῷ συγγινόμενος. καὶ νῦν αὐτῷ παρισάμενος, καὶ παύτως φωτὶ τῷ θείῳ καταλαμπόμενος, ἡμῶν φωτίζεις τὰς διανοίας, τῶν πιςῶς εὐφημούντων σε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν β'. ςιχ. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡ Ἔνδοξος μνήμησε ὑπὲρ Ἡλίε αὐγὰς, ἀςράψασα σήμερον πᾶσαν φωτίζει τὴν γῆν, σοφὲ νῦν Ἀχίλλιε, δόγμασι σοῖς εὐφραίνει, τὴν Χριςῦ Ἐκκλησίαν. θαύμασιν ἁγιάζει, τὰς πιςὰς ἐξαισίοις. διὸ καὶ συνελθόντες αὐτὴν ἑορτάζομεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθ. ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἡ Τοῖς διδάγμασι τοῖς σοῖς φωτιαθεῖσα, καὶ ἐντρυφῶσάσε τοῖς θαύμασι Πάτερ, ὡς θησαυρὸν τὴν θήκην σε κατέχουσα, ποίμνη νῦν ἀγάλλεται, τὴν ἁγίαν σε μνήμην, πόθῳ ἑορτάζουσα, καὶ πιςῶς ἐκβοῶσα· ῥῦσαι ἡμᾶς παντοίων πειρασμῶν, ταῖς πρὸς τὸν Κτίςην εὐχαῖς ὦ Ἀχίλλιε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Προκείμενον. Τίμιος ἐναντίον Κυρίε. Στ. Τί ἀνταποδώσωμεν. Εὐαγγέλιον. καὶ ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τῦ Ἱεράρχε. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκε. καὶ τὸ Ἰδιόμελον. Οἰκεμένης φωςῆρα.

Ζήτει εἰς τὸν Μικρὸν Ἑσπερινόν.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς εἰς ς'. καὶ τῦ Ἁγίε εἰς η'. Ποίημα Ἀντωνίε Ἀρχιεπισκόπε Λαρίσης.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Ἀναςάσεως ἡμέρα.

Πανηγύρεως ἡμέρα εὐφρανθῶμεν λαοί. σήμερον γὰρ ἡ μνήμη, τῦ Ἀχιλλίε τὰς πιςὰς, κατεφαίδρυνεν ἰδὲ, καλῦσα ἡμᾶς ὑψηλῷ κηρύγματι, πρὸς πανήγυριν ἅπαντας.

Καθαρθεὶς νοὸς τὰς ὄψεις ἐθεάσω καλῶς, φῶς τὸ τῦ Κόσμε Πάτερ, φῶς τὸ φωτίζον ἀληθῶς, πάντα ἄνθρωπον ἀεὶ, Χριςὸν τὸν Θεόν· ὑφ' ὗπερ ὡδήγησαι, πρὸς νομὴν τὴν Οὐράνιον.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν, γῆ χορευέτω πᾶσα, τὴν σὴν πανήγυριν πιςῶς, ἑορτάζουσα χαρᾷ, παμμάκαρ σοφὲ, Τριάδος ὑπέρμαχε, Λαρισσαίων τὸ καύχημα.

Ἕτερος Κανών. Οὗ ἡ ἀκροςιχίς.

Ἀχιλλίε με ταῖς λιταῖς Σῶτερ σκέπε.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α'. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Ἀνατολῆς τῶν ἀρετῶν γενόμενος, Ἥλιος ἄδυτος, Ἱερεργὲ Πάτερ, τοῖς νῦν πρὸς τὴν σκέπην σε, ἐν πίςει καταφεύγεσι, φωτισμὸν σωτηρίας, μετάδος ταῖς σαῖς δεήσεσι, λύων τὴν ἀχλὺν τῶν παθῶν ἡμῶν.

Χρίσμα σεπτὸν καὶ ἱερὸν δεξάμενος, ὡς Ἱερώτατος, τὴν τῦ Χριςῦ ποίμνην, πρὸς νομὴν σωτήριον, Ἀχίλλιε ὡδήγησας. ἣν καὶ νῦν περιέπων, μὴ διαλίπῃς θεαπεύεις, πρέσβευε σε πλυτῦσαν ἀκοίμητον.

Ἅμα πᾶσιν ἡ τιμία θήκησε, ἀναπηγάζουσα, θαυματεργὲ Πάτερ, παύει τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὰ πάθη τὰ δυσίατα, τὰς ὀδύνας κεφίζει, τὰς τῶν σωμάτων Ἀχίλλιε, τῶν εἰλικρινῶς προσιόντων σοι.

Ὕσιν δεινῶν ἀρρωςημάτων Ἅγιε, ἡμῖν πρυτάνευσον. πολυαδεῖς πόνυς, ἐπιόντας κέφισον. ἐπερχομένων θλίψεων, καὶ μυρίων σκανδάλων, ἀτρώτυς ἡμᾶς συντήρησον, σῦ ταῖς προσευχαῖς πρὸς τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Λάμψον μοι φῶς Θεογεννῆτορ γνώσεως, ἀεὶ τυφλώττοντι, καὶ τὰς ὀρθὰς τρίβυς, ὅλως μὴ βαδίζοντι, μηδὲ τὸ θεῖον θέλημα, ἐκτελεῖν βυλομένῳ· ὅπως σωζόμενος πάντοτε, πίςει κατὰ χρέος δοξάζωσε.

Ὠδὴ γ'. Δεῦτε πόμα πίωμεν.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινὸν, ἐκ πηγῆς νῦν βλυζάσης τῦ Ἀρχιποίμενος, τῦ Ἀχιλλίε πιςοί, τῦ πᾶσι κηρύξαντος λαμπρῶς, Χριςῦ τὴν Ἀνάςασιν.

Νῦν ταῦτα πληρῦνται χαρμονῆς, ἐραςῶς τε ὁμῦ τε καὶ τὰ ἀόρατα. συνεορτάζει φαιδρῶς, ὁ Κόσμος Ἀχίλλιε ἡμῖν, τὴν μνήμην σε σήμερον.

Χαθεὶς συνεςαυρῦτο τῷ Χριςῷ, τῇ ἀσκήσει ὁ θεῖος Ἀχίλλιος. συνανηγέρθη λοιπὸν, σήμερον αὐτῷ πνευματικῶς. μεθ' ὃ συνευφραίνεται.

Ἄλλος. Ὁ Σερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἱερολόγος Ἱερὸς, ἐν πίςει γεγενημένος, ἀτιμάσας Ἀρεῖε τὴν πλάνην, συμπληρῶν τὸν ἀριθμὸν, τὸν ἐν Νικαίᾳ πρότερον, Ἱερυργῶν Πατέρων, παμμάκαρ Πάτερ Ἀχίλλιε.

Ὁ Ἀολαμπὴς ὥσπερ ἀστὴρ, ἀνατολαῖς τῶν θαυμάτων, καταυγάσας τὴν Ὑφήλιον πᾶσαν, τῶν παθῶν ἡμῶν Σοφὲ, τὸν σκοτασμὸν ἀπέλασον, καὶ πειρασμῶν ὁμίχλην, ταῖς σαῖς εὐχαῖς διασκέδασον.

Ὑπὸ Κυρίου ἰατρὸς, ἡμῖν ἐδόθης πηγάζων, παραδόξως ἰαμάτων τὴν χάριν, πάθη παύων τὰ δεινὰ, τὰ τῶν ψυχῶν Σοφὲ ἡμῶν, καὶ τῶν σωμάτων. ὅθεν, μετ' εὐφροσύνης τιμῶμέν σε.

Θεοτοκίον.

Ἐμνημεύος ὁ χορὸς, τῶν Προφητῶν θεοσόφως, τὰ σὰ θαύματα ἁγνὴ Θεοτόκε, ἐν συμβόλοις ἱεροῖς, ταῦτα προδιετύπωσεν. ὧν τὰς ἐκβάσεις πάντες, νῦν καθορῶντες ὑμνοῦμέν σε.

Ὠδὴ δ'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἡ θεία σου σορὸς, ὦ Ἀχίλλιε Πάτερ, ὡς ἄλλη Σιλωὰμ, κολυμβήθρα ἐδείχθη, πηγὴν ἁγιάσματος, παραδόξως ἐκβλύζουσα. οὗ μετέχοντες, οἱ προσιόντες ἐν πίστει, χάριν ἄφθονον, καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν, εὐχαῖς σου λαμβάνομεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, τείνας τὸ ὄμμα τῆς ψυχῆς, εἶδες ὃν ἐπόθεις Δεσπότην, καθαρῶς ἰθύνοντα, πρὸς τρίβον τὴν σωτήριον, καὶ βίον εἰς ἀπέραντον πάντας, τοὺς εὐσεβεῖ τῇ πίστει τοῦτο λατρεύοντας.

Ἄρσεν μὲν ὡς διανοῖξαν, τὴν παρθενεύουσαν νηδὺν, πέφηνε Χριστός· ἀλλὰ σὺ δὲ, κατ' ἐχθρῶν ἠρίστευσας, τῶν νοητῶν καὶ γέγονας, ἄμωμος ἐν ὁδοῖς ταῖς ἐκείνου, τὸν βίον θεοφιλῶς ὁδεύσας Ἀχίλλιε.

Ὡς ἐνιαύσιος ἡμῖν, ἡ σὴ φωσφόρος ἑορτὴ, ἦλθεν ὦ Ἀχίλλιε κύκλος· καὶ ὡς φῶς ἀνέτειλεν, εὐφραίνουσα τὰ τέκνα σου. καθ' ἣν τῶν Λαρισσαίων ὁ δῆμος, συνεορτάζει φαιδρῶς τὰ σὰ μνημόσυνα.

Ὁ Θεοπάτωρ μὲν Δαβὶδ, πρὸ τῆς σκιώδους Κιβωτοῦ, ἥλατο σκιρτῶν· ὁ λαὸς δὲ τῆς Λαρίσσης σήμερον, τὴν σὴν κυκλοῦντες λάρνακα, αἴνεσιν ἀναπέμπει ἐνθέως, τῷ ἀναστάντι Χριστῷ ἐκ τοῦ μνήματος.

Ἄλλος. Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε.

Εὐεργετῶν, τοὺς ὁμοφύλους ἑλόμενος, Ποιμενάρχης θεῖος ἐχρημάτισας, ποιμαντικῇ ῥάβδῳ σου σοφὲ, Ἄρειον ὡς λύκον, ἀγριακὸν ἀπωσάμενος, κακῶς ἀποπεμπόντα, τοῦ Γεννήτορος Λόγον, ἀξιάγαστε Πάτερ Ἀχίλλιε.

Ξηροὺς θολεροὺς, Πάτερ χειμάῤῥους ἐξήρανας, τῆς κακίας, ὕδωρ τὸ ἀλλόμενον, Μάκαρ κτησάμενος, εἰς ζωὴν, νῦν δὲ μετὰ τέλος, ἐκβλύζων θεῖα ἰάματα, τὰς ἐπαναβλυζούσας, τῶν παθῶν ἐπηρείας, ἀποπαύεις εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν.

Ἄλλην ἡμῖν, σὺ κιβωτὸν ἁγιάσματος, τὴν τιμίαν θήκην τῶν Λειψάνων σου, Πάτερ σοφὲ, ἔλιπες εἰς γῆν. ἣν περικυκλοῦντες, πηγὴν θαυμάτων πηγάζουσαν, πληρούμεθα ἀῤῥήτου, θυμηδείας τιμῶντες, τὸν ἰσάγγελον βίον σου εὔδοξε.

Ἱκετικῶς, ἀναβοῶμέν σοι Ἄχραντε· ἐπηρείας πάσης ἡμᾶς λύτρωσαι, τῶν νοητῶν καὶ τῶν ὁρατῶν, ἐχθρῶν ἐκζητούντων, κακοποιῆσαι τοὺς δούλους σου, τοὺς ἐπὶ σοὶ θεμένους, ἐκ ψυχῆς τὰς ἐλπίδας, τῶν ἀνθρώπων βεβαία ἀντίληψις.

Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος.

Ὀρθρίζομεν πάντες προθύμως, καὶ ἀντὶ μύρου τοὺς ὕμνους σοι πλέκομεν Ἱεράρχα, καὶ περιπτυσσόμεθα, σοῦ τὴν τιμίαν λάρνακα, ἁγιασμὸν πορίζόμενοι.

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τοῦ Ἀχιλλίου τῷ τάφῳ φιλέορτοι, καὶ συνεορτάσωμεν, ταῖς τῶν Ἀγγέλων τάξεσι, τοῦτον τιμῶντες ἐν ᾄσμασιν.

Ἦν ἄμετρον κηδεμονίαν, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων καὶ νῦν ἀνάδειξον, ὡς Πατὴρ φιλόστοργος, ὡς μιμητὴς ποιμένος, τοῦ ἐκ νεκρῶν ἀναλάμψαντος.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Εὐτονίᾳ τοῦ θείου, Ὅσιε κηρύγματος ψυχὰς ἐζώγρησας, πεπαγιδευμένας, ὑπὸ τοῦ ἀλλοτρίου πανεύφημε, καὶ Θεῷ προσῆξας. ὃν ἐκδυσώπει αἰωνίου, κατακρίσεως ἡμᾶς λυτρώσασθαι.

Λαμπρότητι τοῦ σοῦ βίου, φέγγει σκοτεινόμορφοι δαίμονες ἔφυγον· ὧν τῆς κακουργίας, τὸν Θεὸν ἱκετεύων λύτρωσαι, τὴν μικράν σου ποίμνην, τὴν ἐν ἡμέρᾳ καὶ νυκτὶ σε, βοηθὸν ἐκζητοῦσαν Πάτερ ἡμῶν.

Τὸ βόλον κακίας, τοῦ παραφρονήσαντος Ἀρείου ὤλεσας, τοῦ Πατρὸς τὸν Λόγον, ὁμοούσιον Πάτερ ἀοίδιμε, ἐκδιδάξας σέβειν. ὃν ἱκετεύων μὴ παύσῃ, ἀβλαβῆ συντηρεῖσθαι τὴν ποίμνην σου.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀχώρητον Λόγον, Ἄνθρωπον γενόμενον ἐν σοὶ ἐχώρησας· ὃν ἀεὶ δυσώπει, ὡς Υἱόν σου Παρθένε καὶ Κύριον, πάσης ἐναντίας, ἐπιβουλῆς νῦν ἀπαλλάξαι, τοὺς σοὺς δούλους Ἁγνὴ Θεονύμφευτε.

Ὠδὴ ς'. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Κατῆλθες ὡς Ἥλιος ἄλλος ἡμῖν, ἐξ ἑῴας πρὸς δυσμάς, Ἱεράρχα φωτίζων διδασκαλίαις ταῖς σαῖς, καὶ ἐθέωσας τοὺς τῆς πλάνης σκοτισμοῦ, κρατουμένους ἀλόγους.

Φυλάξας τὴν πίστιν τὴν θείαν καλῶς, ἠξιώθης τῶν θείων καὶ γεραίρεις ἐνδόξως, τὸν ἀναστάντα Χριστόν, καὶ ὡς δόκιμος, ἐδοξάσθης ἀληθῶς τοῖς Ἁγίοις Πατράσιν.

Φυλάξας τὴν πίστιν τὴν θείαν καλῶς, θεωρὸς τῶν ἀρρήτων εἶναι ἠξίωσαι, τῶν μυστηρίων Χριστοῦ, καὶ ὡς δόκιμος ἐδοξάσθης ἀληθῶς, ἐν Πατέρων συνόδῳ.

Τὴν ποίμνην σου φύλαττε Σῶτερ Χριστέ, ἐξ ἐχθρῶν πολεμίων ὠμοτάτως χωρούντων, κατὰ τῶν δούλων σου, παρακλήσεσιν Ἀχιλλίου τοῦ σοφοῦ, καὶ τῶν θείων Πατέρων.

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τῇ ἐφόδῳ τοῖς πιστοῖς, πυρσὸς ἐδείχθης Μακάριε, πελάγους τῶν δυσχερῶν, τοῦ βίου καὶ κλύδωνος, ταύτης ἐκλυτρούμενος, πρὸς ζωῆς λιμένας. διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.

Ἀτροφοῦντα ὑμῶν τὸν νοῦν, πληγέντα ταῖς παραβάσεσι. θεράπευσον τὴν ψυχήν, πολλὰ ἁμαρτήσασαν. τοῦ σώματος ἴασαι, τὰς ὀδύνας Πάτερ, δυσωπῶν τὸν ὑπεράγαθον.

Ἐν μέσῳ μέσον Σοφέ, Πατέρων θείων ἐνήστραψας· μεθ' ὧν πρεσβείαν ποιοῦ, εὑρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, ὅταν μέλλῃ Κύριος, ἐπὶ θρόνου δόξης, καθεσθεὶς κρῖναι τὰ σύμπαντα.

Θεοτοκίον.

Συντηρητόν μου τὸν νοῦν, ἐν ταπεινώσει Πανάμωμε, ταῖς μεθοδείαις ἀεί, τοῦ πλάνου τρεπόμενον, καὶ δελεαζόμενον, καὶ τῇ παραβάσει, ἑκουσίως ὑποκύπτοντα.

Κοντάκιον. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῆς Οἰκουμένης τὸν ἀστέρα τὸν ἀνέσπερον, καὶ Λαρισσαίων τὸν ποιμένα τὸν ἀκοίμητον, τὸν Ἀχίλλιον ἀνυμνήσωμεν ἐκβοῶντες· παρρησίαν κεκτημένος πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίας τρικυμίας ἡμᾶς λύτρωσαι· ἵνα κράζωμέν σοι· χαίροις Πάτερ Ἀχίλλιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελος ἐκ τῶν τρόπων ἱεράρχα ἐφάνης, καὶ πράγμασι τοῖς τούτων ἐγνώσθης· καὶ σὺν τοῖς Ἀσωμάτων χοροῖς λειτουργῶν τῷ θρόνῳ τοῦ Χριστοῦ Ἅγιε, ἀκούεις παρ' ἡμῶν τῶν σῶν δούλων ταῦτα· χαῖρε τῆς Τριάδος ἡ σάλπιγξ ἡ εὔηχος. χαῖρε τῆς Μονάδος ἡδύφωνον ὄργανον. χαῖρε ὕψος δυσκατάληπτον τῶν δογμάτων τῶν σεπτῶν. χαῖρε βάθος δυσερμήνευτον νοερῶν ἐργασιῶν. χαῖρε, ὅτι Ἀρείου τὰς ἐπάρσεις καθεῖλες. χαῖρε, ὅτι τὰς τούτου μυθουργίας παρῆλθες. χαῖρε ἀστὴρ Ἑλλάδος ὑπέρλαμπρος. χαῖρε ποιμὴν Λαρίσσης ὁ ἄκακος. χαῖρε προστάτης ὁ ἀκοίμητος ταύτης. χαῖρε, δι' οὗ τῷ Θεῷ οἰκειοῦται. Χαίροις Πάτερ Ἀχίλλιε.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΕ'. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀρχιεπισκόπου Λαρίσσης Ἀχιλλίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Λαλεῖ Λάρισσα σὰς ἀριστείας ξένας,
Μνήμην ἔχουσα καὶ θανάτου σου Πάτερ.
Πέμπτῃ καὶ δεκάτῃ Νόες ἦραν κῆρ Ἀχιλλίου.

Οὗτος ὁ παμμακάριστος, καὶ ἐν θαύμασι περιβόητος μέγας Πατὴρ ἡμῶν Ἀχίλλιος, ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, ἐξ εὐσεβῶν γεννητόρων, καὶ φὺς, καὶ τραφείς. δι' ὧν εὐσέβειαν ἄκραν, καὶ θεοσέβειαν μετὰ τῶν ἔξωθεν μαθημάτων, καὶ τὴν ἀνωτάτω φιλοσοφίαν ἐκπαιδεύεται. πάσῃ δὲ τῇ κατὰ Θεὸν πολιτείᾳ ἑαυτὸν κατακοσμήσας, Ἀρχιερεὺς τῆς δευτέρας Θετταλίας ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ Μητροπόλει Λαρίσσης παρὰ πάντων ἀνηγόρευται τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι κατοικούντων. καὶ ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν μεγάλῃ Συνόδῳ γενόμενος, καὶ μέχρι τέλους τοῖς ἁγίοις Πατράσι συγκαμὼν, καὶ συναγωνισάμενος, καὶ τὸν Ἄρειον καθελὼν, καὶ τῷ ἀναθέματι παραπέμψας, αὖθις εἰς Λάρισσαν ἐπανέρχεται. καὶ ναοὺς εἰδωλικοὺς πλείστους καταστρεψάμενος, καὶ δαίμονας ἐξ ἀνθρώπων διώξας, καὶ ἄλλα πάμπολλα θαύματα ἐργασάμενος, ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον κατέλιπεν, εὐκτηρίους οἴκους ἐκ βάθρων ἀνεγείρας, καὶ παντοίοις ἀναθήμασι κατακοσμήσας, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τῆς ὑπερουσίου καὶ ζωαρχικῆς Τριάδος. ὅτι αὐτῇ πρέπει δόξα καὶ τιμὴ, καὶ μεγαλοπρέπεια εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος.

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, Ἀχίλλιε ἔνδοξε, ῥύεται καὶ σὲ τῆς προσπαθείας τῶν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

κακῶν, καὶ τῆς ἄλλης δεινῆς περιστάσεως. ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Γυναῖκες μετὰ δέους θεόφρονες, ἀθροίσθητε σήμερον, καὶ τὴν ἱερὰν ἐναγκαλίσασθε σορὸν, Ἀχιλλίου σεπτῶς ἀσπαζόμεναι. βοῶσαι· εὐλογητὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὡς ὄντως ἱερὰ καὶ πανέορτος, αὕτη ἡ ὑπέρλαμπρος μνήμη σου Σοφὲ, καταφωτίζουσα πιστοὺς, καὶ πρὸς λῆξιν ἡμᾶς διεγείρουσα, τὴν θείαν καὶ ἀγήρω. ἧς διὰ σοῦ ἀξιωθείημεν.

Θεοτοκίον.

Θανάτου καθαιρέτης ὁ τόκος σου, γενόμενος Πανάγνε, ὤφθη τοῖς πιστοῖς ἐκ τῶν νεκρῶν ἐξαναστὰς, τὰ τοῦ ᾅδου σκυλεύσας βασίλεια. ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ὡς στῦλος ὁλόφωτος, καὶ ὡς νεφέλη ἐπισκιάζουσα, τοῦ λαοῦ προηγήσω, τοῦ νέου Πάτερ φλογμῶν αἱρέσεων, τοῦτον βοῶντα φύλαττε ἀπήμαντον· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν νοῦν πρὸς τὴν ἄρρητον, ἐράσας ὅλως Σοφίαν πάνσοφε, προσβολαῖς τῶν δαιμόνων, ἑδραῖος ὤφθης. ὧν τῆς ἐνέδρας ἡμᾶς, ἀτρώτους Πάτερ ἀπέργασαι ψάλλοντας· εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Ἐν ἔτεσι πλείοσι, τῷ τάφῳ Πάτερ συγκαλυπτόμενος, φανεροῦσαι πλουσίαις, φωτοχυσίαις καθάπερ ἥλιος, θείων θαυμάτων φωτίζων τὰ πρόσωπα, καὶ τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε.

Θκ.

Ῥυσθῆναι τῆς δουλείας σου, παρατηρείων πάντων τοῦ ὄφεως, καὶ σκανδάλων τοῦ βίου, καὶ ἁμαρτίας καὶ περιστάσεως, Χριστὸν δυσώπει τὸν μόνον Θεὸν ἡμῶν, εὐλογημένη Ἁγνὴ ὡς προστασία ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Αὕτη ἡ κλητή.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, καθ' ἣν συνεορτάζει ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία, ἐν ψαλμοῖς καὶ ᾠδαῖς Ἀχιλλίου τὴν ἔνδοξον κοίμησιν. ἐν ᾗ εὐλογοῦμεν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δεῦτε τῶν πιστῶν ἡ πληθὺς εὐφρανθῶμεν, τῆς θείας εὐωδίας τῶν σεβασμίων λειψάνων, τοῦ θεοφόρου Πατρὸς Ἀχιλλίου σεπτῶς ἐμφορούμενοι, Χριστὸν εὐλογοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἆρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου Πάτερ καὶ ἴδε, θερμῶς περιεστῶτα μετ' εὐλαβείας τὰ τέκνα σου, ἐν φωναῖς ψαλμικαῖς τὸν Θεὸν ἀνυμνοῦντα καὶ λέγοντα· σὲ Τριὰς ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πάτερ παντοκράτορ, καὶ Λόγε καὶ Πνεῦμα, ἡ ἄναρχος οὐσία, καὶ ἀμέριστος φύσις, ἀκατάληπτε καὶ τρισάγιε, πάντας ἡμᾶς φύλαξον, ταῖς τοῦ Ἀχιλλίου πρεσβείαις εὐπροσδέκτοις.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Συνασπισμὸν διέλυσας, ἀθετούντων Πατὴρ ἡμῶν, τὸν Μονογενῆ ὁμοφυῆ τυγχάνοντα, ἀνάρχου Γεννήτορος, καὶ σὺν Πατράσι θείοις ἡμῶν, Σύμβολον τὸ θεῖον ἱερῶς ἐγχαράττας, φωτίζων τὰς καρδίας, τῶν πιστῶς μελῳδούντων, καὶ εὐφημολογούντων τὴν ἱεράν σου μνήμην.

Κατὰ παθῶν τοῦ σώματος, ἱερῶς ἐβασίλευσας, καὶ ἱερωσύνης φωτισμὸν ἀπείληφας· λαοὺς καθωδήγησας εἰς σωτηρίαν Ὅσιε, θαύμασι τοὺς τύπων βεβαιώσας καρδίας, καὶ δόγμασιν ἐνθέοις, θεωρὲ τῶν ἀρρήτων, φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας παμμάκαρ Ἱεράρχα.

Ἐν Ἱερεῦσιν ἄριστος, ἐν ποιμέσι πανθαύμαστος, καὶ θαυματουργὸς ἀναδειχθεὶς Ἀοίδιμε, τὸν σὲ θαυμαστώσαντα, ὡς ἀγαθὸν ἱκέτευε, ἐν ἡμῖν πλουσίως, θαυμαστῶσαι τὰ τούτου, ἐλέη μελῳδοῦσιν· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πλημμελημάτων ἄφεσιν, καὶ τοῦ βίου διόρθωσιν, αἴτησαι ἡμῖν τοῖς ἱερῶς τιμῶσί σε, σοφὲ νῦν Ἀχίλλιε· ὅπως κατευοδούμενοι, πράττωμεν τὰ θεῖα, καὶ μὴ λάβωμεν πεῖραν, βασάνων αἰωνίων, καὶ ποινῶν δεμμυτίων, τοῖς μὴ μετανοοῦσιν ἐκεῖ ἀποκειμένων.

Θκ.

Ἐν τῇ γαστρί σου ᾤκησε, μὴ λιπὼν τὰ οὐράνια, ἄχραντε Παρθένε ὁ Πατρὶ συνάναρχος, καὶ τὴν ἐνοικήσασαν, τῇ παραβάσει πρότερον, ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐξωθήσας κακίαν, ἐθέωσε τοὺς πίστει, ἀληθῶς μελῳδοῦντας· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Φωτίζου φωτίζου.

Εὐφραίνου ἀγάλλου, τῶν Λαρισσαίων ἡ πληθύς. τῆς γὰρ δόξης Κυρίου ὁ ναὸς πεπλήρωται, τοῦ ἱεροῦ ἤδη Ἀχιλλίου, φωταυγασθεὶς μαρμαρυγαῖς θείαις, τοῦ Ἱεράρχου δεήσεσιν.

Ὢ θείας, ὢ φίλης, ὢ ἀκενώτου δωρεᾶς, τῶν ἀπείρων θαυμάτων, ἃ πρὸς ἡμᾶς ἔδειξας, τοὺς ὑμνοῦντάς σε προσπεφευγότας,

πόθῳ ψυχῆς, Ἀχίλλιε Πάτερ, τῶν Λαρισσαίων ὁ πρόβολος.

Ὢ Πάσχα τὸ μέγα καὶ ἱερώτατον Χριστέ. ὢ σοφία καὶ Λόγε, ὅνπερ ἀνεκήρυξεν, ὁ θαυμαστὸς Ἀχίλλιος πρίν. οὗ ταῖς εὐχαῖς πάντας ἡμᾶς ῥῦσαι, τῶν κινδύνων καὶ τῶν θλίψεων.

Ὢ Ἄναρχε Πάτερ, καὶ συναΐδιε Υἱέ, ὁ τὴν γέννησιν ἔχων ἐκ τοῦ σοῦ γεννήτορος, ἐκπορευτὸν Πνεῦμα δ' ἐκ Πατρός, σύνθρονε Τριάς, φύσις ἑνιαία, ἡμᾶς τοὺς δούλους σου φύλαττε.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἰδοὺ ὁ τάφος ἔνθα τὸ ἱερόν, νῦν κατάκειται σῶμά σου Ἅγιε, μέσον ἡμῶν, κείμενον ὁρᾶται θαῦμα φρικτόν. ῥεῖθρα θαυμάτων βλύζει γάρ, καὶ ἀναπηγάζει τὰς δωρεάς, τῶν θείων ἰαμάτων. ᾧ καὶ περιεστῶτες, μεγαλοφώνως σὲ γεραίρομεν.

Στησώμεθα χορείαν πνευματικήν, τὸν σοφὸν νῦν Ἀχίλλιον σέβοντες, τὸν ἀρεταῖς, καὶ ταῖς τῶν θαυμάτων ἀνατολαῖς, ὡς ἥλιον ἐκλάμψαντα, πάντων τὰς καρδίας τῶν εὐσεβῶς, ἐν πίστει ἀνυμνούντων, καὶ πόθῳ γεραιρόντων, μνήμην αὐτοῦ τὴν πανσεβάσμιον.

Ἡμέραν εὐφροσύνης καὶ φωτισμοῦ, καὶ χαρᾶς αἰωνίου ποιούμενοι, σοῦ τὴν σεπτήν, κοίμησιν βοῶμεν ἐν προσευχαῖς· Θεόφρον νῦν Ἀχίλλιε, μέμνησο καὶ πρόστηθι ἐκτενῶς, τῶν σὲ εὐφημούντων, καὶ πόθῳ σὲ τιμώντων, ὅπως πταισμάτων λύσιν λάβωμεν.

Θεοτοκίον.

Φανεῖσα ὑπερτέρα τῶν Χερουβίμ, Θεοτόκε τὸν νοῦν μου ὑπέρτερον, τῶν ἡδονῶν, δεῖξον καὶ σκανδάλων τοῦ πονηροῦ· ὅπως τὸ θεῖον θέλημα, νῦν ἀνεμποδίστως ἐπιτελῶν, ζωῆς τῆς αἰωνίου, καὶ τῆς τῶν σωζομένων, μερίδος τύχοιμι Θεόνυμφε.

Ἐξαποστειλάριον. Σαρκὶ ὑπνώσας.

Σαρκὶ Χριστῷ συσταυρωθείς, καὶ νεκρωθεὶς Πατὴρ ἡμῶν, αὐτῷ τε καὶ συναναστάς, καὶ συνευφραίνῃ τῇ αὐτοῦ, Ἐγέρσει ὦ Ἀχίλλιε, Πάσχα τοῦ ἀθανάτου, σαφῶς ἐμφορούμενος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, στιχ. ἦχος α.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Δεῦτε τῶν πιστῶν τὸ σύστημα, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, ἑορτὴν στησώμεθα, σκιρτῶντες πνευματικῶς καὶ ἀγαλλόμενοι. ἰδοὺ γὰρ μνήμη λαμπρά, τοῦ Ἀχιλλίου ἡμῖν συνεκλάμψασα, τῇ λαμπροφόρῳ αὐγῇ, καὶ σωτηρίῳ Ἐγέρσει ἐνδείκνυται, καὶ καταφαιδρύνει πάντας, τοὺς αὐτὸν γεραίροντας, καὶ Χριστοῦ προσκυνοῦντας, τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν.

Δεῦτε λαμπρυνθέντες σήμερον, τὰς ψυχὰς οἱ πιστοί, μυστικῶς χορεύσωμεν, τιμῶντες τοῦ Ἱεράρχου τὸ μνημόσυνον. ὡς γὰρ Πατὴρ ἐφ' Υἱοῖς, ἐν εὐφροσύνῃ βραβεύει πᾶσιν ἡμῖν, τὸ ἔλεος ἐκ Θεοῦ, καὶ σωτηρίαν ἐν πίστει κραυγάζουσιν· χαίροις Οἰκουμένης κλέος, Λαρισσαίων καύχημα, Ἐκκλησίας ὁ στῦλος, τῶν Πατέρων ἐγκαλλώπισμα.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, ἀρεταῖς ἐπιβάς, ὡς πτερύττῳ ἅρματι, ἀνῆλθες πρὸς Οὐρανὸν κούφως μακάριε, τὸν χοῦν ὡς βάρος λιπών, τὴν τῶν Ἀγγέλων ἀράμενος εὔκλειαν. καὶ νῦν Χριστῷ παρεστώς, ἀπολαμβάνεις τὴν δόξαν τὴν ἄρρητον. ὅθεν ὡς Πατὴρ τῶν τέκνων, πάντων ἡμῶν μέμνησο, σοῦ τὴν μνήμην τιμώντων, ἀξιάγαστε Ἀχίλλιε.

Δεῦτε τῶν πιστῶν τὸ σύστημα, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, ἑορτὴν στησώμεθα, σκιρτῶντες πνευματικῶς καὶ ἀγαλλόμενοι. ἰδοὺ γὰρ μνήμη λαμπρά, τοῦ Ἀχιλλίου ἡμῖν νῦν ἐκλάμψασα, τῆς λαμπροφόρου αὐγῆς, καὶ σωτηρίου Ἐγέρσεως δείκνυται, καὶ καταφαιδρύνει πάντας, τοὺς αὐτὸν γεραίροντας, καὶ Χριστοῦ προσκυνοῦντας, τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν.

Δόξα, ἦχος πλ. α.

Χερσωμανοῦσαν τὴν γῆν Λαρίσσης ταῖς ἐκφύλοις αἱρέσεσι, τῷ ἀρότρῳ τῆς σῆς ὀρθῆς διδασκαλίας, ταύτην ἀπεκάθηρας Ἀχίλλιε, τέμνων αὐτῆς τὰς ἀκάνθας, καὶ πανσόφως καταπρίων τὰ νόθα ζιζάνια. θεῖον δὲ σπόρον καὶ οὐράνιον καταβαλὼν τοῦ ποιμνίου ταῖς αὔλαξιν, εὐαγγελικῶς εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας, ἐν χαρᾷ συγκομίζων τῶν σῶν πόνων τὰ δράγματα.

Καὶ νῦν.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ιςʹ.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Ἡγιασμένου.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ςʹ. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γʹ. Καὶ τοῦ Ὁσίου γʹ. Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. βʹ.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Νέφη τὴν ἐπίβασιν, ὁ πρὶν τιθεὶς ὡς Δεσπότης, ἐν νεφέλῃ κούφῃ νῦν, καταβὰς εἰς Αἴγυπτον τοὺς ἐκλάμψαντας, ἐκλεκτοὺς προώριζε, τοὺς ἁρπαζομένους, ἐν νεφέλαις ὡς θεόφρονας· μεθ' ὧν Θεόδωρος, ὁ ἡγιασμένος Πατὴρ ἡμῶν, ὁ πύργος ὁ ἀκράδαντος, ὁ τὴν ἀρετὴν περιβόητος, ὁ φαεινοτάταις, ἐκλάμψεσιν ἐκλάμπων τοῦ Χριστοῦ, καὶ παῤῥησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὅμοιον.

Αἴγυπτος ἡ πρότερον, δαιμονικαῖς μιαινομένη, τελεταῖς καὶ πάθεσιν, Ἀσκητῶν νῦν πήγμασιν ὡραΐζεται, καὶ ποικίλοις κάλλεσιν, ἀρετῆς ἐνθέου, κοσμουμένη διαδείκνυται. ἐν ᾗ διέλαμψε, θείων δωρεῶν ὁ ἐπώνυμος, Θεόδωρος ὁ Ὅσιος, ὁ θεοειδὴς καὶ θεόληπτος, ὁ τὴν θαυμασίαν, ταπείνωσιν μιμούμενος Χριστοῦ, καὶ παῤῥησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Ἄσκησιν ἐγκράτειαν, ὑπομονὴν καρτερίαν, ἀποχὴν κακότητος, ἀρετῆς τελείωσιν ἐκ νεότητος, ὁ σοφὸς Θεόδωρος, Ἀσκητῶν ὁ μέγας, ὁ θεόφρων ἐπεδείξατο, θερμὸς γενόμενος, θείας ἐραστὴς ἀγαπήσεως. καὶ ταῦτα τὰ ὁρώμενα, χαίρων ὑπερβὰς ὁ θαυμάσιος, διὰ πολιτείας, ὑψούμενος ὡμίλει τῷ Θεῷ, καὶ παῤῥησίᾳ πρεσβεύει νῦν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Τροπάριον, Ἦχος αʹ. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὑμνῶ Θεοῦ σε δῶρον ἡγιασμένον.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος βʹ.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Ὑμνῳδίαις μέλλοντι τὴν σήν, μέλπειν νῦν πανήγυριν, τῶν θεϊκῶν δωρεῶν ὁ ἐπώνυμος, δωρεὰν παράσχου μοι, φωτοφόρων ἐκ θησαυρῶν ἀρυόμενος, τῶν ἀδαπανήτων, χάριτος τῆς θείας Πανοσιώτατε.

Μελετῶν τὸν νόμον ἐμμελῶς, Πάτερ τὸν ἁγνότατον, ὅλος ἁγνός, καὶ καθαρὸς γεγένησαι, τῷ παναγνῷ Λόγῳ δέ, ῥυθμιζόμενος, τῆς ἁγνείας λαμπρότατον, σκεῦος ἀνεδείχθης, καὶ ἡγιασμένον παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Νεκρωθεὶς τῷ Κόσμῳ τὴν ζωήν, Πάτερ ὢν ἰσάγγελος, ἐπὶ τῆς γῆς εὐσεβῶς μετερχόμενος, τῷ ἀνατείλαντι, ἐκ λαγόνων Παρθενικῶν ἠκολούθησας, Σταυρὸν ἐπ' ὤμων, ἄρας σου θεόφρον πανοσιώτατε.

Ὠδὴ γʹ. Ἐξηνθήσεν ἡ ἔρημος.

Ὡς δῶρον ἀγαπώμενον, τῷ Δεσπότῃ Ὅσιε, τὴν σὴν ψυχὴν Θεόδωρε, σεσωσμένην καὶ δι' ἀσκήσεως, παθῶν ἀπηλλαγμένην προσενήνοχας.

Θεῷ καθιερούμενος, ὑπερέβης Πάνσοφε, τῶν ὀρεκτῶν τὴν αἴσθησιν, καθαρῶς δὲ σὺ προσωμίλησας, καὶ τῷ ὑπερτάτῳ παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Ἐμάκρυνας εἰς ἔρημον, φυγαδεύων Ἔνδοξε, τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, Θεὸν Λόγον σὺ προσδεχόμενος, ἐν ᾧ καὶ διεσώθης ἀξιάγαστε.

Ὁ Εἱρμός. Ἐξηνθήσεν ἡ ἔρημος.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δʹ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰ ἐπίγεια πάντα καταλιπών, καὶ ἐν Κόσμῳ ὑπάρχων σωματικῶς, τῷ πνεύματι γέγονας, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχος. τὰ γὰρ παρόντα πάθη, νεκρώσας τοῦ σώματος, τῆς Τριάδος ἐδείχθης, θεράπων μακάριε. ὅθεν καὶ νοσούντων, θεραπεύεις τὰ πάθη, καὶ λόγῳ τὰ πνεύματα, ἀπελαύνεις τῇ χάριτι, Θεοφόρε Θεόδωρε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δʹ. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ὁμόσκηνος, Παχωμίῳ τῷ θείῳ γενόμενος, τοὺς τρόπους ἐζήλωσας, Πάτερ θεόφρον Θεόδωρε, τούτου τὴν ἐγκράτειαν, καὶ τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν ἐκμιμούμενος.

Ὑμνοῦμέν σε, Βασιλείας καὶ θείας ἐλλάμψεως, ἀξίως γὰρ τέτυχας, ὡς γεγο-

νὼς ἐπιτήδειος, Πάτερ καθαρότητι, πρὸς μετοχὴν, τῆς ἀφθάρτου ὡραιότητος.

ΣΚηνώματι, αἰθιόπων δαιμόνων συςήματι, τὴν σὴν ἐπτοήθησαν, ὑπομονὴν καὶ ταπείνωσιν, καὶ τὴν ἀκατάπαυστον, ἐν ἀγρυπνίαις σου ςάσιν Ἀξιάγαςε.

Θεοτοκίον.

ἘΝ ἐκςάσει, κεφαλὰς δυναςῶν διεκόπησαν, τῷ φόβῳ τοῦ τόκου σου, Θεογεννῆτορ Παναμώμε· δῆμος τῶν Ὁσίων δὲ, ἐθαυμαςώθη ἀξίως θείᾳ χάριτι.

Ὠδὴ εʹ. Μεσίτης Θεοῦ.

ΔΟγμάτων θερμῶς, τῶν σεπτῶν ἐχόμενος διέλυσας, πασῶν τῶν αἱρέσεων, τὰς πεπλανημένας ὑπολήψεις Σοφὲ, τῆς Τριάδος τῇ πίςει, περιφρουρῶν τὴν Ποίμνην σου.

ὩΣ φῶς ἀληθῶς, ἐπὶ γῆς διέπρεψας Θεόδωρε, πολιτείαν ἄμεμπτον, πεπολιτευμένος πανσοίδιμε, Ἀσκητῶν ἡ πρυτανότης, τῶν Μοναςῶν τὸ καύχημα.

Θεοτοκίον.

ῬΟαῖς Ἀσκητὰ, τῶν δακρύων ἄρδων τὴν καρδίαν σου, καρποφόρον ἔδειξας, τῷ ἐξανατείλαντι Δεσπότῃ Χριςῷ, ἐκ Παρθένου Ἁγίας, Θεόδωρε πανόλβιε.

Ὠδὴ ϛʹ. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

ὉΛαμπρὸς καὶ θεάρεςος βίος σου, σοὶ τὴν ἐπουράνιον, Πάτερ λαμπρότητα, τὴν τῶν Ἁγίων ἔδειξεν, ἐν σκηναῖς οὐρανίοις Θεόδωρε.

ΝΙκητὴς τροπαιοῦχος Θεόδωρε, τῶν τῆς πονηρίας πνευμάτων γεγένησαι, τῷ Παρακλήτῳ Πνεύματι, συνεργῷ κεχρημένος θεόληπτε. Θεοτοκίον.

ἩΝεφέλη ἡ κούφη ὑπάρχουσα, ἧς ἐπικαθήμενος ἦλθεν εἰς Αἴγυπτον, ὁ Παντοκράτωρ Κύριος, καὶ φωςῆρας Ὁσίους εἰργάσατο. Ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος.

Κοντάκιον, ἦχος βʹ. Τὰ ἄνω ζητῶν.

ἘΝ Οἴκῳ Θεοῦ, ὡς φοῖνιξ ἐξηνθήσας, καρποὺς ἀρετῶν, Κυρίῳ προσήξας τε, διὰ τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀρίςης Πάτερ Ὅσιε. ὅθεν καὶ μακαρίζεσαι, ὡς τῶν Ἀσωμάτων ἰσοςάσιος.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ιςʹ. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Ἡγιασμένου.

Σίχ. Δῶρόν σε θεῖον Θεόδωρε δεικνύει,
Ἐν Ἁγίοις Ἅγιος Ἡγιασμένε.
Τῇ δὲ ἓξ καὶ δεκάτῃ Θεόδωρος ἀφίςατο γαίης.

ΟὟτος ὁ μακάριος μελετήσας τὸν τοῦ Θεοῦ νόμον, καὶ ὅλος καθαρὸς γενόμενος, καὶ σκεῦος εὔχρηςον καὶ ἡγιασμένον δειχθεὶς, τῆς ἀληθοῦς καὶ μεγίςης προσηγορίας καταξιοῦται· ὁμόσκηνος καὶ ὁμότροπος τῷ μεγάλῳ Παχωμίῳ χρηματίσας. ὅθεν σκηνώματα Αἰθιόπων, κατὰ τὸν θεῖον φάναι Δαβὶδ, καταπτοήσας, καὶ ὡς ἐν ἐκςάσει τὰς τούτων κεφαλὰς διακόψας, μετὰ τῶν τῆς ἀρετῆς ἱδρώτων ἐπὶ τὰ βραβεῖα διαβαίνει, καὶ πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐξ ἀνθρώπων ἀποδιώξας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου Μητροπολίτου Μιτυλήνης.

ὉΣ ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων τὸν μοναςὴν ὑπέδυ βίον, ταπείνωσιν ἄκραν ἀσκήσας, καὶ πραότητα κατορθώσας. ὅθεν οἶκον ἑαυτὸν κατασκευάσας τῆς Ἁγίας Τριάδος, Μητροπολίτης τῆς κατὰ Μιτυλήνην Ἐκκλησίας ἀναδείκνυται, καὶ ἐλεήμων ὑπὲρ τὸ μέτρον γενόμενος, δαψιλῶς τοῖς πενῶσιν ἐπήρκεσεν. πάσης δὲ κακοδοξίας ἀντίμαχος, καὶ ὑπέρμαχος ὀρθοδοξίας γενόμενος, τὸν δρόμον καλῶς καὶ θεοφιλῶς τελέσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, πηγὴν θαυμάτων τὴν θείαν αὐτοῦ Σορὸν, καὶ μετὰ θάνατον καταλείψας, τοῖς πόθῳ πρὸς αὐτὸν καταφεύγουσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων Μοναχῶν. καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρου Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων. καὶ τῆς Ἁγίας Εὐφημίας πλησίον τοῦ Νεωρίου Λιμένος, εἰς τὴν Ἁγίαν Δύναμιν. καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Αὐδιησοῦ Ἐπισκόπου, καὶ Πρεσβυτέρων ιςʹ. καὶ Διακόνων ἐννέα, καὶ Μοναζόντων, ϛʹ. καὶ Παρθένων ζʹ. ἀπὸ Πατρίδος Χαρχάρ. καὶ ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Βαχθισοῦ, Ἰσαακίου, καὶ Συμεῶνος.

ΟὟτοι τὸν Χριςὸν ὁμολογοῦντες, καὶ κηρύττοντες ἐν Περσίδι, κατεσχέθησαν καὶ προσήχθησαν τῷ Ἄρχοντι. διὸ ἀναγκάζονται θῦσαι τοῖς εἰδώλοις. καὶ μὴ πεισθέντες, διαφόρους ὑπομείναντες βασάνους, τῷ πυρὶ παραδίδονται, μετὰ τῶν αὐτῶν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

φοιτητῶν, καὶ τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου ἐκομίσαντο.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Γνωστῶς ἐπεπόθησας ὡς ὁ Θεόπτης, Θεοῦ τὴν λαμπρότητα, θεάσασθαι Θεόδωρε. διὸ τὰ ὁρώμενα ταῦτα κατέλιπες, γνόφον ὑπεισδύσας δὲ ὁρᾶν, κατηξιώθης τὸ ἀκατάληπτον.

Ὃν σὺ τοῦ ὄφεως τοῦ ψυχοφθόρου, παμμάκαρ Θεόδωρε, μηδαμῶς προσηκάμενος, τὸ τούτου μνημόσυνον Πάτερ ἀπώλεσας, μνήμην ἀκατάπαυστον Θεοῦ, ἐν σῇ καρδίᾳ σοφῶς κτησάμενος. Θε.

Υἱὸν τὸν Ἅγιον τὸν ἐν Ἁγίοις, ἐπαναπαυόμενον, ἁγίως ἀπεκύησας, Παρθένε παναμώμε, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, Ἄνθρωπον γενόμενον ἐκ σοῦ, σωματωθέντα τὸν πρὶν ἀσώματον.

Ὠδὴ η΄. Κάμινόν ποτε.

Ὑ φωτοειδής, φωτὶ τῷ φανοτάτῳ, προσομιλήσας ἀναπέφηνας, παμμάκαρ Θεόδωρε, τῇ οὐσίᾳ τῇ ἀμείνονι, ὑπερφυῶς θεούμενος, κράζων νῦν εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἄρτος γεγονώς, στερρὸς πρὸς ἁμαρτίαν, μέχρις αἱμάτων ἀνθιστάμενος, θεόφρον Θεόδωρε, τῷ στεφάνῳ τῆς ἀθλήσεως, τὴν κορυφὴν ἐκόσμησας, κράζων νῦν εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον. Θεοτόκιον.

Ἔφανεν ἡμῖν, ἐκ σοῦ Θεογεννῆτορ, δικαιοσύνης φαιδρὸς Ἥλιος, φωτίζων τὰ πέρατα, λαμπηδόσι τῆς Θεότητος, σωματωθεὶς ὁ Ὕψιστος. ὅνπερ νῦν ἀνυμνοῦμεν, πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον.

Ὁ Εἱρμός. Κάμινόν ποτε.

Ὠδὴ θ΄. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ὑν ὃ δι' αἰνίγματος, σοὶ ὁ Χριστὸς ὀπτάνεται. πρὸς δὲ πρόσωπον μᾶλλον ὁρᾶται πρόσωπον, τῇ τῆς ἀληθείας ἐμφάσει, τῶν τῆς σκιᾶς, λυθέντων ἐσόπτρων, Δωρεῶν ἐπώνυμε, τοῦ Σωτῆρος καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Πόθος ὁ θεῖός σου, πεπλήρωται Θεόδωρε, οἷα φθάσας τὸ τέλος τὸ δι' ἀσκήσεως, πόρρωθεν ἑώρας συντόνως, ὃ καὶ τυχών, ἐφέσεως ἔσχες, Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Μοναζόντων ἡ ἀκρίβεια. Θεοτόκιον.

Νοσήσας τὸ φθείρεσθαι, παρακοῇ ὁ πρῶτος Ἀδάμ, διὰ σοῦ Θεομῆτορ ἀνακεκαίνισται. σὺ γὰρ σαρκωθέντα τεκοῦσα, χωρὶς φθορᾶς, τὸν ἄφθαρτον Λόγον, φθορὰν ἐξωστράκισας, ἀφθαρσίαν δὲ ἠξιώθησας.

Ὁ Εἱρμός. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΖ΄.

Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρονίκου, καὶ τῆς Ἁγίας Ἰσαποστόλου Ἰουνίας.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱ. ἦχος πλ.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὁ γῆς τὴν ἄλογον ἔπαυσας, τῆς ἀθεΐας φθοράν, ὡς τοῦ Λόγου ὑπήκοος, καὶ κλεινὸς διάκονος, καὶ φωστὴρ διαυγέστατος, τῆς Οἰκουμένης Θεομακάριστε. διό σε λόγοις θείοις δοξάζομεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου, μνήμην ἑορτάζομεν, περιχαρῶς, αἴνεσιν προσάγοντες, τῷ Παντοκράτορι. Ὅμοιον.

Αὐλὸς ὁ θεῖος Ἀπόστολος, θείοις ἐπαίνοις ὑμᾶς, ἐκθειάζων λαμπρότατα, τοῖς πιστοῖς παρίστησι, τὴν ὑμῶν γενναιότητα, πρὸς τούτους λέγων, ἀποδεχθῆναι ὑμᾶς, Θεοῦ τοῦ Λόγου, μαθηταὶ πάνσοφοι, καὶ συγγενεῖς αὐτοῦ, Ἰουνία πάνσοφε, ὡς ἀληθῶς, μάκαρ τε Ἀνδρόνικε, Θεοῦ θεράποντες. Ὅμοιον.

Ἄσαν ἱερῷ κηρύγματι, φωταγωγοῦντες τὴν γῆν, τὴν ἀχλὺν ἀπελάσατε, τὴν τῆς ματαιότητος, καὶ πρὸς φῶς ὁδηγήσατε, θεογνωσίας, τοὺς ἐνυπάρχοντας, ἐν σκότει πάλαι, τῆς ἀθεότητος, θεῖοι Ἀπόστολοι, ὁδηγοὶ σωτήριοι, καὶ πρεσβευταί, πάντων τῶν πιστῶς ὑμᾶς, τιμώντων πάντοτε.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος γ΄.

Ἀπόστολοι Ἅγιοι πρεσβεύσατε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Αἶνον προσοίσω τῷ σοφῷ Ἀνδρονίκῳ.

Ὠδὴ α΄. ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἵνον Θεῷ προσάγει, ἐν τῇ πανηγύρει Μάκαρ μνήμης σου, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τοὺς ἀγῶνάς σου τίει δοξάζουσα.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Ἴθυνας τοῦ νοός σου, πάσας τὰς κινήσεις ἱερώτατε, πρὸς Θεοῦ θελημάτων, ὑποπλήρωσιν χαίρων Ἀνδρόνικε.

Ὅσους ἀποκαθαίρων, πνεύματα διώκων πονηρότατα, ἐκ Θεοῦ θείαν χάριν, ἐκομίσω Θεόφρον Ἀνδρόνικε.

Θεοτοκίον.

Ὤμβρισόν μοι Παρθένε, πάντων τῶν πταισμάτων ἀπολύτρωσιν, καὶ διόρθωσιν βίου, τῇ ἐν σοὶ μεσιτείᾳ καὶ χάριτι.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Νεκρώσας τὰ μέλη σου ἀγωνίσμασι, τὴν ζωὴν κατηξίωσας, τὴν ζώντων θεάσασθαι, ἐπὶ γῆς σαρκοφόρον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, Ἀνδρόνικε Ἀπόστολε.

Τέκνον γέγονας θείου Πνεύματος, καθαρᾷ διανοίᾳ σου, τὴν θερμὴν Ἀπόστολε, περιφέρων καὶ φλέγων, τῆς πλάνης τὴν ἄκανθαν, Ἀνδρόνικε πανεύφημε.

Ῥημάτων ὁ φθόγγος σου καὶ ἡ δύναμις, τῶν θαυμάτων ἐπέδραμε, τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, Μαθητὰ τοῦ Κυρίου, πιστοὺς ἐκδιδάσκουσα, χάριν τὴν σωτήριον.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἄχραντος πλὴν σοῦ Δέσποινα, καὶ οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος πλὴν σοῦ πανάμωμε. τοῦ Θεοῦ γὰρ τῶν ὅλων, χωρίον μόνη ἐχρημάτισας.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα Κτίσις. οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ Κύριε.

Ὠδὴ δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Θεῖος Ἀνδρόνικος, φωτοειδὴς πεφυκώς, καρδίας ἐφώτισε, θεογνωσίας φωτί, Κυρίῳ προσέρχεσθαι. ὅθεν καὶ μετὰ τέλος, ἀναβλύζει ἰάσεις, πίστει τοῖς προσιοῦσι, τῷ σεπτῷ αὐτοῦ οἴκῳ, καὶ πᾶσιν ἐξαιτεῖται πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Ὡς συγγενῆ, ἀσπάζεται ὁ Παῦλος, ἔναντι πιστῶν, τοὺς θείους σου ἐπαίνους, ἀνακηρύττων Ἀνδρόνικε θεοῤῥῆμον, φωταγωγὲ τῶν εὐφημούντων σε.

Ἱκέτης γεγονώς, Τριάδος Παναγίας, οἴκους καὶ βωμούς, κατέστρεψας τῆς πλάνης, καὶ ἐδομήσω Πανεύφημε Ἐκκλησίας, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἴσχυσας Θεοῦ, τὸ θεῖον περιφέρων, τῷ τοῦ σώματος, ἁρπάσαι σκεῦος μάκαρ, καὶ ἐκτελέσαι τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, κατοικητήριον Ἀνδρόνικε.

Θεοτοκίον.

Σὲ διὰ παντός, Παρθένε Θεοτόκε, πάντες οἱ πιστοί, συμφώνως ἀνυμνοῦμεν, ὡς ἀσφαλῆ καὶ ὑπέρμαχον προστασίαν, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὴν λύτρωσιν.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ὡς συγγενῆ σε Παύλου, καὶ πρὸ αὐτοῦ μαθητὴν χρηματίσαντα, σὺν αὐτῷ νῦν τιμῶμεν, πίστει συνελθόντες Ἀνδρόνικε.

Τοὺς φωταυγεῖς ἀστέρας, καὶ ἱεροὺς Ἀποστόλους τιμήσωμεν, Ἰουνίαν εὐθέως, καὶ τὸν Θεοφόρον Ἀνδρόνικον.

Ὡς ἐπισήμους ὄντας, ἐν Ἀποστόλοις ὑμᾶς ὁ μακάριος, Παῦλος ἀνακηρύττει, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μακάριοι.

Θεοτοκίον.

Σὲ Παναγία Κόρη, τῶν Προφητῶν ὁ χορὸς προεχάραξεν, ἱεροῖς ἐν συμβόλοις, ἔσεσθαι Κυρίου λοχεύτριαν.

Ὠδὴ ς΄. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Οἶκός σου ἰάσεων πηγάς, τοῖς πόθῳ προστρέχουσι, πηγάζει Ἀπόστολε, ἀποπλύνων ψυχικὰ ἀῤῥωστήματα.

Θαρσήσας ἀθεΐας τὴν πληθύν, ἐθνῶν ἀνεκαίνισας, νοστίμοις σου δόγμασι, τῷ ἀφθάρτῳ Ἰησοῦ φίλε γνήσιε.

Ὡς ἥλιος ἐπέδραμες τὴν γῆν, Ἀνδρόνικε πάνσοφε, τρισήλιον ἄκτιστον, καταγγέλλων τοῖς πιστοῖς φῶς Θεότητος.

Θεοτοκίον.

Αἱ θεῖαι τοῦ Δεσπότου ἐπὶ σοί, πορεῖαι ἐγνώσθησαν, τοῦ σάρκα πτωχεύσαντος, καὶ πλουτίσαντος πιστοὺς Ἀπειρόγαμε.

Ὁ Εἱρμός. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΖ΄. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρονίκου, καὶ Ἰουνίας.

Στίχ. Ἔθνη διδάξας Ἀπόστολε μυρία,
Πρὸς Χριστὸν ἦλθες, ὃς καλεῖ πρὸς φῶς ἔθνη.
Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ θάν' Ἰουνίη Ἀνδρόνικός τε.

Οὗτος ὁ τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην, ὡς ὑπόπτερός τις διαδραμών, πᾶσαν πλάνην ἐκ βάθρων

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ἀνέσπασε, τὸν Χριστὸν κηρύττων, συνεπομένην ἔχων, καὶ τὴν ὑπερθαύμαστον Ἰουνίαν, τῷ Κόσμῳ ἤδη νεκρωθεῖσαν, καὶ Χριστῷ μόνῳ ζῶσαν. ὅθεν πολλοὺς πρὸς θεογνωσίαν ἑλκύσαντες, εἰδωλικοὺς μὲν οἴκους κατέστρεφον, Ἐκκλησίας δὲ θείας πανταχοῦ οἰκοδομήσαντες, καὶ πνεύματα ἀκάθαρτα ἐξ ἀνθρώπων ἀποδιώξαντες, καὶ πάθη ἀνίατα θεραπεύσαντες, τὸ κοινὸν χρέος ὡς ἄνθρωποι ὄντες τῇ φύσει ἀποτιννύασιν. τούτων καὶ ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος, ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῇ μέμνηται, Ἀσπάσασθε λέγων Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνίαν τοὺς συγγενεῖς μου, οἳ καὶ πρὸ ἐμοῦ γεγόνασιν ἐν Χριστῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σολόχονος, καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἡρακλείου, Παυλίνου, καὶ Βενεδίμου, καὶ ἡ ἀνάδειξις τῆς Ἀχειροποιήτου Εἰκόνος, τῆς ἐν Καμουλιανοῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τῶν Ἁγίων τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων Ἀλεξάνδρων δύο, Διονυσίων δύο, Ἀγαπίου, Τιμολάου, Ῥωμύλου, καὶ Πλησίου.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ὁ μὲν Ἀγάπιος, ἀπὸ τῆς Πόλεως Γάζης, Τιμόλαος δὲ, ἐκ Πόντου, οἱ δύο Διονύσιοι, ἐκ Τριπόλεως τῆς Φοινίκης, καὶ ὁ Ῥωμύλος, ὑποδιάκονος ἦν τῆς ἐν Διοσπόλει Ἐκκλησίας· ὁ δὲ Πλησίος, καὶ οἱ δύο Ἀλέξανδροι, ἦσαν ἐξ Αἰγύπτου. Καὶ αὐτοὶ τὰς ψυχὰς τῷ πρὸς Χριστὸν συνδήσαντες φίλτρῳ, τὴν εὐσέβειαν ἐπαῤῥησιάζοντο. διαβληθέντες δὲ Οὐρβανῷ τῷ τῆς Καισαρέων Πόλεως Ἡγεμόνι προσήχθησαν, καὶ Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ὁμολογήσαντες, εἰς ὀργὴν ἐκεῖνον ἐξεκαλέσαντο, καὶ ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτμηθῆναι ἐκέλευσε. καὶ οὕτω πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν.

Νόσους δεινὰς καὶ πάσας μαλακίας, ἐκ τῶν ψυχῶν ὁμοῦ καὶ τῶν σωμάτων, ἀποδιώκεις τῶν προστρεχόντων, ἐν τῷ οἴκῳ σου Σοφὲ Μαθητὰ τοῦ Χριστοῦ.

Δαιμονικὰς ἐφόδους ἀπελαύνων, πάθη δεινὰ καθαίρεις τῶν ἀνθρώπων, ἐν συμπαθείᾳ Χριστοῦ Αὐτόπτα. διὰ τοῦτό σε πιστῶς μακαρίζομεν.

Ῥητορικὴν Σοφὲ ἀδολεσχίαν, καταβαλὼν ἁπλότητι δογμάτων, Θεὸν κηρύττεις σαρκὸς ἐν εἴδει, ὁμιλήσαντα βροτοῖς ἀγαθότητι.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐν Γαστρὶ τῆς Παρθένου οἰκήσας, καὶ ἐν αὐτῇ τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάσας· εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ.

Νεμομένην κακίας σηπεδόνα, τῶν ἀνθρώπων Ἀνδρόνικε καρδίας, ἅλατι θείῳ ἔστησας δογμάτων σου, καὶ τῷ κενωθέντι, λόγῳ σῳζομένας, παρέστησας τρισμάκαρ.

Ἱερεύς τε θυσία τε καὶ θύτης, τῷ τυθέντι δι' οἶκτον ἐγνωρίσθης, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες Ἀνδρόνικε, στέφος ἀφθαρσίας, καὶ δικαιοσύνης, πρὸς τούτου δεδεγμένος.

Κῆρυξ Θεῖος Ἀπόστολος θεόπτης, καθαιρέτης ξοάνων ἀπωλείας, καὶ πλουτιστὴς ἀπόρων ὤφθης Ἔνδοξε, καὶ Σιὼν τῆς ἄνω, μέγιστος οἰκήτωρ, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡς λαβίδι χερσὶν ἄνθρακα φέρεις, δρόσον θεῖον πηγάζοντα Παρθένε, τοῖς τῷ φλογμῷ τῆς πλάνης κινδυνεύουσι, φλέγοντα δὲ πάθη, τῶν ὑμνολογούντων, αὐτοῦ τὴν Βασιλείαν.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ πυρὶ τὸ τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ δοξολογεῖτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἵνα τῆς ἐκεῖθεν ζωῆς ὀφθῇς κληρονόμος, τοὺς νενεκρωμένους τὸ πρὶν, δαιμόνων ἐπηρείαις, ἀνεζώωσας ζωηφόρῳ σου λόγῳ, ἀξιομακάριστε Ἀνδρόνικε.

Ὡς τῆς ἀληθοῦς γεγονὼς ἀμπέλου παμμάκαρ, κλῆμα εὐφορώτατον, οἶνον ἀφθαρσίας ἐναπέσταξας, καὶ ἀνθρώπων καρδίας, εὔφρανας πανεύφημε Ἀνδρόνικε.

Σὲ τὸν ἀστραπαῖς φλέξαντα δογμάτων τὴν ὕλην, τῆς πολυθεΐας, σαφῶς καὶ φῶς θεογνωσίας, καταλάμψαντα τοῖς ἐν σκότει τοῦ βίου, πάντες μακαρίζομεν.

Ἱεροπρεπὴς σου μνήμη ἐφαπλουμένη, εἰς τὰ πέρατα σήμερον, φωτίζει τὰς καρ-

δίας, τὴν ἐν ταύτῃ σε ἱερῶς ἀνυμνούντων, ἀξιομακάριστε Ἀνδρόνικε.

Θεοτοκίον.

Φωτισμὸν ἡμῖν αἴτησαι ἡ τὸ φῶς τεκοῦσα, καὶ ἁμαρτιῶν ἄφεσιν, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, τοῖς ᾄδουσί σε ἀληθῆ Θεοτόκον, ἄχραντε Παρθένε παναμώμητε.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στίχ. τῶν Αἴνων, στίχ. τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΗ΄.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πέτρου, Διονυσίου, Ἀνδρέου, Παύλου, Χριστίνης, Ἡρακλείου, Παυλίνου, καὶ Βενεδίμου.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στίχ. προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τῶν Ἁγίων γ΄. Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Αἴγλῃ φωτιζόμενοι, τῆς τρισηλίου Θεότητος, σκοτασμὸν παρεδράμετε, βασάνων καὶ ὤφθητε, φωτεινοὶ ἀστέρες, τὸ τῆς Ἐκκλησίας, θεῖον στερέωμα ἀεί, φωταγωγοῦντες Ἅγιοι Μάρτυρες. διὸ τὴν φωταυγῆ ὑμῶν, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν, προσκυνοῦντες τὰ λείψανα, καὶ τὴν κόνιν τοῦ σώματος. Ὅμοιον.

Πέτρον Διονύσιον, Παῦλον Ἀνδρέαν Βενέδιμον, τοὺς γενναίους ἀδάμαντας, Χριστίναν Ἡράκλειον, καὶ Παυλῖνον πάντες, ἐν ἀγαλλιάσει, νῦν μακαρίσωμεν πιστοί, ὑπὲρ Τριάδος στεῤῥῶς ἀθλήσαντας, καὶ πάσας τὰς τοῦ δράκοντος, μηχανουργίας πατήσαντας, καὶ τὸ σκότος μειώσαντας, τῶν εἰδώλων ἐν χάριτι. Ὅμοιον.

Αἵματι ὠνήσασθε, τὴν Βασιλείαν μακάριοι, τοῦ Θεοῦ τὴν ἀσάλευτον, καὶ ὅρμους ἐφθάσατε, τοὺς γαληνοτάτους, πᾶσαν τρικυμίαν, ὑπενεγκόντες τῶν δεινῶν, γνώμης ἀνδρείᾳ Θεομακάριστοι. ἐντεῦθεν μακαρίζεσθε, νῦν ἱκετεύοντες πάντοτε, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἔλεος, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἄσωμαί σοι Κύριε.

Πίστεως Ὑπέρμαχοι τοὺς ἐν πίστει, τὴν ἱερὰν ὑμῶν ἀεί, τελοῦντας πανήγυριν, παθῶν ἀπολυτρώσασθε, καὶ πάσης περιστάσεως.

Τῷ Σταυρῷ πτερούμενοι Θεοφόροι, τῷ τοῦ Σταυροῦ πανευκλεῶς, ἀβρόχως τὸ πέλαγος, βασάνων διεπλεύσατε, ἐχθρὸν καταπατήσαντες.

Ὑψώθητε Τάξεσιν ἀσωμάτοις, καθυπομείναντες πληγάς, ἐν σώματι Ἅγιοι. διὸ τὴν θείαν σήμερον, μνήμην ὑμῶν γεραίρομεν. Θεοτοκίον.

Ὡς θρόνον σε Παρθένε τοῦ Βασιλέως, ἐν ᾧ καθίσας τοῖς πιστοῖς, καθέδραν οὐράνιον, ἡτοίμασε γεραίρομεν, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ΄. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Στήσας ἐπὶ Πέτραν πίστεως, Πέτρε τῆς ψυχῆς σου τοὺς πόδας μακάριε, τῇ ἐνστάσει οὐ παρετράπης, τῶν ἀθέων παμμακάριστε.

Ὅλον ὡς ἀστέρα λάμποντα, Λάμψακός σε Πέτρε, τῇ Οἰκουμένῃ προβάλλεται, ἐκμειοῦντα τῆς ἀθεΐας, τὴν ἑσπέραν θείᾳ χάριτι.

Νεύσει πρὸς Θεὸν νευρούμενος, Πέτρε τροχαντῆρσι, καὶ δεσμοῖς συνθλιβόμενος, ἀνενδότως ἅπαν τὸ σῶμα, στεφανίτης ἀναδέδειξαι. Θεοτοκίον.

Μόνη παρθενεύουσα τίκτουσα, μόνη μυστηρίου μεγίστου ὄντως διάκονος, ἐγνωρίσθης Θεὸν τεκοῦσα, Θεοτόκε Μητροπάρθενε. Ὁ Εἱρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν. διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Μαρτύρων ἐν αἵματι καλλωπιζόμενοι, Κυρίῳ παρέστασθε, τῷ τοῦ παντὸς Βασιλεῖ, καλλίνικοι Μάρτυρες. ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην, σήμερον ἐκτελοῦμεν, ὀφλημάτων τὴν λύσιν, αἰτούμενοι δοθῆναι δι' ὑμῶν καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ὠδὴ δ'. Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Νυσταγμὸν ἀπὸ βλεφάρων ψυχῆς ὤσαντες, τὴν ἐκ τῆς ἀμελείας, ἐγρηγόρσεσι θείαις, πᾶσαν ἐκοιμίσατε ἀθέων κακόνοιαν.

Ὡς ὑπέρτιμοι καὶ θεῖοι τοῦ λόγου λίθοι, ὁ Ἀνδρέας καὶ Παῦλος, θανατωθέντες λίθοις, καὶ ὁ Διονύσιος ζωῆς ἠξιώθησαν.

Τὸν περτνότατον λαιμῶνα τῆς ἀσεβείας, τὴν ἀληθῆ καὶ θείαν τοῦ Χριστοῦ ἀοιδίαν, πίστει εὐφημήσωμεν τοὺς Μάρτυρας σήμερον.

Θεοτοκίον.

Ὑπερύμνητε Παρθένε Θεοκυῆτορ, τοὺς ὑμνητάς σου σῶζε, ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, πάσης περιστάσεως κινδύνων καὶ θλίψεων.

Ὠδὴ ε'. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Ἡμαυρωθέντες Μάρτυρες, φωτὶ τῷ νοητῷ, βασάνων σκότος καὶ νύκτα πονηρὰν ἀσεβείας θεϊκῷ, πολυθείας ἀπροσκόπτως διέβητε.

Οἱ μανικῶς ἐρώμενοι, τοῦ σώματός σου, Χριστίνα Μάρτυς ἡδίστῳ λόγῳ ἔρωτι Θεοῦ, ἀπεδεδεγμένοι ἐναθλοῦσι στερρότατα.

Θεοτοκίον.

Νύμφη Χριστοῦ ἀνύμφευτε, δι' ἧς τοῦ παλαιοῦ, λυθέντες χρέους, Υἱοὶ κατὰ χάριν ὤφθημεν Πατρὸς ἐπουρανίου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε φύλαττε.

Ὠδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ὁ Ἔνδοξος, ἀριστεύσας Ἡράκλειος ἤρατο, μέγα κλέος, Παραδείσου πολίτης γενόμενος, καὶ σεπταῖς χορείαις, εὐσεβεῖς Ἀθλητῶν ἀγαλλόμενος.

Ὑμνήσωμεν, σὺν Παυλίνῳ τὸν θεῖον Βενέδιμον, καὶ Ἀνδρέαν, καὶ Ἡράκλειον καὶ Διονύσιον, Πέτρον τε καὶ Παῦλον, καὶ Χριστίναν Κυρίου τοὺς Μάρτυρας.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἄρουρα, καρποφόρος τὸν στάχυν ἐβλάστησας, Θεοτόκε, τῆς ζωῆς τοὺς πιστοὺς διατρέφοντα, καὶ λιμὸν τῆς πλάνης, ἐκ τῆς γῆς ἀληθῶς ἀναστέλλοντα.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

[illegible] τῆς Ἑορτῆς.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΗ'. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πέτρου, Διονυσίου, Χριστίνης παρθένου, Ἀνδρέου, Παύλου, Βενεδίμου, Παυλίνου, καὶ Ἡρακλείου.

Οὗν ὁ μὲν Ἅγιος Πέτρος ἦν ἐκ Λαμψάκου τῆς πόλεως. ἀχθεὶς δὲ Δακνῷ τῷ ἄρχοντι τῆς Εὐρυδινῶν πόλεως, καὶ θῦσαι προσαχθεὶς τῇ Ἀφροδίτῃ, καὶ μὴ πεισθεὶς, ἀλλὰ τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογήσας, δεσμοῖς καὶ ξύλοις, καὶ τροχαντῆρσιν ὅλον τὸ σῶμα συντρίβεται, καὶ τὸ πνεῦμα παραδίδωσι. Παῦλος δὲ καὶ Ἀνδρέας ἐκ Μεσοποταμίας ὄντες, ἅμα τῷ Ἄρχοντι Δακνῷ, ὑφ' ὃν ἐστρατεύοντο, τὰς Ἀθήνας καταλαμβάνουσι. συλληφθέντων δὲ ἐν αὐταῖς Διονυσίου καὶ Χριστίνης, τὴν αὐτῶν πιστεύονται φυλακήν. τὴν δὲ Ἁγίαν Χριστίναν, παρθένον οὖσαν καὶ εὐπρεπῆ, καὶ γάμου ἔχουσαν ὥραν, ἐκκαλοῦνται πρὸς μίξιν. τῆς δὲ μὴ πεισθείσης αὐτὴ τοῦ ταύτην βιάσασθαι, μεταβληθέντες ταῖς παραινέσεσιν αὐτῆς, ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ. ὅθεν αὐτοὶ μὲν καὶ ὁ Διονύσιος, νιφάσι τῶν λίθων κατεχώσθησαν, καὶ ἡ Ἁγία Χριστίνα ἐπιπεσοῦσα αὐτοῖς, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Γυναικῶν Τεκούσης, Ἀλεξανδρείας, Κλαυδίας, Φαεινῆς, Εὐφρασίας, Ματρώνας, Ἰουλίας, καὶ Θεοδότης. καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀμφιανοῦ, καὶ Αἰδεσίου τοῦ Πολυκάρπου.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς χρόνους Μαρκιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐκ Μητρὸς ἀδελφοὶ, τῆς Λυδίας ὁρμώμενοι χώρας. κατὰ δὲ Βυρητὸν γενόμενοι, ὑπὸ τοῦ Μάρτυρος Παμφίλου παιδαγωγηθέντες πρὸς τὴν εὐσέβειαν, τῷ Ἄρχοντι παρέστησαν Οὐρβανῷ. ὧν Ἀμφιανὸς πρῶτον κηρύξας τὸν Χριστὸν παρρησίᾳ, πληγαῖς κατὰ τοῦ προσώπου τύπτεται, καὶ τοῖς τῶν στρατιωτῶν ποσὶ λακτίζεται, καὶ ἐλαίῳ βρεχθεὶς τοὺς πόδας, πυρὶ καταφλέγεται. καὶ ἀναρτηθεὶς ὡρᾶτο ὅλος διῳδηκὼς, καὶ ὑπὸ τῶν λακτισμάτων διερρωγώς. καὶ τῷ πυρὶ τὰς τῶν ποδῶν σάρκας δαπανηθεὶς, ἐπιμένων δὲ τῇ εἰς Χριστὸν ὁμολογίᾳ, τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἐκδίδοται, καὶ ἐν αὐτῷ τελειοῦται. ὁ δὲ Αἰδέσιος, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ κατ' Αἴγυπτον, τοῖς

τοῦ χαλκοῦ μετάλλοις ταλαιπωρούμενος, ἐπειδὴ τὸν Ἄρχοντα Ἱεροκλέα τιμωρούμενον ἀφειδῶς τοὺς Χριστιανοὺς ἐθεάσατο, αὐτοχείρως αὐτὸν ἔτυψε, καὶ πολλαῖς βασάνοις ἐκδίδοται, καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ ῥιφεὶς, τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Νέους ζηλώσαντες πιστῶς, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδας, τὸ πῦρ προθύμως ὑπεισήλθετε, βοῶντες Μακάριοι· ὁ τῶν Πατέρων.

Μὴ προσκυνῆσαι γλυπτοῖς, οἱ Ἀθληταὶ τῆς δόξης, ἀναχθέντες τὸν ἀοίδιμον, θάνατον ὑπέστητε, τὰς ἀθανάτους λήξεις σαφῶς ἀπολαβόντες.

Θεοτοκίον.

Τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ, τοῦ Θείου Μάννα στάμνον, χρυσῆν λυχνίαν τε καὶ τράπεζαν, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, τὴν Θεοτόκον πάντες πιστῶς ὑμνολογοῦμεν.

Ὠδὴ η΄. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν χάριτος, ἀπεκδύσει πηλίνου τοῦ σώματος, οἱ Ἀθληταὶ ἱμάτιον, ἐνεδύσαντο πόθῳ ἀναβοῶντες· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ῥαντισμῷ Θείου Αἵματος Μάρτυρες, καθαρθέντες τὸ αἷμα τὸ ἴδιον, ὑπὲρ Χριστοῦ ἐκχέατε, μελῳδοῦντες ἀπαύστως· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡραιότατοι βότρυες ὤφθητε, νοουμένης ἀμπέλου Μακάριοι, οἶνον ἡμῖν προχέοντες, εὐσεβείας τοῖς πόθῳ ἀναβοῶσιν· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νοητὸν ἱλαστήριον πέφυκας, τὰς ἁπάντων δεήσεις δεχόμενον, καὶ τῷ Υἱῷ σου Πάναγνε, ἀναφέρεις εἰς λύτρον τῶν μελῳδούντων· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

„Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς ἐν „μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκατα„βὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· πάντα „τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἔρρωσαν πόθῳ ἑαυτοὺς, οἱ Μάρτυρες οἱ γενναῖοι ἀγαλλόμενοι· ἔδωκαν αἵματα προθύμως, καὶ ὄλβον ἀναφαίρετον ἔλαβον. καὶ νῦν ταῖς τῶν Μαρτύρων ἠρίθμηνται, χοροστασίαις οἱ πανεύφημοι.

Ὡράθητε ἄνθη νοητὰ, μυρίζοντα Ἀθλοφόροι τὴν εὐσέβειαν, Θείας τε Πόλεως πολῖται, λιμένες τῶν ἐν ζάλῃ σωτήριοι, φωστῆρες ἀληθείας ὑπέρμαχοι· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σὺν Πέτρῳ καὶ Παύλῳ τοῖς σοφοῖς Ἡράκλειον, καὶ Παυλῖνον καὶ Βενέδιμον, ἅμα Ἀνδρέαν καὶ Χριστῖναν, καὶ τῷ Διονυσίῳ τιμήσωμεν, στερρῶς ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρήσαντας, καὶ τὴν ἀπάτην ἀφανίσαντας.

Ἡ Γῆ μὲν τὰ αἵματα ὑμῶν ἐδέξατο, ἐκχυθέντα μεγαλώνυμοι, ὑπὲρ τοῦ πάντων εὐεργέτου, σκηναὶ δὲ τῶν δικαίων τὰ πνεύματα. μεθ᾽ ὧν περιχορεύοντες μνήσθητε, τῶν μεμνημένων ὑμῶν πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι πιστοὶ περιχαρῶς προσφέρομεν, τοῦ Ἀγγέλου Θεονύμφευτε· χαῖρε βοήθεια ἀνθρώπων, Μαρτύρων Ἀποστόλων κραταίωμα, καὶ πάντων Προφητῶν περιήχημα, Θεογεννήτορ παναμώμητε.

Ὁ Εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΘ΄.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πατρικίου Ἐπισκόπου Προύσης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τῶν Ἁγίων γ΄. Δόξα. τῶν Ἁγίων, ἦχος β΄.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου.

Θεία, πετρακτὺς Ἱεραρχῶν, δέδεικται πληθὺς καθὼς στύλων ἀμεταθέτων Χριστοῦ, ὧν τῇ ἑδραιότητι σοφία οἶκον ὑψοῖ, τῶν δογμάτων τὰ θαύματα, προτίθησι πᾶσιν, οἶνον τὸν εὐφρόσυνον, κιρνᾷ κρατῆρι σεπτῷ, νέμει, τὴν τρυφὴν καὶ τὴν χάριν, τοῖς πιστῶς τελοῦσι τὴν μνήμην, τῶν Ἱεραρχῶν καὶ Ἀθλοφόρων Χριστοῦ. [illegible]ιον.

Μύσται, καὶ Θεράποντες [illegible] μάρτυρες Θεῖοι [illegible],

μέγι-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

μέγιστε Πατρίκιε σὺν Ἀκακίῳ ὁμοῦ, Ἱερώτατε Μένανδρε, Πολύαινε Μάκαρ, στίφος ἰσοστάσιον, τῶν τετραμόρφων Νοῶν, θείων, ὡς τελοῦντες χορείαν, καὶ Θεοῦ παρόντες τῷ θρόνῳ, συντηρεῖτε πίστει τοὺς τιμῶντας ὑμᾶς.

Ὅμοιον.

Ὄντως, ὦ Πατρίκιε ποθῶν, ἐπὶ θαλασσῶν τὸν ἀφράστως θεμελιώσαντα γῆν, καὶ τὸν ποταμοῖς αὐτὴν προετοιμάσαντα, σοῦ τοῖς θείοις προσρήμασι, διδάσκεις ὑδάτων, τῶν θερμῶν μυστήριον τὸ ὑπερθαύμαστον. ὅπερ, παροχαῖς νῦν ἐνθέοις, δίδου καὶ ἡμῖν ταῖς πρεσβείαις, ἰαμάτων ἄνωθεν τὰ νάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Τροπάριον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Πατρίκιον τὸν ἄριστον ἐν Ἀθλοφόροις αἰνῶν ᾄσω.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἁρματηλάτην.

Παντοδαπαῖς κεκοσμημένην χάρισιν, Ἱερωσύνης στολὴν, καὶ ταῖς βαφαῖς αὖθις, μαρτυρίου αἵματος, ὡραϊσθεῖσαν εὔδοξοι, περιθέμενοι πάντες [illegible] τῆς ἀσεβείας ἐδείχθητε, πρόμαχοι στερ[illegible] τῆς Πίστεως.

Ἀγωνοθέτης ὁ Χρ[illegible] καθήμενος, προτάνει νῦν δεξιᾷ [illegible]οῖς Ἀθ[illegible]ηταῖς πᾶσι, τῶν ἀγώνων στάδιον, ἀναπετάσας ἤθροισε, προσφυῶς ἡρμοσμένων, χορὸν Μαρτύρων τετράριθμον, ᾄσμασιν αὐτὸν μεγαλύνοντα.

Τῆς Ἐκκλησίας προεστὼς Πατρίκιε, οἷα ποιμὴν ἀγαθὸς, ὑπὲρ αὐτῆς μάκαρ, τὴν ψυχὴν σου τέθεικας, σὺν Ἀκακίῳ Μένανδρον, Πολύαινόν τε τὸν θεῖον, σοφοὺς ἀθλητὰς συλλήπτορας, ᾆσμα τῷ Θεῷ ἀναπέμπων ἀεί.

Θεοτοκίον.

Ῥήσεσι Θείων Προφητῶν ἑπόμενοι, καθωμολόγησαν, τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον, σάρκα προσλαβόμενον, οἱ Θεηγόροι Μάρτυρες, ἐξ ἀχράντου Παρθένου, ἣν Θεοτόκον δοξάζοντες, ᾄσμασιν ἀεὶ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ᾿ ἀρχάς.

Τοὺς ποραθέντας ἀνδρικῶς, τὴν τρίβον τοῦ μαρτυρίου, καὶ τελέσαντας τὸν κάλλιστον δρ[illegible]ον, μακαρίσωμεν πιστοὶ, ὡς [illegible] [illegible]άρτυρας, καὶ στεφανίτας θείους, καὶ [illegible]εράρχας θεόφρονας.

Ὁ Θεηγόρος πυρωθεὶς, τῷ ζήλῳ τῆς εὐσεβείας, κατεμάρανε τὴν φλόγα [illegible]ῆς πλάνης, ῥητορεύων ἀσφαλῶς, θεολο[illegible]ς δόγματα, καὶ συνετίζων πάντας, πρὸς θείαν ὄντως ἐπίγνωσιν.

Νενεκρωμένον καθορῶν, τῷ καίρῳ τῆς ἀσεβείας, ὁ Πατρίκιος δεινὸν Ἡγεμόνα, ἀνεπήδησε βοῶν, θεογνωσίας ῥήματα, καὶ διασπείρων πᾶσι, τὸν θεῖον λόγον τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως τοῦ Θεοῦ, τὸν Λόγον ὦ Θεοτό[illegible] ἀπεγεννήσας ἐκ σοῦ σαρκωθέντα. [illegible] οἱ Μάρτυρες Θεοῦ, ἀνδρείως ὡμολόγησαν, ὡς στρατιῶται τούτου, καὶ στεφανῖται γενόμενοι.

Ὁ Εἱρμός. Ὁ στερεώσας κατ᾿ ἀρχάς.

[illegible] Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Σὺν Μενάνδρῳ Ἀκάκιον τὸν σοφὸν, [illegible]λύαινον πίστει τὸν ἱερὸν, τιμήσωμεν ᾄσμασι, καὶ τὸν μέγαν Πατρίκιον. Ἱερεῖς γὰρ οὗτοι, Θεοῦ παντοκράτορος, γεγονότες πίστει, αὐτῷ εὐηρέστησαν. ὅθεν καὶ Ἀγγέλοις, συναγάλλον[illegible] πίστει, καὶ τούτοις συνήφθησαν· οἷς ἐκ πό[illegible] βοήσωμεν· πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Σύ μου Χριστὲ, Κύριος.

Ῥώμην Χριστοῦ, περιεβάλου Πατρίκιε. Ἱερεὺς γὰρ, τούτου ἐσχημάτισας. καὶ τοῖς αὐτοῦ, ἴχνεσι σαφῶς, κατακολουθήσας, διὰ βασάνων προσήνεξαι, τῷ μόνῳ εὐεργέτῃ, εὐσεβῶς ἀνακράζων· τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ἐνεργὸς, θεῖος ἐδείχθης Ἀκάκιε, θείας αἴγλης, Πάτερ ἐμφορούμενος, καὶ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς ἀληθὴς, ἀναδεδειγμένος, εἰδώλων πλάνην κατέπτυσας. διὸ καὶ γεγηθότι, συνᾀδοντι κραυγάζεις· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Στίφει Χριστὲ, τῶν σῶν Μαρτύρων ὁ Μένανδρος, συγχορεύων, καὶ συναγαλλόμενος, μαρμαρυγαῖς λάμπει νῦν ταῖς σαῖς, καὶ φωτοχυσίας, ὡραίας ἀγλαϊζόμενος, κἀκεῖ σοι τῷ Δεσπότῃ, γεγηθὼς ἀνακράζει· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ὅπλον Χριστὲ, τὴν σὲ πηκοῦσαν Παναμώμον, κεκτημένοι, πλάνης ἐτροπώσαν-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Βιβλιοθήκη [illegible]

το, τὰς μηχανὰς Μάρτυρες σοφοὶ, καὶ τὰς τῶν τυράννων, θωπείας σαφῶς διέλυσαν. καὶ νῦν στεφανηφόροι, δεδεγμένοι βοῶσι· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Νεκρωθέντες τῷ Κόσμῳ, Μάρτυρες Θεόφρονες πόνοις ἀσκήσεως, τῷ Χριστῷ προθύμως, προσηνέγκατε θύματα τέλεια, ἑαυτοὺς τυθέντες, ὥσπερ ἀμνοὶ τοῖς τοῦ Δεσπότου, καθαρχοῦντες ἐνθέοις προστάγμασιν.

Ἐναθλήσαντες νομίμως, Μάρτυρες πανεύφημοι ἐστεφανώθητε. καρτερήσαντες γὰρ, τὰς πικρὰς ἀλγηδόνας καὶ μάστιγας, τὰς τῶν παρανόμων, ἐν Οὐρανοῖς κατατρυφῆσαι, τῆς ἀφθάρτου ζωῆς ἠξιώθητε.

Ἱερῶς σὺν Ἀγγέλοις, νῦν ἐνδιαιτώμενος Μάκαρ Πατρίκιε, τῶν ἐπιτελούντων, τὴν σεβάσμιον μνήμην σου μέμνησο, πρὸς τὸν σὸν Δεσπότην, ἐν προσευχαῖς καθικετεύων, ἐκ κινδύνων ῥυσθῆναι πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ἀληθῆ Θεοτόκον, πάντες ἐπιγνόντες σε Μάρτυρες ἔνδοξοι, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Θεὸν Λόγον εἰδότες ἐκήρυξαν, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν νεανικῶς μέχρι θανάτου, ἀνθιστάμενοι Κόρη πανύμνητε.

Ὠδὴ ς'. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Θίασον ἀθλητικὸν, ἐκ τεσσάρων συνεστῶτα Μαρτύρων, Ἱεραρχῶν ἀξίως, ἐκπρεπῶς φαιδρυνόμενος, ὁ λαὸς ὁ εὐσεβὴς, νῦν συστησάμενοι, τὰς χορείας, χαρμονικῶς ἀνευφημήσωμεν.

Λύουσι σωματικῶν, ἀλγηδόνας Ἀθληταὶ νοσημάτων, ταῖς τῶν θερμῶν ὑδάτων, αὐτομάτοις ἐκβλύσεσιν. καὶ παθῶν τῶν ψυχικῶν, θείαις ἐντεύξεσι, τοὺς ἐν πίστει, προσερχομένους ἀπαλλάττουσιν.

Ὄρθρον μοι τὸν νοητὸν, τῷ ἐν σκότει τῶν πταισμάτων καθεύδοντι, καὶ μοχθηρῶς ἐντεῦθεν, τὴν ζωὴν διανύοντι, προσευχαῖς Μάκαρ ταῖς σαῖς, νῦν ἐξανάστησον, ἱκετεύων, τὸν Λυτρωτὴν Χριστὸν Πατρίκιε.

Θεοτοκίον.

Φώτισόν μου τὴν ψυχὴν, ἡ τεκοῦσα τὸ ἀπαύγασμα δόξης, τῆς τοῦ Πατρὸς Παρθένε, Θεοτόκε πανύμνητε. τὴν σὴν γὰρ οἱ Ἀθληταὶ, χάριν κατέχοντες, τῶν τυράννων, τὰς γλωσσαλγίας ἀπεκρούσαντο.

Ὁ Εἱρμός.

Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταιγίς με ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν βιαίας, συνωθεῖ ἀπογνώσεως. ἀλλὰ σὺ τὴν κραταιὰν, χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνακάλεσαι.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡς ἱερὸν κειμήλιον, τοῦ Ἰησοῦ Πατρίκιε, ἡ Ἐκκλησία λαβοῦσα τὸ σῶμά σου, ἀγαλλομένη κράζει σοι· διὰ σοῦ ἅπας Κόσμος ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ, κρατύνεται καὶ περισκέπεται, ἐξ αἱρέσεως πάσης ἀλώβητος ὡς ἀήττητος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΘ'. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πατρικίου Ἐπισκόπου Προύσης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀκακίου, Μενάνδρου, καὶ Πολυαίνου.

Στίχ. Ἐφεῦρε Πατρίκιος ἐκτμηθεὶς κλέος,
Ὑπὲρ κλέος τῶν γηΐνων Πατρικίων.

Ἐννέα καὶ δεκάτῃ τάμε Πατρίκιον ξίφος ὀξύ.

Οὗτος ὁ μὲν Πατρίκιος, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐγκληθεὶς, παρέστη Ἰουλίῳ τῷ Ἐπάρχῳ· καὶ τούτου πείθειν αὐτὸν παντοίως ἐπιχειροῦντος, καὶ τὴν τῶν θερμῶν ὑδάτων προβαλλομένου ἀνάδοσιν, ὡς προνοίᾳ τῶν Θεῶν ἐκπυροῦνται, καὶ ἐπ' εὐεργεσίᾳ τῶν ἀνθρώπων ἐκχέονται, ὁ Ἅγιος Μάρτυς ἀπέφηνεν, ἐπ' εὐεργεσίᾳ μὲν τὰ θερμὰ ἀναδίδοσθαι, τῇ δὲ δυνάμει τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ τάξαντος δύο τόπους, τὸν μὲν ἀγαθῶν ἔμπλεων, ἔνθα οἱ Δίκαιοι ἀναπαύονται, τὸν δὲ σκότους καὶ πυρὸς, ἔνθα κατακλεισθήσονται οἱ Ἁμαρτωλοὶ, μετὰ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν. καὶ ὅτι τὸ πῦρ εἰς πᾶσαν τὴν Κτίσιν ἀνέθηκεν ὁ Θεὸς, καὶ τοῖς ἄλλοις στοιχείοις ἀνέμιξε, καὶ ἔστι μὲν ὑπεράνω τοῦ στερεώματος, πῦρ καὶ ὕδωρ, ἔστι δὲ καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς, ἐξ οὗ ἀναδιδόασιν αἱ πηγαὶ, αἱ μὲν πλησιάζουσαι τῷ πυρὶ, θερμὸν, αἱ δὲ πολὺ τούτου ἀπέχουσαι, ψυχρόν. καὶ ὅτι τὸ ὑποκάτω τῆς γῆς πῦρ, κολαστήριόν ἐστι ψυχῶν ἀσεβῶν, τὸ δὲ κατώτατον ὕδωρ εἰς κρύσταλλον πεπηγὸς, τάρταρος ὀνομάζεται, ἔνθα οἱ Θεοὶ τῶν Ἑλλήνων, ἔλαχον κατοικεῖν. καὶ τοιαῦτα πολλὰ εἰπόντος, προσάξαντος τοῦ Ἄρχοντος, μέσον τῶν ἀναδιδομένων ἐβλήθη θερμῶν. τῶν δὲ τοὺς

βάλ-

βάλλοντας μᾶλλον, ἢ τὸν βληθέντα βλαψάντων, ἐξῆλθεν ὁ Ἅγιος ἀβλαβής. καὶ τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δεξάμενος, μετὰ Ἀκακίου, Μενάνδρου, καὶ Πολυαίνου, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ οἴκῳ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Οἱ εὔδοξοι Μάρτυρες, Ἱερωσύνης κεκοσμημένοι στολήν, τῷ σφῶν αἵματι ταύτην, ἱερωτέραν ἀπεργασάμενοι, ἐν θεοπνόῳ χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥητόρων δεινότητας, φωτὶ τῷ θείῳ καταυγαζόμενος, ἐξεφαύλισας μάκαρ, ὡς ἐν καμίνῳ τοῖς αὐτομάτοις θερμοῖς, οἷς οὐκ ἐφλέχθης κραυγάζων Πατρίκιε· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ νῦν πεπλήρωται, Δαβὶδ τοῦ θείου ἡ θεία πρόρρησις. λιτανεύει γὰρ πόθῳ, πετρὰς Μαρτύρων τῷ σῷ προσώπῳ Ἁγνή, τῷ σαρκωθέντι ἐκ σοῦ ἀνακράζουσα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Στεφανηφόρους Μάρτυρας, Ἱεράρχας θεόφρονας, δεῦτε γεγηθότες οἱ πιστοὶ τιμήσωμεν, Χριστὸν μεγαλύνοντες, τὸν παρασχόντα τούτοις ἰσχύν, τὰς τῶν δυσμενῶν, μὴ δεδοικέναι βασάνους· ὃν παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀγαλλιάσθω Μένανδρος, εὐφημείσθω Ἀκάκιος, καὶ σὺν Πολυαίνῳ ὁ φαιδρὸς Πατρίκιος, χορείαν στησάμενοι, τὸν σαρκωθέντα Λόγον Πατρός, ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογάμου νηδύος, ὑμνείτωσαν ἀπαύστως, Ἱερεῖς δεδεγμένοι, αὐτὸν ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νενικηκότες εὔδοξοι, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας, καὶ τὰς τῶν Τυράννων, ἀπειλὰς μὴ πτήξαντες, στεφάνους ἐδέξασθε, παρὰ Χριστοῦ πανεύφημοι, ὥσπερ νικηφόροι ἀθληταὶ μελῳδοῦντες· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε.

Τριαδικόν.

Τρισοφαῆ Θεότητα, ἑνιαίαν ἐκλάμψασαν, αἴγλην ἐκ μιᾶς, τρισυποστάτου φύσεως, Γεννήτορα ἄναρχον, ὁμοφυᾶ τε Λόγον Πατρός, καὶ συμβασιλεῦον ὁμοούσιον Πνεῦμα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε.

Ὁ Εἱρμός. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτο ὁ Οὐρανός.

Ἐξέστησαν ὁρῶντες τοὺς Ἀθλητάς, κεφαλὰς τεμνομένους οἱ Τύραννοι, καὶ τὰς ψυχάς, πόθῳ προδιδόντας καρτερικῶς. ὁ δὲ Χριστὸς ἐδέξατο, τούτους καταπαύσας ἐν ἑαυτῷ. δι' ὧν καὶ τὰς ἰάσεις, πηγάζει ὡς ἐκ κρήνης, ἀδιαλείπτως τοῖς προστρέχουσιν.

Ἰδεῖν ἐσπουδακότες τῶν ὀρεκτῶν, τὴν πηγὴν Ἱεράρχαι καὶ Μάρτυρες, ἐν οὐρανοῖς, πάσας εὐκληρίας τὰς ἐν τῇ γῇ, καταλιπόντες ἤρθητε, πρὸς ὑψηλοτάτην περιωπήν, τῆς Θείας Βασιλείας, τρυφῆς ἀξιωθέντες, τῆς ὑπὲρ νοῦν μακαριότητος.

Διήλθετε τὸ ὕδωρ τῶν πειρασμῶν, καὶ τὸ πῦρ τῶν βασάνων διέβητε, καὶ νῦν τρανῶς, τὴν διαιωνίζουσαν Ἀθληταί, ἀνάψυξιν εἰλήφατε, τῶν ἐπουρανίων ἐν ταῖς σκηναῖς. ἐν αἷς στεφανηφόροι, χορεύοντες ἀπαύστως, ἐκ τῶν κινδύνων ἡμᾶς ῥύσασθε.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἥλιος ἡ μνήμη τῶν Ἀθλητῶν, τοὺς πιστοὺς περιλάμπει τοῖς θαύμασιν. ὁ γὰρ ἐκ σοῦ, ἄχραντε Παρθένε τεχθεὶς Θεός, ὃν ἀσεβῶς ἐκήρυξαν, τούτους κατελάμπρυνεν ἐμφανῶς, δοξάζων τοὺς ἐν πίστει, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, τετιμηκότας ὡς ὑπέσχετο.

Ὁ Εἱρμός. Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτο ὁ Οὐρανός.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, δ'. προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Τό, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι.

Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς, ἐκτενής, καὶ ἡ α. Ὥρα, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Κ'.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θαλλελαίου.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ς'. προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. προσόμοια τοῦ Μάρτυρος, ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ὄμβροις τῶν αἱμάτων σου, μεγαλομάρτυς Θαλλέλαιε, ἀθείας τὴν κάμινον, ἐνθέως κατέσβεσας· νῦν δὲ τῶν θαυμάτων ῥεί-

ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ῥάθροις ἀπελαύνας, πάθη ποικίλα, καὶ πιστοῖς, ῥῶσιν παρέχεις ἐν θείᾳ χάριτι. διὸ τὴν θείαν μνήμην σου, περιχαρῶς ἑορτάζομεν, καὶ τὴν κόνιν τοῦ σώματος, ἱερῶς προσπτυσσόμεθα. Ὅμοιον.

Θάλλον σε κατάκαρπον, θείας ἐλαίας γνωρίσαντες, ἀθλοφόρε Θαλλέλαιε, ἐλαίῳ τῶν πόνων σου, καὶ τῶν ὑπὲρ φύσιν, θαυματουργημάτων, ἱλαρυνόμεθα σαφῶς, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν δοξάζοντες, μεγάλως σε δοξάσαντα, ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ἀθλήσαντα, καὶ τῆς πλάνης τὸ φρύαγμα, παντελῶς ἀφανίσαντα. Ὅμοιον.

Πελάγει ῥιπτόμενος, καὶ ταῖς ῥανίσιν ἑλκόμενος, καὶ ἀπόνως ξεόμενος, μένεις ἀταπείνωτος, τοῦ Χριστοῦ σε μάκαρ, ἐπενδυναμοῦντος, ἀνδρειοτάτῳ λογισμῷ, πονηροτάτῳ φθόνῳ μαχόμενον, Θαλλέλαιε μακάριε, τῶν Ἀσωμάτων ὁμότιμε, Ἀθλοφόρων συνόμιλε, πρέσβευε τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς δ'. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν Θαλλέλαιον εὐφημεῖν θέμις. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Τῷ ὁδηγήσαντι.

Ταῖς ὑπερφώτοις ἀκτῖσι, τοῦ παντεργοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενος ἀεί, τοὺς τὴν φωσφόρον σου ταύτην, ἐπιτελοῦντας πανήγυριν φώτισον, τοὺς μεγαλύνειν σε πιστῶς, Μάρτυς Θαλλέλαιε.

Ὀχυρωθεὶς εὐσεβείᾳ, καὶ κρατυνθεὶς χάριτι, τοῦ πανοικτίρμονος Θεοῦ, γενναιοφρόνως Θαλλέλαιε, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας, καὶ ἔλυσας τὰ ὀχυρώματα ἐχθροῦ, νίκην ἀράμενος.

Νέος τὸ σῶμα ὑπάρχων, ταῖς δὲ φρεσὶ τέλειος, θεογνωσίαν ἀληθῆ, καθάπερ ἥλιος ἔλαμψας, εἰδωλικῆς ματαιότητος ζόφωσιν, ἀποσεισάμενος σαφῶς, Μάρτυς Θαλλέλαιε. Θεοτοκίον.

Κυριοτόκε Παρθένε, τῶν εὐσεβῶν καύχημα, ἡ τῶν Ἀγγέλων χαρμονή, Χριστιανῶν τὸ διάσωσμα, ἁμαρτανόντων ἐξίλασμα, γέφυρα ἐκ γῆς μετάγουσα τοὺς πιστούς, σῷζε τοὺς δούλους σου.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεῶν βροντήν.

Θαυματουργεῖς ἐξαίσια Παμμάκαρ, καὶ ῥοῇ τῷ τῆς ἀθλήσεως. τοῦ γὰρ Τυράννου ἀνηλεῶς, σὲ κολάζειν προθεμένου, αἱ τούτου χεῖρες ὤφθησαν, ξηραὶ καὶ ἀσυνέργητοι.

Ἀποσκοπῶν πρὸς μόνον τὸν Δεσπότην, τὸν νίκην σοι παρέχοντα, οὐ παρετράτης τῆς ἀληθοῦς, Ἀθλητὰ ὁμολογίας, ἀλλ' ἀκλινὴς διέμεινας, ἐκπλήττων καὶ τοὺς ἄφρονας.

Λόγῳ ζωῆς καὶ ἔργων ἐπιδείξει, Ἀλέξανδρον ἐζώγρησας, καὶ τὸν Ἀστέριον Ἀθλητά, καὶ Θεῷ τῷ εὐεργέτῃ, πανευκλεεῖς παρέστησας, Θαλλέλαιε Μάρτυρας. Θεοτοκίον.

Λάμψον μοι φῶς Παρθένε μετανοίας. ἐν σκότει γὰρ κατάκειμαι, τῆς ἁμαρτίας φρενοβλαβῶς. καὶ παράσχου μοι τὴν λύσιν, τῶν ἐπταισμένων ὅπως σε, δοξάζω Πανάμωμε. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ στερεῶν βροντήν, καὶ κτίζων πνεῦμα, στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμνῶ σε ἀληθινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου. ὅτι οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὠδὴ δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Φωτοειδὴς ἀναδειχθεὶς ἀθλοφόρος, τῆς ἀθείας σκοτισμὸν ἀπεκρούσω, καὶ πρὸς ποινὰς καὶ θάνατον ἐχώρησας. ὅθεν διανύσας σου, τοὺς γενναίους ἀγῶνας, μέγιστον ἀπέλαβες, κληρουχίαν καὶ δόξαν, τὴν μηδαμῶς γενναῖε ἀθλητά, παρερχομένην Θαλλέλαιε ἔνδοξε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ ε'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐν θαλάσσῃ ἀπορριφείς, δυνάμει θείᾳ οὐκ ἐβυθίσθης, ἀσεβεῖς δὲ καταποντίσας, τῷ βυθῷ Θαλλέλαιε, τῶν ἱερῶν αἱμάτων σου Μάρτυς σοφέ.

Λαμπροφόρος ταῖς θεϊκαῖς, Μάρτυς ἀστράπτων φωτοχυσίαις, ἐπεφάνης τῷ δικάζοντι, διελέγχων ἔνδοξε, τὴν ζοφερὰν δυσσέβειαν τούτου τρανῶς.

Ἱερώτατόν σε ναόν, καὶ οἶκον τῆς τρισηλίου δόξης, γεγονότα Μάκαρ ἔγνωμεν, ναούς τε καὶ ξόανα, τῶν πονηρῶν δαιμόνων συντρίψαντα.

Θεοτοκίον.

Ἱεροὶ Προφῆται, τὴν σὴν λοχείαν πάλαι προανεφώνουν, ὄρος μέγα καὶ κατάσκιον, πύλην τε καλοῦντές σε, δι᾽ ἧς Κύριος μόνη Ἁγνὴ διώδευσεν.

Ὠδὴ δ'. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Οἱ πόνοι σου μακάριε, ἱδρῶτες ὡς θυμίαμα, τῷ Εὐεργέτῃ προσηνέχθησαν, τὴν ἄπονον ἐντεῦθεν, Βασιλείαν Ἅγιε, καὶ ζωὴν κεκλήρωσαι, μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν.

Ναμάτων θείων ἔμπλεως, ὑπάρχων τῶν τοῦ Πνεύματος, ψυχὰς ἐξώγρησας φλεχθείσας, φλογμῷ τῆς ἀσεβείας, καὶ πρὸς ὕδωρ Ἔνδοξε, τὸ τῆς ἀναπαύσεως, καθωδήγησας σαφῶς.

Ἐλαία ὡς κατάκαρπος, ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Μάρτυς Θαλλέλαιε πεφύτευσαι, ἐλαίῳ εὐσεβείας, πάντων ἱλαρύνουσα, τὰς καρδίας πάνσοφε, καὶ τὰ πρόσωπα ἀεί.

Θεοτοκίον.

Υἱοὺς φωτὸς ἀπέδειξας, τοὺς σκοτισθέντας πάθεσι, Πατρὸς ἀπαύγασμα κυήσασα, Χριστὸν τὸν φωτοδότην, Παναγία Δέσποινα. διὰ τοῦτο πόθῳ σε, μακαρίζομεν ἀεί.

Ὠδὴ ε'. Ζάλη με λογισμῶν.

Φάλαγγας δαιμόνων ἐτροπώσω, συνεργοὺς Θαλλέλαιε, Ἁγίους ἔχων Ἀγγέλους, ἐν καιρῷ τῶν ἀγώνων σου σοφέ· δι᾽ ὧν στεφανηφόρος, ἀναδειχθεὶς δόξης ἔτυχες.

Ἡ φύσις τῶν ἀλόγων ἐπιγνοῦσα, τοῦ Λόγου σε Μάρτυρα, ὁρμὴν τὴν ἄλογον φεύγει, καὶ τιμᾷ σε ἐν λόγῳ εὐσεβῆ, ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου, ἀγωνιζόμενον Ἔνδοξε.

Μέγιστα ἐπὶ σοὶ θαύματα βλέπων, ὄχλος ὁ παράνομος, πλεῖστα παραδόξως, καταβάλλεται νεύσει θεϊκῇ, Θαλλέλαιε καὶ φέγγος, θεογνωσίας εἰσδέχεται.

Θεοτοκίον.

Ἔλυσας τῶν δεσμῶν με τῆς ἁμαρτίας, τεκοῦσα τὸν Κύριον, τὸν λύσαντα τὰ τοῦ ᾅδου Θεοτόκε, Βασίλεια Ἁγνή, καὶ πάντας συνδεσμοῦντα, πρὸς τὴν οἰκείαν ἐπίγνωσιν.

Ὁ Εἱρμός.

Ζάλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς βυθὸν καθέλκει με, ἀμέτρων ἁμαρτημάτων. ἀλλὰ σὺ κυβερνῆτα ἀγαθέ, προφθάσας διάσωσον, ὡς τὸν Προφήτην καὶ σῶσόν με.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν Μαρτύρων συνάθλος, ἀναδειχθεὶς καὶ ὁπλίτης, στρατιώτης ἄριστος, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, γέγονας διὰ βασάνων καὶ τιμωρίας, ἔπαρσιν εἰδωλολατρῶν καταπατήσας. διὰ τοῦτο τὴν σεπτήν σου, ὑμνοῦμεν μνήμην σοφὲ Θαλλέλαιε.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Κ'. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θαλλελαίου.

Στίχ. Ἀκέσορι τμηθέντι τῷ Θαλλελαίῳ, Θεὸς βοτάνην πρὸς λύσιν πέμπει πάθους.
Εἰκοστῇ Θαλλέλαιος ἐπὶ κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Νουμεριανοῦ τοῦ Βασιλέως. ὁρμώμενος ἐκ τοῦ Λιβάνου, Πατρὸς μὲν Βερουκίου, καὶ Μητρὸς Ῥωμυλίας, ἐν μελέτῃ γενόμενος τῆς Ἰατρικῆς τέχνης. συνεχέθη δὲ ἐν Ἀζάρβῳ, τῆς δευτέρας τῶν Κιλικῶν ἐπαρχίας, ἐν ἐλαιῶνι κρυπτόμενος. προσάγεται δὲ Θεοδώρῳ τῷ ἄρχοντι, ὃς μὴ πειθόμενον αὐτὸν θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, προσέταξε τρυπηθῆναι αὐτοῦ τοὺς ἀστραγάλους καὶ σχοινίοις κατὰ κεφαλῆς ἀναρτηθῆναι. τοῦτο οὖν δόξαντες οἱ ὑπηρέται ποιεῖν, ἔκ τινος θείας δυνάμεως τὰς φρένας ἀλλοιωθέντες, ξύλον ἀντὶ τοῦ Ἁγίου τρυπήσαντες ἀπῃώρησαν. τύπτονται οὖν ὡς κατὰ τοῦ ἄρχοντος παίξαντες. ἅπερ ἐκέλευσεν αὐτὸν ῥιφῆναι ἐν τῇ Θαλάσσῃ, ἐξ ἧς ἐξῆλθεν ἀβλαβὴς φορῶν ἐσθῆτα λαμπράν. μετὰ ταῦτα θηρίοις ἐν σταδίῳ ἀφίεται, καὶ πάλιν ἀλώβητος διαμείνας, ἐν Ἐδέσσῃ τῆς Αἰγέων Πόλεως, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Ἔστησο μέσον τῆς φλογὸς, τῶν πειρασμῶν ὡς οἱ Παῖδες, τὴν θείαν δρόσον ἐξ ὕψους Ἔνδοξε, δεχόμενος σαφῶς, καὶ τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν δοξολογῶν.

Θαυματουργίαις τοὺς Πιστοὺς, νόσων παντοίων λυτροῦσαι, τὰς τῶν δαιμόνων ἐλαύνων φάλαγγας, καὶ λύων πειρασμῶν, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις Μαρτύρων καλλονή.

Θεοτοκίον.

Εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, Θεοχαρίτωτε Κόρη, σὲ δυσωποῦμεν σαφῶς, ἀνάστηθι καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, πειρασμῶν αἰωνίων καὶ πάσης ἀπειλῆς.

Ὠδὴ ή. Ἐν φλογὶ πυρός.

Μίαν φύσιν μίαν θέλησιν, καὶ βουλὴν καὶ ἰσχὺν Ἔνδοξε, Τριάδος θείας καταγγέλλων εὐσεβῶς, πολύθεον ἐμφρόνως, καθεῖλες βλασφημίαν, καὶ πόνους ὑπομείνας πολλοὺς, μεγάλως ἐδοξάσθης.

Ἱερεῖον ὥσπερ ἄμωμον, τῷ τυθέντι ἀμνῷ ἅγιον, σὺ προσηνέχθης τῇ τοῦ ξίφους ἐκτομῇ, καὶ ἔκτεινας τὸν ὄφιν, τὸν πρὶν ἐν Παραδείσῳ, παρακοῆς θανάτῳ Ἀδὰμ, καὶ Εὔαν ἀνελόντα.

Συγχορεύουσι τῇ μνήμῃ σου, τοῖς πιστοῖς Ἀθλητὰ, Ὅσιοι Ἀγγέλων δῆμοι Ἀποστόλων Προφητῶν. μεθ' ὧν τὰς οὐρανίους, κληρούμενος σκηνώσεις, μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, πρεσβεύων Ἀθλοφόρε.

Θεοτοκίον.

Ἱλασμὸν τῶν ἐπταισμένων μοι, Παναγία Ἁγνὴ αἴτησαι, καὶ δός μοι χεῖρα ἐν πελάγει τῶν δεινῶν, δεινῶς χειμαζομένῳ· ἵνα σε μακαρίζω, ἵνα πιστῶς κηρύττω τὴν σὴν, βεβαίαν προστασίαν.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν φλογὶ πυρὸς παρίστανταί σοι, Χερουβὶμ Σεραφὶμ Κύριε. καὶ πᾶσα Κτίσις ὕμνον ᾄδουσί σοι τερπνόν. ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν μόνον δημιουργὸν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Παρθενομάρτυς πολύαθλος.

Ὡς καθαιρέτην τῆς πλάνης σε, ὡς θεῖον ναὸν τοῦ Θείου Πνεύματος, σήμερον εὐφημοῦμεν Σοφὲ, τοὺς μακαρίους σου πόνους, τὰ τίμια στίγματα, καὶ τὴν κόνιν τῶν λειψάνων ἀσπαζόμενοι.

Ἡ Γῆ χυθέν σου τὸ αἷμα, ἐδέξατο τὸ τίμιον Θαλλέλαιε, καὶ γέγονε πηγὴ ἰάσεων. ἐν ᾗ προστρέχοντες πιστοὶ, τῶν δεινῶν λυτροῦνται, Χριστὸν μεγαλύνοντες, καὶ συμφώνως σε τιμῶντες μακαρίζουσιν.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς δοχεῖον γεγένησαι, Παρθένε καὶ θρόνος τοῦ Παντάνακτος Ἄχραντε, ἐν ᾧ καθήσας τοῦ παλαιοῦ, πτώματος ἤγειρεν ἡμᾶς, καὶ τῇ συνεδρείᾳ τῇ θείᾳ ἐτίμησε, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλύνοντας.

Ὁ Εἱρμός.

Παρθενομάρτυς πολύαθλος, Παρθένου Μητέρα πολυύμνητον, σήμερον ἐν τῷ αὐτῆς νυμφῶνι, ἐπιδημοῦσαν ξεναγοῦ. νυμφοστόλοι πάντες χορεύσωμεν πάτρια, εὐσεβῶς τὴν Βασιλίδα μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΚΑ'.

Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων μεγάλων Θεοστέπτων Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Ἑσπέρας, στιχολογοῦμεν τὸ α'. Ἀντίφωνον, Τὸ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἁγίων γ'. ἅπερ τύχῃ ἐντὸς τῆς Πεντηκοστῆς, εἰ δὲ ἐκτὸς τῆς Πεντηκοστῆς, ψάλλομεν μόνον τῶν Ἁγίων, τὰ παρόντα γ'. προσόμοια, δευτεροῦντες αὐτὰ, ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ὅπλον κραταιότατον, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν δέδωκας, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, δι' οὗ ἐβασίλευσεν, ἐπὶ γῆς δικαίως, λάμψας εὐσεβείᾳ, καὶ Βασιλείας οὐρανῶν, κατηξιώθη τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου. μεθ' οὗ σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Ἔδωκας Φιλάνθρωπε, τῷ εὐσεβεῖ σου θεράποντι, Σολομῶντος τὴν φρόνησιν, Δαβὶδ τὴν πραότητα, καὶ τῶν Ἀποστόλων, τὴν ὀρθοδοξίαν, ὡς Βασιλέων Βασιλεὺς, Κυριευόντων ἁπάντων Κύριος. διό σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Πρῶτος καθυπέταξας, τὴν ἁλουργίδα ἀείμνηστε, Βασιλεῦ ἑκουσίως Χριστῷ, αὐτὸν ἐπιγνοὺς Θεὸν, καὶ Παμβασιλέα, πάντων εὐεργέτην, νικοποιὸν πάσης ἀρχῆς, καὶ ἐξουσίας τὸν ὑπερκείμενον. ἐντεῦθέν σοι φιλόχριστε, τὴν βασιλείαν κατεύθυνεν, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, τῶν Ἁγίων, ἦχος β'. Βυζαντίου.

Πλουσίων δωρεῶν τὰ κράττονα εἴληφας παρὰ Θεοῦ, Ἄναξ κράτιστε Κωνσταντῖνε μέγιστε. καλῶς ἐν τούτοις διέπρεψας. καταυγασθεὶς γὰρ ἀκτῖσι τοῦ Παναγίου Πνεύμα-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

τος, ὑπὸ Σιλβέστρου Ἱερέως, διὰ τοῦ Βαπτίσματος, ἐν Βασιλεῦσιν ὤφθης ἀήττητος, τὴν Οἰκουμένην ὡς προῖκα, προικοδοτήσας τῇ Κτίσῃ σου, ϗ Πόλιν Βασιλεύουσαν θεοσεβῆ. διὸ ἱκετεύων μὴ παύσῃ Χριστῷ τῷ Θεῷ, δωρηθῆναι ἅπασι, τοῖς πιστοῖς τὴν μνήμην σου, ὡς παῤῥησίαν ἔχων, ἁμαρτιῶν συγχώρησιν, ϗ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἴσοδος, Τὸ, Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. εἰ τύχῃ ἐν ταῖς προῤῥηθείσαις δύο Ἑορταῖς, δηλονότι τῇ Ἀναλήψει, καὶ τῇ Πεντηκοστῇ, πρῶτον τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς, εἶτα τῶν Ἁγίων.

Βασιλειῶν γ΄. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. η. 22. Ἔστη Σολομὼν κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου, ἐνώπιον πάσης Ἐκκλησίας Ἰσραήλ· ϗ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, ϗ εἶπε· Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, οὐκ ἔστιν ὡς σὺ Θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ
Ἐδ. 27. ἄνω, ϗ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. Εἰ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί σοι, πῶς ὁ οἶκος οὗτος ὃν ᾠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου; Πλὴν καὶ ἐπιβλέψεις ἐπὶ τὴν δέησίν μου, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, ἀκούειν τῆς δεήσεως ϗ τῆς προσευχῆς, ἧς ὁ δοῦλός σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου σήμερον πρὸς σέ, τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἀνεῳγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός, εἰς τὸν τόπον, ὃν εἶπας ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς, ἧς προσεύχεται ὁ δοῦλός σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον· ϗ εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου, ϗ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραήλ, ὅσα ἂν προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον. καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐν τῷ οὐρανῷ, ϗ ποιήσεις, ϗ ἵλεως ἔσῃ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ξα. 10. Ἀγαλλιάσθω ἡ ψυχή μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. ἐνέδυσε γάρ με ἱμάτιον Σωτηρίου, ϗ χιτῶνα εὐφροσύνης. Ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν, ϗ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ. Καὶ ὡς γῆν αὔξουσαν τὸ ἄνθος αὐτῆς, ϗ ὡς κῆπος τὰ σπέρματα αὐτοῦ ἐκφύει, οὕτως ἀνατελεῖ Κύριος δικαιοσύνην, ϗ
Κεφ. ξβ. 1. ἀγαλλίαμα ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Διὰ Σιὼν οὐ σιωπήσομαι, καὶ διὰ Ἱερουσαλὴμ οὐκ ἀνήσω, ἕως ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη μου, τὸ δὲ σωτήριόν μου ὡς λαμπὰς καυθήσεται. Καὶ ὄψονται ἔθνη τὴν δικαιοσύνην σου, ϗ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομά σου τὸ καινόν, ὃ ὁ Κύριος ὀνομάσει αὐτό. ϗ ἔσῃ στέφανος κάλλους ἐν χειρὶ Κυρίου, ϗ διάδημα βασιλείας ἐν χειρὶ Θεοῦ σου. Καὶ οὐκ ἔτι κληθήσῃ καταλελειμμένη, καὶ ἡ γῆ σου οὐκ ἔτι κληθήσεται ἔρημος. σοὶ γὰρ κληθήσεται Θέλημα ἐμόν, καὶ τῇ γῇ σου οἰκουμένη, ὅτι εὐδοκήσει Κύριος ἐν σοί, ϗ ἡ γῆ σου συνοικισθήσεται. Καὶ ὡς συνοικῶν νεανίσκος παρθένῳ, οὕτω κατοικήσουσιν οἱ Υἱοί σου. ϗ ἔσται ὃν τρόπον εὐφρανθήσεται Νυμφίος ἐπὶ νύμφῃ, οὕτως εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ σοί.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Φωτίζου φωτίζου Ἱερουσαλήμ. ἥκει γάρ σου Κεφ. ξ. 1.
τὸ φῶς, ϗ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκεν. Ἰδοὺ σκότος καλύψει γῆν, καὶ γνόφος ἐπὶ ἔθνη. ἐπὶ σὲ δὲ φανήσεται Κύριος, ϗ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σὲ ὀφθήσεται. Καὶ πορεύσονται Βασιλεῖς τῷ φωτί σου, ϗ ἔθνη τῇ λαμπρότητί σου. Ἆρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου, ϗ ἴδε συνηγμένα τὰ τέκνα σου. Ἥκασι πάντες οἱ υἱοί σου μακρόθεν, ϗ αἱ θυγατέρες σου ἐπ᾽ ὤμων ἀρθήσονται. Τότε ὄψει ϗ χαρήσῃ, ϗ φοβηθήσῃ, ϗ ἐκστήσῃ τῇ καρδίᾳ, ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σὲ πλοῦτος θαλάσσης, ϗ ἐθνῶν καὶ λαῶν. Καὶ ἥξουσί σοι ἀγέλαι καμήλων, ϗ καλύψουσί σε Κάμηλοι Μαδιὰμ καὶ Γηφάρ. Πάντες ἐκ Σαβᾶ ἥξουσι φέροντες χρυσίον, ϗ λίβανον οἴσουσί σοι, ϗ λίθον τίμιον, καὶ τὸ σωτήριον Κυρίου εὐαγγελιοῦνται. Καὶ πάντα τὰ πρόβατα Κηδὰρ συναχθήσονταί σοι, καὶ κριοὶ Ναβαϊὼθ ἥξουσί σοι, ϗ ἀνενεχθήσονται δεκτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, ϗ ὁ οἶκος τῆς προσευχῆς μου δοξασθήσεται. Τίνες οἵδε ὡς νεφέλαι πέτανται, ϗ ὡσεὶ Περιστεραὶ σὺν νεοσσοῖς; Ἐπ᾽ ἐμὲ αἱ Νῆσοι ὑπέμειναν, ϗ πλοῖα Θαρσεῖς ἐν πρώτοις, ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σου μακρόθεν, καὶ τὸ ἀργύριον ϗ τὸ χρυσίον αὐτῶν μετ᾽ αὐτῶν, διὰ τὸ ὄνομα Κυρίου τὸ Ἅγιον, ϗ διὰ τὸ τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἔνδοξον εἶναι. Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἀλλογενεῖς τὰ τείχη σου, ϗ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν παραστήσονταί σοι. Διὰ γὰρ ὀργήν μου ἐπάταξά σε, ϗ διὰ ἔλεός μου ἠγά-

πησάσε. Καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου διὰ παντὸς, ἡμέρας καὶ νυκτὸς οὐ κλεισθήσονται, εἰσαγαγεῖν πρὸς σὲ δύναμιν ἐθνῶν, καὶ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένους. Τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ Βασιλεῖς, οἵτινες οὐ δουλεύσουσί σοι, ἀπολοῦνται, καὶ τὰ ἔθνη ἐρημίᾳ ἐρημωθήσονται. καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου πρὸς σὲ ἥξει ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ ἅμα, δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἅγιόν μου, καὶ τὸν τόπον τῶν ποδῶν μου δοξάσω. Καὶ πορεύσονται πρὸς σὲ δεδοικότες υἱοὶ τῶν ταπεινωσάντων σε καὶ παροξυνάντων σε, καὶ προσκυνήσουσιν ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν σου πάντες οἱ παροξύναντές σε· καὶ κληθήσῃ πόλις Κυρίου Σιὼν, τοῦ Ἁγίου Ἰσραὴλ, διὰ τὸ γεγενῆσθαί σε ἐγκαταλελειμμένην καὶ μεμισημένην, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν σοι. Καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεαῖς γενεῶν. Καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν, καὶ πλοῦτον βασιλέων φάγεσαι· καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σώζων σε, καὶ ἐξαιρούμενός σε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ ἰδιόμελα, ἦχος α'.
Εἰ τύχῃ τῆς Ἀναλήψεως, ἢ τῆς Πεντηκοστῆς, τῆς Ἑορτῆς πρότερον.
Εἶτα τῶν Ἁγίων, ἦχος α'.

Χρεωστικῶς ἐκτελοῦμεν τὴν μνήμην σου Κωνσταντῖνε Ἰσαπόστολε, πάντων Ἀνάκτων βάσις καὶ καύχημα. φωτισθεὶς γὰρ ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος, πᾶσαν ἐφαίδρυνας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, τὰ συστήματα τῶν πιστῶν πανταχόθεν συνάξας ἐν τῇ λαμπρᾷ Πόλει Νικαιέων, ἔνθα τῶν ἀσεβῶν ἐσβέσθη τὸ φρύαγμα, καὶ Αἱρετικῶν ἠθετήθησαν γλῶσσαι, καὶ ἐμωράνθησαν· τῶν δὲ Ὀρθοδόξων ὑψώθη τὸ στῖφος, φανερωθείσης τῆς πίστεως. ὅθεν ὑπ' αὐτῶν ἐδοξάσθης ὀρθοδοξότατος, καὶ πάντων Βασιλέων ἐκηρύχθης Πατὴρ, ὡς πρῶτος τὴν ἀλουργίδα παρὰ Θεοῦ κομισάμενος. διὸ αἰτούμενοί σε οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου πιστῶς, αἴτησαι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων τὴν κλῆσιν ἔλαβες, ἀλλ' ὡς ὁ Θεσπέσιος Παῦλος, ἔσχες δὲ μᾶλλον ἔνδοξε ταύτην ἐξ ὕψους Κωνσταντῖνε Ἀπόστολε, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. τὸ γὰρ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ, ἐν Οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ δι' αὐτοῦ ἀγρευθεὶς, ὡς κάλλιστον θήραμα, ἐν τούτῳ καὶ νικητὴς κατ' ὁρωμένων καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν ἀπεφάνθης ἀήττητος. ὅθεν δυσωποῦμέν σε ὡς πρέσβυν θερμότατον, οἱ γηγενεῖς ἐπαξίως τὴν μνήμην σου σέβοντες, ἐν παῤῥησίᾳ αἰτήσασθαι ἡμῖν, φωτισμὸν καὶ ἱλασμὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β'. Βυζαντίου.

Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἡ μνήμη, ὡς μύρον ἐκκενούμενον σήμερον ἀνέτειλε. Χριστὸν γὰρ ποθήσας, εἰδώλων κατεφρόνησε, ναὸν ἐγείρας ἐπὶ γῆς, τῷ σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς. ἐν Οὐρανοῖς δὲ ἀπέλαβε, τὸν τῆς ἐλπίδος στέφανον.

Ἦχος γ'.

Ἡ Ἐθνικὴν ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὥσπερ ὁ θεσπέσιος Παῦλος, ἐκ τῶν ὑψίστων ἐδέξω τὸ θεῖον χάρισμα, καὶ τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος τὰ θράση, τῇ πανοπλίᾳ τοῦ Σταυροῦ κατέβαλες, Ἀνάκτων τὸ καύχημα, Κωνσταντῖνε Ἰσαπόστολε. ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Ὕμνος τῷ Θεῷ ἐκ χοϊκῶν χειλέων, προσᾴδεται ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, Κωνσταντῖνε πανεύφημε. σὺ γὰρ ὤφθης ἀκραιφνὴς στρατιώτης τοῦ Λόγου τῆς Πίστεως, φαυλίσας ἐν τῷ σκάμματι, τῶν Εἰδώλων τὰς μορφάς. καὶ νῦν προσερείσθης τῷ φέγγει τῆς Τριάδος, καταπυρσεύων ἡμῶν τὰς διανοίας ταῖς πρεσβείαις σου.

Δόξα, ἦχος πλ. α'.

Ἡ Ἐκκλησία σήμερον στολισαμένη, τῷ κράτει σου Ἄναξ, μυστικῶς εὐφραίνεται, καὶ τὴν σὴν παγγέραστον μνήμην, κατ' ἀξίαν εὐφήμως γεραίρει κραυγάζουσα· χαίροις, ὁ τὸν Παῦλον ζηλώσας, καὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἀράμενος, καὶ τὰς παγίδας συντρίψας τοῦ ἀντιπάλου. χαίροις, Ἀνάκτων πανάριστε, καὶ Ἀποστόλων ἰσότιμε. χαίροις, πιστῶν τὸ στήριγμα, καὶ Βασιλέων τὸ προπύργιον. Κωνσταντῖνε μακάριε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύων, ὡς παῤῥησίαν ἔχων Βασιλέων ἐγκαλλώπισμα.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.
Καὶ αἱ συνήθεις εὐχαὶ παρὰ τοῦ Ἱερέως.
Εἰ τύχῃ ἐν Ἑορτῇ στιχηρά. εἰς τὸν στίχον τῆς Ἑορτῆς.
Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος β'.
Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πρῶτος, Βασιλεὺς Χριστιανῶν, παρὰ τοῦ Θεοῦ Κωνσταντῖνε τὸ σκῆπτρον ἔλα-

βες. σοὶ γὰρ πεφανέρωται ἐν γῇ κρυπτόμενον, τὸ σωτήριον σύμβολον. δι' οὗ καὶ τὰ ἔθνη, ταῦτα καθυπέταξας τοῖς τῶν Ῥωμαίων ποσὶν, ὅπλον ἀπροσμάχητον ἔχων, τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν μάκαρ, δι' οὗ καὶ προσήχθης τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.

Ὄντως, μακαρία ἡ γαστὴρ, καὶ ἡγιασμένη κοιλία ἡ σὲ βαστάσασα, Μέδων κοσμοπόθητε Χριστιανῶν ἡ χαρὰ, Κωνσταντῖνε θεόσεπτε, Ῥωμαίων ἡ δόξα, πλοῦτος καὶ ὑπέρμαχος τῶν ὀρφανῶν καὶ χηρῶν, σκέπη, πτωχῶν καὶ ἀπόρων, θλίψεων ἀνόρθωσις ὄντως, καὶ τῶν αἰχμαλώτων ἡ ἀνάρρυσις.

Στίχ. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς, ὁ Θεός σου.

Πόθῳ, καὶ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ, κατεπειγομένη ἡ Μήτηρ, τοῦ γλυκυτάτου βλαστοῦ, ἀνύσασα κατέλαβεν ἐν τῇ Ἁγίᾳ Σιὼν, εἰς τὸν τόπον τὸν Ἅγιον, ἐν ᾧ ἐσταυρώθη, θέλων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς. ἔνθα, τὸν Σταυρὸν ἀραμένη, χαίρουσα ἐκραύγαζε δόξα, τῷ δωρησαμένῳ μοι ὃν ἤλπιζον.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Σέλας φαεινότατον, κομήτης ἑσπερόπετος, ἐξ ἀπιστίας εἰς Πίστιν Θεότητος παραχθεὶς, ἤχθης ἁγιάσαι λαὸν καὶ Πόλιν· καὶ τύπον Σταυροῦ ἐν Οὐρανῷ κατοπτεύσας, ἤκουσας ἐκεῖθεν· Ἐν τούτῳ νίκα τοὺς ἐχθρούς σου. ὅθεν δεξάμενος τὴν γνῶσιν τοῦ Πνεύματος, Ἱερεὺς χρηματισθεὶς καὶ Βασιλεὺς, ἐλαίῳ ἐστήριξας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, Ὀρθοδόξων Βασιλέων Πατήρ· οὗ καὶ ἡ λάρναξ ἰάσεις βρύει, Κωνσταντῖνε Ἰσαπόστολε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Τὸ, Νῦν ἀπολύεις. καὶ τὰ λοιπά.

Τροπάριον, ἦχος πλ. δ'.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν Οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλῆσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν Βασιλεῦσιν Ἀπόστολός σου Κύριε, βασιλεύουσαν Πόλιν τῇ χειρί σου παρέθετο. ἣν περίσωζε διὰ παντὸς ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. Καθίσματα λέγομεν τῆς Ἑορτῆς, εἰς τὴν α'. καὶ β'. στιχολογίαν. Εἰς δὲ τὸν Πολυέλεον, τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Ἑορτῆς. εἰ δ' οὖν, λέγε τῶν Ἁγίων.

Εἰς τὴν α'. στιχολογίαν. Κάθισμα. ἦχος γ'.

Θείας Πίστεως.

Νέος γέγονας, Δαβὶδ τοῖς τρόποις, γέρας ἄνωθεν, εἰσδεδεγμένος, τῆς Βασιλείας τῇ κορυφῇ σου τὸ ἔλαιον, διὰ τοῦ Πνεύματος ἔχρισεν Ἔνδοξε, ὁ ὑπερούσιος Λόγος καὶ Κύριος. ὅθεν ἔλαβες, καὶ σκῆπτρον σοφὲ Βασίλειον, αἰτούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν. Κάθισμα. ἦχος πλ. β'.

Ἑλκόμενος ἐπὶ Σταυροῦ ὁ Ποιητὴς τοῦ ἡλίου καὶ Κτίσεως, σὲ ὡς ἀστέρα φαεινὸν, ἐξ οὐρανοῦ δι' ἀστέρων ἐφελκύσατο· ᾧ καὶ κράτος πρώτως τὸ βασίλειον ἐπέθηκε. διό σε ἀνευφημοῦμεν Κωνσταντῖνε Βασιλεῦ εὐσεβέστατε, σὺν Ἑλένῃ Μητρὶ τῇ θεόφρονι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡ εὔσημος μνήμη σου, ἐπιφανεῖσα ἡμῖν, αὐγάζει τὰ πέρατα, θεογνωσίας φωτὶ, Κωνσταντῖνε θεόπνευστε. σὺ γὰρ ἐν Βασιλεῦσιν, εὐσεβῶς ἀνεδείχθης, νόμους ἐπουρανίους, Βασιλέως τηρήσας. διὸ ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον, τοῦ δ'. ἤχου.

Προκείμενον, ἦχος δ'.

Ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ Λαοῦ μου.

Στίχ. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως. Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· ἐγώ εἰμι ἡ θύρα.

Ὁ Πεντηκοστός.

Δόξα. Ταῖς τῶν Θεοσέπτων πρεσβείαις ἐλεῆμον.
Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.
Εἶτα. Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Ἦχος β'.
Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου.

Ζήτει εἰς τὴν Αὐτήν.

Τὸ, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.
Τὸ, Κύριε ἐλέησον ιβ'. καὶ οἱ Κανόνες.

Εἰ τύχῃ ἐν ταῖς δυσὶν Ἑορταῖς τῆς Ἀναλήψεως, ἢ τῆς Πεντηκοστῆς, οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς εἰς ι'. μετὰ τῶν Εἱρμῶν, καὶ τῶν Ἁγίων εἰς δ'. Καταβασίαν δὲ λέγομεν τῆς Ἑορτῆς. ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κοντάκιον τῶν Ἁγίων, καὶ τὸν οἶκον. Ἀφ' ἕκτης τῆς Ἑορτῆς. ἐν τῇ θ'. ᾠδῇ, ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχῃ, τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς η΄. καὶ τῶν Ἁγίων εἰς ϛ΄. Καταβασίαν λέγομεν τὸν Εἱρμὸν τῆς Ἑορτῆς. ἀπὸ γ΄. ᾠδῆς, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τὸν Οἶκον. ἀφ᾽ ἕκτης, τῶν Ἁγίων. ἐν τῇ θ΄. ᾠδῇ, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. εἰ δὲ ἔξω τῆς Πεντηκοστῆς τύχῃ, στιχολογεῖται, Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, καὶ ψάλλομεν τὸν Κανόνα τῆς Ὀκτωήχου μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς η΄. καὶ τῶν Ἁγίων εἰς ϛ΄. στιχολογεῖται καὶ ἡ Τιμιωτέρα. ἀφ᾽ ἕκτης τὸ Κοντάκιον. Πεντηκοστὴν δὲ λέγομεν, οὐ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς ἡμέρας πάσας τῆς Πεντηκοστῆς. οὕτως οὖν ὀφείλει ψάλλεσθαι ἐν ταῖς καθημεριναῖς. εἰ δὲ ἐντὸς Ἑορτῆς, ὡς προεγράφη.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Μόνε ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τῆς βασιλευούσης, ἁμαρτίας νῦν ἐπ᾽ ἐμοί, τῶν σῶν θεραπόντων ἱκεσίαις, τὴν τεταπεινωμένην ψυχήν μου ἐλευθέρωσον.

Ἧς ἄνω γενόμενος ἐραστής, μάκαρ Κωνσταντῖνε, Βασιλείας τῷ Βασιλεῖ, πάντων καὶ Δεσπότῃ διανοίᾳ, καθαρωτάτῃ πιστεύσας ἐλάτρευσας.

Φωτὶ ἐλλαμφθεῖσα θεαρχικῷ, σκότος ἀγνωσίας, καταλέλοιπας ἀληθῶς, Θεόφρον Ἑλένη καὶ γνησίως, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων ἐδούλευσας.

Θεοτοκίον.

Ἡ Πύλη τῆς θείας Ἀνατολῆς, ἄνοιξόν μοι πύλας, μετανοίας καὶ ἐκ πυλῶν, τῆς θανατηφόρου ἁμαρτίας, τῇ μεσιτείᾳ σου ῥῦσαί με Δέσποινα.

Ὠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ἀμοιβῶν οὐρανίων, ἐπιτυχεῖν ἔσπευσας. ὅθεν τῷ καλοῦντι Θεόφρον ἐπηκολούθησας, καὶ σκότος ἔλιπες, πατροπαράδοτον πλάνην, καὶ φωστὴρ ἐν Πνεύματι θείῳ γεγένησαι.

Τῷ Χριστῷ κολληθεῖσα, καὶ ἐπ᾽ αὐτῷ Πάνσεμνε, ἅπασαν θεμένη ἐλπίδα, τοὺς ἱεροὺς αὐτοῦ, τόπους κατέλαβες, ἐν οἷς τὰ ἄχραντα Πάθη, σαρκωθεὶς ὑπέμεινεν ὁ Ὑπεράγαθος.

Τὸ σωτήριον ὅπλον, τὸ ἀρραγὲς τρόπαιον, τῶν Χριστιανῶν τὴν ἐλπίδα Σταυρὸν τὸν τίμιον, φθόνῳ κρυπτόμενον, σὺ ἐφανέρωσας θείῳ, φλεγομένη ἔρωτι Θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ἱερᾶς πολιτείας, ἀποπεσὼν Ἄχραντε, παρασυνεβλήθην τοῖς κτήνεσι καὶ κατάκριτος, ὅλος γεγένημαι. ἡ τὸν Κριτὴν τετοκυῖα, πάσης κατακρίσεως ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Εἰ τύχῃ ἐν Ἑορτῇ, Κοντάκιον τῶν Ἁγίων.

Εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰς αἰσθήσεις ἐκτείνας πρὸς Οὐρανόν, καὶ τῶν ἄστρων μανθάνων τὴν καλλονήν, ἐκ τούτων μυούμενος, τὸν τῶν ἁπάντων Κύριον. τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ὅπλον, ἐν μέσῳ ἀνέλαμψε, διαγράφον ἐν τούτῳ, νικᾶν καὶ κρατύνεσθαι. ὅθεν τῆς ψυχῆς σου, ἐπανοίξας τὸ ὄμμα, τὸ γράμμα ἀνέγνωκας, καὶ τὸν τρόπον μεμάθηκας. Κωνσταντῖνε πανσέβαστε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Οὐρανόθεν ὡς Παῦλόν σε, πάλαι σαγηνεύει Χριστὸς ὁ Κύριος, Κωνσταντῖνε ἐκδιδάσκων σε, Βασιλέα τοῦτον μόνον σέβεσθαι.

Ὑπερλάμπρῳ σημείῳ σε, Μάκαρ δι᾽ ἀστέρων Χριστὸς ὁ Ἥλιος, καταυγάζει καὶ φωστῆρά σε, τῶν ἐσκοτισμένων ἀναδείκνυσι.

Καὶ τοῖς τρόποις φιλόθεος, καὶ ταῖς θείαις πράξεσιν ἀξιάγαστος, Μακαρία ἐχρημάτισας. διὰ τοῦτο πίστει σὲ δοξάζομεν.

Φανεροῖς τὸ κρυπτόμενον, χρόνοις ἐπὶ πλείστοις νῦν θεῖον τρόπαιον, τοῦ Σταυροῦ δι᾽ οὗ σεσώσμεθα, καὶ δαιμόνων πλάνης ἐλυτρώθημεν.

Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχήν μου καταύγασον, τὴν ἐσκοτισμένην τοῖς πλημμελήμασιν, ἡ τὸν Ἥλιον κυήσασα, τῆς δικαιοσύνης Ἀπειρόγαμε.

Ὠδὴ ε΄. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ὀρθρίσας πρὸς τὸν ἄδυτον Ἥλιον, καὶ Δεσπότην, Βασιλεῦ θεόσοφε, φωτὸς ἀνάπλεως γέγονας.

Ταπεινὴν καὶ τελείαν συμπάθειαν, ὡς πορφύραν, φοροῦσα κατῴκησας, νῦν εἰς τὰ ἄνω Βασίλεια.

Σωή-

Συνήφθης Ἀσωμάτων Ἑλένη, χοροστασίαις, Θεὸν θεραπεύσασα, ταῖς ἐναρέτοις σου πράξεσι. Θεοτοκίον.

Παρθενὲ τὴν ψυχήν μου καθάρισον, μολυνθεῖσαν, ἡδοναῖς τοῦ σώματος, τῇ ἐπηρείᾳ τοῦ ὄφεως.

Ὠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Συνήθροισας Θεοφόρων Πατέρων, τὸν μακάριον χορὸν παραδόξως, καὶ δι' αὐτῶν, Κωνσταντῖνε τοὺς πάντων, κυμαινομένας καρδίας ἐστήριξας, ὁμότιμον δοξολογεῖν, τῷ Τεκόντι τὸν Λόγον καὶ σύνθρονον.

Πιστεύσασα ἐπὶ Κύριον ζῶντα, τὸν τὸ εἶναι παρεχόμενον πᾶσι, τῶν βδελυκτῶν, καὶ ματαίων Εἰδώλων, νεκροποιὰ ἀπεβάλου θρησκεύματα, καὶ εἴληφας περιχαρῶς, Βασιλείαν Ἑλένη οὐράνιον.

Παλάμῃ σου κυβερνώμενοι Λόγε, ἀγνωσίας τὸ βαθύτατον σκότος, καὶ τῆς δεινῆς ἀθεΐας τὸν σάλον, οἱ διὰ σοῦ βασιλεύοντες ἔλιπον, καὶ ἤχθησαν πρὸς γαλήνης, εὐσεβείας λιμένας γηθόμενοι. Θεοτοκίον.

Ἰάτρευσον ἀνιάτως νοσοῦσαν, καὶ τῷ δήγματι δεινῶς πληγωθεῖσαν, τοῦ πονηροῦ, τὴν καρδίαν μου Κόρη, καὶ τῆς ἐν σοὶ θεραπείας ἀξίωσον. καὶ σῶσόν με τὸν ἐπὶ σοί, πεποιθότα πρεσβείαις σου Ἄχραντε.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Κωνσταντῖνος σήμερον, σὺν τῇ Μητρὶ τῇ Ἑλένῃ, τὸν Σταυρὸν ἐμφαίνουσι, τὸ πανσεβάσμιον ξύλον, πάντων μὲν τῶν Ἰουδαίων αἰσχύνην ὄντα, ὅπλον δὲ κατ' ἐναντίων πιστῶν Ἀνάκτων. δι' ἡμᾶς γὰρ ἀνεδείχθη, σημεῖον μέγα καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

Ὁ Οἶκος.

Κωνσταντῖνον πιστοί, σὺν τῇ Μητρὶ τιμήσωμεν. τοῦ Δαβὶδ γὰρ αὐτοὶ λόγους ἀκροασάμενοι, ἐν κέδρῳ, καὶ πεύκῃ, καὶ κυπαρίσσῳ, τὸν τρισύνθετον Σταυρὸν κατενόησαν, δι' οὗ τὸ σωτήριον Πάθος ἐξηκολούθησε, καὶ ταύτας παρέστησαν τοὺς Ἰουδαίους, παρασκευάζεσθαι, δεῖξαι τοῖς λαοῖς μέγα δικαίωμα, τὸ κεκρυμμένον διὰ τὸν φθόνον, καὶ βασκανίαν τὴν αὐτῶν. καὶ τοῦτο φέροντες ἀνέδειξαν αὐτοί. Διὰ τοῦτο τοῖς πᾶσι νικηφόροι ἀνεδείχθησαν, ὅπλον φέροντες ἀπροσμάχητον· Σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΑ'. Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Θεοστέπτων, καὶ Ἰσαποστόλων μεγάλων Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Στίχ. Ὡς κοινὸν ἦχον γῆς Βασιλεῖς τὸ στέφος,
Ἔχουσι κοινὸν καὶ τὸ τοῦ Πόλου στέφος.
Συνθάνεν εἰκάδι πρώτῃ Μητρὶ Κωνσταντῖνος.

Ὁ Μέγας οὗτος ὁ μακάριος καὶ ἀοίδιμος ἐν Βασιλεῦσι Κωνσταντῖνος, Υἱὸς γέγονε Κωνσταντίου τοῦ Χλωροῦ, καὶ Ἑλένης τῆς τιμίας. ὁ γὰρ Κώνστας, θυγατριδοῦς γέγονε Κλαυδίου τοῦ προβεβασιλευκότος ἐν Ῥώμῃ πρὸ τῆς Διοκλητιανοῦ καὶ Καρίνου Βασιλείας. οὗτος ὁ Κώνστας παρὰ Διοκλητιανοῦ τοῦ Ἑρκουλίου προσληφθεὶς κοινωνὸς εἶναι τῆς Βασιλείας αὐτοῦ, μετὰ Μαξιμιανοῦ Βαλερίου, τῶν ἄλλων ἁπάντων τὸν κατὰ τοῦ Χριστοῦ διωγμὸν σφοδρῶς ἀναρριπιζόντων, μόνος οὗτος πρᾳότητι καὶ συμπαθείᾳ χρώμενος, μᾶλλον τοῖς ὑπὲρ τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως ἀγωνιζομένοις ἐχρῆτο καὶ συμβούλοις, καὶ κοινωνοῖς τῶν Βασιλικῶν προσταγμάτων. οὗτος καὶ Κωνσταντῖνον τὸν ἀγαπητὸν Υἱὸν μετὰ ταῦτα πρῶτον τοῖς Χριστιανοῖς χρηματίσαντα Βασιλέα τὴν εὐσέβειαν διδάξας, διάδοχον τῆς αὐτοῦ Βασιλείας κατέλιπεν ἐν ταῖς Βρετανικαῖς Νήσοις. ὃς ἀναμαθὼν τὰ κατὰ τὴν Ῥώμην γενόμενα παρὰ Μαξεντίου τοῦ Υἱοῦ Ἑρκουλίου, ἔκπ[illegible]σα καὶ ἀποτρόπαια καὶ ἐναγῆ καὶ βέβηλα, ζήλῳ θείῳ κινούμενος, ὥρμησε κατ' αὐτοῦ, τὸν Χριστὸν ἐπικαλούμενος σύμμαχον. ὅπερ ἰδὼν ὁ Θεὸς τὸ καθαρὸν τῆς ψυχῆς, πρῶτον μὲν κατὰ τοὺς ὕπνους αὐτῷ ἐνεφάνισεν ἑαυτόν. ἔπειτα κατὰ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας, δι' ἀστέρων τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ἐγχαράξας γεγραμμένον· Ἐν τούτῳ νίκα· πάλιν αὐτῷ καὶ τοῖς ἀξίοις ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἐμφανίσαι ἠξίωσε. διὸ θαρρήσας τῷ τύπῳ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ὁπλοποιήσας δὲ αὐτὸν διὰ χρυσοῦ, ἀνελθὼν ἐν Ῥώμῃ, αὐτόν τε τὸν ἀλιτήριον Μαξέντιον κατέβαλεν ἐν ποταμῷ Τιβέρει ἀποπνιγέντα παρὰ τὴν Βουλβίαν Γέφυραν, καὶ τοὺς Ῥωμαίων πολίτας τῆς τούτου Τυραννίδος ἠλευθέρωσε. τότε δὲ ἀπάρας ἀπὸ τῆς Ῥωμαίων Πόλεως, κατὰ τὴν ὁδὸν ἐρχόμενος, ἐβούλετο κτίσαι πόλιν ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι ἐν τῷ Ἰλίῳ, ἔνθα τὸν πόλεμον τῶν Τρώων

μετὰ τῶν Ἑλλήνων φασὶ γενέσθαι. ὑπὸ δὲ χρησμοῦ θείου κωλύεται, μᾶλλον ἐν τῷ Βυζαντίῳ ἀπὸ Θεοῦ προτραπεὶς, τὴν αὐτοῦ πόλιν κτίσαι. διὸ τῷ θείῳ κατακολουθήσας θελήματι, κτίζει τὴν θεοφρούρητον ταύτην Πόλιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, καὶ οἷόν τινα τῆς ἑαυτοῦ Πίστεως ἀπαρχὴν ἀνατίθησι τῷ Θεῷ. ζητήσας δὲ τῆς καθ' ἡμᾶς Πίστεως τὴν ἀκρίβειαν, τοὺς πανταχόθεν Ἀρχιερεῖς κατὰ τὴν Νίκαιαν ἤθροισε, δι' ὧν ἡ ὀρθόδοξος Πίστις ἀνεκηρύχθη, καὶ τῷ Πατρὶ ὁμοούσιος ὁ Υἱὸς ἐγνωρίσθη, Ἀρείου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, μετὰ τῆς βλασφημίας, παραπεμφθέντων τῷ ἀναθέματι. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ Ἑλένην κατὰ ζήτησιν τῶν τιμίων Ξύλων, ἐν οἷς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπάγη σαρκὶ, ἀποστείλας εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, δι' αὐτῆς ταῦτα ἀνεκομίσατο. τὰ μὲν ἐν αὐτοῖς τοῖς Ἱεροσολύμοις καταθεμένης, τὰ δὲ πρὸς τὴν Βασιλίδα Πόλιν ἀναγαγούσης. ἥτις τὴν Κωνσταντινούπολιν καταλαβοῦσα, τὸν βίον κατέλυσεν. ὁ δὲ μέγας Κωνσταντῖνος ἐγκαινίοις καὶ πανηγύρεσι τὴν Πόλιν φαιδρύνας, καὶ μικρόν τι ἐπιβὰς τοῦ τεσσαρακοστοῦ δευτέρου ἔτους, ἐν ᾧ τῆς Βασιλείας κατῆρξε, τῆς κατὰ τῶν Περσῶν ἐκστρατείας ἁψάμενος, καὶ ἔν τινι τῶν κατὰ τὴν Νικομήδειαν ἀγρῶν γενόμενος, πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ, καὶ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ἀνάγεται Πόλιν, προπομπαῖς καὶ ὑπαντήσεσι μεγαλοπρεπῶς δεξιούμενος, καὶ ἐν τῷ Ἱερῷ Σηκῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐναποτίθεται. ἐβασίλευσε δὲ ἐν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ῥώμῃ, κατὰ τὸ πεντακισχιλιοστὸν ὀκτακοσιοστὸν ὀκτωκαιδέκατον ἔτος, τεσσαρακοστὸς δεύτερος Βασιλεὺς ἀπὸ Αὐγούστου γενόμενος. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῇ Ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις, καὶ ἐν τῷ θείῳ αὐτοῦ Ναῷ, ἐν τῇ Κινστέρνῃ τῆς Μονῆς, τοῦ Πατριάρχου ἅμα τῷ Βασιλεῖ καὶ τῇ Συγκλήτῳ μετὰ Λιτῆς ἐκεῖσε παραγινομένου, καὶ τὴν θείαν Μυσταγωγίαν ἐπιτελοῦντος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Σοῦ τὰ προστάγματα φυλάττων, ὑπεκλίθη σου τῷ νόμῳ Κωνσταντῖνος. αἰνούντων διό, καθεῖλε παρατάξας, ἀναβοῶν σοι Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ζῆλον τὸν πάντας ἀνελκύσαν, Ἀξιάγαστε ἐκ λάκκου ἀπωλείας, συγχωσθεὶς φθονερῶς, ἡμῖν ἀνακαλύπτας, καταχωννύων δαίμονας, ὀλεθρίους εἰς αἰῶνας.

Πράξεσι θείαις ἐδομήσω, τὴν καρδίαν σου Ναὸν Θεοῦ Ἑλένη, καὶ Ναοὺς ἱεροὺς, αὐτῷ ἀνῳκοδόμησας, ἔνθα σαρκὶ τὰ ἄχραντα, δι' ἡμᾶς ὑπέστη Πάθη.

Θεοτοκίον.

Γνώμῃ οἰκείᾳ ἁμαρτάνων, καὶ δουλούμενος ἀτόποις συνηθείαις, τῇ συνήθει σου νῦν, προστρέχω συμπαθείᾳ. ἀπεγνωσμένον σῶσόν με, Παναγία Θεοτόκε.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὡς πορφυρίδα Ἔνδοξε, στολισθεὶς τὴν συμπάθειαν, καὶ ὥσπερ χλαμύδα, τὴν καλὴν πραότητα, στεφάνῳ κεκόσμησαι, τῶν ἀρετῶν τελείῳ νοΐ. καὶ μετατεθεὶς ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω, Βασιλεία κραυγάζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπερουρανομήκη βλέποντες, σὺν Υἱῷ σε θεόφρονι, εὔδοξε Ἑλένη, εἰς Θεοῦ Βασίλεια, Χριστὸν μεγαλύνομεν, τὸν τὴν ὑμῶν σεπτὴν ἑορτὴν, δείξαντα ἡμῖν ὑπὲρ ἀκτῖνας ἡλίου, ἡμᾶς φωταγωγοῦσαν, τοὺς πιστῶς μελῳδοῦντας· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς θαυμαστὸς ὁ πόθος σου, καὶ ὁ βίος σου ἔνθεος, εὔδοξε Ἑλένη, γυναικῶν τὸ καύχημα. τοὺς τόπους γὰρ φθάσασα, τοὺς τὰ σεπτὰ Παθήματα, ὑποδεξαμένους τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων, Ναοῖς περικαλλέσι, κατεκόσμεις βοῶσα· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὰ τῆς ψυχῆς μου ὄμματα, ταῖς πολλαῖς παραβάσεσιν, ἀποτυφλωθέντα, Θεοτόκε φώτισον, τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, καὶ τὴν καρδίαν δέομαι, ἐκταραττομένην ἡδοναῖς πολυτρόποις, καὶ σῶσόν με βοῶντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἔξεστη ἐπὶ τοῦτο.

Ὁ τάφος ἔνθα κεῖται τὸ ἱερὸν, Κωνσταντῖνε καὶ τίμιον σῶμά σου, μαρμαρυγὰς, θείων ἰαμάτων ἠλικρινῶς, τοῖς προστρέχουσι

πάντοτε, βλύζει ἰάματα παντοδαπά, τὸ σκότος ἀπελαύνων, καὶ φέγγει ἀνεσπέρῳ, φωταγωγῶν τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Ἁγίως σου τελέσασα τὴν ζωὴν, σὺν Ἁγίοις νῦν κατεσκήνωσας, ἁγιασμοῦ, πλήρης γενομένη καὶ φωτισμοῦ, τῶν ἰαμάτων πάντοτε. ὅθεν ἀναβλύζεις τοὺς ποταμοὺς, καὶ πάθη κατακλύζεις, Ἑλένη μακαρία, καὶ καταρδεύεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προάναρχε ἀθάνατε Βασιλεῦ, Βασιλείας τῆς ἄνω ἠξίωσας, οὓς εὐσεβῶς πάλαι ἐδικαίωσας ἐπὶ γῆς, τοῦ βασιλεύειν Κύριε, σὲ ἠγαπηκότας εἰλικρινῶς, Ἑλένην τὴν Ἁγίαν, τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον. ὧν ταῖς πρεσβείαις πάντας οἴκτειρον.

Θεοτοκίον.

Τὸν πάντων Βασιλέα καὶ Ποιητὴν, συλλαβοῦσα Παρθένε ἐκύησας. καὶ νῦν ἰδοὺ, οἷά περ Βασίλισσα δεξιᾷ, τούτου ἁγνὴ παρίστασαι. ὅθεν δυσωπῶ σε ἀριστερᾶς, μερίδος λυτρώσασθαί με, ἐν ὥρᾳ καταδίκης, καὶ δεξιοῖς προβάτοις συντάξον.

Εἰ μέν ἐστιν ἐντὸς τῆς Πεντηκοστῆς, ἢ ἐν Κυριακῇ, ἢ ἐν τῇ Πεντηκοστῇ, ἢ τῇ δʹ. τῇ πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, ἢ ἐν τῇ Ἀναλήψει, λέγομεν πρῶτον τῆς Ἑορτῆς τὸ Ἐξαποστειλάριον, εἶτα τῶν Ἁγίων, ἔπειτα πάλιν τῆς Ἑορτῆς. Εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχῃ τῆς Πεντηκοστῆς, πρῶτον τοῦ Ἁγίου, εἶτα τῆς Ἑορτῆς.

Ἐξαποστειλ. τῶν Ἁγίων.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων εἴληφε, τὸ βασίλειον κράτος, ἀλλ' ἐκ τῆς θείας χάριτος, Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, σὺν τῇ Μητρὶ οὐρανόθεν. ἐξαστράπτον δὲ βλέπει, Σταυροῦ τὸ θεῖον τρόπαιον. ὃς ἐν τούτῳ ὀλέσας, τοὺς δυσμενεῖς, καὶ εἰδώλων ἔλυσε τὴν ἀπάτην· ἐν Κόσμῳ δὲ ἐκράτυνε, τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν.

Εἰ τύχῃ Ἑορτὴ, ψάλλομεν εἰς τοὺς Αἴνους πρῶτον τῆς Ἑορτῆς στιχηρὰ δʹ. ἔπειτα τοῦ Ἁγίου. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰ δὲ τύχῃ τῇ δʹ. τῇ πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, ψάλλομεν τοῦ Τυφλοῦ γʹ. καὶ τοῦ Ἁγίου γʹ. εἶτα τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα τοῦ Τυφλοῦ. Καὶ νῦν. Ἀναστάσεως ἡμέρα. Εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, στιχηρὰ προσόμοια, τοῦ Ἁγίου δʹ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰ δὲ ἐν Κυριακῇ τύχῃ, Δόξα, τῆς ἡμέρας. Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη. στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου, ἦχος πλ. δʹ.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαίροις Κωνσταντῖνε πάνσοφε, Ὀρθοδοξίας πηγὴ, ἡ ποτίζουσα πάντοτε, τοῖς γλυκέσι νάμασι, τὴν Ὑφήλιον ἅπασαν. χαίροις ἡ ῥίζα, ἐξ ἧς ἐβλάστησε, καρπὸς ὁ τρέφων τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ. χαίροις τὸ καύχημα, τῶν περάτων ἔνδοξε, Χριστιανῶν, Βασιλέων πρώτιστε. χαῖρε χαρὰ τῶν πιστῶν.

Ὅμοιον.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Κτίσεως, τὸ ἀπαθὲς προορῶν, τῆς καρδίας σου Πάνσοφε, λογικῶς ἐθήρευσε, ἀλογίᾳ κρατούμενον· καὶ καταυγάσας τὴν σὴν διάνοιαν, τῆς εὐσεβείας ταῖς ἐπιγνώσεσι, Κόσμῳ ἀνέδειξε, φωταυγῆ ὡς ἥλιον, μαρμαρυγὰς, θείων ἀποπέμποντα, πράξεων ἔνδοξε.

Ὅμοιον.

Τὰ τοῦ Κυρίου διδάγματα, καθάπερ γῆ ἐκλεκτὴ, δεξαμένη πανεύφημε, ἐναρέτων πράξεων, εὐκαρπίαν ἐβλάστησας, τὰς διανοίας ἡμῶν ἐκτρέφουσα, τῇ ἐκμιμήσει, Ἑλένη πάνσοφε, τῆς πολιτείας σου. ὅθεν ἑορτάζομεν, περιχαρῶς, σήμερον τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζοντες.

Ὅμοιον.

Ἔλαιον ἀγαλλιάσεως, τοὺς σοὺς μετόχους Χριστὲ, Κωνσταντῖνον Ἑλένην τε, παραδόξως ἔχρισας, τὴν ἀπάτην μισήσαντας, καὶ σοῦ τὸ κάλλος ἐπιποθήσαντας. καὶ Βασιλείας τῆς οὐρανίου σου, τούτους ἠξίωσας, εὐσεβῶς τὸ πρότερον, ἐπὶ τῆς γῆς, Λόγε βασιλεύσαντας, τῇ ἐπινεύσει σου.

Δόξα, ἦχος πλ. δʹ. Μεθοδίου Πατριάρχου.

Ὁ τῶν Ἀνάκτων Ἄναξ καὶ Θεὸς, ὁ πλουσίαις δωρεαῖς κατακοσμῶν τοὺς ἀξίους, αὐτὸς οὐρανόθεν ὥσπερ Παῦλον τὸν ἀοίδιμον, διὰ σημείου τοῦ Σταυροῦ σὲ Κωνσταντῖνε ἐζώγρησας· Ἐν τούτῳ φήσας νίκα τοὺς ἐχθρούς σου. ὃν ἀναζητήσας σὺν Μητρὶ θεόφρονι, καὶ εὑρὼν ὡς ἐπόθεις, τούτους κατὰ κράτος ἐτροπώσω. σὺν αὐτῇ οὖν ἱκέτευε, ὑπὲρ ὀρθοδόξων Βασιλέων, καὶ τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ, καὶ πάντων τῶν τὴν μνήμην σου τελούντων πιστῶς, τὸν μόνον φιλάνθρωπον, λυτρωθῆναι πάσης ὀργῆς.

Καὶ

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ τύχῃ ἐν Κυριακῇ, οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τῆς ἡμέρας ἡ γ'. ᾠδή, καὶ τῶν Ἁγίων ἡ ς'. ᾠδή, εἰς δ'. Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν, πρῶτον τῆς ἡμέρας, εἶτα τῶν Ἁγίων. Εἰ τύχῃ ἐν τῇ Πεντηκοστῇ, ἢ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, τῆς Ἑορτῆς ἡ γ'. ᾠδή, καὶ τῶν Ἁγίων ἡ ς'. ἀνὰ δ'. ὁμοίως καὶ ἐν ἄλλῃ Ἑορτῇ, οἵα τύχῃ. Ἀπόστολον δὲ καὶ Εὐαγγέλιον, πρῶτον τῆς Ἑορτῆς, εἶτα τῶν Ἁγίων, ὁμοίως καὶ Κοινωνικόν. εἰ δὲ ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχῃ, ἡ γ'. καὶ ς'. ᾠδή, τῶν Ἁγίων.

Προκείμ. τοῦ Ἀποστόλου. ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ἀγρίππας ὁ Βασιλεύς. Τέλος. Ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας.

Ἀλληλουϊάριον, ἦχος α'.

Ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.

Στίχ. Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεύς.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας. Τέλος. Καὶ εἰσελεύσεται, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὑρήσει.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Χρὴ δὲ γινώσκειν, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ Ἑορτὴ τῶν Ἁγίων, τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος, καταλιμπάνεται ἡ Ἑορτὴ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία ἡ Ἀναστάσιμος, τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ τῶν Ἁγίων. Ζήτει τὰ ἀπορούμενα εἰς τοῦ Θεολόγου. Ὡσαύτως εἰ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πατέρων, καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀναλήψεως, καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία ἡ Ἀναστάσιμος, τῶν Ἁγίων Πατέρων, καὶ τῶν Ἁγίων.

Εἰ τύχῃ ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς Ἀναλήψεως, ἢ τῆς Πεντηκοστῆς.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ παροῦσα Ἑορτὴ τῶν παρόντων Ἁγίων ἐν τῇ Ἀποδόσει τῶν δύο Ἑορτῶν, Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν στιχ. τῆς Ἑορτῆς ς'. καὶ τῶν Ἁγίων δ'. Δόξα, τῶν Ἁγίων. καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρ. τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τῶν Ἁγίων. καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων, καὶ πάλιν τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν Ὄρθρον, κάθ. τῆς Ἑορτῆς, οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς ι'. καὶ τῶν Ἁγίων εἰς δ'. ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κοντάκ. τῆς Ἑορτῆς. ἀφ' ἕκτης, τῶν Ἁγίων. εἰς τοὺς Αἴνους ἡ Ἀκολουθία, ὡς ἐτάχθη ἐν ταῖς Ἑορταῖς, ὁμοίως καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὴν αὐτὴν Ἑρμηνείαν ὀφείλομεν τηρεῖν καὶ ἐν τῇ τοῦ Προδρόμου Ἑορτῇ. Εἰ τύχῃ ἐκτὸς τῆς Πεντηκοστῆς, λέγομεν Ἀπόστολον Κυριακῇ κ'. Ἀδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ Εὐαγγέλιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΚΒ'.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βασιλίσκου.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στίχ. προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Βασιλείαν ἀσάλευτον, βασιλεύσας ἀπέλαβες, Βασιλίσκε ἔνδοξε, καὶ παρέστασαι, τῷ Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων, συνὼν τάσαις γηθόμενος, τῶν Ἀγγέλων στρατιαῖς, ἀναμέλπεις γηθόμενος τὸ ἀσίγαον, καὶ μακάριον ᾆσμα, φρυκτωρίαις, κατὰ μέθεξιν ταῖς θείαις, περιφανῶς αὐγαζόμενος. Ὅμοιον.

Τοὺς σοὺς πόδας ὑπέδησαν, ταῖς κρηπῖσιν ἡλώσαντες, ἐν τῷ σὲ πορεύεσθαι τρίβους ταύτοτε, τοῦ Μαρτυρίου Ἀοίδιμε. μεθ' ὧν κατεπάτησας, κεφαλὴν τοῦ δυσμενοῦς, καὶ τελείως συνέτριψας, καὶ ἐβάδισας, ἀσφαλῶς τὰς πορείας οὐρανίους, τῷ Δεσπότῃ νικηφόρος, ἐμφανιζόμενος ἔνδοξε. Ὅμοιον.

Προσάχθη σοι ἐβλάστησε, ξύλον αὔικμον πρότερον, καὶ πηγὴν ἀνέβλυσε ζῶντος ὕδατος. τῇ δὲ ῥοῇ σου τοῦ αἵματος, ἡ γῆ καθηγίασαι, ὁ ἀὴρ δὲ τῆς ψυχῆς, τῇ ἀνόδῳ πανόλβιε. ὅθεν πίστει σου, τὴν ἁγίαν τιμῶμεν Βασιλίσκε, καὶ πανέορτον ἡμέραν, ἐν ᾗ νομίμως ἠρίστευσας.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρ. τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΗΛΕΩΝ

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν παμμέγιστον Βασιλίσκον αἰνέσω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἄσμα ἀναπέμψωμεν Λαοί.

Ταύτην τὴν φαιδράν σου ἑορτὴν, τοὺς ἀσεβῶς γεραίροντας, Μάρτυς πολύαθλε, τὸν Βασιλέα Χριστὸν ἱκέτευε σώζεσθαι, καὶ τῆς ἐπουρανίου, Βασιλείας μετόχους γενέσθαι.

Ὅλῃ τῇ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ, ἀνακραθεὶς Πανόλβιε, σαρκὸς ἠλόγησας, ὡς φθείρεσθαι μελλούσης, καὶ ἤνεγκας βάσανα, γνώμῃ ἀνδρειοτάτῃ, στηλιτεύσας εἰδώλων τὴν πλάνην.

Νύκτα ἀγνωσίας φωτισμῷ, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, καταλαμπόμενος, παρῆλθες Βασιλίσκε, καὶ ἄθλων λαμπρότησιν, ἥλιος καθωράθης, πᾶσαν Κτίσιν φαιδρῶς καταυγάζων. Θεοτοκίον.

Πόκον προεώρα Γεδεὼν, τὴν ἄχραντον γαστέρα σου, δρόσον τὴν οὐράνιον, Παρθένε δεξαμένην, θαλάσσας ξηραίνουσαν, Κόρη τῆς ἀθείας, καὶ τακείσας ἀρδεύουσαν φρένας.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Αἵμασιν ἀθλήσεως, εἰδωλικὴν πυρὰν ἔσβεσας, καὶ τῆς τρυφῆς, Μάρτυς τὸν χειμάῤῥουν, ἐν τρυφαῖς ἀγαλλόμενος.

Μάρτυρα Τριάδος σε, ἡ ἐκλεκτὴ δυὰς Ἔνδοξε, τῶν Ἀθλητῶν, ἀπολειπομένη, πρὸς Χριστὸν ἐπεδήμησεν. Θεοτοκίον.

Εὕροιμί σε Πάναγνε, χειραγωγοῦσάν με πάντοτε, πρὸς ἀρετὰς, καὶ πρὸς μετανοίας, τὰς ὁδοὺς ἐμβιβάζουσαν.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῷ μόνῳ Βασιλεῖ, νῦν παρίστασαι χαίρων, διάδημα φαιδρὸν, καὶ στολὴν τὴν ἐξ οἰκείων, βαφεῖσαν αἱμάτων σου, ἱερῶς περικείμενος, καὶ θεούμενος, καθαρωτάτῃ μεθέξει. ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, τελοῦντες ὑμνοῦμέν σε.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ητόνησας τὴν ἄρουραν, Μάρτυς τῆς ψυχῆς σου ἑκατοστεύοντα, στάχυν ἤνεγκας ἀθλήσεως, ἀποθήκαις θείαις συντηρούμενον.

Ἱερᾶς ἐπακήκοας, ἄνωθεν παμμάκαρ φωνῆς καλούσης σε, καὶ τὸ πέρας τῆς ἀθλήσεως, βεβαιούσης Μάρτυς πανοίδιμε.

Σταθηρὰν ἐνδεικνύμενος, Ἔνδοξε τὴν ἔνστασιν ἐκαρτέρησας, ταῖς ἁλύσεσι δεσμούμενος, καὶ τῆς πλάνης λύων πάντα σύνδεσμον. Θεοτοκίον.

Ὁ Πατρὶ ὁμοούσιος, ὤφθη κατὰ πάντα ἀνθρώποις ὅμοιος, σαρκωθεὶς καθὼς ηὐδόκησεν, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων Παναμώμητε.

Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ομίμως ἐναθλῆσαι ἑλόμενος, αὐχοῦντας, δυνάμει τοῦ Πνεύματος, Μάρτυς Θεόφρον κατῄσχυνας.

Βαδίζων θαρσαλέως τὴν τρίβον, τοῦ μαρτυρίου, τὰ κέντρα συνέτριψας, τοῦ πολεμήτορος Ἔνδοξε.

Αἱ βάσεις σου τοῖς ἥλοις Θεόφρον, ἐμπεπαρμέναι, ἐχθροῦ πολυμήχανον, κάραν τελείως συνέθλασαν. Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι τέτοκας, Θεοτόκε, τὸν ἀκατανόητον, καὶ ἀπερίληπτον Κύριον.

Ὠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Κριῷ τὸν ὑψωθέντα κηρύττων, ἐν ξηρῷ δεσμεῖσαι ξύλῳ καὶ τοῦτο, σῶν προσευχῶν, ὀμβρίαις δεικνύεις, χλωρὸν καὶ φύλλοις παντοίοις κατάκοσμον, εἰς στήριγμα τῶν ἀσεβῶν, Βασιλίσκε καὶ κλέος τῶν πόνων σου.

Λυθέντα σε σαρκικῆς προσπαθείας, οἱ παράνομοι ἀδίκως δεσμοῦσι, καὶ σιδηροῖς, περονίζουσιν ἥλοις, καὶ μακροτάταις ὁδοῖς συνελαύνουσι, τῷ αἵματι πᾶσαν τὴν γῆν, ἁγιάζοντα Μάρτυς πολύαθλε.

Ἱστάμενος, καὶ δεσμούμενος χεῖρας, ἀνεπτέρωσας καρδίας τὸ ὄμμα, πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ πηγὴν ἀναβλύσαι, ὕδατος ζῶντος αὐτὸν ἐδυσώπησας. ἡ μνήμη σου πανσεβάσμιος, καὶ ψυχῶν θεραπεία μακάριε. Θεοτοκίον.

Συντετριμμένα τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου, καὶ τὰ χρόνια ἰάτρευσον πάθη, τὸν ἰατρὸν, τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων, ἀνερμηνεύτως Παρθένε κυήσασα, καὶ σῶσόν με τὸν ἐπὶ σοὶ, τὰς ἐλπίδας πανάμωμε θέμενον.

Ὁ Εἱρμός. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΒ'. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βασιλίσκου.

Στίχ. Ὁ Βασιλίσκος ἐκτομῇ δοὺς τὴν Κάραν,
Πατεῖ νοητοῦ Βασιλίσκου τὴν κάραν.
Εἰκάδι δ' ἀπειρῇ Βασιλίσκον φάσγανον εἷλε.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανοῦ, χωρίου Χουμιαλῶν, ἐνορίας Ἀμασείας, ἀνεψιὸς τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος. προήθλησε δέ, μετὰ τοῦ Ἁγίου Εὐτροπίου καὶ Κλεονίκου, οἵτινες ἦσαν συστρατιῶται τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου. κατελείφθη δὲ ἐν τῇ φυλακῇ, ἐκείνων τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ τελειωσάντων μαρτύριον. ἐπιθυμίαν δὲ ἔχων, τὸν τῆς ἀθλήσεως δρόμον τελέσαι, καὶ ὑπὲρ τούτου δεόμενος τοῦ Θεοῦ, καταξιοῦται τῆς τοῦ Κυρίου ἐπιφανείας, παρεγγυῶντος αὐτόν, συντάξασθαι τοῖς οἰκείοις, καὶ ἐν Κομάνοις γενόμενον μαρτυρῆσαι. καὶ δὴ μετὰ τῶν στρατιωτῶν ἀπελθὼν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ τὴν Μητέρα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς ἀσπασάμενος, καὶ τῇ εἰς Χριστὸν πίστει παραινέσας αὐτοὺς ἐμμένειν, ὅσον ἤδη καὶ συνελήφθη, παρὰ τῶν ἀποσταλέντων στρατιωτῶν παρὰ Ἀγρίππα τοῦ Ἡγεμόνος. δεσμήσαντες οὖν αὐτόν, καὶ κρηπίδας σιδηρᾶς ἔνδοθεν ἥλοις πεπυκνωμένας ὑποδήσαντες, ἤλαυνον τὴν ἐπὶ Κομάνων ὁδόν. καταλαβόντες δὲ τὸ χωρίον Δακνῶν ηὐλίσθησαν παρὰ γυναικί, καλουμένῃ Τραϊανῇ, καὶ προσεδέθη ὁ Ἅγιος πλατάνῳ ξηρᾷ, εἰς τοὐπίσω τὰς χεῖρας περιηγκωνισμένος, καὶ δεξάμενος, νεοθαλῆ, καὶ κομῶσαν τὴν πλάτανον ἔδειξε. καὶ πηγὴ ὕδατος ἐκ τῶν τῆς γῆς ἀνεδόθη λαγόνων, ἔνθα ὁ Ἅγιος ἵστατο. ἰδόντες δὲ τοῦτο οἱ στρατιῶται, ἅμα τῇ γυναικί, πιστεῦσαι φασὶ τῷ Χριστῷ, καὶ λῦσαι τὸν Ἅγιον τῶν δεσμῶν. καταλαβόντων δὲ αὐτῶν τὴν πόλιν Κομάνων, παρέστη τῷ Ἡγεμόνι ὁ Ἅγιος, καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι, πῦρ ἐξ Οὐρανοῦ διὰ προσευχῆς αὐτοῦ κατηνέχθη, καὶ κατεφλέχθη ὅ, τε τῶν εἰδώλων ναός, καὶ ὁ ἀνδριὰς τοῦ Ἀπόλλωνος. καὶ ἐπὶ τούτοις ἀχέτῳ θυμῷ βληθεὶς ὁ Ἡγεμών, ξίφει προσέταξεν ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τὸ σῶμα ῥιφῆναι ἐν ποταμῷ. καὶ οὕτω τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον εἴληφεν, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Κόσμος Μαρτύρων ἀνεδείχθης, ὑπερκόσμια σκηνώματα Τρισμάκαρ, κατοικῶν καὶ ἡμῖν τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, τὸ κοσμικὸν κλυδώνιον, κατευνάζων σαῖς πρεσβείαις.

Οἶκος Τριάδος ἀνεδείχθης, τὰ ἰνδάλματα βωμούς τε τῶν εἰδώλων, καταρράσσων Σοφέ, καὶ ψάλλων τῷ Δεσπότῃ· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέμει σοι γέρα ὁ Δεσπότης, ἐναθλήσαντι στερρῶς καὶ καθελόντι, μηχανὰς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ μέλποντι συμφώνως· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἴδε σὺ ἔφησε Παρθένον, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἠσαΐας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεὸν συνέλαβε καὶ τίκτει. ᾧ μελῳδοῦμεν· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Νικηταὶ Τυράννου.

Νικητὴς Τυράννων, καὶ πνευμάτων Ἔνδοξε τῆς πονηρίας, ἀνεδείχθης μέλπων, τῷ σὲ δυναμώσαντι ἀκαταπαύστως· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεκρωθεὶς τῷ Κόσμῳ, τῷ νεκροῖς ἐμπνέοντι ζωὴν Δεσπότῃ, Βασιλίσκε Μάρτυς, ἀκλινῶς ἑπόμενος ἔψαλλες χαίρων· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Σώματος βασάνους, ἐνεγκὼν στερρότητι ψυχῆς Θεόφρον, Ἀσωμάτοις θείοις, συγχορεύων αἴνεσιν Θεῷ προσάγεις, καὶ βοᾷς· ὑμνεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης πλατυτέρα οὐρανῶν, χωρήσασα Θεὸν ἐν μήτρᾳ, τὸν στενοχωρίας πονηρᾶς ῥυσάμενον τοὺς μελῳδοῦντας, Παναγία Κόρη· ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Νικηταὶ Τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάριτι σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφόδρα, ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ὑψωθεὶς Μάρτυς τοῦ Σταυροῦ, τῶν βασάνων διελθὼν τὸ κλυδώνιον, τὸν γαληνότατον

τῆς Βασιλείας ὅρμον κατέλαβες, καὶ ὥσπερ ἔμπορος καλὸς, τὸν φόρτον διέσωσας, τῆς εὐσεβείας Χριστῷ, τῷ τῶν ὅλων Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ὡς πάλαι πῦρ ἐξ οὐρανοῦ, ὁ Θεσβίτης Ἠλιοὺ κατηγάγετο, οὕτω Μακάριε, τῇ σῇ δεήσει φλόγα κατήγαγες· δι' ἧς ἐμπυρίζεται ναὸς, εἰδώλων καὶ ξόανα, δαιμόνων φλέγονται, καὶ Θεὸς ὁ ποιητὴς μεγαλύνεται.

Σώματος λέλυσαι σοφὲ, τῇ τοῦ ξίφους ἐκτομῇ δεξαμένου σου, σεπτῶν Δυνάμεων, τὸ θεῖον Πνεῦμα νικῆσαν χάριτι, τῆς πονηρίας τὰ δεινὰ, πανόλβιε πνεύματα, καὶ νῦν τὰ ἄνω οἰκεῖς, στεφηφόρος Βασιλίσκε Βασιλεῦ.

Ἡ Γῆ μὲν Μάρτυς τῇ ταφῇ, οὐρανὸς δὲ τῇ ψυχῇ καθηγίασαι, τῇ σῇ Θεόπνευστε. ὡς γὰρ πορφύραν λαμπρὰν ἐξ αἵματος, περιβαλλόμενος τοῦ σοῦ, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, συμβασιλεύεις ἀεὶ, μεμνημένος τῶν πιστῶς μεμνημένων σου.

Θεοτοκίον.

Φύσει μὲν πέφυκας Θεὸς, ἀλλ' ἠνέσχου περιθέσθαι τὸν ἄνθρωπον, μήτραν ἀμώμητον, ἐθελουσίως εἰσδὺς φιλάνθρωπε. ὅθεν διπλᾶς τὰς φυσικὰς, εἰδότες θελήσεις σου, σὲ μεγαλύνομεν, τὴν Μητέρα σου πιστῶς μακαρίζοντες.

Ὁ Εἱρμός. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΓ'.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Μιχαὴλ Ἐπισκόπου Συνάδων.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ὅ. προσόμοια. Ἦχος πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Μιχαὴλ θεόπνευστε, τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, διετήρησας ἄμεμπτον, καὶ Χριστοῦ τὸν ἄχραντον, χαρακτῆρα ἐτίμησας, καὶ διδαχαῖς σου πᾶσαν κατέσβεσας, τὴν γλωσσαλγίαν ψυχῆς στερρότητι. ὢ τῶν ἀγώνων σου, καρτερᾶς ἐνστάσεως, δι' ἧς Χριστῷ, μάκαρ εὐηρέστησας, τῷ Παντοκράτορι.

Ὅμοιον.

Πάτερ Μιχαὴλ θεόπνευστε, Ἱερωσύνης στολὴν, ἐνδυσάμενος ἔδραμες, τῶν Μαρτύρων στάδιον, καὶ Χριστῷ προσενήνεξαι, διπλοῖς στεφάνοις μάκαρ κοσμούμενος, Ἀρχιερέων τάξεις ὀψόμενος. ὢ τῆς ἀφράστου σου, χαρμονῆς μακάριε, ἧς μετασχεῖν, ὄντως κατηξίωσαι, θεομακάριστε.

Ὅμοιον.

Πάτερ Μιχαὴλ θειότατε, σὺ τῷ ποδήρει σαφῶς, Ἀαρὼν ὥσπερ ὁ πρότερος, καθωραϊζόμενος, τῶν Ἁγίων τὰ Ἅγια, νῦν κατοπτεύεις ἔνδον γενόμενος, καὶ τοῦ δευτέρου καταπετάσματος. ὢ τῆς ἀχράντου σου, ὑπὲρ νοῦν ἐλλάμψεως, Ἱεραρχῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, ἧς καὶ μετέσχηκας.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Τροπάριον, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. Κάθ. τῆς Ἑορτῆς. Οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Ἀπορρήτῳ λάμψας φωτισμῷ, Πάτερ δι' ἀσκήσεως, Ἀρχιερεὺς τοῦ Θεοῦ ἐχρημάτισας, Μιχαὴλ θεσπέσιε, τὸ βασίλειον ποδηγῶν ἱεράτευμα, καὶ Χριστῷ ποιμαίνων, σὺ τὴν Ἐκκλησίαν παμμακάριστε.

Ῥητορεύων στόματι λαμπρῷ, πᾶσι διεσάφησας, πανευσεβῶς τὰ θεόπνευστα δόγματα, Μιχαὴλ πανόλβιε, τῶν αἱρέσεων διελέγχων τὸ βλάσφημον, καὶ τῆς εὐσεβείας, ἄριστα παμμάκαρ προϊστάμενος.

Χαρισμάτων θείων γεγονὼς, μάκαρ ἐνδιαίτημα, πᾶσι πιστοῖς προφανῶς μεταδέδωκας, Μιχαὴλ θεόπνευστε, θεομίμητον πολιτείαν κτησάμενος, καὶ δικαιοσύνην, περιβεβλημένος ὡς ἱμάτιον.

Θεοτοκίον.

Ἐκ γαστρός σου Πάναγνε σεμνὴ, λάμψας ἡμῖν Ἥλιος, θεουργικαῖς ἀστραπαῖς κατεφαίδρυνεν, ἐκδιώξας ἅπασαν, τῶν δαιμόνων τὴν σκοτεινόμορφον, σύγχυσιν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ῥεόντων προτετίμηκας Θεόρρημον, τὰ ἄρρευστα καὶ μένοντα δι' αἰῶνος. ποι-

κίλως γὰρ διέπρεψας ἀνακράζων· οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ Κύριε.

Ἐξεχύθη σοῖς χείλεσι θεία χάρις, ἐπλάτυνας τὸ στόμα σου καὶ ἐδέξω, σοφίας τὰ χαρίσματα καὶ ἐβόας· οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ Κύριε.

Ὑπέταξας τὰ πάθη δι' ἐγκρατείας, ἐφώτισας τὸν νοῦν σου τῇ θεωρίᾳ, ἐγένου πρακτικώτατος ἀναμέλπων· οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν Πανάχραντον Θεοτόκον, ὑμνήσωμεν ὡς πρόξενον σωτηρίας, φωνάσαντες οἱ θεόφρονες καὶ βοῶμεν· οὐκ ἔστιν ἄλλη τις, ἐλπὶς καὶ στήριγμα, τῶν πιστῶν πανύμνητε θεοδόξαστε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου. ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν· οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ Κύριε.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἱερώσας σαυτὸν, διὰ βίου τελείου, καὶ ὤφθης Ἱερεὺς, τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου· παρ' οὗ δυναμούμενος, αἱρετίζοντα στόματα, ἀπεφίμωσας, κατὰ Χριστοῦ τῆς Εἰκόνος, ἀνοιγόμενα, καὶ διωκόμενος Πάτερ, τὸν δρόμον τετέλεκας.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ιλιχόμενος, τῶν στεφάνων τῆς δόξης κατέλιπες, σαρκὸς τὴν ἀπάθειαν, Ἱερομύστα πανόλβιε. ὅλον δὲ τὸν βίον σου, ὡς εὐπρόσδεκτον θῦμα Χριστῷ τέθεικας.

Χωλάναντες, ἀπαθείας τῆς τρίβου κατέπεσον, εἰς ζόφον αἱρέσεων, οἱ νῦν φανέντες ἀλλότριοι. οὕσπερ ἐξεφαύλισας, Χριστοῦ τιμῶν τὴν εἰκόνα Παμμακάριστε.

Ἡ γλῶσσά σου, ἀνεδείχθη τοῦ Πνεύματος κάλαμος, Μιχαὴλ πανένδοξε, οἰκονομίαν τὴν ἔνσαρκον, γραφὴν μελετήσασα, τοῦ Παντοκράτορος Λόγου παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ἴθυνόν μου, Θεοτόκε τὸν βίον προστάγματι, ἐνθέῳ ῥυθμίζουσα, τοῦ σαρκωθέντος Λόγου ἐκ σοῦ, καὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον, Παρθενομῆτορ Μαρία θεονύμφευτε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτισμὸς, τῶν ἐν σκότει.

Ἐξ ἀγκαλῶν, ἀνετέθης τῷ Λόγῳ Ἱεροφάντορ, εὐπρεπὲς ἀνάθημα δεδεγμένος, ἐνδιαπρέψας, πρακτικῇ θεωρίᾳ, καὶ σοφίας καρπὸν δρεψάμενος. γέγονας ποιμὴν γὰρ σαφῶς ἀξιόληπτος.

Ῥῆμα Θεοῦ, δαψιλῶς κατοικῆσαν ἐν σοὶ Θεόφρον, ποταμοὺς ἀνέβλυσε διδαγμάτων. οἷς ἐντρυφῶντες, εὐφραινόμεθα μάκαρ, σὲ μεσίτην σαφῶς πλουτήσαντες, ἵλεων ἡμῖν ἐργαζόμενον Κύριον.

Ὁ θεϊκῇ, δυναστείᾳ τὰ πάντα διακοσμήσας, σὲ ὦ Θεοφάντορ Ἱερωσύνης, μυστικωτάτης, κατηγλάϊσε μύρῳ, προγινώσκων τὴν σὴν λαμπρότητα· ὤφθης δ' Ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ μεγαλόφωνος.

Θεοτοκίον.

Ἴσος ἡμῖν, κατὰ πάντα γενέσθαι καταξιώσας, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε Θεομῆτορ, Πατρὸς ἐκλάμψας, ὁ πανάγιος Λόγος, καὶ ἐτέχθη ἐκ σοῦ Παναμώμητε, Ἄνθρωπος ὁμοῦ καὶ Θεὸς παντοδύναμος.

Ὠδὴ ϛ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Σωτηρίας χιτῶνα Πανεύφημε, θείας εὐφροσύνης τε περιβαλλόμενος, ὁμολογίας στέφανον, πρὸς Θεοῦ ἐκομίσω ἐπάξιον.

Ὑπομείνας πικρὰς ἐξορίας σοφὲ, εἰς εὐρυχωρότατον πλάτος κατηντήσας, τοῦ Παραδείσου Μάρτυσι, συγχορεύων Θεόφρον πανόλβιε.

Μαθητὴς χρηματίσας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τούτου τὰ Παθήματα μάκαρ ἐζήλωσας, προκινδυνεύων ἀεὶ, τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας Θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Ἱερῶς ἐμυοῦντο τὴν ἄφραστον, πάντες οἱ Προφῆταί σου Πάναγνε κύησιν, πνευματικῶς τυπούμενοι, καὶ προλέγοντες πᾶσι τὰ μέλλοντα.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὥσπερ μέγας ἥλιος ἐξανατείλας, καταυγάζεις ἅπαντας τῶν ἀρετῶν σου τῷ φωτὶ, καὶ τῶν θαυμάτων ταῖς λάμψεσι, θαυματοφόρε Ἀγγέλων ὁμώνυμε.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΓ'. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἐπισκόπου Συνάδων.

ή. Τῷ κυματώδει μικρὸν ἐμπρέψας βίῳ,
Λύει Μιχαὴλ, οἷα κούφη πομφόλυξ.
Εἰκάδι καὶ τριτάτῃ Μιχαὴλ Νόες ἔνθεν ἄειραν.

Οὗτος ὁ Ἀγγελώνυμος Μιχαὴλ, διὰ βίου τελείου ἑαυτὸν ἐκκαθάρας, ἐκ μητρικῶν ἀγκαλῶν γεγονὼς ἀνάθημα τῷ Θεῷ, ὤφθη Ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου· καὶ ὑπ᾽ αὐτοῦ δυναμούμενος, τῶν θεομάχων ἅπασαν κατέσβεσε γλωσσαλγίαν, αἱρετιζόντων φιμώσας τὰ ἄθεα στόματα, κατὰ τῆς θείας μορφώσεως ἀνοιγόμενα. μὴ φέρων δὲ τῆς γλώσσης αὐτοῦ ὁ θὴρ ὁ δυσώνυμος τὸ θεῖον ῥῆμα· οὐδὲ γὰρ κατεπλάγη τὰς αὐτοῦ ἀπειλὰς, οὐκ ἐχαυνώθη ταύταις τὸν νοῦν, ἀλλ᾽ ἐλευθέρᾳ τῇ φωνῇ ἐξεβόησε· τὴν μὲν ἄχραντον καὶ θείαν Εἰκόνα σέβω καὶ προσκυνῶ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς Ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς, τὸ δὲ σὸν δόγμα καταπτύω, καὶ εἰς οὐδὲν λογίζομαι. ἐν τούτοις οὖν ὁ Τύραννος αἰσχυνθεὶς, καὶ τῷ θυμῷ ὑπερζέσας, ἐξορίᾳ τοῦτον καταδικάζει μακρᾷ. αὐτὸς δὲ τὸ κατ᾽ εἰκόνα τηρῶν ἀρρύπωτον καὶ ἀκηλίδωτον, καὶ διωκόμενος τόπον ἐκ τόπου, εἰς εὐρύχωρον πλάτος κατήντησε. καὶ οὕτω τὸν καλὸν δρόμον τελέσας, καὶ διπλοῖς στεφάνοις κοσμούμενος, προσετέθη τοῖς Ἀρχιερεῦσιν ὡς Ἀρχιερεὺς, καὶ ὡς Μάρτυς τοῖς Μάρτυσιν.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς,

Ὠδὴ ζ. Ἀντίθεον πρόσαγμα.

Οὐκ ἔφερε γλώσσης σου τὸν θεῖον φθόγγον, ὁ θὴρ ὁ δυσώνυμος, Μιχαὴλ Ἱερώτατε, ἀλλ᾽ ὑπερορίαις σε καταδικάζει μακραῖς. ὅμως κατῃσχύνετο τὴν σὴν, Ἱεροκῆρυξ ὁρῶν στερρότητα.

Ἰθύνεται πάνσοφε ταῖς διδαχαῖς σου, Χριστοῦ τὸ πανίερον, ὀρθόδοξόν τε σύστημα. ἐγένου γὰρ ὄργανον Θαυματουργὲ Μιχαὴλ, Πνεύματι κρουόμενον βοῶν, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Παντοκράτορος.

Σοφῶς ἐστηλίτευσας τῶν δυσωνύμων, τροφίμων τοῦ Μάνεντος, τὴν βλάσφημον ἀσέβειαν, Χριστοῦ τὴν πανάχραντον Πάτερ Εἰκόνα τρανῶς, καὶ τῆς Θεομήτορος τιμῶν, καὶ τῶν Ἁγίων Μιχαὴλ Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Σαρκώσεως γέγονας Θεοῦ τοῦ Λόγου, Παρθένε πανάμωμε, ὡραῖον ἐνδιαίτημα. ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέλαβε δι᾽ εὐσπλαγχνίαν πολλὴν, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ὠδὴ η. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἐπὶ τοῦ βήματος ἑστὼς, Θεοκῆρυξ Μιχαὴλ οὐ κατεπλάγης, ἀπειλὰς τῶν ἀνόμων, ἀλλ᾽ ἐλευθέρᾳ φωνῇ, ἐβόας· Εἰκόνα τὴν ἄχραντον, σέβω τοῦ Σωτῆρος, Χριστοῦ καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ Πρὸς πρωτότυπον εἰδὼς, τῆς εἰκόνος τὴν τιμὴν ἱεροφάντορ, διαβαίνουσαν Πάτερ ταῖς θεοπνεύστοις γραφαῖς, Σιωάδων, τοὺς ταύτας ἐδίδαξας, σέβειν τὴν Εἰκόνα, Χριστοῦ καὶ τῶν Ἁγίων.

Θεοτοκίον.

Ῥεῖθρον ἰάσεων ἡμῖν, ἀενάως τοῖς πιστοῖς ἀναπηγάζεις. οὗ τὴν ἄφθονον χάριν, ἀπαρυόμενοι σοῦ ὑμνοῦμεν, τὸν τόκον τὸν ἄχραντον, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὠδὴ θ. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ἀπείρῳ λαμπόμενος, νῦν φωτισμῷ Πανόλβιε, τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ ὡς παριστάμενος, τοῦ πεποθημένου σοι τέλους, τυχὼν σαφῶς, Πάτερ ἠξιώθης. πρὸς ὃ ἀπ᾽ ὀνύχων ἔδραμες, εὐσεβῶς πολιτευσάμενος.

Ἰδεῖν κατηξίωσαι, τὴν ὑπὲρ νοῦν λαμπρότητα, ἧς ἐν γῇ τὰς ἐμφάσεις Πάτερ ἐκέκτησο. ἀλλὰ μεσιτεύων ῥυσθῆναι, τοὺς φοιτητὰς, Χριστὸν ἐκδυσώπει, τοὺς σὲ νῦν γεραίροντας, καὶ τιμῶντας ἀξιάγαστε.

Ῥωσθεὶς θείᾳ χάριτι, σοφίας σου πυρσεύμασι, θεομάχων τὸ θράσος σοφῶς κατέσβεσας, τῶν ἀπαυγασμάτων τῶν τῇδε, ὡς τὴν πηγὴν, ἔνδον κεκτημένος, Μιχαὴλ θεσπέσιε, Χριστοκῆρυξ ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Ὡς πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐράνιον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἡμῖν ἐκτέτοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδόντα, τοῖς εὐσεβῶς, αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

Ὁ Εἱρμός.

Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΗΛΕΩΝ

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΔ'.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ Ὄρει.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου, ἦχος πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στήλην γεγραμμένην ἔχουσαν, τὰς γενικὰς ἀρετάς, θεωρίαις καὶ πράξεσι, Συμεὼν πανόλβιε, τὴν ψυχὴν ἀπετέλεσας, τὰ τῆς σαρκὸς νικήσας σκιρτήματα, καὶ ζωηφόρον ἀμφιασάμενος, νέκρωσιν Ὅσιε, ὡς φωστὴρ γενόμενος ἀειφανής, πάσης γῆς τοῖς πέρασι, λάμπων τῇ χάριτι.

Πόθῳ τῷ θείῳ τηρούμενος, ἔτι τὴν σάρκα φορῶν, καὶ τὸν χοῦν περιθέμενος, τοῖς Ἀγγέλοις γέγονας, προφανῶς ὁμοδίαιτος, τῶν ἐπιγείων μὲν ἀφιστάμενος, πρὸς οὐρανοὺς δὲ Πάτερ ὑψούμενος. ὅθεν ἐλήλυθας, ἔνθα φῶς τὸ ἄδυτον, διηνεκῶς, θείαις ἀναβάσεσιν, ἐπεκτεινόμενος.

Σάρκα λεπτύνας ἀσκήσεσιν, ἀνωφερῆ τὴν ψυχήν, καὶ Θεῷ πλησιάζουσαν, Συμεὼν ἀπέδειξας, καὶ δοχεῖον τοῦ Πνεύματος. καὶ τῇ δυνάμει τούτου τὰ θαύματα, τὰ ὑπὲρ φύσιν τελεῖν ἠξίωσαι. ἔνθα γὰρ πέφυκε, παντουργὸς ἐνέργεια, τὰ ὑπὲρ νοῦν, ταῦτα καὶ διάνοιαν, διαπεραίνεται.

Δόξα, ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Εἰς Ὄρος ὑψηλὸν συμβολικῶς, τὸ Θαυμαστὸν ἀνελθών, καὶ τὴν σεπτὴν Κιβωτὸν ὡς ἄδυτον ὑπελθών, πρᾶξιν ἀρίστην, καὶ ἐπίβασιν θεωριῶν ἐπεδείξω. τῇ μὲν τὸν βίον λαμπρύνας δεσμοῖς σιδηροῖς, ὡς ὁρμίσκοις χρυσοῖς κοσμούμενος· τῇ δέ, Θεὸν ὁρῶν τε καὶ ὁρώμενος, καὶ μόνος μόνῳ προσλαλῶν. ὃν ἱκέτευε σεβάσμιε Συμεών, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στίχον τῆς Ἑορτῆς.

Τροπάριον τοῦ Ἁγίου, ἦχος α'.

Ὑπομονῆς στῦλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας Ὅσιε, τὸν Ἰὼβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσὴφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς· καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν ἐκτήσω ἐν σώματι, Συμεὼν Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. τὰ τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην.

Θεολογίας ἀληθοῦς ὑπόθεσις, ἐστὶν ἡ μνήμη σου, Θαυματουργὲ Πάτερ, Συμεὼν καὶ ἔλλαμψις, τοῖς συνελθοῦσιν ἅπασι, καθαραῖς ταῖς καρδίαις, ὑμνῆσαι ταύτης τὸ μέγεθος, καὶ τὸν ἀξιάγαστον βίον σου.

Ὑπὸ φωνῆς τοῦ Βαπτιστοῦ καὶ ὄψεως, εὐηγγελίσθη σου, ἡ εὐκλεὴς Μήτηρ, καί σε ἀπεδέξατο, καὶ θεῖον καταγώγιον, παμμακάριστε Πάτερ, συνέλαβέ τε καὶ τέτοκε, τῆς Τρισυποστάτου Θεότητος.

Ὑπερφυῶς δικαιοσύνης σχῆμα, θεοχαρίτωτον, ἐκ σπαργάνων Πάτερ, μητρικῶν ἐσόμενον, προγνοὺς ὁ μέγας Πρόδρομος, εὐωνύμου μασθοῦ σε, ἀπέχεσθαι ἐγκελεύεται, καὶ τοῦ δεξιοῦ σε ἐκτρέφεσθαι.

Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη ποικιλίᾳ χάριτος, Θεοχαρίτωτε, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, εὐλογημένη γεγέννηκας, μείνασα Παρθένος ἀμόλυντος.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ἁπαλῶν ἐξ ὀνύχων, ἀγωνιστὴς ἄριστος, ἔφυς ἐραστής τε, τοῦ κάλλους ὄντως διάπυρος. ὅθεν ἐκ μήτρας σε, προεγνωκὼς ὁ Δεσπότης, Συμεὼν ἡγίασε, Πάτερ ἀοίδιμε.

Τῆς ψυχῆς τὰς αἰσθήσεις, ἐκ τῆς φεκτῆς Ὅσιε, Πάτερ ἐλλαμφθείς, θεωρίας ξένην διάγνωσιν, ἐκτήσω τῶν ἀγαθῶν, καὶ τῶν ἑτέρως ἐχόντων, Συμεὼν καὶ ἄπταιστον βίον ἐξήνθησας.

Ἐμφανῶς σοι παρέστη, ἀποσταλεὶς Ἄγγελος, τὸν ἀγγελικὸν Θεοφόρε παρεγγυώμενος, βίον ἀσπάσασθαι, ἀγαλλομένῳ ποδί σε, τοῦ ὀφθέντος ἕπεσθαι, Πάτερ τοῖς ἴχνεσιν.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα με πάλαι, πρὸς τὴν ζωὴν Πάναγνε, πάλιν ἐπανήγαγες μόνη τὴν ἐνυπόστατον, Ζωὴν γεννήσασα· ᾗ προσβαλὼν διερράγη, προφανῶς ὁ θάνατος, ὁ δυσμενέστατος.

Ὁ Εἱρμός. Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργέ.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐν πέτρᾳ ῥιζωθεὶς, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, ὡράθης ἐπὶ γῆς, ἐγειρόμενος στύλος, σημείων ἐπιδείξεσιν, ἰαμάτων τὰ τέρατα. ὅθεν πίστει σου, ἐπιτελοῦντες τὴν μνήμην, φωτιζόμεθα, ἀναβοῶντές σοι Πάτερ· πρεσβείαις σου σῶζε ἡμᾶς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου Χριστὲ, Κύριος.

Μένειν ἐντὸς, ἥκιστα Κόσμου ὑπέμεινας, ἐπεὶ Πάτερ, ἔχων ὁδηγοῦσαν σε, τὴν τοῦ Θεοῦ, δύναμιν Χριστὸν, εἰς δὲ τὰς ἀβάτους, ἐρήμους συνδιαιτώμενος, θηρσὶ συναναστρέφου, ἀδεῶς ταῖς ὑπάρχων, καὶ τοῖς πόνοις ἀφραίνου τοῦ σώματος.

Ἐπιπηδῶν, ἔλαφος ὥσπερ τοῖς ὄρεσιν, ἐπεπόθησας, Πάτερ θεορρύτους πηγὰς, καὶ διψηκὼς, ταύτας Συμεὼν, τῆς θεοφιλίας, τὴν δίψαν προσανεπλήρωσας· ἐξ ὧν θεολογίας, πεπωκὼς ἀναβλύζεις, τῷ προσώπῳ Χριστοῦ ὀπτανόμενος.

Εὐσχημονῶν, ὥσπερ σὲ ἐπὶ ὀχήματος, διεσκόπει, Ὅσιε φερόμενον, τοῖς νοεροῖς, Πάτερ ὀφθαλμοῖς, στύλῳ φωτανῷ τε, παιδίῳ συνοδηγούμενον, ὁ θεῖος Ἰωάννης, ἐφιστάμενος βάσει, πρὸ τῆς σῆς πρὸς αὐτὸν ἀναβάσεως.

Θεοτοκίον.

Λευιτικῆς, ἐκ Βασιλίδος ἐβλάστησας, συγγενείας, σὺ τὸν βασιλεύοντα, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ τοῦ Πατρὸς, Λόγον ἀπορρήτως, καὶ ὑπὲρ νοῦν ἀναλάμψαντα, ἐγέννησας Παρθένε. διό σε Θεοτόκον, θεοφρόνως πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ὡραιότητος πλήρης, ταῖς ὡς ἀπρεπέστατος Πάτερ ὁ Κύριος, ἐμφανῶς ἐπέστη, ἐν τῇ βάσει τὴν στάσιν σοι ἔχοντι, καὶ ἀστράψας δόξαν, ὑπομονῆς καθὼς ᾐτήσω, ἑαυτὸν ἐπεδείκνυ σταυρούμενον.

Ὑπεξέλαμψεν αἴγλη, τῶν ἀποκαλύψεων ὁ θεῖος βίος σου. ὧν τῷ θείῳ μύρῳ, εὐωδίας γενόμενος ἔμπλεως, τὰς ἀντικειμένας, ἀθλητικῶς Θεοῦ θεράπον, τῶν δαιμόνων συνέκοψας φάλαγγας.

Ὑψωθεὶς θεωρίας, θείαις παμμακάριστε νοῦ καθαρότητι, καὶ πηγὴν σοφίας, ζωηφόρους ῥοὰς ἀναβλύζουσαν, τὴν καρδίαν ἔχων, παρὰ Θεοῦ θεόφρον Πάτερ, τὰς ψυχὰς τῶν νοσούντων ἐφώτισας.

Θεοτοκίον.

Ὁ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων Πατρὶ συνυμνούμενος, εὐσπλαγχνίας πλούτῳ, ἐν γαστρί σου σκηνώσας ἐπτώχευσε, καὶ βροτὸς ἐφάνη, ἐπὶ τῆς γῆς σάρξ χρηματίσας, Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.

Ὠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Μετάρσιος ὡς Μωσῆς ταῖς ἀρεταῖς, ὁ θεσπέσιος γενόμενος Πάτερ, ἐφ' ὑψηλοῦ, στύλου νάματι θείῳ, προσεπιβὰς ὑπερήρθης τῷ πνεύματι, καὶ δύναμιν φωτιστικὴν, εἰληφὼς ὡς ἐκεῖνος δεδόξασαι.

Ἐκένωσεν ἑαυτοῦ ὁ δυσμενὴς, τῶν βελῶν τὴν ψυχοφθόρων φαρέτραν, μανιωδῶς, Θεοφόρε τοξεύων, καὶ τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον οὐκ ἔσεισε. τῇ Πέτρᾳ γὰρ τῇ ἀρραγεῖ, ἀραρότως Χριστοῦ ὑπεστήρικτο.

Ὡς φέροντι ἀμαρῶς τοὺς ἱδρῶτας, τῆς ἀσκήσεως θεσπέσιε Πάτερ, ἐπιπερφθεὶς, ὁ Δεσπότης σου ῥάβδον, παναλκεστάτην Χριστὸς ἐγχειρίζεται, καὶ ταύτῃ σε τῶν ἀσθενῶν, θεραπεύειν τὰς νόσους προτρέπεται.

Θεοτοκίον.

Ἰδόντες συμβολικαῖς ἐμφάσεσι, τοῦ φρικτοῦ σου μυστηρίου τὸ βάθος, ὅτι Θεὸν, ἐν γαστρί σου συλλήψῃ, οἱ θεηγόροι Προφῆται προήγγειλαν. Πανάμωμε καὶ νῦν ἡμεῖς, τὰς ἐκβάσεις ὁρῶντες πιστεύομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Κοντάκιον, ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω ποθῶν, τῶν κάτω μεθιστάμενος, καὶ ἄλλον οὐρανὸν, τὸν στύλον πεκτηνάμενος, δι' αὐτοῦ ἀπήστραψας, τῶν θαυμάτων τὴν αἴγλην Ὅσιε, καὶ Χριστὸν τὸν πάντων Θεὸν, πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΔ'. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει.

Στίχ. Θαυμαστὸν ᾤκει πρὶν Συμεὼν γῆς ὄρος,
Πόλου δὲ πανθαύμαστον οἰκεῖ νῦν ὄρος.
Εἰκάδι ἠδὲ τετάρτῃ ὄρος Συμεὼν ἤμειψε.

Οὗτος ὁ Ὅσιος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουστίνου τοῦ πάλαι. γεγέννηται δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας ἐκ Πατρὸς Ἰωάννου, ἐξ

Ἐδέσσης ὁρμωμένου τῆς πόλεως, καὶ μητρὸς Μάρθας, ἐν αὐτῇ τῇ πόλει Ἀντιοχέων τραφείς. τὰ δὲ ἐντεῦθεν θαυμαστὰ πάντα, τὰ μὲν συμβῆναι, τὰ δὲ ποιῆσαι αὐτὸν λέγεται, καὶ κρείττονα ἢ κατὰ ἄνθρωπον. ἡ ἐν γαστρὶ σύλληψις, δι' εὐχῆς, καὶ πρὸ τῆς συλλήψεως παρὰ τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ, μαρτυρία τὴν ἐσομένην τοῦ παιδὸς ἀρετὴν καὶ τελείωσιν, τῇ μητρὶ προμηνύοντος· καὶ ὅτι γεννηθεὶς ἀπείχετο τὸ παράπαν τοῦ εὐωνύμου μαστοῦ, τοῦ συμβόλου δηλοῦντος, ὅτι σύντονον ἕξει, τὴν πρὸς τὰ δεξιὰ ὁρμὴν ὁ παῖς καὶ πορείαν, καὶ τῆς ἀριστερᾶς καὶ χείρονος, ἀμεθέκτου πράξεως. καὶ ὅτι ἕκτου τῆς ἡλικίας χρόνου ἐπιβάς, ἐν ᾧ διὰ τὸ ἀτελὲς τῆς αἰσθήσεως, ῥαθυμεῖν τὸν νέον εἴωθεν καὶ σχολάζειν, καὶ πρὸς τὰ τυχόντα ῥαδίως ἐκφέρεσθαι, αὐτὸς τῶν ἐν ποσὶ πάντων ὑπεριδών, τὸ ὄρος κατέλαβε. καὶ εὐθὺς τῷ χρόνῳ συνεθιζόμενος, σκληρᾶς ἀγωγῆς καὶ διαίτης ἐλάβετο, καὶ θεοφανείας συχνάς, καὶ ἀγγελοφανείας, τὸ πρακτέον ὑφηγουμένας, καὶ τῇ παραθέσει τῶν ἀμεινόνων τε καὶ χειρόνων, τὰ μὲν ἑλεῖν, τὰ δὲ προτρεπομένας φυγεῖν. καὶ ὅτι ἐν σώματι, τὰ τοῦ σώματος ὑπερβάς, οὐκ ἔτι ἀνθρωπίνῃ τροφῇ, ἀμβροσίᾳ δὲ οὐρανόθεν χορηγουμένῃ τρεφόμενος, μέχρι τῆς ἐν Χριστῷ διήρκεσεν ἀναλύσεως. ἀλλὰ ταῦτα μέν, καὶ τὸ τῶν θαυμάτων ἄπειρον πλῆθος ἡ κατ' αὐτὸν Ἱστορία δηλοῖ διεξοδικῶς· ἐκεῖνο δὲ ὑποσημήνασθαι ἄξιον, ὅτι ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, τὸν Κόσμον καταλιπών, πρῶτον μὲν ἀνεστήλωσεν ἑαυτὸν ἐν τῇ Μονῇ εἰς ἣν ἀπὸ τοῦ ὄρους κατῆλθεν, ἐν ᾧ πρῶτον ἐπέβη ἐπὶ χρόνους ἕξ. κἀκεῖθεν ἐπὶ τὸν στῦλον ἀναβάς, ἔστη χρόνους δεκαοκτώ. ἐν δὲ τῷ θαυμαστῷ ὄρει γενόμενος, ἔν τινι τόπῳ διὰ ξηρῶν λίθων ἀνεστηκότι, διεκαρτέρησεν ἔτη δέκα. εἰς δὲ τὸν μικρὸν στῦλον ἀναβάς, πέντε καὶ τεσσαράκοντα διήνυσε χρόνους, ὡς εἶναι τὸν πάντα χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἔτη πέντε καὶ ὀγδοήκοντα. τούτων δὲ αὐτῶν, τὰ ἐννέα καὶ ἑβδομήκοντα τῇ ὑπὲρ ἄνθρωπον διετέλεσεν ἀσκήσει καὶ καρτερίᾳ. καὶ ἀναπαυσάμενος, πρὸς τὴν τῶν Ἀγγέλων μετετάξατο δόξαν, καὶ κατάστασιν.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζʹ. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ξενικῶς Θεοφόρε, τῷ φρονήματι Κόσμου τὴν πόρρωσιν, κενῆς τε δόξης ἅμα, τὰς καταπτώσεις φεύγων, ἡσυχάζειν ἐπόθησας, ἐκβοῶν ἀπαύστως· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σταυροειδῶς ἀνατείνων, τὰς παλάμας σου καὶ προσευχόμενος, Χριστὸν μετ' Ἀγγέλων, ἐν δόξῃ ἀπορρήτῳ, Θεοφόρε τεθέασαι, ἐπ' ὄρος τοῦτο τὸ θαυμαστόν, ἀναβῆναί σε προστάττοντα.

Οὐρανοδρόμῳ τῇ γνώμῃ, ἐπειγόμενος Πάτερ ἐμβὰς τοῦ κίονος, πρὸς τοῦτο τοῦ Δεσπότου, τοῖς θείοις πειθαρχήσας, σὺ ἰνδάλμασιν ἔφθασας, τὸ ὄρος τοῦτο, ὃ θαυμαστὸν ἐπωνόμασεν.

Θεοτοκίον.

Ἐν φωτὶ τοῦ Κυρίου, πορευόμενοι δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν, τὴν μόνην Θεοτόκον, τὴν Πόλιν τὴν ἁγίαν, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ Μαρίαν τὴν ἄχραντον, Μητέρα Θεοῦ πιστῶν τὴν σωτηρίαν.

Ὠδὴ ηʹ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ταῖς εὐαρμόστοις Ὅσιε, τῆς ψυχῆς σου δυνάμεσιν, ἡ τρισοφεγγὴς ἐγκατῳκίσθη ἔλλαμψις· ἐξ ἧς δαδουχούμενος, ὡς ἐκ μιᾶς Θεότητος, ταύτης πρὸ τοῦ στύλου, τὸν τρισόλβιον οἶκον, ἐνδόξως ἐδομήσω, καὶ τὴν ἄκτιστον σέβειν, ἐθέσπισας ἐν τούτῳ, Τριάδα εἰς αἰῶνας.

Ἡ Πανσθενὴς τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου ἐνέργεια, σοὶ θεοειδῶς παμμάκαρ ἐνσκηνώσασα, συντρέχειν κεκίνηκεν, ἐκ τῶν περάτων ἅπαντας, τοὺς ὑπὸ πνευμάτων πονηρῶν μαινομένους, καὶ τούτους θεραπεύων, τῇ βαΐνῃ σου ῥάβδῳ, ἐδίδασκες τὸν Κτίστην, ὑμνεῖτε εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Υἱόν σου καὶ Κύριον, τῶν εἰλικρινῶς καὶ καθαρῶς βοώντων σοι, καὶ σὲ Θεομήτορα, ὁμολογούντων Πανάγνε, τῶν ἁμαρτημάτων αἰτουμένη τὴν λύσιν, τυχεῖν τε σωτηρίας, τοὺς πιστῶς μελῳδοῦντας· λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θʹ. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἄρτοις ὀλίγοις Συμεών, τὸν χορτάσαντα πληθὺν πολυάνθρωπον, Χριστὸν τρισόλβιε, ταῖς προσευχαῖς σου ἐκμειλιξάμενος, τοὺς ἐν τῇ μάνδρᾳ σου κενούς, σι-

πῶνας ἐπλήρωσας, ταῖς εὐλογίαις σου, καὶ ἐκ πάνης ἐλυτρώσω τὴν Ποίμνην σου.

Ῥήμασι Μάρθας τῆς σεμνῆς, καὶ Ὁσίας σου Μητρὸς παμμακάριστε, ἱκετηρίοις σε, προσλιπαρούσης ἐκδυσωπῆσαι Χριστὸν, οὐκ ἀπηξίωσας αὐτῆς, πληρῶσαι τὴν αἴτησιν, καὶ Θεουπόλεως, τὴν θεήλατον ὀργὴν ἀπελήλακας.

Θεοτοκίον.

Σκήνωμα γέγονας Θεοῦ, τὸν ἀχώρητον ἐν μήτρᾳ χωρήσασα, καὶ τὸν πρὶν ἄσαρκον, σεσαρκωμένον Λόγον γεννήσασα. ὃν ἐκδυσώπησον Ἁγνὴ, πταισμάτων συγχώρησιν, πᾶσι δωρήσασθαι, τοῖς ἐν πίστει σε ἀεὶ μεγαλύνουσιν.

Ὁ Εἱρμός. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΕ.

Ἡ τρίτη φανέρωσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, στιχολογοῦμεν τὸ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στί. ϛ. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ. καὶ τοῦ Προδρόμου γ. τὰ παρόντα, ἦχος πλ. δ.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ Ἰωάννη Πρόδρομε, ὑπὲρ Ἥλιον αὐγὰς, ἀνατείλασα ἤστραψεν, ἐκ τῆς γῆς ἡ Κάρα σου, καὶ πιστοὺς κατελάμπρυνεν. ἣν ὥσπερ θεῖον, θησαυρὸν ἔχοντες, πλουσίαν χάριν, ἀπαρυόμεθα, ἁγιαζόμενοι, καὶ ψυχὰς καὶ σώματα, καὶ λογισμούς. καὶ πανηγυρίζοντες σὲ μακαρίζομεν.

Ὅμοιον.

Χάριν ἀένναον βρύουσα, ἡ ἱερὰ Κεφαλὴ, σοῦ μακάριε Πρόδρομε, Ἱερεῖ θεόφρονι, ἀγνοοῦντι μηνύεται. ὃς ἐπισπεύσας, πίστει καὶ χάριτι, σαφῶς ποιεῖται, ταύτης τὴν ἄφιξιν, ἁγιαζόμενος, σὺν λαῷ θεόφρονι, καὶ Βασιλεῖ, Πίστιν τὴν ὀρθόδοξον, θερμῶς κρατύνοντι.

Ὅμοιον.

Τρίτην πλουτοῦμεν φανέρωσιν, σοῦ τῆς σεπτῆς Κεφαλῆς, ἣν Τριὰς ἐστεφάνωσεν, ἐκτμηθεῖσαν ἔνδοξε, διὰ ζῆλον τὸν ἔνθεον. καὶ τῇ Εὑρέσει, ταύτης ἀγάλλονται, Ἀγγέλων τάξεις, Μαρτύρων σύλλογος, θεῖοι Ἀπόστολοι, καὶ Προφῆται ἅπαντες. μεθ' ὧν ἡμῶν, πάντοτε μνημόνευε, Κυρίου Πρόδρομε.

Δόξα, ἦχος πλ. β.

Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν ἡ θεοφρούρητος Κάρα σου Πρόδρομε, ἐκ τῶν τῆς γῆς λαγόνων ἀνέτειλεν. ἣν ἡμεῖς πιστῶς ἀρυόμενοι, καὶ προσκυνοῦντες ἔνδοξε, πλουτοῦμεν διὰ σοῦ Χριστοῦ Βαπτιστὰ, θαυμάτων τὰ παράδοξα, καὶ τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἴσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὸν στί. στιχ. προσόμοια τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος β.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε, τὴν τιμίαν Κεφαλὴν, τὴν ἀποτμηθεῖσαν τῷ ξίφει, τοῦ Βαπτιστοῦ οἱ πιστοὶ, σήμερον τιμήσωμεν ἐν τῇ Εὑρέσει αὐτῆς, ὑπαντῶντες ἐν ᾄσμασι, τιμῶντες ἐκ πόθου, χάριτας προχέουσαν, τῶν ἰαμάτων ἡμῖν. ἣνπερ, ὁ ληρώδης Ἡρώδης, πάλαι προαπέτεμεν οἴστρῳ, τῆς Ἡρωδιάδος συμπλεκόμενος.

Στίχ. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβίδ.

Ὥσπερ, ἐκ μετάλλων ὁ χρυσὸς, οὕτως ἐκ τῆς γῆς τοῦ Προδρόμου, ἡ Κεφαλὴ δαδουχεῖ, σάλπιγγι διαλάμπουσα, καὶ φθεγγομένη τρανῶς, τὸν Ἡρώδου ἐλέγχουσα, μοιχείαν καὶ φόνον, αἴγλῃ δὲ φωτίζουσα τὰς διανοίας ἡμῶν. ἥνπερ, ἀσπαζόμενοι πίστει, σήμερον τιμήσωμεν ὕμνοις, ὡς ὑπὲρ ἡμῶν Θεῷ πρεσβεύουσαν.

Στίχ. Ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου.

Πάλαι, ὥσπερ θεῖος θησαυρὸς, σάμνῳ κεκρυμμένη ἡ Κάρα, τοῦ Βαπτιστοῦ ἐν τῇ γῇ, σήμερον τοῖς πέρασιν ἀποκαλύπτεται, ὥσπερ πλοῦτον προχέουσα, πηγὰς ἰαμάτων, νόσους θεραπεύουσα, ψυχὰς φωτίζουσα. ὅθεν θυμηδίας ἁπάσης, χάριν ἀπολαύοντες πάντες, τοῦ Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον ὑμνήσωμεν.

Δόξα, ἦχος β.

Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν πανσεβάσμιος θήκη, καὶ τῆς ἀρρήτου οὐσίας, τρανῶς ἡ προβλέψασα, τὸ μυστήριον Κάρα σου, ὡς ἐκ λαγόνων μητρικῶν, ἐκ τῶν τῆς γῆς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

τιμίαν σήμερον ἀνατέταλκεν, Ἰωάννη πανεύφημε, καὶ εὐώδιασε πᾶσαν τὴν Ὑφήλιον, ἁγιασμῷ προχέουσα μύρον, καὶ νοητῶς κηρύττουσα μετανοίας ὁδὸν, καὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Τροπάριον, ἦχος δ'.

Ὡς θεῖον θησαύρισμα, ἐγκεκρυμμένον τῇ γῇ, Χριστὸς ἀπεκάλυψε, τὴν Κεφαλήν σου ἡμῖν, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε. ταύτης οὖν συνελθόντες, ἐν τῇ ταύτης Εὑρέσει, ᾄσμασι θεηγόροις, τὸν Σωτῆρα ὑμνοῦμεν, τὸν σῴζοντα ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ταῖς ἱκεσίαις σου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. Εἰ τύχῃ ἐν μιᾷ τῶν Ἑορτῶν, ψάλλεται ὡς ἐν τῇ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου μνήμῃ ἐδιετάχθη. Εἰδ' οὖ, μετὰ τὴν πρώτην στιχολογίαν. Κάθισμα. ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐκ γῆς ἀνατείλασα, ἡ τοῦ Προδρόμου Κεφαλὴ, ἀκτῖνας ἀφίησι τῆς ἀφθαρσίας, πιστοῖς τῶν ἰάσεων. ἄνωθεν συναθροίζει, τὴν πληθὺν τῶν Ἀγγέλων, κάτωθεν συγκαλεῖται, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὁμόφωνον ἀναπέμψαι δόξαν Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Δίς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν Κάθισμα ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀναδοθεῖσα ὡς χρυσὸς ἐκ μετάλλων, ἡ ἱερά σου Κεφαλὴ παραδόξως, ἐκ τῶν ἀδύτων γῆς ἐπλούτισε Χριστοῦ Βαπτιστὰ, πάντας τοὺς προστρέχοντας ἐν τῇ ταύτης Εὑρέσει, ὕμνοις μεγαλύνοντας τὸν Σωτῆρα καὶ Κτίστην, τὸν νέμοντα ἡμῖν διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δίς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Ἡρώδης Πρόδρομε, παρανομήσας, τὴν τιμίαν Κάραν σου, ξίφει ἀπέτεμε δολίως, παρανομήσας ὁ δόλιος. ἥνπερ ἐκ πόθου πιστοὶ ἀσπαζόμεθα.

Δίς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου.

Προκείμενον.

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβίδ.

Στίχ. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβίδ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ τοῦ Ἰησοῦ.

Ὁ Πεντηκοστός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

Εἶτα. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ἦχος β'. Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν,

Αὐτὸ εἰς τὸν στίχον.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς η'. καὶ τοῦ Προδρόμου εἰς ϛ'.

Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'. Ταρασίου.

Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Φωνὴ τοῦ Λόγου γεγονὼς διάλυσον, τὴν ἀφωνίαν μου, ὡς τοῦ Πατρὸς πάλαι, ἐν ἀγαλλιάσεως, φωνῇ εὐφημῆσαί σε, τῇ παρούσῃ Εὑρέσει, τῆς Κεφαλῆς σου μακάριε, Πρόδρομε οὐράνιε ἄνθρωπε.

Ἣν Κεφαλὴν χειροθετήσας Πρόδρομε, τῆς Ἐκκλησίας Θεοῦ, σοῦ τὴν σεπτὴν Κάραν, τὴν κατανοήσασαν, Τριάδος τὴν φανέρωσιν, φανεροῖς τοῦτο τρίτον, περιφανῶς ἁγιάζουσαν, τὰ τῶν ὀρθοδόξων συστήματα.

Οὐκ εὐεγκὼν ἐπὶ πολὺ συγκρύπτεσθαι, Κυρίου Πρόδρομε, οἰκονομίαις πάλιν, φανεροῦσθαι σήμερον, ὃ σάμνῳ συγκλειόμενος, ἀργυρέῳ δὲ σκεύει, ἐν ἱερῷ τόπῳ κάμνων, καὶ δι' Ἱερουργοῦ μηνυόμενος.

Θεοτοκίον.

Στειρωτικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἐβλάστησας, ἑτοιμαζόμενος, τῷ Ποιητῇ Λόγῳ, τὰς ὁδοὺς Πανεύφημε, ἐκ Κόρης ἀνατείλαντι, Παναγίας ἀφράστως. ἣν Θεοτόκον γινώσκουσαι, πᾶσαι γενεαὶ μακαρίζουσιν.

Καταβασία τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Πορνικῶν ὀρχισμάτων, ἡ ἱερὰ Κάρα σου, ἔπαθλον γυναίῳ δοθεῖσα, χερσὶν ἐφέρετο· νυνὶ δὲ σώφρονος, Ἱερουργοῦ ταῖς παλάμαις, ἱερῶς πρὸς ἅγιον Ναὸν κομίζεται.

Εὐσεβῶς ὑπαντῶσι, τὸ τῶν πιστῶν ἄθροισμα, σὺν Ἱερουργῷ Βασιλεῖ τε εὔδοξε Πρόδρομε, ᾆδον χαρμόσυνα, καὶ προη-

γεῖ-

γνησίου πόθῳ, καθαγιαζόμενον τῇ παρουσίᾳ σου.

Ἱερῶν ἐξ ἀδύτων, ὡς φωταυγὴς ἥλιος, ἡ ἱερωτάτη σου Κάρα ἐξανατείλασα, πᾶσαν ἐφώτισε, τὴν Οἰκουμένην Προφῆτα, τοῦ Χριστοῦ καὶ Πρόδρομε θείαις λαμπρότησι.

Θεοτοκίον.

Ἐκ παρθένου νηδύος, φωτοφανὴς ἔλαμψας, ἄστρον τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης προπορευόμενον, τοῦ ἀνατείλαντος, Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης, Βαπτιστὰ καὶ λύσαντος, νύκτα πολύθεον.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἶτα ἦχος πλ. δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐπεφάνη σήμερον ἡ τοῦ Προδρόμου, Κεφαλὴ ἐκ κόλπων γῆς, ἀναδοθεῖσα τοῖς πιστοῖς, ἐκ τῶν μετάλλων καθὰ χρυσὸς, καὶ ἱκετεύει, Χριστὸν, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Προφητῶν ὡς ὑπέρτερος, τὸν προφητευθέντα ἰδεῖν ἠξίωσαι, Ἡλιου προπορευόμενος, ἐν δυνάμει τούτου μάκαρ Πρόδρομε.

Ἣν ἀοίδιμον Κάραν σου, μῦρα ἰαμάτων ἀναπηγάζουσαν, τρίτον ἤδη ἐφανέρωσας, τὰ δυσώδη πάθη ἀπελαύνουσαν.

Συνελθόντες ἀρύσασθε, ἅπαντες ἰάματα μὴ κενούμενα, ἐκ πηγῆς ἀναδιδόμενα, τῆς τιμίας Κάρας τοῦ Προδρόμου Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθέντα σῶσόν με, τὸν ὑψηλοφρόνως πολιτευόμενον, ἡ τεκοῦσα τὸν ὑψώσαντα, τὴν ταπεινωθεῖσαν φύσιν Πάναγνε.

Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ὡς μεσίτης τῆς νέας, καὶ τῆς παλαιᾶς γεγονὼς ἱερώτατε, μεσιτείαις θείαις, τὴν ἡμῶν παλαιότητα καίνισον, καινισμὸν πλουτούντων, τῆς νεωστὶ ἀναφανείσης, Κεφαλῆς σου μακάριε Πρόδρομε.

Ἐκ Κομάνων κομίσαν, χάριν ἰαμάτων τὴν Κάραν σου Πρόδρομε, πρὸς τὴν Βασιλίδα, εἰσοικίζεις τῶν πόλεων σήμερον. ἧς τῇ ἐπιδημίᾳ, ἐπικροτεῖ πιστῶν τὰ πλήθη, φωτισμοῦ ἀκηράτου πληρούμενα.

Βασιλὰς ἀλουργίδος, πλέον τῇ εἰσόδῳ τῆς Κάρας σου γαύνυται, Ἱερεὺς δὲ Θεοῦ, θεοφόρου ἐπώνυμος Πρόδρομε, ταῖς παλάμαις ταύτην, περικρατῶν συνάλογεῖται, ἀλογῶν τοὺς πιστοὺς τελεώτατα.

Θεοτοκίον.

Τὸν Δεσπότην τεκοῦσα, ὤφθης ὑπερτέρα τῶν ἄνω Δυνάμεων, καὶ βροτῶν τὴν φύσιν, ἐθεούργησας Κόρη πανάμωμε. Θεοτόκον ὅθεν, παναληθῆ ψυχῇ καὶ γλώσσῃ, οἱ πιστοί σε Παρθένε δοξάζομεν.

Ὠδὴ ς΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς, ἡ Κεφαλὴ ἀνατείλασα, τοῦ Βαπτιστοῦ σου Χριστὲ, τὸ ψεῦδος ἀπήλασεν, αἱρέσεων ἔλυσε, τὸν πικρὸν χειμῶνα, καὶ τὸν Κόσμον κατεφώτισεν.

Ἀντλήσατε φωτισμὸν, καὶ χάριν Θεοῦ καὶ ἔλεος, καὶ κεφαλὰς καὶ ψυχὰς, Κεφαλῇ προσψαύοντες, Προδρόμου τῆς χάριτος, τοῦ τῆς θείας Κάρας, ἀψαμένου ἐν τοῖς ὕδασι.

Τὰς κεφαλὰς τῶν ἐχθρῶν, ὑπὸ τοὺς πόδας συντρίβεσθαι, τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, ἱκέτευε Πρόδρομε, πόθῳ τὴν τιμίαν σου, Κεφαλὴν τιμῶντος, τὴν Ἡρώδην στηλιτεύσασαν.

Θεοτοκίον.

Τοῖς ἐν τῷ ᾅδῃ τὸ φῶς, ἐκήρυξας ἐλευσόμενον, αἱμάτων παρθενικῶν, σάρκα περικείμενον, γενόμενον ἄνθρωπον, ἐπ᾽ εὐεργεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων μάκαρ Πρόδρομε.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. β΄.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας.

Ὁ Φωτοφανὴς καὶ θεῖος ἐν Κόσμῳ στύλος, ὁ τοῦ Ἡλίου Πρόδρομος λύχνος, Κεφαλὴν τὴν φωσφόρον καὶ θείαν αὐτοῦ, ἀναδείξας ἐν τοῖς πέρασιν, ἁγιάζει τοὺς πιστῶς αὐτὴν προσκυνοῦντας καὶ κραυγάζοντας· Χριστοῦ σοφὲ Βαπτιστὰ, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Ἀπὸ γῆς καθὼς πηγὴ τοῦ Παραδείσου, Κεφαλὴ θεοφιλὴς ἡ τοῦ Προδρόμου, ῥεῖθρα βλύζει χάριτος, καὶ θαυμάτων τὰ νάματα, νέμει πᾶσι τοῖς χρῄζουσι. προσέλθωμεν οὖν πάντες, ἀντλήσωμεν προθύμως, ταύτης τῶν ἰαμάτων τοὺς θείους κρουνούς. ἀρδεύει γὰρ ψυχὰς ἐν δωρεαῖς ἀενάοις, καὶ κατακλύζει σωμάτων πόνους, καὶ πᾶσαν νόσον εὐθέως αἴρει. ταύτην οὖν πόθῳ μέλψωμεν, καὶ πίστει ἀσπασώμεθα, σεμνῶς περιπτυσσόμενοι, καὶ ᾄσμασιν ὡς στέμμασι, στέψωμεν ταύτην Πιστοί. προ-

καθάρωμεν ἡμῶν κηλῖδας νοητὰς, καὶ ἐνθέοις ἀρεταῖς, κοσμήσωμεν ψυχὰς, καὶ βοήσωμεν στεῤῥῶς· Χριστοῦ σοφὲ Βαπτιστά, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΕ΄. Ἡ τρίτη Εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στί. Φωνὴ βοῶντος γῆς μυχῷ κεκρυμμένη,
Τῆς γῆς ῥαγείσης πᾶσιν ἤχησε ξένως.
Εἰκάδι δὲ Προδρόμοιο Κάρην εὗρον κατὰ πέμπτην.

Ἡ Τιμία αὕτη Κεφαλὴ καὶ ἁγία, πρὸ πολλοῦ ἀποκρυβεῖσα, νῦν ἀνεδόθη ἐκ τῶν κόλπων τῆς γῆς, ὡς χρυσὸς ἐκ μετάλλων. οὐ στάμνῳ συγκλειομένη ὡς τὸ πρότερον, ἀργυρῷ δὲ σκεύει, ἐν ἱερῷ τούτῳ κειμένη, καὶ δι᾽ Ἱερουργοῦ μηνυθεῖσα. ταύτην ἐκ Κομάνων κομισθεῖσαν, ἡ περιφανὴς τῶν Πόλεων, ἅμα τῷ πιστῷ Βασιλεῖ, καὶ τῷ Ποιμενάρχῃ σὺν τῷ πιστῷ Λαῷ, ἀσμενέστατα δέχεται. καὶ πιστῶς προσκυνήσασα, ἐν ἱερῷ τούτῳ τίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παγχαρίου.

Οὗτος ἐγένετο τῆς Ῥωμαίων Πόλεως πιστῶν γονέων βλαστός, τιμώμενος δὲ παρὰ πολὺ ταῖς πρώταις τιμαῖς, παρὰ τῶν ἀτίμων καὶ αἰσχίστων Βασιλέων. καὶ οἰκεῖος ὢν, τῆς ἀσεβείας ἐκτραπεὶς, καὶ τοῦ κρείττονος ἀποῤῥαγεὶς, καὶ χαίρειν εἰπὼν τῇ καθαρᾷ πίστει τοῦ Χριστοῦ, τὴν Βασιλέως θρησκείαν εἵλετο, παρ᾽ αὐτῷ τὸ ἐπίσημον πορίζόμενος. καὶ τοῦ τοιούτου δράματος δήλου γενομένου, ἐπιστολαὶ μητρόθεν αὐτῷ ἐξεπέμποντο, ἀνακαλοῦμεναι αὐτὸν πρὸ τὸ φῶς τῆς εὐσεβείας, καὶ ὑποδεικνύουσαι τὰ μέλλοντα διαδέχεσθαι τοὺς ἀρνησαμένους τὸν Χριστὸν κολαστήρια, καὶ τὸ τῆς γεέννης ἄσβεστον πῦρ. ὑφ᾽ ὧν καταυγασθεὶς, καὶ ἀνανήψας μικρὸν ἐκ τοῦ ζόφου, καὶ τῆς ἐπικειμένης αὐτῷ ἀχλύος, εἰς ἑαυτὸν ἐπανῆλθε, καὶ αὐτίκα μετέστη πρὸς τὴν θεογνωσίαν, τὴν μετάνοιαν ἐνστερνισάμενος. ταῦτα μαθὼν ὁ Βασιλεὺς, καὶ τῷ θυμῷ ὑπερζέσας, παρίστησιν αὐτὸν διὰ τῆς κρίσεως, καὶ μαστίζει ξηροῖς βουνεύροις σφοδρῶς τὰ νῶτα, καὶ πομπεύει δι᾽ ἀγορᾶς, περιαυχενίους δεσμοὺς αὐτῷ ἐπιθεὶς, καὶ ὑπερορίζει αὐτὸν κατὰ τὴν Νικομήδειαν. ἐν ᾗ μυρίας θλίψεις ὑποστὰς, καὶ τὴν κάραν ξίφει τμηθεὶς, εἰς χεῖρας Θεοῦ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ὁ τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, φανότατος λύχνος, γέγονας Πρόδρομε, τὸ νέφος ἐκδιώκων, τῆς πλάνης καὶ φωτίζων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἑορτὴν ἐπίσημον, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, καὶ ταύτην Πρόδρομε, λαμπρῶς ἐπιτελεῖ σοι, τὴν Κάραν σου τιμῶσα, καὶ συνήθως κραυγάζουσα· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Προμηνύσας τοῦ Λόγου, τὴν φρικτὴν παρουσίαν, θείοις σκηνώμασι, μηνύεις σου τῆς Κάρας, τὴν Εὕρεσιν Προφῆτα, ἀψάδους διὰ σώματος, τῷ σὲ ποθοῦντι θερμῶς Ἱερουργῷ Ποιμένι.

Θεοτοκίον.

Παρθενία καὶ τόκος, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον ἐν σοὶ συνέδραμον. Θεὸν γὰρ σαρκωθέντα, ἐκύησας ἀφράστως, Θεοτόκε· ᾧ ψάλλομεν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὁ Βαπτιστὴς καὶ Πρόδρομος, ὁ ἐπίγειος Ἄγγελος, τῆς παρανομίας ἀκριβὴς κατήγορος, Τριάδος φανέρωσιν, ἐν Ἰορδάνῃ πρὶν κατιδών, τρίτον φανεροῖ τὴν Κεφαλὴν αὐτοῦ πᾶσι, τοῖς πόθῳ μελῳδοῦσιν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Προσυπαντᾷ προθύμως σοι, Βασιλεὺς ὁ πραότατος, ἅμα φιλοχρίστῳ τῷ λαῷ Πανεύφημε. Ποιμένων δὲ πρόκριτος, προσεφαπλοῖ τὰς χεῖράς σοι, καὶ τῷ ἑαυτοῦ ἐνστερνισάμενος στήθει, σκιρτᾷ ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ βοᾷ εὐχαρίστως· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπὲρ χρυσὸν ἡ Κάρα σου, διαλάμπουσα Πρόδρομε, τεθησαυρισμένη ἀργυρέοις σκεύεσιν, ὡς ὄλβος πολύτιμος, τῇ βασιλίδι δέδοται, ταύτην δωρεαῖς καταπλουτίζων ἐνθέοις, προθύμως μελῳδοῦσαν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ γαστρὶ φερόμενον, τὸν τὰ σύμπαντα φέροντα, μάκαρ Ἰωάννη, προσεκύνησας χαίροντα, νηδύϊ κρυπτόμενος, σαρκωτικῇ πανεύφημε. ὅνπερ γεννηθέντα, ἐξ Ἁγίας Παρθένου, ἀμνὸν Θεοῦ κηρύττων,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ἀσεβῶς ἀνεβόας· λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Τῆς στείρας ὅσιος βλαστός, γεννητῶν ἐκ γυναικὸς ὁ ὑπέρτερος, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ὁ στρατιώτης ὁ μέγας Πρόδρομος, ὁ προκηρύξας τὸν Ἀμνόν, τοῦ Κόσμου τὰ πταίσματα, τὸν ἀφαιρούμενον, ἀνυμνείσθω ἱεροῖς μελῳδήμασι.

Κρατῆρα πλήσας δαψιλῶς, συγκαλεῖς μεθ' ὑψηλοῦ τοῦ κηρύγματος, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, τῇ ἀνευρέσει τῆς Κάρας Πρόδρομε, δεῦτε ἐμπλήσθητε βοῶν, τερπνῶν ὧν ἡτοίμασα, καὶ μεγαλύνατε, τὸν τὸ εἶναι τοῖς βροτοῖς παρεχόμενον.

Ἄναξ σε ἄγγελε Θεοῦ, ἀγγελώνυμος εἰς τοῦτο Βασίλεια, χαίρων εἰσδέχεται, καθυπουργοῦντος πρὸς τοῦτο κάλλιστα, τοῦ Ποιμενάρχου ἀσεβῶς, καὶ κλήσει καὶ χάριτι, σεμνυνομένου σαφῶς, θεοφόρου ἱεροῦ καὶ θεόφρονος.

Θεοτοκίον.

Φείσαί μου Σῶτερ ὁ τεχθείς, καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύησιν, ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ ἔργα μου, τὰς ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, ὁ ἀσυμπάθητος, ἐλεῆμον ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἐν τῇ Εὑρέσει Πρόδρομε, τῆς τιμίας σου Κάρας, Βασιλεὺς ὁ φιλόχριστος, πλέον γαυνοῦται ἤπερ, τῇ ἑαυτοῦ πορφυρίδι. ὃν ἀμοίβου ταῖς νίκαις, ἐξ ὕψους δυναμένου, καὶ ἡμᾶς φρούρει σκέπε, σοῦ ταῖς εὐχαῖς, Βαπτιστὰ πανεύφημε Ἰωάννη, φαιδρῶς πανηγυρίζοντας, καὶ τιμῶντάς σε πόθῳ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Πᾶσα πνοή.

Εἰ τύχῃ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς Πεντηκοστῆς, ἢ ἐν μιᾷ τῶν Ἑορτῶν, ζήτει τὴν Ἑρμηνείαν τῇ κε'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός. εἰδ' οὖν, ἱστῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια τοῦ Προδρόμου, ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ἡ ἱερὰ Κεφαλή, καὶ φωσφόρος, καὶ Ἀγγέλοις αἰδέσιμος, ἣ ξίφει, τμηθεῖσα πάλαι, καὶ τμητικοῖς ἐλεγμοῖς, ἀσελγείας αἶσχος διακόψασα, πηγὴ ἡ τοῖς θαύμασι, τοὺς πιστοὺς καταρδεύσασα, ἡ τοῦ Σωτῆρος, τὴν σωτήριον ἔλευσιν, καταγγείλασα, καὶ τὴν πτῆσιν τοῦ Πνεύματος, πάλαι κατανοήσασα, πρὸς τοῦτον σκηνώσασαν, τῆς παλαιᾶς τε καὶ νέας, ἡ μεσιτεύσασα χάριτι, Χριστὸν ἐκδυσωποῦσα, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Σκεύει τοῦ Βαπτιστοῦ ἀργυρῷ, ἐγκεκρυμμένη Κεφαλὴ πεφανέρωται, λαγόνων, ἀναδοθεῖσα, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἐμφανῶς, καὶ θαυμάτων ῥεῖθρα ἀναβλύζουσα. καὶ γὰρ ἐν τοῖς ὕδασι, Κεφαλὴν ἐνεπέλασε, τοῦ ὑπερῴα, νῦν στεγάζοντος ὕδασι, καὶ ὀμβρίζοντος, τοῖς βροτοῖς θείαν ἄφεσιν. ταύτην οὖν μακαρίσωμεν, τὴν ὄντως ἀοίδιμον, καὶ ἐν τῇ ταύτης εὑρέσει, περιχαρῶς ἑορτάσωμεν, Χριστὸν δυσωποῦσης, τοῦ δωρήσασθαι τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κάρα ἡ τὸν Ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, ἀνακηρύξασα σαρκὶ φανερούμενον, καὶ πᾶσι, τῆς μετανοίας, τὰς σωτηρίους ὁδούς, θείαις ὑποθήκαις βεβαιώσασα, ἡ πρὶν τοῦ Ἡρώδου, παρανομίαν ἐλέγξασα, καὶ διὰ τοῦτο, ἐκτμηθεῖσα τοῦ σώματος, καὶ τὴν χρόνιον, ὑποστᾶσα κατάκρυψιν, ὥσπερ φωτοφανὴς ἡμῖν, ἀνέτειλεν Ἥλιος, μετανοεῖτε βοῶσα, καὶ τῷ Κυρίῳ προσίεσθε, ψυχῆς κατανύξει, τῷ παρέχοντι τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Τὴν πανσεβάσμιον Κάραν τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, φανερωθεῖσαν σήμερον ἐκ γῆς μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, ἀρυσάμενοι πιστῶς, εἰς πρεσβείαν φιλάνθρωπε, οἱ ἐπταικότες δοῦλοί σου προσάγομεν, αἰτούμενοι δι' αὐτῆς ἀπολαβεῖν, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, παρὰ σοῦ τὸν ἱλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Προδρόμου, Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

Προκείμενον, ἦχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Κορινθίους.

Ἀδελφοί, ὁ Θεός, ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι.

Δημοτική Βιβλιοθήκη Μηλεών

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κϛ. Ματθαίου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Εἰ τύχῃ ἡ παροῦσα Ἑορτὴ ἐν μιᾷ τῶν Κυριακῶν τῆς Πεντηκοστῆς, ἢ ἐν Ἑορτῇ, ζήτει ἀκριβέστερον τὴν Ἑρμηνείαν, ἐν τῇ κα. τοῦ αὐτοῦ Μηνὸς, ἢ ἐν τῇ Μνήμῃ τοῦ Θεολόγου.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΚϚ.

Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Κάρπου.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἀποστόλου γ΄. τὰ παρόντα, ἦχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Λεκτὸν ἐπιλάμψεων τὸν νοῦν, θεϊκῶν ποιούμενος, κατεφωτίσθης πανόλβιε, καὶ εἰς τὸ κήρυγμα, τοῦ Χριστοῦ ἐξῆλθες, καὶ λαὸν ἐδίδαξας, τοῦ σέβεσθαι αὐτὸν ὡς φιλάνθρωπον. καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Ἄστρον φαεινότατον δειχθεὶς, θείαις ἐπιλάμψεσι, τῆς Οἰκουμένης τὰ πέρατα, φωτίζεις πάντοτε, διδαχαῖς Παμμάκαρ, καὶ σκεδάζεις χάριτι, ἀχλὺν τῶν νοσημάτων ἑκάστοτε. καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Θυσίαν ἀναίμακτον Θεῷ, θύων τελεώτατα, ὑπὲρ αὐτοῦ Μάρτυς τέθυσαι, καὶ προσενήνεξαι, νοητῇ τραπέζῃ, θῦμα εὐπρόσδεκτον, Ἀπόστολε ὦ Κάρπε θεόληπτε. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Τροπάριον. Ἀπόστολε Ἅγιε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν κλεινὸν αἰνῶ Κάρπον εὐθέῳ πόθῳ.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α΄. ἦχος δ΄.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ταῖς σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Ψ... Οὓς πόθῳ τελοῦντάς σου τὴν φωσφόρον, καὶ ἱερὰν πανδαισίαν, καὶ πάντιμον μνήμην σου, φωτὸς ἔνθεου πλήρωσον, Ἀπόστολε πρεσβείαις σου.

Θεὸς ἀνακείμενος τῷ Δεσπότῃ, τότε τοὺς νόμους τοὺς σεπτοὺς, ἀτρώτους ἐτήρησας ἀνόμους ἀνομίαν δὲ, Ἀπόστολε ἐδίδαξας.

Νοῦν τὸν ὑπὲρ εὔνοιαν ἀγαπήσας, ἐν θεωρίᾳ μυστικῇ, τὸν νοῦν κατηυγάσθης, καὶ Κόσμον κατεφώτισας, Παμμάκαρ ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Κύσα Παρθένος ἀνερμηνεύτως, καὶ τοὺς τῆς φύσεως θεσμοὺς, καινίζουσα τέφυκας, Μήτηρ Ἀειπάρθενος. διό σε μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ΄. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Λύρα χρωμένη Πνεύματι, γέγονε Παμμάκαρ, ἡ θεοκίνητος γλῶσσά σου, φθεγγομένη τὰ μεγαλεῖα, τοῦ Σωτῆρος καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἔχων Λόγον τὸν προάναρχον, σὲ κατελθόντα, καὶ προφανῶς ἐνισχύοντα, τοὺς ἀθέοις τὰς σωτηρίους τρίβους, Κάρπε καθυπέδειξας.

Ἵνα Κάρπε τὸ σωτήριον, κήρυγμα τῇ Κτίσει, ὡς Ἱεράρχης θεόληπτος, καταγγέλλῃς πολλοὺς ὑπέστης, διωγμοὺς καὶ θλίψεις ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Νέον ὡς παιδίον τέτοκας, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀνατείλαντα, ἀπορρήτως Θεογεννῆτορ. διὰ τοῦτό σε δοξάζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν. διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Ὠδὴ δ΄. ἦχος γ΄. Θείας πίστεως ὁμολογία.

Θείαν ἔλλαμψιν τοῦ Παρακλήτου, Κάρπε πάνσοφε εἰσδεδεγμένος, τοὺς σκοτισθέντας ἀγνωσίᾳ ἐφώτισας, καὶ μεταστὰς πρὸς τὰ ἄνω Βασίλεια, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων παρίστασαι, ἐξαιτούμενος Χριστὸν τὸν Θεὸν ἑκάστοτε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ ε΄. Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Ὠκοδόμησας ὡς λίθους πιστῶν τὸ πλῆθος, ἐν εὐσεβείας πέτρᾳ, καὶ ναοὺς ἀπειργάσω, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, θεόφρον Ἀπόστολε.

Νευργήσας τῷ βαπτίσματι Θεοκῆρυξ, παλαιωθέντας γνώμῃ, τῇ φθορᾷ τοὺς ἀνθρώπους, ἔσωσας δοξάζοντας, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ὑποφαίνων τὸ Μυστήριον τὸ καλύψαν, ἐπ' ἀρετῇ Θεόφρον, ὁράσεις ἐφελ-

κύσω, ἔθνη πρὸς ἐπίγνωσιν, τὸ σκότος ἀφιέμενα.

Θεοτοκίον.

Νοερῶς ὁ Θεοφόρος Θεογεννῆτορ, ὄρος σε βλέπει μέγα, κατάσκιον Κόρη, ἐξ οὗ ἐπεδήμησε, σαρκὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὠδὴ ε΄. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Ὡς φυτοκόμος ἄριστος, ὑπέδειξας λαοῖς, ζωῆς τὸ ξύλον, ἐξ οὗ ὁ μετασχὼν ζήσεται, λοιπὸν εἰς τὸν αἰῶνα, Χριστοκήρυξ Ἀπόστολε.

Κῆρυξ ἐθνῶν Ἀπόστολος, διδάσκαλος σεπτός, ἱερομύστης καὶ ἱερολόγος, Κάρπε γεγονὼς ἐν εὐφροσύνῃ, τῷ Δεσπότῃ παρίστασαι.

Ἀνατολῆς ἐξώρμησας, ὡς ἄδυτος φωστήρ, τὴν Οἰκουμένην αὐγαῖς τῶν σῶν λόγων, καὶ τῶν ἱερῶν φωτίζων τρόπων ἱεράρχα Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι ψυχῆς καὶ σώματος, καθάρισόν με νῦν, εὐλογημένη εὐσπλάγχνῳ σου ῥοπῇ, ὅπως σε ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω, κατὰ χρέος Πανύμνητε.

Ὠδὴ ς΄. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Πηγάζει σου, ἡ σορὸς τῶν λειψάνων τοῖς χρῄζουσιν, ἰαμάτων, Ἱεράρχα καρποὺς θείᾳ χάριτι, καὶ καθαίρει πάθη, καὶ βυθίζει ἀκάθαρτα πνεύματα.

Ὁ Λόγος σου, ἀλογίας ἀνθρώπους ἐρρύσατο, καὶ θαυμάτων, ἡ μεγίστη ἐπίδειξις εὔδοξε, τοὺς πεπλανημένους, πρὸς εὐσέβειαν Κάρπε ὡδήγησεν.

Νευρούμενος, δυναστείᾳ τῇ θείᾳ τὸν δράκοντα, τὸν εἰς ὕψος, βλασφημίαν λαλοῦντα διώλεσας, καὶ τοὺς ὑπ' ἐκείνου, ὀλλυμένους Ἀπόστολε ἔσωσας.

Θεοτοκίον.

Ἐκύησας, ἀνωδίνως τὸν Πλάστην Παναμώμητε, τὰς ὀδύνας, καὶ τοὺς πόνους ἡμῶν ἀφαιρούμενον, καὶ τῆς ἀνοδίας, ἀξιοῦντα τρυφῆς τὸ ἀνθρώπινον.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚϚ΄. Τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Κάρπου, ἑνὸς τῶν ο΄. Ἀποστόλων.

Στ. Κάρπος ἐνεγκὼν καρποὺς δεκτοὺς Κυρίῳ, Φέρει καθορᾶν τὴν πλατεῖαν ὡς τρύγην.

Εἰκάδι ἕκτῃ Κάρπος ἀνέπτατο ἐκ βιότοιο.

Οὗτος ὁ τοῦ Κυρίου μέγας Ἀπόστολος τοῖς ἑβδομήκοντα μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις ὑπ' αὐτοῦ συναριθμηθείς, καὶ τῷ μεγάλῳ Παύλῳ διακονῶν ἐν τῷ κηρύγματι, καὶ τὰς θείας αὐτοῦ Ἐπιστολὰς τοῖς πρὸς οὓς ἀπεστέλλοντο διαπορθμεύων, πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων τὴν Τριάδα σέβειν ἐδίδαξεν. ὅθεν καὶ θείᾳ ἐλλάμψει τοῦ Παρακλήτου καταυγασθεὶς τὴν διάνοιαν, ὥσπερ ἄδυτος ἀστὴρ ἐξ Ἀνατολῶν ὁρμήσας, πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην, ταῖς θείαις αὐτοῦ διδασκαλίαις κατεφώτισε, θαυμάσια μέγιστα καθ' ἑκάστην τελῶν, καὶ ἀποσοβῶν πνεύματα πονηρότατα. πολλὰς δὲ Πόλεις καὶ λαοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐφελκόμενος, καὶ διὰ τοῦ Βαπτίσματος τοὺς πιστοὺς τῶν ἀπίστων διαιρῶν, πολλοὺς παρ' αὐτῶν ὑπέστη διωγμοὺς καὶ θλίψεις. ὅμως γὰρ χωρῶν πρὸς τὰ ἐπίπονα τῆς ἀθλήσεως σκάμματα, τὸν θυμὸν τῶν Ἀρχόντων οὐκ ἐδειλίασεν. ὅθεν ὡς δοξάσας τὸν Θεὸν ἐν τοῖς μέλεσιν αὐτοῦ, ὑπ' αὐτοῦ ἐνδόξως δοξάζεται. ἀναπαυσάμενος δὲ τὸν γλυκύτατον ὕπνον, θαυματουργεῖ καθ' ἑκάστην ἐν τοῖς αὐτοῦ Λειψάνοις, πάθη παντοῖα καθαίρων, καὶ ἀκάθαρτα πνεύματα ἀποδιώκων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀλφαίου, καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀβερκίου καὶ Ἑλένης.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Νόσους διώκων φθογγῇ, καὶ θεραπεύων πάθη, σφραγῖδι μόνῃ τὸ σωτήριον, διήγγειλας κήρυγμα, ἱερομύστα Πάτερ, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει.

Θυμὸν ἀρχόντων Σοφὲ, μὴ δειλιάσας ὅλως, τομῶς ἐχώρεις πρὸς ἀθλήσεως, ἐπίπονα σκάμματα, ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐπισκοπούμενός σε, ὑπὸ Κυρίου Κάρπε, Βέρροια θεῖον ἐκληρώσατο, Ἐπίσκοπον ἄριστον, ἐπισκοποῦντα ταύτην, ἐπισκοπαῖς ἐνθέοις.

Θεοτοκίον.

Ὡς πλατυτέρα οὖσα τῶν οὐρανῶν, ἐν μήτρᾳ ἐδέξω Λόγον τὸν ἀχώρητον,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Παρθένε λυτρούμενον, ξενοχωρίας πάσης, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ὠδὴ η´. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ σαρκί.

Παύλῳ τῷ σοφῷ καθηγεμόνι, διακονῶν ἐπιστολαῖς, ἐνθέοις Ἱεράρχα, τὰς σωτηριώδεις διδαχάς, διεπόρθμευσας τοῖς σῳζομένοις.

Ὄρθρος φαεινὸς περιαυγάζων, τὴν Οἰκουμένην τῷ φωτί, κηρύγματος ἐδείχθης, καὶ τῆς ἀγνωσίας τὸ βαθύ, Ἀξιάγαστε ἐξαίρων σκότος.

Θαύματα τελῶν τῇ ἐπικλήσει, Πατρὸς καὶ Πνεύματος Σοφέ, καὶ Λόγου σαρκωθέντος, ἔπεισας Ἑλλήνων τοὺς σοφούς, τρισυπόστατον οὐσίαν σέβειν.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης οὐρανὸς Θεοκυῆτορ, ἐξανατείλασα ἡμῖν, τὸν τῆς δικαιοσύνης Ἥλιον, φωτίζοντα ἡμᾶς, φωτὶ ἐπιγνώσεως Θεογεννῆτορ Ἁγνή.

Ὁ Εἱρμός.

Ὃν ἐν τῷ Σταυρῷ σαρκὶ προσηλωθέντα, καὶ ὑποδείξαντα ἡμῖν, ὅπλον εἰς σωτηρίαν, Παῖδες ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ´. Ὁ τόκος σου ἄφθορος.

Ἰδὼν μετὰ δόξης ἀνελθόντα, Θεὸν σαρκοφόρον ἐν ὑψίστοις, ἑβδομήκοντα Κάρπε, Μαθηταῖς, συναριθμούμενος ἐξῆλθες, ἅμα σὺν τούτοις, κῆρυξ ἔνθεος δεικνύμενος.

Ὡς πρόβατον μέσον ἀπεστάλης, τῶν λύκων μετάγων αὐτοὺς Κάρπε, πρὸς ἐπίγνωσιν λόγῳ ἀληθεῖ, πρὸς σωτηρίαν, καὶ μεταπλάττων, τούτων τὴν γνώμην θεορρῆμον πρὸς εὐσέβειαν.

Συνόμιλος ὤφθης τῶν Ἀγγέλων, Ἀπόστολε Κάρπε θεορρῆμον, Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων θαυμαστῶς, ἐν εὐσεβείᾳ τελειωθέντων· οἷς συγχορεύων, εὐφροσύνως ἡμῶν μέμνησο.

Ἡγίασας Κάρπε βηματίζων, τὴν γῆν καὶ τὸ Ἅγιον κηρύττων, Εὐαγγέλιον πίστει καὶ ψυχάς, τῷ ζωοδότῃ Λόγῳ προσῆξας. ὅθεν σοι νέμει, κληρουχίαν τὴν οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι προσάγομεν Παρθένε, τὴν τοῦ Γαβριὴλ ἀναβοῶντες· χαῖρε κούφη νεφέλη, χαῖρε γῆ, ἀγεωργήτως στάχυν ὡραῖον, καρποφορήσασα, τὸν τροφέα τῆς Κτίσεως.

Ὁ Εἱρμός.

Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὡς ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη. σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΖ´.

Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Ἑλλαδίου.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, γ´. τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου, ἦχος α´.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Θεόφρον Ἑλλάδιε βαφαῖς, τοῦ οἰκείου αἵματος, Ἱερωσύνης ἐλάμπρυνας, στολὴν τὴν ἔνθεον· μεθ' ἧς εἰς τὰ ἄνω, ἀνῆλθες Βασίλεια, καὶ θρόνῳ τοῦ Δεσπότου παρίστασαι· ὃν νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Θεόφρον Ἑλλάδιε Χριστός, ἐποφθείς σοι ἅπαντας, τοὺς ἐκ μωλώπων ἰάσατο, ἰχῶρας χάριτι. δι' αὐτὴν γὰρ πᾶσαν, ὑπομείνας κάκωσιν, προῦλω προφανῶς κλεϊζόμενος. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Θεόφρον Ἑλλάδιε πυρός, φύσιν ἐχαλίνωσας, καὶ ἀδιάφλεκτος ἔμεινας. ἡ δρόσος γὰρ Θεοῦ, σὲ περικυκλοῦσα, ἀβλαβῆ ἐφύλαττεν, ἐχθροὺς περιφανῶς καταψύχουσα. καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α´. ἦχος δ´. Ἅρματα Φαραώ.

Δεῦτε θεοπρεπῶς, φιλομάρτυρες λαοί, χορεύοντες ᾄσωμεν, ᾀσματικαῖς ὑμνῳδίαις, τὸν Ἱερομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ, εὐφημοῦντες Ἑλλάδιον.

Ἄνθεσι χαρμονικῶς, καταστέψωμεν πιστοί, τὸν θεῖον Ἑλλάδιον, ὡς νικητὴν ἀσεβείας, καὶ Μάρτυρα στερρὸν τῆς Τριάδος, ὁμοουσίου Θεότητος.

Ἥλιος διαυγής, ἐξ ἀδύτων ἱερῶν, τῷ Κόσμῳ ἀνέτειλας, ἀπομειώσας τὴν πλά-

νην,

νην, ἐν ἀθλητικαῖς μαρμαρυγαῖς, Ἱερομάρτυς Ἑλλάδιε.

Θεοτοκίον.

Ἄσπορον τοκετόν, μόνη φέρεις γυναικῶν, καὶ Μήτηρ ὑπάρχουσα, καὶ παρθενεύουσα Κόρη. ἄκουσμα φρικτὸν ὄφθης Ἁγνή, ὅτι Θεὸν ἀπεκύησας.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεῶν βροντήν.

Ὡς θαυμαστὸν λαοῖς τὸν Μάρτυρά σου, ἀνέδειξας Σωτὴρ ἡμῶν, ὑπενεγκεῖν πᾶσαν προσβολήν, διὰ δὲ πικρῶν βασάνων, τῷ πόθῳ γλυκαινόμενον τῆς σῆς ἀγαπήσεως.

Ἐν ὀφθαλμοῖς τὸ πῦρ ὑποίσας Μάκαρ, τὴν ὄψιν ἀπολέλοιπας, καὶ κατιδὼν δόξαν Οὐρανῶν, τῷ Θεῷ καθωμολόγεις, ὅτι τῷ πάθει φάος σοι λαμπρὸν ἐξανέτειλε.

Θεοτοκίον.

Ὁ θαυμαστὸν ἀεὶ ἐν σοὶ θρυλλεῖται, τεράστιον Παναμώμητε, ὅτι Παρθένος οὖσα παιδοτοκεῖς, καὶ γνησία Μήτηρ πέλεις, τοῦ Ποιητοῦ τῆς Κτίσεως ἀμφοῖν ἀληθεύουσα.

Ὁ Εἱρμός.

Ὁ στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα, στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμνῶ σε εἰλικρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου. ὅτι οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὠδὴ δ'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Καθάρας ἑαυτόν, ἀπὸ ῥύπου κακίας, ἐχρίσθης καὶ Θεῷ, ἱεράτευσας Πάτερ. ἀθλήσας ὢ θαύματος, πλειοτέρως ἐξέλαμψας, καὶ κατηύγασας, τὰς τῶν πιστῶν διανοίας, τῶν θαυμάτων σου, ταῖς παραδόξοις ἀκτῖσιν, Ἑλλάδιε ἔνδοξε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐν αὐχήμασι ποικιλθείς, δικαιοσύνης κορυφῇ σου, ἀντιτέθεικας διάδημα, λιθοχρυσοκόλλητον.

Ἡδομένης σου τῆς ψυχῆς, ἐν ταῖς βασάνοις Μάρτυς τὸ πρόσωπόν σου, ὡσεὶ ῥόδον τεθεώρητο, ὡραϊζομένῳ σοί, ἐν τοῖς Χριστοῦ Παθήμασι μάκαρ σοφέ.

Τριαδικόν.

Ἐν μιᾷ οὐσίᾳ ὑμνῶ, τρεῖς ὑποστάσεις τῆς θεαρχίας, τοῦ Πατρὸς Υἱοῦ καὶ Πνεύματος. ὅτι μία ἔλλαμψις, τῆς τρισηλίου φύσεως· εἷς ὁ Θεός.

Θεοτοκίον.

Ἡ Παρθένος πῶς γαλουχεῖς; πῶς τοῖς μητρῴοις τοκετοῖς νόμοις; ὅτι ὅνπερ ἀπεκύησας, σαρκωθεὶς Θεός ἐστι, καινοτομῶν τὴν φύσιν ὡς οἶδεν αὐτός.

Ὠδὴ ε'. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Ἐξέλαμψας ὡς ἥλιος, οἰκῶν τὸ δεσμωτήριον, ὅτι ἐκεῖ τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, Χριστός σοι ἐπεφάνη, λόγους παρακλήσεως, ὡς τῷ Παύλῳ φωνῶν σοι, καρτερόφρον Ἀθλητά.

Δεσμά σοι διερράγησαν, ὥσπερ ἱστὸς ἀράχνιος. ὅτι ἐν σοὶ ἰσχὺς ἡ ἄμαχος, συντρίβουσα δαιμόνων, ἅπασαν ἐπίνοιαν, καὶ σὲ μεγαλύνουσα Στρατιώτα τοῦ Χριστοῦ.

Τριαδικόν.

Καὶ τρία σέβω πρόσωπα, καὶ μίαν τὴν Θεότητα. ὅτι ἐν τρισὶ διῄρηται, προσώποις οὐ τῇ φύσει. εἷς γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Πατὴρ ὁ Υἱός τε, καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθές.

Θεοτοκίον.

Καὶ ἄρρητον λεγόμενον, καὶ ἄγνωστον νοούμενον, τὸ ἐπὶ σοὶ ὀφθὲν μυστήριον. ὅτι ἄσπορον οὐκ ἔγνως, καὶ Υἱὸν ἀπέτεκες. οὗτός ἐστι Πάναγνε, τῆς εἰρήνης Βασιλεύς.

Ὠδὴ ς'. Τῶν πταισμάτων.

Ὧν ᾀσμάτων τὴν λύραν πάντες ᾄσωμεν, ἀγαλλομένῃ καρδίᾳ, ὅτι Χριστὸς ἀνέδειξεν, Ἑλλάδιον τὸν κλεινὸν Ἀθλοφόρον, νικητὴν τοῦ ἀντικειμένου.

Τοῖς εἰδώλοις τοῦ θύειν ἀπαρνούμενος, θυσία ζῶσα Τρισμάκαρ, Θεῷ γέγονας, εὐωδιάζων ἅπασι, τὰ ἀχράντα μῦρα τῶν Παθημάτων, τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ σώματί σου.

Παραδείσοις ἀνάγκαις διερχόμενος, ὡς ἐν ἀδύτοις ὑπῆρχες εὐφραινόμενος. ἑώρας γὰρ τὴν μέλλουσαν ἀνάπαυσιν, πρὸ προσώπου σου Μάρτυς, ὑπὲρ ἧς εἷλω ταῦτα παθεῖν.

Θεοτοκίον.

Ὑπερφυής σου ὁ τόκος, ὅτι ἀσπόρως, μητροπρεπῶς πάλιν τίκτεις νόμῳ φύσεως, πανάληθῆ ἀμφότερα. φιμούσθωσαν αἱ γλωσσώδεις αἱρέσεις, ἐπὶ σοὶ Ἁγνὴ Θεομῆτορ.

Ὁ Εἱρμός.

Ὧν πταισμάτων τῇ ζάλῃ βυθιζόμενος, ὡς ἐν κοιλίᾳ τοῦ κήτους συνεχόμενος, ὡς ὁ Προφήτης κράζω σοι· ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, δέομαι καὶ ἐλέησόν με.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΖ. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἑλλαδίου.

Στίχ. Ἔλαιον Ἑλλάδιος Ἱερωσύνης,

Δημοτική Βιβλιοθήκη Μηλεών

Αἵματι συνέμιξε τῷ Μαρτυρίῳ.
Εἰκάδι ἑβδομάτῃ Ἑλλάδιον ἔκτανε πυγμή.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ἐκκαθάρας ἑαυτὸν ἀπὸ πάσης κηλῖδος, καὶ δοχεῖον γεγονὼς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, χειρεῖται ψήφῳ Θεοῦ Ἀρχιερεύς. καὶ τοὺς οἴακας πιστευθεὶς τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὡς μὲν ποιμὴν τῆς αὐτοῦ ποίμνης, τοὺς λυκώδεις τῶν ἀνθρώπων ἀπεῖργεν· ὡς δὲ κυβερνήτης ἐπισήμων, ταύτην ἐκυβέρνα, ἄβατον καὶ ἀνεπηρέαστον τῶν κακῶν ἁπάντων διατηρῶν. ἐπεὶ οὖν οἱ Τύραννοι δέσμιον αὐτὸν παρεστήσαντο, τότε μᾶλλον ἔλαμψε, καὶ κατηύγασε τῶν πιστῶν τὰς διανοίας. τολμηρῶς γὰρ χωρήσας πρὸς τὰ σκάμματα, καὶ παῤῥησιασάμενος τὴν εὐσέβειαν, πλείστοις βασάνοις καθυποβάλλεται. καὶ τὸ σῶμα σφοδρῶς καταξανθεὶς, τὴν ἐκ τῶν μωλώπων ἅπασαν κάκωσιν, ὁ Χριστὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν ἐποφθεὶς, αὐτῷ ἐξιάσατο, καὶ εἰς τὸ ἑξῆς προθυμότερον ἐποίησε. μετὰ ταῦτα ὀργῆς πλησθέντες οἱ Τύραννοι, τῷ πυρὶ τὸν Ἅγιον ἐπιῤῥίπτουσιν. ὁ δὲ ἄφλεκτος διαμείνας, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπεσπάσατο. ἔπειτα σφοδρότατα αἰκισθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθησιν.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ. Πῦρ φλέγον ἐν καμίνῳ.

Οὐρανός σε ἐδέξατο πρὸς γῆν συρόμενον, θέατρον Μακάριε, ἐν τῷ Κόσμῳ γεγονας, ὑπὲρ Χριστοῦ ἐναθλήσας, καὶ τοῦτον ὑμνῶν τῶν Πατέρων Θεὸν ἡμῶν.

Ἐν πτέρναις σου ὑποίσας πικρὰν διάτρησιν, ἔτρωσας τὸν δόλιον, καὶ πτερνίσας ἔῤῥιψας ὑπὸ τοὺς πόδας σου Μάκαρ, δοξάζων Χριστὸν τὸν τῶν Πατέρων Θεὸν ἡμῶν. Τριαδικόν.

Τρισήλιε Θεότης ὁμοβασίλειε, ἄναρχε ἀΐδιε, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, εὐλογητὸς εἶ ὁ μόνος, Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὦ φρικτοῦ μυστηρίου, ὢ ξένου θαύματος· πῶς καὶ Μήτηρ πέφηνας, καὶ Παρθένος ἔμεινας, εὐλογημένη μόνη, τεκοῦσα ἡμῖν τὸν τῶν Πατέρων Θεὸν ἡμῶν.

Ὠδὴ η. Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Τὴν τοῦ αἵματός σου μυρωδίαν, ἄνωθεν ὑμνεῖ σε Οὐρανὸς, λογογραφοῦμεν δὲ ἡμεῖς, τὰ ὡραῖα ἆθλά σου Μάκαρ, καὶ λαμπρῶς ἐκβοῶμεν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπὸ καὶ ξίφος μὴ πτοηθεὶς, γέγονας ὁπλίτης τοῦ Χριστοῦ, ἐν πανοπλίᾳ μυστικῇ, τὸν Βελίαρ σκυλεύσας Μάκαρ, καὶ πιστῶς ἀνακράζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Τριαδικόν.

Θεὸν δοξάζω ἐπὶ Πατρὸς, σύμφωνα ὑμνῶ ἐπὶ Υἱοῦ, καὶ ἐπὶ Πνεύματος ταὐτὸν, φύσιν κράτος πλὴν τῶν προσώπων. εἷς Θεὸς γὰρ τὰ τρία. ὃν ὑμνοῦντες αἰνοῦμεν ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Νοῦς τὸ θαῦμα οὐκ ἐγχωρεῖ, γλῶσσα δὲ αὐτὰν ἐξαπορεῖ, ὅτι κύει ἀνδρὸς ἀπορὰς ἡ Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον ἀληθῶς Θεομήτωρ. ἣν αἰνοῦντες ὑμνοῦμεν τὸν Κύριον. Ὁ Εἱρμός.

Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θάλασσαι καὶ πᾶσαι αἱ πηγαὶ, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, πῦρ καὶ καῦμα ψύχος καὶ καύσων, Υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ. Τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Ἡμέραν ἀθλήσεως, λαμπρῶς ἑορτάζοντες, τοῦ Θείου Ἑλλαδίου, ἐν ὕμνοις τὸν Σωτῆρα μεγαλύνομεν.

Κειμήλιον ἱερόχρυσον, ἱερᾶς ἀθλήσεως, Χριστοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ, τὸν Μάρτυρα ὑμνοῦντες μεγαλύνομεν. Θεοτοκίον.

Χαίροις μυρίοχαιρε, καὶ κοσμοχαρμόσυνε, Μαρία Θεοτόκε. ὕμνοις σε ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν. Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἄσπορον τόκον σου Θεοτόκε Ἄχραντε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΗ.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐτυχοῦς, τοῦ ἐν Μελιτινῇ.

Ἑσπέρας. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, τῆς Ἑορτῆς γ. καὶ τοῦ Ἁγίου γ. ἦχ. πλ. δ. τοῦ Ἁγίου Ἦχος α.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Θεόφρον Εὐτύχιε ταῖς σαῖς, νευραῖς τῶν λογισμῶν σου, ἐναποπνίξας τοὺς ἄφρονας,

Δημόσια Βιβλιοθήκη

τέλος μακάριον, καὶ πνιγμὸν ὑδάτων, ὑπεδέξω δράκοντα, ἐν τούτοις ἀποπνίγων τὸν ἄσαρκον. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Κόσμος ὡραιότατος δειχθεὶς, Ἀθλητῶν ἐν χάριτι, μετεβιβάσθης γηθόμενος, πρὸς ὑπερκόσμια, Βασιλεῖ τῶν ὅλων, ἀληθῶς παρίστασθαι, σὺν πάσαις ταῖς ἁγίαις Δυνάμεσι. μεθ᾽ ὧν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Μάρτυς ἀξιάγαστε τὰ σὰ, Λείψανα γηθόμενοι, περιφανῶς ἀσπαζόμεθα, καὶ ἀρυόμενοι, χάριν ἰαμάτων, πόθῳ σε γεραίρομεν, καὶ πίστει ἐκτενῶς δυσωποῦμέν σε. καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ταῖς θείαις Δυνάμεσι, συναγελάζων Εὐτύχιε, καὶ θρόνῳ τῆς χάριτος νῦν παριστάμενος, τοὺς τιμῶντάς σου, τὴν μνήμην τὴν φωσφόρον, ἐνθέως καταύγασον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ὁσίως ἐβίωσας, μαθητευθεὶς ἀκριβέστατα, παμμάκαρ Εὐτύχιε, τοῖς Ἀποστόλοις Χριστοῦ, καὶ εἰς τελείαν, ἀνήχθης ἡλικίαν, ἀθλήσας λαμπρότατα ἀξιοθαύμαστε.

Ὑπῆλθες τὸ στάδιον, τῆς μαρτυρίας γηθόμενος, καὶ θάνατον πρόξενον ζωῆς ἐπόθησας, καὶ ἀπέπνιξας, ἐχθροῦ τὰς μυριάδας, θαλάσσῃ πνιγόμενος Μάκαρ Εὐτύχιε. Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ὁμοιώματι, ἐπιφανεὶς ὁ Φιλάνθρωπος, ἐκ σοῦ Παναμώμητε, Κόσμον διέσωσεν, ἀπολλύμενον, καὶ πλάνῃ ὑπαχθέντα. ὅθεν σε γεραίρομεν καὶ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Εὑρὼν τοὺς τοῦ Λόγου Ὑπηρέτας, ἐργάτας Θεόφρον τῶν καλῶν, ἐδέξω ἐν καρδίᾳ σου, τὸν σπόρον τὸν τοῦ Πνεύματος, καὶ εὐσεβῶς ἐβλάστησας, ἑκατοστεύοντα ἄσταχυν.

Πυρὶ τῆς Θεότητος ἀΰλῳ, παμμάκαρ σαφῶς ἀναφλεχθεὶς, ὡς ὕλην τὴν δυσσέβειαν, κατέφλεξας Εὐτύχιε, καὶ ἱερῶς ἐνήθλησας. ὅθεν πιστῶς εὐφημοῦμέν σε.

Ἁγίοις τοῦ Λόγου Ὑπηρέταις, ψυχῇ καὶ καρδίᾳ κολληθεὶς, ἁγίως σου διανύσας, τὸν βίον καὶ ἐσκήνωσας, περιφανῶς Εὐτύχιε, ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων λαμπρότησι. Θεοτοκίον.

Νοός μου τὸ σκότος Θεοτόκε, φωτὶ τῷ ἐν σοὶ ὡς ἀγαθὴ, ἐκδυσωπῶ διάλυσον, καὶ μετανοίας τρόποις με, βελτιωθῆναι πρέσβευε, ὅπως ἐν πίστει δοξάζω σε.

Ὁ Εἱρμός. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Καλῶς τὸν ἀγῶνά σου, τελέσας Μάρτυς σοφὲ, βραβεῖα τὰ θαύματα, ἐκ τοῦ τῶν ὅλων Θεοῦ, ἐδέξω Εὐτύχιε. ὅθεν σε συνελθόντες, κατὰ χρέος τιμῶμεν, πίστει τῶν σῶν Λειψάνων, τὴν σορὸν προσκυνοῦντες, πλουσίως ἡμῖν ἀνατηγάζουσαν, χάριν καὶ ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ὥριμον ὡς βότρυν σε τῆς νοητῆς, ἔνδοξε ἀμπέλου ὑπάρχοντα, ὑμνολογοῦμεν, κατανύξεως ἡμῖν, ὡς ἀληθῶς Εὐτύχιε, οἶνον εὐσεβῶς ἀναβλύζοντα.

Μέγιστος ὡς Ἥλιος ἀνατολῇ, Μάρτυς τῶν ἀγώνων σου ἅπασαν, τὴν Οἰκουμένην, καταυγάζεις ἀληθῶς, τὸν σκοτασμὸν Εὐτύχιε, παύων τῶν ψυχῶν ἡμῶν χάριτι. Θεοτοκίον.

Τόμον σε προέγραψε τῶν Προφητῶν, Ἄχραντε Παρθένε ὁ σύλλογος, ἐν ᾧ δακτύλῳ, κατεγράφη τοῦ Πατρὸς, ὁ Λόγος Θεονύμφευτε, βίβλῳ τῆς ζωῆς καταγράφων πιστούς.

Ὠδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὑψώθης πρὸς Κύριον, χρυσαῖς παμμάκαρ πτέρυξι, τοῦ ἱερωτάτου Μαρτυρίου, καὶ πρὸς ἐνθέους μονὰς κατέπαυσας, δήμοις Ἀθλητῶν πανευκλεῶν, νῦν συναριθμούμενος, Θεομάκαρ Εὐτύχιε.

Σταυρῷ τοῦ τανύσαντος, ἐθελουσίως Ὅσιε, χεῖρας μιμησάμενος ἐμφρόνως, χερσὶν ἐδέθης κατακλειόμενος, καὶ παραδιδόμενος βυθῷ, καὶ τέλος δεχόμενος, ἐν αὐτῷ τὸ μακάριον.

Ἐγνώσθησαν ἔνδοξε, πορεῖαί σου ἐν ὕδασιν, ἐν οἷς τελειούμενος εὐφρόνως, τὸν ἀλα-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ζόνα πανσθενῆ Τύραννον, Μάρτυς ἐναπέπνιξας σοφέ. ὅθεν μακαρίζοντες, εὐσεβῶς σε γεραίρομεν. Θεοτοκίον.

Κεκρεμμένος πάθεσι, καὶ λογισμοῖς Πανάμωμε, πρὸς τοὺς οἰκτιρμούς σου καταφεύγω, πρὸς τὴν θερμήν σου προστρέχω Δέσποινα, σκέπην καὶ βοήθειαν ἡμῶν, μόνη Θεοδόξαστε, ζωοποίησον σῶσόν με.

Ὠδὴ ϛ΄. Τὴν θείαν ταύτην.

Θαυμάτων χάριν δεξάμενος, ἰᾶσαι τῶν ψυχῶν ἀρρωστήματα, Μάρτυς Εὐτύχιε, καὶ θεραπεύεις νοσήματα, τῶν προστρεχόντων πίστει ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἐνθέου Πίστεως ἔμπλεως, καὶ χάριτος γενόμενος Ἔνδοξε, λόγον σωτήριον, σὺν Ἀποστόλοις ἐκήρυξας, τῆς δυσσεβείας λύων σκότος βαθύτατον.

Ὁσίως Λόγον τὸν ἄναρχον, κηρύττων ὡς ἐν θήκῃ ἐμβέβλησαι, δέῤῥει Εὐτύχιε, καὶ τῷ βυθῷ παραδίδοσαι, πρὸς σωτηρίας ὅρμον κατεπειγόμενος. Θεοτοκίον.

Λιμὴν γενοῦ μοι Πανάμωμε, πρὸς ὅρμον σωτηρίας ἰθύνουσα, τῷ θαλαττεύοντι, ἐν τοῖς τοῦ βίου νῦν κύμασι, καὶ τῶν σκανδάλων ῥῦσαι τοῦ πολεμήτορος.

Ὁ Εἱρμός. Τὴν θείαν ταύτην.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΗ΄. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐτυχοῦς, Ἐπισκόπου Μελιτηνῆς.

Στίχ. Ὡς Εὐτυχὼς σὺ ἀτύχησας τρισμάκαρ,
Θείας τετυχώς, Εὐτυχῆ κληρουχίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἑλικωνίδος.

Στίχ. Ἑλικωνὶς τμηθεῖσα τὴν Κάραν ξίφει,
Οὐχ Ἑλικῶνα, ἀλλ᾽ Ἐδὲμ τρυφὴν ἔχει.

Αὕτη ἦν ἐπὶ Γορδιανοῦ καὶ Φιλίππου τῶν Βασιλέων, ἐκ Πόλεως Βυταλίας. συσχεθεῖσα δέ, καὶ πρὸς τὸν Περίνιον Δοῦκα Κορίνθου ἀχθεῖσα, καὶ τοῖς εἰδώλοις θῦσαι μὴ πεισθεῖσα, ἀλλὰ τὸν Χριστὸν ἀληθῆ ὄντα Θεὸν κηρύξασα, πρῶτον μὲν δεσμεῖται τοὺς πόδας ἐν ζυγῷ βοῶν καὶ πτερνίζεται. εἶτα λυθέντος μολύβδου καὶ ἀσφάλτου καὶ πίσσης, ἐν αὐτοῖς βληθεῖσα, ἀβλαβὴς ἐξέρχεται, καὶ οὕτω ξυρᾶται τὴν κεφαλήν, καὶ πῦρ φέρει καθ᾽ ὅλου τοῦ σώματος. ἀνελθοῦσα δέ, καὶ εἰς τὸν Ναὸν τῶν εἰδώλων εἰσελθοῦσα, τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ξόανον, καὶ τοῦ Διός, καὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, διὰ χειρὸς κατέῤῥηξεν εἰς γῆν. εἶτα τέμνεται τοὺς μαστούς. καὶ διαδεξαμένου τὸν Τύραννον, Ἰουστίνου τοῦ Ἀνθυπάτου, ἀχθεῖσα καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ Μάρτυς, καὶ μὴ πεισθεῖσα τοῖς εἰδώλοις σπονδὰς ἐνεγκεῖν, ἐν καμίνῳ ῥίπτεται. τῆς δὲ φλογὸς μὴ ἁψαμένης αὐτῆς, ἀλλ᾽ ἐκ τῶν στρατιωτῶν ἑβδομήκοντα ἄνδρας λυμηναμένης, ἐν κραββάτῳ πυρωθέντι ἁπλοῦται. ἐπιφανέντων δὲ τῶν Ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ, τὰς ἐκτακείσας αὐτῆς ἐν ταῖς βασάνοις σάρκας ὑγίωσαν. ἀλλὰ καὶ ἔτι ἀβλαβὴς διαφυλαχθεῖσα, θηρίοις ἐκδίδοται. ὧν οὐδενὸς αὐτῆς ἁψαμένου, ἐκ τῶν ὑπηρετούντων δὲ μᾶλλον δι᾽ αὐτῶν ἀναιρεθέντων ἀνδρῶν ρκ΄. τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δέχεται. καὶ οὕτως ἐν Οὐρανοῖς στεφηφόρος ἀνέρχεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ, Ἰωάννου τοῦ Ψυχαΐτου.

Οὗτος ὁ μακάριος ἐκ νηπίου, Ἰωάννου καὶ Ἠλιοῦ τοὺς τρόπους μιμούμενος, ἐν σκληραγωγίᾳ τὸν βίον ἑαυτοῦ ῥυθμίσας, τοὺς πολέμους τῶν δαιμόνων ἐνίκησεν ἀνδρειότατα, ταῖς τῶν δακρύων ῥοαῖς τὴν ψυχὴν προκαθαρθείς, καὶ παννύχοις στάσεσι τὸν Θεὸν ἱλασκόμενος. καὶ ἰκμάδας προχέων δακρύων, ποταμοὺς ἐξήρανε τῶν αἱρέσεων, τοῦ Χριστοῦ τὸ ὁμοίωμα προσκυνῶν ὡς σεβάσμιον, τῶν δὲ ἀσεβῶν τὰ βουλεύματα καταστρεψάμενος ἠρίστευσεν, ἐξορίας πικρὰς καὶ φυλακὰς καρτερῶς ὑπομείνας, καὶ νόμων προϊστάμενος, καὶ πατρικῶν παραδόσεων, νόμων βασιλικῶν κατέπτυσεν. ὅθεν καὶ ἀθλήσας καρτερῶς, τὸν ἴσον καὶ αὐτὸς τοῖς Ἁγίοις ἀγῶνα, ὁμοίως καὶ τὸν στέφανον ἤρατο, νοσούντων σώματα καὶ ψυχὰς θεραπεύων, ὡς τῶν θαυμάτων τὴν χάριν ἐκ Θεοῦ δεξάμενος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Σταθηρὰν ἐπιδεικνύμενος τὴν ἔνστασιν, Μάρτυς Εὐτύχιε, τοὺς τῶν Ἑλλήνων σοφούς, ἀνδρείως κατήσχυνας, μέλπων ἐν Πνεύματι· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοὺς τοῦ Λόγου Μαθητὰς καταμυοῦντάς σε, ἀθρῶν Εὐτύχιε, τὰ ὑπὲρ ἔννοιαν, τὰ σοῦ

σου ὑπέκλινας, καὶ ἰάσεων, ἀναπηγάζεις νάμασι, τοῖς πιστῶς σοι προσιοῦσιν.

Ῥεῖθρον ζῶν ἐν τῇ καρδίᾳ σου Εὐτύχιε, ὑποδεξάμενος, τοῦ Πνεύματος ἀληθῶς, πλάνης ἀπεξήρανας θολώδη ῥεύματα, καὶ ἰάσεων, ἀναπηγάζεις νάματα, τοῖς πιστῶς σοι προσιοῦσιν. Θεοτοκίον.

Ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς ἀπερινόητος, Υἱὸς καθήμενος, ἐν κόλποις σου τῆς Ἁγνῆς, ὡς βρέφος καθέζεται, ἐπ' ἀνακλήσει ἡμῖν. ᾧ κραυγάζομεν· ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Πολλὰ κατὰ σοῦ κενολογοῦντες, οἱ πλάνοι θεομακάριστε ᾐχμαλώθησαν, μώμους σοι προσάπτοντες, ἄμωμον φυλάξαντι, τὴν σὴν ψυχὴν καὶ μέλποντι, Μάρτυς Εὐτύχιε· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

Ὁ Νοῦς σου φωτὶ λελαμπρυσμένος, Εὐτύχιε ἔνδοξε τοῦ Πνεύματος, πλάνης ἀμαυρώσεως, ἔμεινεν ἀμέτοχος, ταῖς πρὸς Θεὸν ὑψούμενος, ἀπαύστοις νεύσεσι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεῖον.

Συνῆψας τὰ πάλαι διεστῶτα, Παρθένε Θεοχαρίτωτε τῷ τόκῳ σου. ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, πάντων μακαρίζομεν, τῶν ἀγαθῶν κραυγάζοντες, ψυχῆς εὐθύτητι· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

Ὁ Εἱρμός. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὠδὴ θ'. Ἅπας γηγενής.

Ἥδε ἡ σεπτὴ, πανήγυρις σήμερον, τοῦ Ἀθλοφόρου Χριστοῦ. πάντες οὖν συνδράμωμεν, εὐσεβοφρόνως τούτου τὰ θαύματα, καὶ ἱερὰ παλαίσματα ἀνευφημῆσαι πιστῶς, δι' ὧν ὤφθη, Ἄγγελος ἐπίγειος, ἀληθῶς καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος.

Ὥσπερ προσφορὰν, Παμμάκαρ παρέδωκας τὴν σὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ, μέσον τῶν ὑδάτων μὲν, τὸ θεῖον τέλος ὑποδεχόμενος, πρὸς τῆς τρυφῆς χειμάρρουν δὲ κατασκηνούμενος, καὶ μεθέξει, κάλλιστα θεούμενος, καὶ φωτὸς ἀϊδίου πληρούμενος.

Στήριγμα πιστῶν, ὑπάρχεις καὶ καύχημα ἀξιοθαύμαστε, τῶν ἀσπαζομένων σου, θεόφρον Μάρτυς τὰ θεῖα Λείψανα, τῶν ἐκτελούντων πάντοτε τὴν θείαν μνήμην σου,

Ἀθλοφόρων, μέγα ἀκροθίνιον, τῶν Ἀγγέλων ἁπάντων συνόμιλε.

Ἤθροισται λαὸς, ὑμνῆσαί σου σήμερον τὰ ἀριστεύματα, καὶ τὰ κατορθώματα, καὶ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ παλαίσματα. ὃν ταῖς εὐχαῖς σου μέγιστε Μάρτυς Εὐτύχιε, ἀπὸ πάσης, λύτρωσαι στενώσεως, καὶ ἀθέων Βαρβάρων ἁλώσεως. Θεοτοκίον.

Φώτισον Ἁγνὴ, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα, παῦσον τὸν κλύδωνα, τὸν ἐπιγινόμενον, τῆς τῶν δαιμόνων παροινοχλήσεως· καὶ εἰς ὁδὸν κατεύθυνον τῶν θελημάτων Χριστοῦ, τοῦ νοός μου, Πάναγνε τὴν στένωσιν, ὅπως πίστει ἀεὶ μακαρίζω σε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἅπας γηγενὴς, σκιρτάτω τῷ Πνεύματι.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΚΘ'.

Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδοσίας.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἵστ. προσόμοια, ἦχος πλ. β'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Αἴγλῃ παρθενίας λάμπουσα, Θεοδοσία σεμνὴ, καὶ πορφύραν δι' αἵματος, μαρτυρίου πάνσοφε, βεβαμμένην λαμπρότατα, περιθεμένη, καὶ ὑπερκόσμιον, Χριστοῦ νυμφῶνα κατασκηνώσασα, Κόρη πανάμωμε, συγχορεύεις τάξεσιν, ἀγγελικαῖς, ὄντως ἀκατάλυτον, χορείαν ἔνδοξε. Ὅμοιον.

Μάρτυς Παρθένε πανεύφημε, Θεοδοσία Χριστὸν, ὁλοκλήρως ποθήσασα, τῶν βασάνων ἤνεγκας, τὰς πληγὰς καρτερώτατα, αἰκιζομένη διὰ τὸν σὸν ἐραστὴν, καὶ ξεομένη πλευραῖς ταῖς μάστιξιν. ὢ τῶν ἀγώνων σου, καρτερᾶς ἐνστάσεως, δι' ἧς πρὸς γῆν, ὄντως καταβέβληκας, τὸν ὑπερήφανον. Ὅμοιον.

Κάλλει ψυχῆς τε καὶ σώματος, κεκοσμημένη φαιδρῶς, τῷ Χριστῷ προσενημέξαι, τὸν τῆς δόξης στέφανον, παρ' αὐτοῦ ἀναδήσασθαι, Θεοδοσία Μάρτυς πανένδοξε, καὶ βασιλείας σαφῶς διάδημα, ὄντως πολύτιμον, ἐπαξίως δέδεξαι, σῇ κορυφῇ, νύμφη παναμώμητος, φανεῖσα πάνσοφε.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ἢ Στ:

Τροπάριον, ἦχος δ'.

Τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς Μάρτυς ἀσκήσασα, Χριστοῦ δοχεῖον γέγονας σεπτὸν τῷ Θείῳ Πνεύματι. ὅθεν ἤχθηνας ἐχθρὸν πολεμοῦντα τὸ γένος τῶν βροτῶν, καλῶς ἀθλήσασα, καὶ κτάνασα σαφῶς τὸν Κοπρώνυμον, Θεοδοσία Πίστεως τῷ ξίφει· καὶ πρὸς οὐρανὸν μετέβης χαίρουσα, πρέσβευε τοῖς σὲ τιμῶσιν αἰεὶ αἰτουμένη τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ Θεοτοκίον, ἢ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Θεοδοσίας τῆς Μάρτυρος μέλπω κλέος.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Θεός σοι, Θεοδοσία γέγονεν, ὁδὸς ἀθλήσεως, ἐπὶ Σταυρὸν ἑκούσιον ἐλθών. καθελὼν γὰρ τὸν Τύραννον, ὥσπερ στρουθίον παίζεσθαι, ὑπὸ Μαρτύρων ἀπειργάσατο.

Εὐτόνως, Θεοδοσία πάντιμε, πρὸς γῆν κατέρραξας, τὸν ἀρχηγὸν τῆς πλάνης καρτερῶς, ἐναθλοῦσα πανεύφημε, καὶ τὸν τῆς νίκης στέφανον, ὡς νικηφόρος Μάρτυς εἴληφας.

Ὁ πάλαι, μεγαλαυχίᾳ χρώμενος, νῦν καταβέβληται, σῇ καρτερίᾳ Μάρτυς προσβαλών. τοῦ Σταυροῦ γὰρ τὴν δύναμιν, ἀναλαβοῦσα ἤχθηνας, ἄμετρα τοῦτον φρυαττόμενον.

Θεοτοκίον.

Δολίως, ἐξαπατήσας ὄφις με, εἷλεν αἰχμάλωτον, τῇ θεωθῆναι πόθον μοι ἐνθείς. διὰ σοῦ δὲ Πανάχραντε, ἀνακληθεὶς πεθέωμαι, ἀναλλοιώτως ἀληθέστατα.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ὁ πόθος ὁ θεϊκός, Θεοδοσία σὲ πιστὴν ἔδειξε, νύμφην Χριστοῦ Μάρτυρα, τοῦτο τὸν Σταυρὸν ἀγαπήσασαν.

Σαρκὸς τὴν φθοροποιόν, καταλιποῦσα ὦ σεμνὴ πρόνοιαν, ζωοποιῷ Πνεύματι, ζῇς Θεοδοσία πανεύφημε.

Ἰάτρευσόν μου τὸν νοῦν, θεοδωρήτῳ σου σεπτῇ χάριτι, καὶ τὴν ψυχὴν πάθεσιν, ἐκνευρισμένην θεράπευσον.

Θεοτοκίον.

Ἀνέστησας ὦ σεμνή, τὴν πεπτωκυῖαν μου μορφὴν τέξασα, τὸν Ἀρχηγὸν Δέσποινα, τῆς πάντων ἡμῶν ἀναστάσεως.

Ὁ Εἱρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Κο. ἦχ. δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Θεοῦ δόσις πέφυκας, ἀκόπως Μάρτυς σοφή, ἀθλήσει ἐκλάμψασα, καὶ παρθενίᾳ φαιδρᾷ, ἀκτῖσι πυρσεύουσα, πάντων τὰς διανοίας, τῶν αἰεὶ σὲ τιμώντων, πίστει Θεοδοσία, καὶ τὴν σὴν φαιδροτάτην, τελούντων ἐπὶ γῆς ἑορτὴν Θεομακάριστε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Σεσοβημένος ὁ Τύραννος ταῖς αἰκίαις, καταπτοῆσαι τὸ εὔτονον, τῆς σῆς καρτερίας, ᾤετο ὁ δόλιος. αὐτὴ δὲ Πανεύφημε, δόξα τῷ Θεῷ ἀνεκραύγαζες.

Τὴν θεόσδοτον καὶ θείαν προσηγορίαν, προγνωστικῶς ἐπλούτησας, Μάρτυς ἀθληφόρε. δόσις γὰρ ἐγένου Θεῷ, ἡμᾶς καταφαίνουσα, πίστει καὶ πόθῳ γεραίροντας.

Ἠγλαϊσμένη θεόφρον Θεοδοσία, μαρτυρικῷ δι' αἵματος σοῦ πεφοινιγμένην, περιβεβλημένη στολήν, δραμοῦμαι ὀπίσω σου, πόθῳ τῷ Νυμφίῳ σου ἔκραζες.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον Ἁγνὴ Παρθένε, θεοπρεπῶς ἐγέννησας, καὶ μένεις Παρθένος. ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Μύρον ἐκκενωθέν, τὸν Χριστὸν ἀγαπήσασαι, Νεάνιδες θεοφρόνως, ἠκολούθησαν τοῦτον, ἐν ᾄσμασι δοξάζουσαι.

Αἰώνιον ζωήν, χθονικῆς ἀπαλλάξασα, αὐθ' αἵματος βραχυτάτου, οὐρανῶν Βασιλείαν, ἡ Μάρτυς ἐκληρώσατο.

Ῥέουσιν ὡς πηγαί, τῶν Μαρτύρων τὰ Λείψανα, ἰάματα τοῖς νοσοῦσι, καὶ ψυχῶν ἀρρωστίας, τῇ πίστει θεραπεύουσιν. Θ.

Τίς δύναται τὸ σόν, ἑρμηνεῦσαι μυστήριον, Πανάμωμε; τὸν γὰρ Κτίστην, μὴ χωρούμενον πᾶσιν, ἐν μήτρᾳ σου ἐχώρησας.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ὑπὲρ σοῦ, μετ' ἀηδῆς τὸν θάνατον ἥλετο, Θεοδοσία ἡ Μάρτυς, ἀπαλὰς Τυράννων μὴ πτοηθεῖσα, τὸ σὸν Πάθος, μιμουμένη Χριστὲ τὸ ἑκούσιον.

Ῥᾳδίως, τῷ Σταυρῷ σου Γυναῖκες ῥωννύμεναι, τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων,

ὥσπερ

ὥσπερ ἔφης Σῶτερ καταπατοῦσι, τῷ σῷ πόθῳ, τετρωμέναι καὶ θάρσει ἔρωτι.

Θεοτοκίον.

Ὅλην σε, περιστερὰν πλάαν καὶ ἄμωμον, καὶ τηλαυγέστατον κρίνον, καὶ κοιλάδων αὖθις ὦ Θεομῆτορ, ὁ νυμφίος, ὁ νοητὸς ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν. Ὁ Εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε.

Κοντάκιον, ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοῖς πόνοις ζωὴν, τὴν ἄπονον κεκλήρωσαι· τοῖς αἵμασι δὲ, Κοσμώνυμον ἀπέπνιξας, τὸν ἐχθρὸν τὸν βέβηλον τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ Πανεύφημε. καὶ σὺν ταῖς ἄνω χαίρεις Στρατιαῖς, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου σκέπουσα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΘ'. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδοσίας τῆς Παρθένου τῆς ἐν Καισαρείᾳ.

Στίχ. Πνίγει θαλάσσης Θεοδοσίαν ὕδωρ.
Τρέφει δὲ Χριστὸς εἰς ἀναψυχῆς ὕδωρ.
Εἰκάδι ἠδ' ἐνάτῃ Θεοδοσίην πόντος ἔμαρψε.

Αὕτη ἡ ἱερὰ καὶ Ἁγία Κόρη, Τυρία μὲν τὸ γένος, ὀκτωκαιδέκατον δὲ ἄγουσα τῆς ἡλικίας ἔτος, πέμπτῳ ἔτει τοῦ καθ' ἡμᾶς διωγμοῦ, ἤθλησεν ἐν Καισαρείᾳ, καὶ δέσμιος ὡμολόγηται Θεοῦ, μέλλουσα δίκας διδόναι. ἄρτι γὰρ προκαθεζομένων τῶν δικαστῶν, ἤχθη Οὐρβανῷ τῷ ἄρχοντι. ὁ δὲ θύειν τοῖς εἰδώλοις αὐτῇ προστάττει. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐπείσθη, δεινὰς κατὰ τῶν πλευρῶν, καὶ κατὰ τῶν μαζῶν ἐπιθεὶς αὐτῇ βασάνους, μέχρις ὀστέων αὐτῶν τε ἤδη καὶ τῶν ἔσω σπλάγχνων ὁ ἀνίλεως ἐχώρει, ἐπιμόνως τὴν παῖδα ὁρῶν τιμωρουμένην, καὶ σιγῇ τὰς βασάνους δεχομένην. ἔτι δὲ αὐτὴν ἐμπνέουσαν ἠρώτα θύειν παρακελευόμενος. ἡ δὲ διάρασα τὸ στόμα, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀτενίσασα, ἐπιμειδιῶντι τῷ προσώπῳ, τί δὴ πλανᾶσαι φησὶν ἄνθρωπε; οὐκ οἶδας ὅτι τῆς τοῦ Θεοῦ Μαρτυρίας, κοινωνίας τυχεῖν ἠξιώθην; ὁ δὲ, ἐπεὶ συνιδεν ἑαυτὸν γελώμενον ὑπὸ τῆς Κόρης, μείζοσιν ἢ πρῶτον αἰκίζεται ταῖς βασάνοις. εἶθ' οὕτω τοῖς θαλαττίοις ἀκοντίζει ῥεύμασιν, ἐν οἷς τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Θεοδοσίας τῆς Κωνσταντινουπολιτίσσης.

Στίχ. Κέρας κριοῦ τένωσε Θεοδοσία,
Ὤφθη νέον σοι τῆς ἀμαλθίας κέρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ὀλβιανοῦ Ἐπισκόπου Πόλεως Ἀνέου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Μαξιμιανοῦ, ἐν ὑπατείᾳ Ἀλεξάνδρου καὶ Μαξίμου, καὶ ἤχθη ἐπὶ Ἰουλίου καὶ Αἰλιανοῦ. ὑπὸ τούτων δὲ ἐρωτώμενος, καὶ μὴ πειθόμενος θῦσαι, γυμνοῦται τῶν ἱματίων, καὶ ὀβελίσκοις πεπυρακτωμένοις τὰ σπλάγχνα διατείρεται, καὶ κατακαίεται, εἶτα φρουρεῖται. καὶ εἰς δευτέραν ἐρώτησιν ἀχθεὶς, καὶ μὴ ἐνδοὺς, γυμνοῦται, καὶ τὰς σάρκας ξέεται σφοδρῶς. πυρᾶς τε ἐξαφθείσης μεγίστης, καὶ εἰς ὕψος ἀρθείσης ἐπὶ πολὺ, ἐν αὐτῇ ἀκοντίζεται, καὶ ἐν αὐτῇ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Σὲ θεοσδότοις, κεκοσμημένην Μάρτυς κάλλεσι, πίστει θεωροῦντες ὕμνοις εἰλικρινῶς, τῷ νυμφίῳ σου κραυγάζομεν· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ.

Μετὰ Παρθένων, λαμπαδηφόρος εἰς οὐράνιον, Μάρτυς νῦν παστάδα χαίρουσα τῷ Χριστῷ, εἰσελήλυθας κραυγάζουσα· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τοῦ θρόνου, τοῦ ἐπηρμένου ὁ καθήμενος, θρόνον ἐπὶ γῆς Παρθένε θεοπρεπῆ, ἀρρήτως ἐπανεπαύσατο· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις Πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Λυθεῖσα δεσμῶν τῶν τῆς σαρκὸς, Θεοδοσία σεμνὴ, ἀνέπτης χαίρουσα, πρὸς φωτεινόμορφον θάλαμον, νυμφικῶς περιχορεύουσα, καὶ μαρτυρίου φοινικῷ αἵματι στίλβουσα, καὶ βοῶσα· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Παστάδα Οὐράνιον οἰκεῖν, κατηξιώθης φαιδρῶς, Θεοδοσία σεμνὴ, διαιωνίζουσαν εὔκλειαν, εὑραμένη πανάοιδιμε, καὶ τῆς ἀνδρείας σου καρπὸν ὄντως πλουτήσασα, εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν Κύριον.

Ὡράθης φερώνυμος σαφῶς, Θεοδοσία σεμνή. Θεοῦ γὰρ δόσις ἡμῖν, ἀείζῳ δέδοται πάνσοφε, δωρεῶν τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀναδιδοῦσα ποταμοὺς τοῖς πίστει μέλπουσιν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τελείως γεννήσασα Θεὸν, τελείως Πάναγνε Μήτηρ ἐδείχθης Θε..., ἐπαλη-

θεύ-

θεῖσαν φέρουσα, καταλλήλως τῷ γεννήματι, θεωνυμίαν. οἱ πιστοὶ ὅθεν δοξάζομεν, Θεοτόκον, σὲ θεοφρόνως πανάμωμε Δέσποινα.

Ὁ Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἴσον ταῖς σειραῖς τῶν πταισμάτων, τῶν εὐσεβῶς σε ἀνυμνούντων, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις θεόφρον, Θεοδοσία Μάρτυς πανεύφημε, Θεῷ τῷ Παντοκράτορι, παρισταμένη πανσεβάσμιε.

Ὕψους τῆς Προμήτορος πόθον, ἐπιτηδείως ἀντημείψω, νεῦσιν πρὸς Θεὸν θεουμένη, καὶ γενομένη θεία μεθέξει Θεός. διό σε παμμακάριστε, Θεοδοσία μακαρίζομεν.

Ὅλος γλυκασμὸς χρηματίζει, ὁ σὸς νυμφίος ἀθληφόρε. ὅλος ψυχικὴ θυμηδία, Θεοδοσία Μάρτυς ὑπάρχει Χριστός. οὗπερ νῦν ἀπολαύουσα, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἡμῶν μέμνησο.

Θεοτοκίον.

Ἄρρητι ἐπιδημῆσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα Λόγος, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνῃ, ἁγιωτέραν πάντων εὑράμενος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ' ἀληθείας Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ Α΄.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίου.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστ. προσόμοια, ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐγκρατείας τοῖς βέλεσι, τὸν ἐχθρὸν ἐτραυμάτισας, καὶ τὰς τούτου φάλαγγας ἐξεπόρθησας. διὸ τῆς νίκης ἀπέλαβες, βραβεῖα μακάριε, παρ' αὐτοῦ τοῦ κραταιῶς, σὲ Χριστοῦ ἐνισχύσαντος. ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀσέβαστον μνήμην σου.

Ὅμοιον.

Θεωρίας τῆς κρείττονος, ἐπιβὰς παμμακάριστε, τὰ γεώδη ἅπαντα καὶ ἐπίκηρα, καὶ περιὼν ἐν τῷ σώματι, παρεῖδες καὶ ἄϋλον, πολιτείαν ἐπὶ γῆς, ἐπεσπάσω ἀοίδιμε, Θείῳ Πνεύματι, ὁδηγούμενος Πάτερ Μοναζόντων, ὁδηγὸς κανὼν καὶ τύπος, γέγονας πίστει περίδοξος.

Ὅμοιον.

Ψῶν χαρίτων τοῦ Πνεύματος, ταῖς ἐνθέοις ἐλλάμψεσι, φαιδρυνθεὶς θεόπνευστε Ἰσαάκιε, φωστὴρ ἐδείχθης τοῖς πέρασιν, ὀδύνας κακώσεων, καὶ τὸ σκότος τῶν παθῶν, ἀπελαύνων πρεσβείαις σου, καὶ ῥυόμενος, νοσημάτων παντοίων καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀσέβαστον μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολ. καθ. τῆς Ἑορτῆς. Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Πάθεσι νεκρωθέντα, ζώωσόν με Πάτερ ταῖς πρεσβείαις σου, τῇ Ζωῇ νῦν τῶν ζώντων, παῤῥησίᾳ πολλῇ παριστάμενος.

Ἴγλην ἄϋλον Πάτερ, ἔνδον ἐν καρδίᾳ σου δεξάμενος, ἐφωτίσθης καὶ πᾶσαν, τῶν παθῶν τὴν ἀχλὺν ἐξηφάνισας.

Θεοτοκίον.

Ὤσόν με τὸν ἐν ζάλῃ, αἰσχίστων παθῶν κλυδωνιζόμενον, τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, τοῦ παντὸς τὴν γαλήνην Πανάμωμε.

Ὠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἄρχειν καθυπέταξας, τῷ λογισμῷ στεῤῥῶς Ὅσιε, τὴν δὲ ψυχήν, ἔδειξας δουλείας, τῶν παθῶν ἀπελεύθερον.

Πόνοις σου τὴν ἄρουραν, τὴν τῆς ψυχῆς σοφὲ Ὅσιε, καλλιεργῶν, στάχυν ἀπαθείας, καὶ θαυμάτων ἐξήνθησας.

Θεοτοκίον.

Ψόπον ἁγιάσματος, καὶ νοητὴν Ἁγνὴ τράπεζαν, ἄρτον Χριστόν, τὴν ζωὴν τῶν ὅλων, δεξαμένην ὑμνοῦμέν σε.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐπιλάμψει Πνεύματος τοῦ Παναγίου, φωτισθεὶς ἀπήλασας, τὴν τῶν αἱρέσεων ἀχλύν, θαυματουργὲ Ἰσαάκιε. ὅθεν σε πάντες συμφώνως γεραίρομεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐπομβρίαις τῆς χάριτος, Πάτερ ποταμοὺς θαυμάτων ἀνέβλυσας, μολυσμὸν ἀποκαθαίροντας, τῶν ἐν πίστει μάκαρ προστρεχόντων σοι.

Θολονύκτοις δεήσεσι, καὶ ταῖς πανημέροις Ὅσιε στάσεσι, τὴν ψυχὴν προκαθηράμενος, τῆς Τριάδος οἶκον Πάτερ ἔδειξας.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Θεοτοκίον.

Λατόμητον ὄρος σε, πάλαι Ἀββακοὺμ προεῖδε Παναμωμε, ὁ Θεὸς ἐξ οὗ ἐπέφανε, καὶ ἡμᾶς φθαρέντας ἀνεκαίνισεν.

Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ναὸς τῆς τρισηλίου Θεότητος, χρηματίσας, παθῶν τὰ ἰνδάλματα, τῆς σῆς ψυχῆς ἐξερρίζωσας.

Πνευμάτων ἀκαθάρτων καθέστηκας, σὺ διώκτης. Ἁγίου γὰρ Πνεύματος, καθαρὸν σκήνωμα γέγονας. Θεῖον.

Τὸν Ἥλιον τεκοῦσα τῆς ζωῆς, Θεοτόκε, ὅλον φωταγώγησον, ἐσκοτισμένον με πάθεσιν.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τοῦ κήτους τοῦ νοητοῦ, πανολεθρίαν διέφυγες, ἐγκράτειαν προσλαβών, ἀγάπην ἀδόλωτον, κραταιὰν ταπείνωσιν, καὶ στοργὴν βεβαίαν, πρὸς Χριστὸν Πάτερ κτησάμενος.

Θεός σου τὰ πρὸς αὐτὸν, κατευθύνει διαβήματα, ὁ δυνατὸς δυνατὸν, σαφῶς ἀπειργάσατο, πατοῦντα ἐπ᾿ ὄφεων, καὶ σκορπίων κάρας, Ἰσαάκιε μακάριε. Θεῖον.

Μαρία τὸ καθαρὸν, τῆς παρθενίας κειμήλιον, καθάρισόν μου τὸν νοῦν, παθῶν ἀμαυρότητος, καὶ πλήρωσον χάριτος, καὶ δικαιοσύνης, τὴν καρδίαν μου πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Α'. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίου Ἡγουμένου Δαλματῶν, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στί. Ψήφῳ Θεοῦ πρὸς θεῖον ἤρθη χωρίον,
Γῆς Ἰσάκιος ἐκλιπὼν τὸ χωρίον.
Θεῖον Ἰσαάκιον μόρος εἷλεν ἐν τριακοστῇ.

Οὗτος ὥρμητο ἐξ Ἀνατολῶν. ἐλθὼν δὲ εἰς τὸ Βυζάντιον, ἐν τοῖς χρόνοις Οὐάλεντος τοῦ Ἀρειανοῦ, ἐπεὶ κατὰ τῶν Γότθων Οὐάλης ἐχώρει, καὶ πόλεμον συνεκίνησεν, ὑπήντησεν αὐτῷ οὗτος ὁ μακάριος, συμβουλεύων ἅμα καὶ παρακαλῶν, ἀνοῖξαι τὰς τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησίας. τοῦ δὲ Βασιλέως μὴ πεισθέντος, πάλιν προφθάσας τὰ αὐτὰ παρῄνει, ἀνοῖξαι λέγων, καὶ ἀποδοθῆναι τὰς Ἐκκλησίας τοῖς Ὀρθοδόξοις, εἰ μέλλῃ ἀπὸ προσώπου τῶν ἐχθρῶν ἐν πολέμῳ φυγὼν μὴ ἀπολέσθαι. αὐτοῦ δὲ διὰ τὸ τοῦ ἀνδρὸς ἀπαρρησίαστον χαλεπήναντος, ἐκέλευσεν αὐτὸν μαστιγωθῆναι, καὶ ῥιφῆναι ἐπὶ ἀκάνθαις. πάλιν δὲ προφθάσας ὁ Ἅγιος ἐν τῷ λεγομένῳ τρίτον, ἐπελάβετο αὐτοῦ τοῦ χαλινοῦ, διαῤῥήδην τὸν ὄλεθρον ἐπισημαίνων αὐτῷ, εἰ μὴ τὰς Ἐκκλησίας τῶν Χριστιανῶν ἀποδῷ. ὅθεν ὀργισθεὶς, παρέδωκε Σατορνίνῳ καὶ Βίκτωρι, φυλάξαι τοῦτον παρακελευσάμενος, μέχρι τῆς ἐν εἰρήνῃ αὐτοῦ ἐπανελεύσεως. εὐθὺς δὴ τὸν Ἅγιον εἰπεῖν, εἰ σὺ ἐν εἰρήνῃ ὑποστρέψεις, ἐμοὶ οὐ λελάληκεν ὁ Θεός. φεύξῃ γὰρ ἐξ ἐναντίας τῶν ἐχθρῶν σου, καὶ καταληφθεὶς, διὰ πυρὸς δέξῃ τὴν τοῦ βίου καταστροφήν. ἐπεὶ δὲ συνέβαλε τῷ πολέμῳ, ἡττηθεὶς, ἐν ἀχυρῶνι καταφεύγει ἅμα τῷ Πραιποσίτῳ. ὃς ταύτην τὴν κακοδοξίαν νοσῶν, ἀεὶ τὸν Βασιλέα κατὰ τῶν ὀρθοδόξων ἠρέθιζε, καὶ ἐν αὐτῷ παρὰ τῶν Γότθων, πυρὶ παρεδόθησαν. ἐπὶ γοῦν τῇ τοιαύτῃ προῤῥήσει ὁ Ἅγιος, καὶ τῇ παῤῥησίᾳ ἐμεγαλύνθη, καὶ τῇ ὀρθοδόξῳ ὁμολογίᾳ, καὶ ἐν ταύτῃ τῇ Βασιλίδι Πόλει, τὸ λειπόμενον τοῦ βίου διαγαγὼν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ἤρθης πρὸς ὕψος ἀπαθείας. ἐμιμήσω γὰρ ἐν σώματι Ἀγγέλους. ἀϊδίου τρυφῆς, μέτοχος ἀνεδείχθης, ἀναβοῶν μακάριε· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λάμπων ἀκτῖσι θεωρίας, διεσκέδασας δαιμόνων ἐπιστρέψεις, καὶ τῆς τούτων πολλοὺς, κακώσεως ἐῤῥύσω, κραυγάζοντας Ἰσάκιε· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἴδε σὲ ἔφησε Παρθένον, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαΐας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεὸν, συνέλαβε καὶ τίκτει. ᾧ μελῳδοῦμεν· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἄναρχον Βασιλέα.

Ἀνύστακτον τῆς ψυχῆς τὴν λαμπάδα, ἐλαίῳ σου τῶν ἀγώνων τηρήσας, εἰσῆλθες ἐν χαρᾷ, εἰς ἄφθαρτον νυμφῶνα, καὶ ζῇς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸ δύσμορφον τῶν παθῶν ἐξεδύσω, χιτώνιον· ἐνεδύσω δὲ Μάκαρ, ὡραίαν τὴν στολὴν, τῆς θείας ἀπαθείας, Χριστῷ συμβασιλεύων.

Θεοτοκίον.

Ὡς εὔσημον καὶ ὑπέρτατον θρόνον, ὑπάρχουσαν τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα, ὑμνήσωμεν λαοί, τὴν μόνην μετὰ τόκον, Παρθένον φυλαχθεῖσαν.

Ὁ Εἱρμός.

Ὃν ἄναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν φρίττουσι στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἔδυς μὲν ὥσπερ ἀστὴρ, ἀπὸ Κόσμου πρὸς Χριστὸν δὲ ἀνέτειλας, τὸν νοητὸν ἀληθῶς, δικαιοσύνης Παμμάκαρ Ἥλιον, καὶ ὡς ἀκτῖνα τοῖς πιστοῖς, τὰς σὰς καταλέλοιπας, φωταυγεῖς ἀρετὰς, ἐλαύνουσας τῶν ψυχῶν ἀμαυρότητα.

Τίμιος ἔναντι Θεοῦ, σοῦ ὁ θάνατος Ἰσάκιε γέγονε. καὶ γὰρ ὁσίως ἐν γῇ, ἐπολιτεύσω τούτου προστάγματα, καὶ δικαιώματα σοφὲ, τηρήσας ἀλώβητα. ὅθεν ἀνέτειλεν, ὡς δικαίῳ σοι τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον.

Θεοτοκίον.

Ἔπαυσας μόνη γυναικῶν, τὴν ἀρὰν τῶν Πρωτοπλάστων Θεόνυμφε, τὸν ἀπερίγραπτον, σαρκὶ τεκοῦσα περιγραφόμενον. ἐκαινοτόμησας θεσμοὺς, φύσεως ἀμόλυντε. τὰ διεστῶτα τὸ πρὶν, παραδόξῳ μεσιτείᾳ σου ἑνώσασα.

Ὁ Εἱρμός. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΛΑ'.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμείου.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Προσόμοια. Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Ἡ ἀπροσμάχητος χάρις, τοῦ δυναμοῦντός σε, ἐν ἀσθενείᾳ Μάρτυς, σοῦ τῆς φύσεως πᾶσι, τὴν δύναμιν ἐνδείκνυται. διὸ καὶ θνητῷ, σὲ ἐνίσχυσε σώματι, καταπαλαῖσαι τὸν ἄσαρκον κραταιῶς, καὶ λαβεῖν τὰ νικητήρια.

Ὅμοιον.

Ταῖς τῶν αἱμάτων ῥανίσι, τῆς ἀθεΐας τὸ πῦρ, Μεγαλομάρτυς σβέσας, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, κατήρδευσας πλουσίως, καὶ τῶν πιστῶν, τὰς καρδίας ἐφώτισας, τῶν εὐσεβῶς σου τιμώντων τὸ ἱερὸν, καὶ σεβάσμιον μνημόσυνον.

Ὅμοιον.

Ὡς ἀκαθαίρετος πύργος, ταῖς προσβολαῖς τοῦ ἐχθροῦ, οὐκ ἐσαλεύθης ὅλως, τὰς αὐτῶν δὲ καρδίας, συνέσεισας Ἑρμεία, καὶ τῷ μοχλῷ, τῶν γενναίων ἀγώνων σου, ὡς ἀπερίτρεπτον τεῖχος πάντων αὐτῶν, τὰ φρονήματα κατέαξας.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἀστὴρ διαλάμπων θείῳ φωτὶ, τῷ τῆς ἀληθείας, ἀνεδείχθης μαρτυρικῶς, πάντας καταυγάζων τοὺς ἐν πίστει, εἰλικρινῶς σε Ἑρμεία γεραίροντας.

Ὅλου τῇ νεύσει τῇ πρὸς Θεὸν, πάντων ἀλογήσας, τῶν ἐν βίῳ Μάρτυς σοφὲ, Μαρτύρων ὑπέδυς τοὺς ἀγῶνας, καὶ τὸν ἐχθρὸν καταράσσων ἐνίκησας.

Ὡραῖος τὸ εἶδος καὶ τὴν ψυχὴν, ὑπάρχων Ἑρμεία, ἐστρατεύθης τῷ Βασιλεῖ, τῷ ἐπουρανίῳ καὶ τοὺς τότε, Μάρτυς εἰς τέλος ἐχθροὺς ἐταπείνωσας.

Θεοτοκίον.

Ἁγία Παρθένε Μήτηρ Χριστοῦ, Μαρτύρων ἡ δόξα, καὶ Ἀγγέλων ἡ χαρμονὴ, σὺν τούτοις δυσώπει τὸν Υἱόν σου, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι τοὺς δούλους σου.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κόσμον ἐσχημάτισας, τῶν Ἀθλητῶν Σοφὲ χάριτι, θεολαμπής. ὅθεν οἱ ἐν Κόσμῳ, εὐσεβῶς σε γεραίρομεν.

Ἅγιον τῷ Θεῷ ἡμῶν, τὰς σιαγόνας σου θλώμενος, Μάρτυς σοφὲ, τῷ σὲ δυναμοῦντι, εὐχαρίστως ἀνέμελπες.

Ῥώμη θείου Πνεύματος, σὺ κρατυνόμενος Πάνσοφε, τὸν δυνατὸν, χαίρων ἐν κακίᾳ, ἐταπείνωσας δράκοντα.

Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γλώττῃ σε, Θεοῦ πανάγιον τέμενος, ὁμολογῶ, Πάναγνε. διό με, πάσης ῥῦσαι κολάσεως.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ὠδὴ δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστέρα μέγιστον, τῇ Οἰκουμένῃ, ὁ Χριστός σε ἔδειξε, φωταγωγοῦντα τοὺς Πιστοὺς, ταῖς τῶν ἀγώνων σου λάμψεσι, Μάρτυς Ἑρμεία, Ἀγγέλων συνόμιλε.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Οἱ κρουνοὶ τῶν αἱμάτων σου, τῆς πολυθείας τὸ πῦρ κατέσβεσαν, τοῖς πιστοῖς δὲ δρόσος ὤφθησαν, ἀθλοφόρε Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Ὑπεσῆλθες ἀπτόητος, τὴν πυρακτωθεῖσαν Ἔνδοξε κάμινον, ὡς οἱ Παῖδες δὲ διέμεινας, θεϊκῇ δυνάμει ἀκατάφλεκτος.

Τῆς Τριάδος τῇ χάριτι, Μάρτυς δυναμιζόμενος μεμένηκας ἄφλεκτος, τῆς φλογὸς μέσον ἱστάμενος, ἐν τρισὶν ἡμέραις παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ὑπερύμνητε Δέσποινα, τὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις ἀναπαυόμενον, ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας· διὰ τοῦτο ὕμνοις σε γεραίρομεν.

Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Συντριβόμενος σῶμα, Μάρτυς παναοίδιμε πολλαῖς κολάσεσι, συντριβὴν εἰργάσω, ἀπωλείας ξοάνων ἐν χάριτι· διὰ τοῦτο πάντων, τῶν ἀσεβῶν χάριτι θείᾳ, θεραπεύεις ψυχῶν τὰ συντρίμματα.

Πικροτάτων φαρμάκων, Μάκαρ καταπόσεσι, μεμένηκας ἀπήμαντος, εἰς βεβαίαν πίστιν, ἐκκαλούμενος τούτων τὸν πάροχον, μετακυλιωθέντα, τῇ σῇ λαμπρᾷ θαυματουργίᾳ, μαρτυρίου πρὸς κλέος ὑπέρλαμπρον.

Θεοτοκίον.

Θεραυ΄σε λυχνίαν, πάλαι ὁ Προφήτης κατεῖδεν ἐν Πνεύματι, κεκτημένην Κόρη, τὸ λαμπάδιον Χριστὸν τὸν Κύριον, τὸν φωτὶ ἀρρήτῳ, πάντας ἡμᾶς φωταγωγοῦντα, τοὺς πιστῶς σε τιμῶντας Πανάμωμε.

Ὠδὴ ς΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ὁλόκληρον πρὸς Θεόν, Παμμάκαρ ἔχων τὴν ἔφεσιν, τοὺς πόνους καὶ σπαραγμοὺς, τοῦ θνητοῦ σώματος, ὥσπερ ἄλλου πάσχοντος, ἐκαρτέρεις χαίρων, τοὺς στεφάνους προορώμενος.

Ὑπέμεινας καρτερῶς, τῶν νεύρων σου τὴν ἀφαίρεσιν, Ἑρμεία Μάρτυς Χριστοῦ, ἐχθρὸν πολυμήχανον, ἐκνευρίζων χάριτι, καὶ ἀνδρείας πάσης, ὑποτύπωσις δεικνύμενος.

Στομούμενος τῷ πυρὶ, τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγαπήσεως, ὡς δίστομος ἀληθῶς, γεγένησαι μάχαιρα, στρατεύματα ἄθεα, ὡς στερρὸς ὁπλίτης, διακόπτων ἐμφανέστατα.

Θεοτοκίον.

Ἐθήλαζας θεοπρεπῶς, τὸν νεύματι πάντας τρέφοντα, ἀγκάλαις περικρατεῖς, Πανάμωμε Δέσποινα, τὸν πάντας κατέχοντα, διὰ τοῦτο πιστοί, κατὰ χρέος σε δοξάζομεν.

Ὁ Εἱρμός. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΛΑ΄. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμείου.

Στίχ. Βάπτεις σεαυτὸν κογχύλῃ σῶν αἱμάτων,
Ἑρμεία τμηθείς. ὢ βαφῆς ἀνεκπλύτου.
Ἑρμείαν τριακοστῇ ἄορ κτάνεν εἰνὶ πρώτῃ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Ἀντωνίνου τοῦ Βασιλέως ἐν τῇ πόλει Κομάνων, τὸν στρατιωτικὸν μετερχόμενος βίον, τὴν ἡλικίαν ἤδη προβεβηκώς, καὶ λευκὴν ἔχων τὴν τρίχα τῷ χρόνῳ. διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν συλληφθεὶς, καὶ Σεβαστιανῷ τῷ Ἄρχοντι προσαχθεὶς, πρῶτον μὲν τὰς σιαγόνας θλάττεται, καὶ ἀφαιρεῖται τοῦ προσώπου τὸ δέρμα, καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκριζοῦται. εἶτα καμίνου ἀναφθείσης, μέσον ἐμβάλλεται, καὶ ἀβλαβὴς ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξελθὼν, δηλητηρίοις φαρμάκοις διαφθαρῆναι κελεύεται. ἃ καταφαγὼν, καὶ μείνας ἀβλαβὴς, τὸν ταῦτα κεράσαντα, πρὸς τὴν Πίστιν ἐφέλκεται. ὃς, τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογήσας, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. ὁ δὲ Ἅγιος ἐκσπᾶται τὰ νεῦρα τοῦ σώματος, καὶ πυρωθέντι λέβητι βάλλεται. εἶτα ἐκκεντᾶται τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις κρεμᾶται κατὰ κεφαλῆς, καὶ οὕτω τὸν αὐχένα τμηθεὶς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Εἰς Θεὸν ἀτενίζων, τὸν δυνάμενον σώζειν νοὸς εὐθύτητι, ὑπήνεγκας τοὺς πόνους, Ἑρμεία τοὺς γενναίους, ἀναμέλπων τοῦ σώματος· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός.

Ῥαντισμῷ τῶν αἱμάτων, τὴν πυρὰν κατασβέσας τῆς ἀθεότητος, τὴν φλόγα ὑπεσῆλθες, ἐφλέχθης δὲ οὐδ᾽ ὅλως, ἀναμέλπων πανόλβιε· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακαρίζει σε πᾶσα, Ἐκκλησία ὁρῶσα τὰς ἀριστείας σου, τὴν χάριν τῶν θαυμάτων, τῆς νίκης τὰ βραβεῖα, ἃ παρέχει σοι Κύριος, Ἑρμεία Μάρτυς σοφὲ, λαμπρῶς ἠγωνισμένῳ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Θεοτοκίον.

Ὡραιώθης Παρθένε τὸν ἐν κάλλει ὡραῖον Χριστὸν κυήσασα, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, καὶ πάντας συντριβέντας, πρὸς ζωὴν ἀναπλάσαντα. ὅθεν πιστῶς σε ἀεί, δοξάζομεν ἐν ὕμνοις.

Ὠδὴ η΄. Νικηταὶ τυράννου.

Παρανόμων δόγμα, νόμῳ κρατυνόμενος τῆς ἀληθείας, ἀθλητὰ Ἑρμεία, χαίρων ἐξεφαύλισας καὶ τοῖς ἀγῶσι, τοῖς μεγίστοις μάκαρ καρτερῶν ἀπέλαβες, τοὺς ἐν τοῖς ὑψίστοις, σκηνώσεις εἰς αἰῶνας.

Ὑπτιοῦμαι πᾶσαν, ἀλγεινῶν ἐπίθεσιν προσγινομένην, οὐδὲ νέμω σέβας, τοῖς μὴ οὖσιν ἔκραζες Θεοῖς Παμμάκαρ. ἕνα μόνον σέβω, Ἰησοῦν τὸν Κύριον, τὸν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου σταυρωθέντα.

Θύεσθαι προείλω, ὡς ἀρνίον ἄμωμον Μάρτυς Ἑρμεία, ὑπὲρ τοῦ τυθέντος, δι' ἡμᾶς ὡς πρόβατον καὶ τὰς θυσίας, τὰς βεβήλους πάσας, ἐκ τῆς γῆς ἐξάραντος, ὅθεν ἐν αἰνέσει, ἀξίως σε ὑμνοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης πλατυτέρα, οὐρανῶν χωρήσασα Θεὸν ἐν μήτρᾳ. ὃν ἀεὶ δυσώπει, τῆς στενοχωρούσης με νῦν ἁμαρτίας, ῥύσασθαι Παρθένε· ὅπως πλατυνόμενος, ἔργοις εὐσεβείας, πιστῶς σε μακαρίζω.

Ὁ Εἱρμός.

Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάριτί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἰδεῖν κατηξιώθης ἀπολυθείς, τῆς σαρκὸς ἀθλοφόρε πανεύφημε, τὰ ἀγαθά, ἅπερ προητοίμασέ σοι Θεός, καὶ τοῖς σὺν σοὶ ἀθλήσασι, καὶ καταβαλοῦσι τὸν πονηρόν. μεθ' ὧν ἡμᾶς σωθῆναι, τὸν Κύριον δυσώπει, Μάρτυς Ἑρμεία ἀξιάγαστε.

Ὡραῖόν σου τὸ εἶδος καὶ πρὸ τῆς σῆς ἐναθλήσεως ὂν ὡραιότερον, ὤφθη Σοφέ, μετὰ τοὺς ἀγῶνας τοὺς θαυμαστούς, ἀγγελικῇ λαμπρότητι, κατηγλαϊσμένον περιφανῶς. διὸ καὶ πρὸς ὡραίους, ἀνέδραμες νυμφῶνας, νίκης στεφάνοις καλλυνόμενος.

Στρατείας ἀλογήσας τῆς ἐπὶ γῆς, Βασιλεῖ οὐρανίῳ ἐστρατεύσαι, Μάρτυς σοφέ· οὗ τῇ δυναστείᾳ τῇ κραταιᾷ, τὰς τῶν δαιμόνων φάλαγγας, πάσας ἐξηφάνισας κραταιῶς, καὶ νίκης τοὺς στεφάνους, νομίμως ἀνεπλέξω, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων πάντοτε.

Ἡ μνήμη σου ἐπέστη ἡ φωταυγής, τὰς ἡμῶν διανοίας φωτίζουσα, μαρμαρυγαῖς, τῶν ἀγωνισμάτων σου τῶν στεῤῥῶν· ἐν ᾗ παρακαλοῦμέν σε, ἔχων παῤῥησίαν πρὸς τὸν Χριστόν, ἱκέτευε ἀπαύστως, τυχεῖν ἡμᾶς ἐλέους, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐτάσεως.

Θεοτοκίον.

Φορέσας με προῆλθε Θεὸς ἐκ σοῦ, ἀφθαρσίας ἐνδύων με ἔνδυμα, τὸν πονηρᾷ, γνώμῃ γυμνωθέντα θείας στολῆς, Θεογεννῆτορ Δέσποινα, πάντων τῶν ἀνθρώπων καταφυγή, Μαρτύρων στεφηφόρων, κραταίωμα καὶ τεῖχος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀγαλλίαμα.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν. διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχ. τῶν Αἴνων, Στιχ. προσόμοια, τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς, ἐκτενὴς καὶ ἡ πρώτη ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΕΛΟΣ.

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών